

ΝΕΟΝ ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΑΤΑΡΙΟΝ

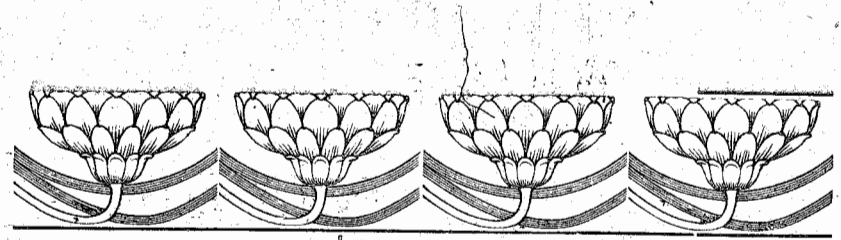
ΣΥΝΤΟΜΟΝ
ΙΩΑΝΝΟΥ ΠΡΩΤΟΨΑΛΤΟΥ

ΜΕΡΟΣ Βον

Περιέχον : Κεκραγάρια, 'Εσπέρια, 'Απόστι-
χη, 'Απολυτίκια, Κεθίσματα, 'Αντίφωνα,
Κανόνες, Δοξολογίαι καὶ τοὺς Αἵνους
ἐκάστου ἤχου.

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ
Α. ΡΗΓΟΠΟΥΛΟΥ
'Αγίας Σοφίας 41 - Θεσσαλονίκη

ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΑΤΑΡΙΟΝ

ΣΥΝΤΟΜΟΝ

ΙΩΑΝΝΟΥ ΠΡΩΤΟΨΑΛΤΟΥ

ΠΡΩΤΟΣ ΗΧΟΣ

Τῷ Σαββάτῳ Ἑσπέραις Ἦχος Α' ᾠ Πα

Κυ ρι ε ε κε κραξαπρο σε εισακου σον μου

ει σακου σονμου Κυ ρι ε Κυ ρι ε ε κεκραξαπροσε

ει σακουσον μου προσχεστηφω νη της δε η σε ως μου

εν τω κε κρα γε ναιμε προ σε ει σα κουσον μου

Κυ υ ρι ι ε

Κα τευ θυν θυ τω η προσευ χη μου ως θυ μι

α μα ε νω πι ον σου ^π ε ε παρσις των χειρων μου θυ
 σι α ε σπε ρι νη ει σακουσον μου Κυ υ ρι ι ε ^π

^χ **Ε** ξα γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χην

μου ^Δ του ε ξο μο λο ^χ γη σα σθαι τω ο

νο μα τι ι σου ^Δ

Τ ας ε σπε ρι νας ημων ευ χας ^Δ προσδεξαι

Α α γι ε Κυ ρι ε ^π και πα ρα α σχου η μιν ^Δ

α φεσιν α μαρ τι ων ο τι μο νο ος ει ο δει

ει ει ξας εν κοσμω την Α να α στασιν ^π

^χ **Ε** με υ πο με νου σι ^χ δι και οι ε

ως ου αν τα πο δω ως μοι ^Δ

Κ υ κλωσα τε λα οι Σι ων και πε ρι λα βε

τε αυ την ^Δ και δο τε δο ξαν εν αυτη τω α να

σταν τι εκνεκρων ^π ο ο τι αυ τος ε στι ιν

ο Θε ος ημων ο λυ τρω σα μενος η μας εκ των

α νο μι ωων η ημων ^π

^χ **Ε** κ βα θε ων ε κε κρα ξα σσι Κυ ρι ε

Κυ ρι ε ^χ ει σα α κου σον της φω νηης μου ^Δ

Δ ε ευ τε λα οι υ μνησωμεν και προσκυ νη σω

μεν Χρι στον ^Δ δο ξα ζον τεσ αυ του την εκ νε κρων

Α να στα σιν ^π ο τι αυ τος ε στι ιν ο

Θε ος ημων ^Δ ο εκ της πλα νηστου εχ θρου τον

κοσμον λυ τρω σα α με ε νος ^π

^χ **Ε** νη θη τω τα ω τα σου ^χ προ σε

χοντα εις την φωνην της δε η σε ω ως μου ^Δ

Ε υ φρανθητε ου ρα νοι ^Δ σαλ πι ι θατε τα θε

με λι α της γης βο η σα α τε τα ο
ρη ευ φρο συ υ νην ι δου γαρ ο Εμ μα νου ηλ
τας α μαρ τι ας η μων τω σταυ ρω προ σηλω
σε και ζω ην ο δι δους θα νο τον ε νε κρω
σε τον Α δα αμ α ναστησας ως φι λα ανθρωωπος
Ε αν α νο μι ας πα ρα τη ρη υης
Κυ ρι ε Κυ ρι ε τις υ πο στη σε ται ο τι
πα ρα σοι ο ι λασμος ε στιν
Τον σαρ κι ι ε κου σι ως Σταυ ρω θεν τα δι η
μας πα θον τα και τα φε εν τα και α νασταν
τα εκ νε κων υ μνη η σω μεν λε γοντες στη ρι ι ξον ορ
θο δο ξι α την εκ κλη σι αν σου Χρι στε και
ει ρη η νε υσοντην ζω ην ημων ως α γα θε ος και φι

λα ανθρωωπος
νε κεν του ο νο μα τος σου υ πε μει
νά σε Κυ ρι ε υ πε μει νεν η ψυ χη μου εις
τον λο γον σου ηλ πι σεν η ψυ χη η μου ε πι τον
Κυ ρι ον
Τω ζω ο δο ο χω σου τα α α φω
πα ρε στω τες οι α να ξι οι δο ξο
λο γι ι αν προ σφερ μεν τη α φα α α τω σου ευ
σπλα γχνι α Χρι στε ε ο θε ος η μων ο ο τι Σταυ
ρο ον κα τε δε ε ξω και θα α να τον α
να μαρτη τε ι ι να τω κο ο σμω δω
ρη η ση την Α να στα σιν ως φι λα ανθρωωπος
πο φυ λα κης πρω ι ας με χρι νυκτος

α πο φυ λα κης πρω ι ας % ελ πι σα τω Ισρα

υ νι σι

ηλ ε πι τον Κυ ρι ον

Τον τω Πα τρι συ να ναρχον και συ να

δι ον λο ο γον ον τον εκ Παρ θε νι κης νη

δυ ος προ ελ θον τα α φραστως ι και Σταυ ρον και

θα να τον δι η μα ας ε κου σι ι ω ως κα τα δε

ξα με νον και α να στα αν τα εν δο ο

ξη υ μνη η σω μεν λεγοντες ζω ο δο τα

Κυ υ ρι ε δὸ ξα σοι ο Σω τη ηρ των ψυ

χω ων η η μων

Δο α ξα Πα τρι ι και Υι ω και Α γι ω

Πνευ μα τι

και νυ υν και α ει ει και εις τους αι ω νας των

αι ω ω νων α μην

Την παγ κο ο σμι ον δο ξαν την εξ

αν θρω ω πων σπα ρει ει σαν και τον Δε σπο ο την

τε κου ου σαν την ε που ρα α νι ον πυ λην υ

μνη σω μεν Μαρι αν την Παρ θε νον των α σω μα

των το α α σμα και των πι στω το εγ κα λω

πι σμα α αυ τη γαρ α νε δει χθη ου ρα νος και

να ο ος της θε ο τη τος αυ τη το με σο τει χον

της εχ θρας κα θε λου σα ει ρη νην αν τει ση η ξε

και το βα σι λει ον η νε ω ξε ταυτην ουν

κα τε χοντες της πι στεως τη αγ κυ ραν υ πε

ερ μα α χον ε χο μεν τον εξ αυ της τε χθεντα Κυ ρι ον

θαρ σει τω τοι νυν θαρ σει ει τω λα ο ο ος του

Θε ου και γαρ αυ τα ος πο λε μη σειτους εχθρους ως
παν το δυ υ να α μο ο ος

Απόστιχα.

Τω πα θει σου Χρι στε πα θων η λευ θε ρω θη μεν
και τη Α να στασει σου εκ φθα ρα ας ε λυ τρω θη μεν
Κυ ρι ε δο ο ξα α σοι

Χ Κυ ρι ος ε βα σι λευ σεν ευ πρε πει
αν ε νε δυ σα το ε νε δυ σα το ο
Κυ ρι ος Χ δυ να μιν και πε ρι ε ζω σα το

Α γα λι α α σθω η κτι σις ου ρα νοι οι ευ φρα τ
νε σθω σαν χει ει ρας κρο τει ει τω τα ε ε
θη μετ ευ φρο συ η νης Χριστος γαρ ο Σω τηρ
ημ ων τω Σταυρω προ σηλω τε τας α μα τι ας η

μων και τον θα να τον νε κρω ω σας ζω ην η μι.
ιν ε δω ρη σα το πε πτω κο τα τον Α δαμ
παν γε νη η α να στη σας ως φι λα αν θρω πος
Χ αι γαρ ε στε ρε ω σε την οι κου με
νην η τις Χ ου σα λευ θη σε ται

Β αι λευς υ παρ χων Ου ρα νου και γη
ης α κα τα λη πτε ε κών ε σταυρω σαι δι α
φι λαν θρω πι ι αν θον ο Α δης συ ναν τη η
σας κα α τω θεν ε πι κρα αν θη και δι και ων
ψυ χαι δε ξα μεν αι η γα λι α σαν το Α
δα μ δε ι δων σε τον κτι ι στην εν τοις κα
τα χθο νι οις α νε ε στη ω του θαυματος
πως θα να α του ε γευ σα το η των α πα ά των ζω

η δὲ ἀλλ ἡ ὡς ἡ βου λη ἡ θη κο σμον φω τι ι.
σαι κραυ γα ζον τα και λε γον τα ο α να στας
εκ των νε κρων Κυ ρι ε δο ο ξα α σοι

Γω οι κω σου πρε πει α γι α σμα Κυ
ρι ε εις μα κρο θ τη τα η με ρων

Γυ ναι αι κες Μυ ρο φο ροι μυ ρα φε ρουσαι
με τα σπου δης και ο θυρ μου τον τα φον σου κα
τε λα βον και μη ευ ρου ουσαι το γα α
χραν τον σω μα σου πα ρα δε ε του αγ γε ελου
μα θουσαι το και νο ον και πα ρα δο ξον θα αυ μα

τοις Α πο στο λοις ε λε γον
Κυ ρι ος πα ρε ε χων τω κο ο σμω το με γα ε ε
λε ε ος

Δόξαι αὐτῷ... Θεοτοκίον.

δου πε πλη ρωται η του Η σα ι ου προρ
ρη σις Παρ θε νος γαρ ε γεν νη σας και με τα
το κον ως προ το ο κου δι ε μει νας Θε ος γαρ
ην ο τε χθεις δι ο και φυ υ οις ε και νο
το μη σεν ἀλλ ὡ θε ο μη τορ ι κε σι ας σων
δου λων σω τε με νει προ σφε ρο με ε νας σοι μη
πα ρι ι δης ἀλλ ὡς τιν ει σπλα γχον σαις αγ καλαις φε
ρου σαν σοις ι κε ε ται αις σπλα γχνισθη τι και
πρε σβε ευ ε σω θη ναι τας ψυ χας η η μω ω ν

Εἰς τὸν Ὁρθρον Ἦχος Α' ᾠ Πι

Θε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν
ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο ματι Κυ
ρι ου

Θεός Κυριός και επεφάνεν η μιν ^ΑΕυ
 λογημένος ο ερχόμενος εν ονόματι Κυρι
 Απολυτίκιον π
 ου υ

Του λιθους φράγισθεντος υ ποτων Ιουδαίων
 και σρατιω των φυλασσόντων το αχραντιόν σου Σω
 ωμα ^Αα νεεσπης τριημερος Σωτηρ δωρου
 μενος τω κοσμω την ζωην διὰ τοῦ το αιδυ
 να αμεινω Ουρα ναν εβωων σοι Ζωοδο
 οτα ^πδοξα τη Α ναστασει σου Χριστε δο
 ξα τη βασιλει α σου δοξα τη οι κο νο μι α
 Θεοτοκίον π
 σου μο νε φι λα αν θρω ω πε

Του Γαβριηλ φθεγξαμένου σοι Παρθενε το χαι
 ρε συν τη φωνη εσαρκου το ο των ολων

Δεσποότης ^πεν σοι τη αγι α Κίβω τω ως εφη ο
 δικαιος Δαβιδ ^Αειδειχθεις πλατυ τερατων ουρα
 νων βαστασα σα των κτιστην σου ^Ιδο οξατω ε νοι κη
 σαντι εν σοι δοξατω προελθον τιμεκσου ^Αδοξα
 τω ελευθερωσαντι η μας δι α του το φκου ου
 σου ου ου ου

Καθίσματα ἐς δὴν Ὁρθρον.

Μετὰ τὴν Ἀ' Στιχολογίαν

Τον ταφον σου Σωτηρ στρατιωταιτηρουντες νε
 κροι τη αстраπη του οφθεντος Αγ γελου ^κε
 γεγοντο κηρυγτον τον τος Γυναι ξι την α να
 αστασιν Σε δοξα αζομεντον της φθορας κα
 θαιρε την ^κσοι προσπιι πτόμεν τω α να σταν τι
 εκ ταφου και μονω Θεω ημων

Σταυρω προ ση λω θεις ε κου σι ως οικτιρμων
 εν μνη μα τι τε θεις ως θνη τος ζω ο δο τα
 το κρα τος συ νε ε τρι ψας δυ να τε τω θα να
 α τω σου σε γαρ ε ε φρι ξαν οι πυ λω ροι οι
 του Α δου συ συ νη η γει ρα στους αι ω νος θα
 νεν τας ως μονος φι λανθρωπος
Μη τε ρα σε θε ου ε πι στα μεθα παν τες
 Παρ θε' νον α λη θως και με τα το κον Παρ θε νον
 πο θω' κα τα φε ευ γον τες προ της η' ση' α γα θη
 θο τη τα σε γαρ ε ε χο με να μω ρω λοι προ στα
 σι αν σε κεκτη η με θα' εν τει ρα σμους σω τη ρι
 αν την μονην Πα να μω μον Με λ γι Β' Σ ιχ' ο γι αν
 ρυ ναι κες προς το μνη μα πα ρε γε νον το ορ θρι

αι και αγ γε λι κην οπτα σι αν θε α σα α με
 ναι ε τρε μον ο τα φος εξ η στρα πτε ζω ην
 το θα αυ μα κα τε πλη τεν αυτας δι α του
 το α πελθουσαι τοις Μα θη ταις ε κη ρυτ τον την ε
 γερσιν τον Α δην ε σκυ λευ σε Χρι στος ως με νος
 κραταιος και δυ να τος και φθα ρεν τας συ νη γει ρε
 παν τας τον της κα τα κρι σε ως φο βον λυ σας δυ να
 α μει Σταυρου

Εν τω Σταυ ρω προ ση λω θεις η ζω η των α
 παν των και εν νε κροις λο γι σθεις ο α θα γατος
 Κυ ρι ος α νε στης τρι η με ρος Σω τηρ και η
 γει ρας Α δαμ εκ της φθορας δι α του το αι
 Δυναμεισ των ου ρα νων ε βο ων σοι Ζω ο δο τα

δο ξα τοις σοις παθημασι Χρι στε δο ο ξα
τη Α να στασει σου δο ξα τη συγ κα τα βα σει σου
μο νε φι λα αν θρω ω πε

Μ α ρι α το σε πον του Δε σπο του δο χει
ον α να στη σον η μας πε πτω κο τας εις χα
ος δει νης α πο γνω ω σε ως και πται σμα των
και θλι ι ψε ων συ γαρ πε ε φυ κας αμαρ τω
λων σω τη ρι α και βο η θει α και κρα ται α
προ στα σι α και σω ζεις τους δου λους σου

Εὐλογητάρια Η. Λαμπαδαρίου

Ἦχος πλ. ᾠ Πα

Εὐ λο γη το ρς ει ει Κυ υ ρι ι ε ε ε
δι θα α ξο ο ον με τα α α α δι ι και ω ω μα α
εα α α σου

Τ ω ων Α γ γε ε ε λω ων ο δη η η μος
κα τε πλά α γη η ο ρω ω ων σε ε ε
εν νε ε κροι οι ος λο ο γι ι σθε ε εν τα του ου
θα α να α του δε ε Σω τη η ηρ τη ην ι
σχυ υν κα α θε λο ο ο ον τα α και αι
συν ε ε α αυ τω ω το ον Α α δα αμ ε γει ειρα
αντα α α και εξ α δου πα αν τας ε λευ θε
ρω ω σα αν τα

Τ ι ι τα μυ υ υ ρα α συμ πα θως τοι ος
δα α κρυ υ σι ιν ω ω μα α θη η τρι αι
αι κι ιρ να α α τε ο ο α στρα α α πτω ων εν
τω τα φω Α αγ γε ε λο ος προ σε φθε εγ γε
ε το ο ταις Μυ υ ρο ο φο ο ο ροις ι ι δε τε

υ υ μεις τον τα α α α φον ον και η η σθη η τε ε
 ε ο Σω τη ηρ γαρ εξ α νε ε ε ε στη του
 ου μνη η η μα τος
 Α ι ι α αν πρω ω ω ι Μυ ρο
 φο ροι οι ε ε δρα α μο ον προστο μνη η
 μα α σου ου θρη νο ο λο ο γου ου ου σαι
 α αλλ ε πε ε ε σθη η προς αυ τας ο ο Α
 αγ γε ε λος και ει ει ει ει πε ε θρη η νου ου ο ο
 και αι αι ρος πε ε πα αυ ται αι μη κλαι ε ε τε
 ε ε την Α να α α στα α σιν δε ε α
 πο στο λους ει ει ει πα τε
 Μ υ υ ρο φρ ο ο ροι οι Γυ ναι αι αι κες
 με τα μ υ ρων ελ θου ου ου σαι αι προ το

μνη η μα σου ου ου Σω ω τερ ε ε νη η χου ου ου
 το Α αγ γε ε λο ο ος δε ε προς αυ τας
 ε ε φη η λε ε ε ε γω ων τι ι με ε τα α
 νε ε ε κρων τον ζω ω ω ων τα α λο γι ι ζε
 ε σθε ε ε ως Θε ο ος γαρ εξ α νε ε ε ε
 στη του μνη η η μα τος
 Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ι ω ω
 Πνε ευ μα α τι ι ι
 Προ ο σκυ νου ου ου με εν Πα τε ε ε ρα
 και αι τον του ου του Υι ο ο ο ον τε ε και αι
 το ο α α α γι ι ο ο ον Πνε ευ μα την α
 γι ι ι ι α αν Τρι α α α δα εν μι α
 α τη ου σι ι ι ι α α συ υν τοι ο ις Σε ε ρα α

α φειμ κρα α ζο σον τες το α α α α γι
ι ος α α γι ι ο ο ος α α γι ος ει Κυ υ
ρι ι ε

K αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω ναςτων

αι ω ω ω νων α α μη η ην

Z ω ο δο ο την τε ε κου ου ου ου σα

τον Α δαμ α μαρ τας ε λυ υ τρω ω ω σω ω Πααρ

θε ε ε νε χαρ μο νη η η ην δε ε τη Ε

ε ευ α αν τι λυ υ πης πα ρε ε ε ε σχε ες

ρε ευ σαν τα ζω ω ης ι ι θυ υ νε ε προς

τα αυ τη ην δε ε ο εκ σου ου σαρ κω θει ει εις

Θε ος και α α ανθρωπος

A λ λη η λου ι ι α α α αλ λη η λου ου

ι α αλ λη η λου ι ι α α δο ο ξάσαι ο ο

ο Θε ος Δίς. Το τρίτον.

A λ λη η λου ι ι α α α α Α α αλ λη η

η λου ου ι ι ι α α Α α αλ λη η

λου ου ι ι α α δο ο ξάσαι οι ο Θε ο

ο ο ο ο ο ο ος Οί 'Αναβαθμοί 'Αντίφωνον Α'. Πα,

E ν τω θλι βε σθαι με ει σα κου σον μου

των ο δυ νω ων Κυ ρι ε σοι κρα ζω

T οις ε ρη μι κοις α παυ στος ο θει ος πο

θοσεγ γι νε ται κο σμου συ σι του μα ται αι ου εκ

το ος

Δ ο ξά Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

Πνευ μα τι Και νυν και α ει και εις τους αι

ω ναστωναι ω νων α μην

Δ

Α γι ω Πνευμα τι τι μη και δοξα ω σπερ

Πατρι πρεπει α μα και Υιω δι α του το

α σωμεν τη τρι α δι μο νο κρα το ρι α

Ἀντίφωνον Β΄.

Ε ις τα ο ρητων σων υ ψω σας με νο μων

α ρε ταις εκ λαμ πρυνον ο Θε ος ι να υ μνω σε

Δ ε ξι α σου χει ρι λα βων συ Λο γε φυ λα

ξον με φρου ρησον μη πυρ με φλε ε ξη της α μαρ

τι ας Δόξα και Νυν.

Α γι ω Πνευ μα τι πα σα η Κτισις και

νουρ γει ται πα λιν δρο μου σα εις το πρω ω τον

σο σθε νε ες γαρ ε στι Πα τρι και Λο γω

Ἀντίφωνον Γ΄.

π
q

Ε πι τοις ει ρη κο σι μοι ο δευ σω

μεν εις τας αυ λα ας του Κυ ρι ι ου ευ φραν θη

μουτο πνευμα συ γχαιρει η καρ δι α

Ε πι οι κον Δα βιδ φοβος με γας ε κει γαρ

θρο νων εκ τε θεν των κρι θη η σον ται α πα

σαι αι φυ λαι της γης και γλωσσαι Δόξα και νυν.

Α γι ω Πνευ μα τι τι μην προ σκυ νη σιν

δοξαν και κρα τος ως Πατρι τε α ξιον και τω Υι ω

ω δειπρο σφerein μο νας γαρ ε στιν η Τρι ας τη

φυ υ σει αλλ ου προ σω ποις Προκειμενον.

Νυνα να στησομαι λε γει Κυ ρι ος θη σομαι

εν σω τη ρι ω παρρη σι α σομαι εν αυ τω

Τὸ τρίτον.

Νυν α να στη σομαι λεγει Κυ ρι ος ^Δθη. σομαι
 εν σω τη ρι ω παρ ρη σι α α σο μαι εν αυ
 τω ω ω ω

Ὁ Κανὼν

Ὡδὴ α'. Ὁ Εἰσὸς ^Γ ^π

Σου η τροπαι ου χος δε ξι α ^Δθε ο πρε
 πως εν ι σχυ ει δε δο ξασται | αυ τη γαρ α θα να
 τε ως παν σθε νης υ πε ναν τι ους ε θραυσε ^π ^ι τοις
 Ι σρα η λι ταις ο δονβυθουκαινουργη η σα α σα ^π ^ι
 Δο ξα τη ^Α γι α Α να στα σει σου Κυ
 ρι ε ^Δ

Ο χερ σιν α χραντοις εκ χο ος Θε ουρ γι κως κα
 ταρχας δι α πλασας με ^π ^ι χειρας δι ε πε τα σασεντω

σταυ ρω εκ γης α να κα λουμενος ^π ^ι το φθα ρεν μου σω
 μα ο εκ Πορθε νευπρο σει ει λή η φας ^π ^ι

Νε κρω σιν υ πε στη δι ε με και την ψυ χην
 τω θα να τω προ δι δω σιν ^π ^ι ο εμ πνευ σει θει α
 ψυ χην μοι εν θεις και λυ σας αι ω νι ι ω ν δε
 σμων ^Δ και συν α να στη σας τη α φθα ρσι α ε δο ο
 ξα α σε ^π ^ι Θεοτοκίον

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας ^Δ
 Χ αι ρε η της χα ρι τος πη γη χαι ρε η
 κλι μαξ και πυ λη ου ρα νι ος ^π ^ι χαι ρε η λυ χνι
 α και στα μνος χρυ ση ^Δ και ο ρος α λα το μη
 λον ^π ^ι η τον Ζω ο δο την Χρι στον τω κο σμω κυ
 η η σα α σα ^π ^ι

Ὡδή γ'. Ὁ Εἰρμός

π
q

0 μο νος ει δως της των βρο των ου σι ας την
α σθε νει αν και σι μ πα θως αυ την μορφω σα μενος
πε ρι ζω σον με εξ υ ψους δυ να μιν του βο
αν σοι Α γι ος ο Να ος ο εμ ψυ χος της α χραν
του σου δο ξης φι λα αν θρω ω πε

Θ ε θς μου υ παρχων Α γα θε πε σον τα
κα τω κτει ρη σας και κα τα βη ναι προς με ηυ
δο κη σας α νυ ψω σας με δι α σταυ ρω σε
ως του βο αν σοι Α γι ος ο της δο ξης Κυ ρι ος
ο α νει κα στος εν α γα θο ο τη η τι

Ζ ω η εν υ πο στα τος Χρι στε υ παρχων και
φθα ρεν τα με ως συμ πα θης Θε ος εν δυ σα με

π
nos εις χουν θα να του κα τα βασ Δε σπω τα το
θη τον δι ερ ρη ξας και νε κρους τρι η με ρος α να
στας α φθα ρ σι αν ημ φι ι α α' σας Θεοτοκίον

Θ ε' ον συλλα βου σα εν γα στρι Παρ θε νε δι
α Πνευ μα τος του Πα να γι ου ε ε μεινας α
φλεκτος ε πι σε βα τος τω νο μο θε ε τη Μω
ση φλε γο με νην α καυστα σα φως προ ε μη νυ σε
Ὡδή δ'.
την το πυρ δε ξα με νην το α α στε εκ τον Ὁ Εἰρμός

0 ρος σε τη χα ρι τι τη θει α κα τα σκι
ον προ βλε πτι κοις ο Αβ βα κουμ κα τα νο η σας
οφθαλμοις εκ σθου εξ ε λευ σε σθαι του Ι σρα ηλ προ α
νε φω νει τον Α γι ον εις σω τη ρι αν ημων
και α να α πλα α σιν

Τ^Α ις κυ τες Σω τηρ ο εξ Ε δωμ αφι κο με
 νος ^Ασπε φη φο ρων εξ α'καν θων πε φαινιγ με
 νος τηνστολην ^Πεν ξυ λω κρε μα μενοστου Ι. σρα
 ηλ υ παρχει ου τος ο Α γι ος ^Αεις σω τη ρι αν
 η μων και α να α πλα α σιν ^Α

Ι δε τελα ος των α πει θων και αι σχυν θη
 τε ^Πον ως κα κουρ γον γαρ υμεις α ναρτη θη ναι εν
 Σταυρω ^ΑΠι ^Αλα τω η τη σα σθαιφρενο βλα βως θα
 να του λυ σας την δυ να μιν ^ΑΘε ο πρε πως εξ
 α νε στη του μνη η μα α τος Θεοτοκίον ^Α

Ε υ λον σε Παρ θε νε της ζω ης ε πι στα με
 θα ^Αου γαρ της βρω σε ως καρ πος θα να τη φο
 ρος τοις βρο τοις ^Αεκ σου α νε βλα στησεν αλ λα ζω

ης η α ι δι ου α πο λαυσις ^Αεις σω τη ρι
 'Ωδη ε' ^Π
 αν η μων των υ μνου ουν τω ων σε 'Ο Ειρμός ^Α
 0 φω τι σας τη ελ λαμ ψει της σης πα ρου
 σι ας Χρι στε ^Ακαι φαι δρυ νας τω Σταυ ρω οου του Κο
 ο σμου τα πε ρα τα τας καρ δι ας φω τι σον φω τι
 της σης Θε ο γνω σι ας ^Ατων ορ θο δο ξως
 υ μνου ουν τω ων σε ^Α

Τ^Α ον Ποι με να των προ βα των τον με γαν και Κυ
 ρι ον ^ΑΙ ου δαι αι δι α ξυ λου Σταυ ρου ε θα
 να τω σαν ^Ααλλ αυ τος ως προ βα τα νε κρους εν Α
 δη τε θαμ με νους ^Ακρα τους θα να του ερ ρυ υ
 σα α το ^Α

Τ^Α ω Σταυ ρω σου την ει ρη νη ευ αγ γε λι σα

με νος και κη ρυ ξας αιχμα λω τους Σω τηρ μου
 την α φε σιν π τον κρα τουν τα η σχυ νας Χρι στε γυ
 μνον η πο ρη με - νον δει ξα στη θει α ε γε
 ερ σει ει σου Θεοτοκίον.

Τας αι τη σεις των πι σιως αι του με νων Πα νυ
 μνη τε δη μη πα ρι δης αλ λα δε χου και τα αυ
 τας προ σα γα γε τω Υι ω σου Α χραν τε Θε ω
 τω μο ο νω ευ ερ γε τη σε γαρ προ στα
 την κε κτη η με ε θα 'Ωδὴ 5'. 'Ο Εἰρμός.

Εκυ κλω σεν η μας εσχα τη α βυσ σος ουκ
 ε στιν ο ρυ ο με νος ε λο γι σθη μεν ως προ
 βα τα σφα γης σω ω σον τον λα ον σου ο Θε ος
 ημων συ γαρ ι σχυς των α σθε νουν των και ε πα

νο ορ θω ω σις

Τω πται σμα τι του Πρω το πλα στου Κυ ρι ε
 δει νως ε τραυ μα τι σθη μεν τω δε μω λω πι ι
 α θη μεν τω σω ω υπε ρ υ μων ε τραυ μα
 τι ι σθης Χρι στε συ γαρ ι σχυς των α σθε νουν των
 και ε πα νο ορ θω ω σις

Ανη γα γες η μας εξ Α δου Κυ ρι ε τω κη
 τος χει ρω σα με νος το παμ φα γον Πα ντο δυ να
 με τω σω κρα α τει κα θε λων αυ του την δυ να
 μιν συ γαρ ζω η και φως υ παρ χεις και η α να α
 στα α σις Θεοτοκίον

Ευ φραι νον ται εν σοι Παρ. θε νε Α χραν τε του
 γε νους οι προ πα το ρες την Ε δεμ α πο λα βον

τες δι α σου ην εκ πα ρα βα σε ως α πω λε

σαν σου γαρ Α γνη και προ του το κου και με τα γε εν

νη η σιν Ὡδή Ζ'. Ὁ Εἰρμός.

Σ ε ε νο η την Θε ο το κε κα μι

νον κα τα νο ου μεν οι πι στοι ως γαρ παι δας ε σω

σε τρεις Ι ο υ περ υ ψου μενος ο λον με τον αν

θρω πον εν τη γα στρι σου α νε πλασεν ο αι

νε τος των Πα τε ε ρων Θε ος και υ περ ε εν

δο ο ξος

Ε φρι ξε γη α πε στρα φη Η λι ος και

συν ε σκο τα σε το φως δι ερ ρα α γη το

του Να ου θει ον κα τα πε τα σμα πε τραι δε ε

σχι σθη σαν δια α σταυρου γαρ η ηρ ται ο δι και ος

ο αι νε τος των Πα τε ε ρων Θε ος και υ πε ρε εν

δο ο ξος

Σ υ υ γε γο ὥς ω σει α βο η θη τος

και τραυ μα τι ας εν νε κροις ε κου σι ως το κα θη

μας ο υ πε ρυ ψου μενος παντας η λευ θε

ρω σας και κρα ται α χει ρι συν α νε στη σας

ο αι νε τος των Πα τε ρων Θε ος και υ πε ρε εν

δο ο ξος Θεοτοκίον.

Χ αι ρε πη γη α ει ζω ου να ματος Χαι

ρε Πα ρα δει σε τρυ φης χαι ρε τει χος το των πι

στων Χαι ρε Α πει ρο γα με Χαι ρε η παγ κο σμι

ος χα ρα δι ης η μιν εξα νε τει λεν ο αι

νε τος των Πα τε ε ρων Θε ος και υ πε ρε εν

δο ο ἕος Ὡδή η'. Ὁ Εἰρμός. π
4

Εν κα-μινώ Παιδες Ἰσρα ηλ ως εν χω νευ
τη ρι ω τω καλ λει της ευ σε βει ας κα θα ρω
τε ρον χρυ σου α πε σιλβον λε γοντες^π ευ λο γει
τε παν τα τα ερ γα Κυ ρι ου τον Κυ ρι ον υ
μνει τε και υ περ υ ψου τε εις παν τας τους αι ω νας^π

Ο βου λη σει α παν τα ποι ων ο και με
τα σκευ α ζων εκ τρε πων σκι αν θα να του εις αι
ω νι ον ζω ην^π τω πα θει σου Λο γε Θε ου σε α
παυ στως παν τα τα ερ γα ως Κυ ρι ον υ μνου μεν
και υ περ υ ψου μεν εις παν τας τους αι ω ω νας^π

Συ κα θει λες συν τριμ μα Χρι στε και την τα
λαι πω ρι αν^π εν πυ λαις και ο χυ ρω μα σι του

Α δου^π α να στας εκ τα φου τρι η με ρος σε
α παυ στως παν τα τα ερ γα ως Κυ ρι ον υ
μνου ου^π σι^π και υ περ υ ψου σιν εις παν τας τους αι
ω νας Θεοτοκίον.

Την α σπο ρος και υ περ φυ ως εξ α στρα
της της θει ει ας τε κου σαν τον Μαργα ρι την τον
πο λυ τιμον Χριστον^π υ μνη σω μεν λε γοντες ευ χλο
γει τε παν τα τα ερ γα Κυ ρι ου τον Κυ ρι ον υ
μνει ει τε^π και υ περ υ ψου τε εις παν τας τους αι

ω ω νας Ὡδή Θ'. Ὁ Εἰρμός. π
4
Τυ υ πον της α γνης λο χει ας σου^π πυρ πο
λου με νη βα τος ε δει, ξεν α φλε κτος^π και νυν καθ
η μων των πει ρα σμων α γρι αι νου σαν κα τα

σβεσαι του ου μεν την καμινον ινα σε θεο

το ο κε ακαταπαυστως μεγαλυυνοομεν

Ωπως ο λαος ο ανομος ο απει

θεις και πονηραβουλευσαμενος τον αλα

στορακαιασηβηεδικαιωσει τον δε δι

καιον ξυλωκατεκρινε τον Κυριον της δο

ξης ον επαξιως μεγαλυυνοομεν

Σωωτερ ο αμνος ο αμωμος ο την του

Κοσμου αμαρτιαναραμενος σεδοξα

ζομεν τον ανασταντατριημερον συν Πα

τριτεκαιτωθειωσου Πνευματι και Κυυριον

της δοξης θεο λογουντες μεγαλυυνοομεν

Σωωσον τον λαον σου Κυριε ον περ

εκτησωτωτιμιωσου αιματι κατ εχ

θρων ισχυντω Βασιλειχαριζομενος και ταις

σαις Εκκλησαις φιλανθρωπε παρασχου την

ειρηνην της θεοτοκουταις εν τε ευξεεσιν

Ωδη Θ. Η Τιμωτέρα η χ

Μεγαλυνει η ψυχη μου τον Κυριον και η

γαλλιασε το πνευμα μου επιτωθε

ωτωσωτηριμου

Την τιμιωτεραν των Χερουβιμ και

ενδοξοτεραν ασυγκριιτως των Σεραφειμ

την αδιαφθορας θεον Λογον τεκουσαν

σαντην οντως θεοτοκον σε μεγαλυυνο

μεν

Εἰς τοὺς Αἴγους

ῥ
ῑ

Π α σαπνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον αι νει
τε τον Κυ ρι ον εκ των Ου ρα νων αι νει ει τε αυ
τον εν τοις υ ψι ι στοις σοι πρε πει υ μνος τω
ω Θε ε ω

Α ι νει τε αυ τον πα αντες οι Αγ γε λοι αυ
του αι νει τε αυ τον πασαι αι Δυ να α μεις
αυτου σοι πρεπαι υ μνος τω ω Θε ε ω

Του ποι ησαι εν αυ τοις κρι μα εγ γρα
πτον δοξα αυ τη εσται Χ πασι τοις ο σι
ι οις αυ του

Υ μνου μεν σου Χρι στε ε το Σω τη η
ρι ον πα αθος και δοξα ζομεν σου την α να

α στα α σιν
Α ι νει τε τον Θε ον εν τοις α γι οις αυ του
αι νει τε αυ τον εν στε ρε ω μα τι της δυ
να με ως αυ του

Ο Σταυ ρον υπο μει νας και τον θα α α να τον
κα ταρ γη σας και α ναστας εκ των νε κρων
ει ρη νευ στον η μων την ζω ην Κυ ρι εως μο
νος Παν το δυ υ ναμος

Α ι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις
αυ του αι νει τε αυ τον κα τα το πλη θος
της με γα λω συ υ νης αυ του

Ο τον α δην σκυ λευ σας και τον α αν θρω
πον α να στη η σας τη α να στα σει σου Χρι

στε ^Α α ξι ω σον η μας εν κα θα ρα καρ

δι ι αι υμνειν και δο ξα α ζειν σε ^π

Αι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος ^Α αι

νει τε αυ τον ^Α εν ψαλ τη ρι ω και κι θα α ρα ^Α

Τ ην θε ο πρε πη σου συγ κα τα βα σιν δο

ξα ζον τεσ υ μνου μεν σε Χρι στε ^Α ε τε ε χθης

εκ παρ θε νου και α χω ρι στος υ πηρ χες

τω Πατρι ^Α ε πα θες ως αν θρωπος και ε κου σι ως

υ πε μει νας Σταυρον α νε στης εκ του τα α α

φου ως εκ πα στα δος προ ελ θων ^Α ι να σω

σης τον κο σμον Κυ ρι ε δο ο ξα α σοι ^π

Αι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και χο ρω ^Α αι

νει τε αυ τον ^Α εν χορ δαι αις και ορ γα α νω ^Α

Ο τε προ ση λω θης τω ξυ λω του Σταυ ρου ^Α το

τε ε νε κρω ω θη το κρα τος του εχθρου ^Α η κτι ι

σις ε σα λε ευ θη τω φο βω σου ^Α και ο α

δης ε σκυ λε ευ θη τω κρα τει σου ^Α τους νε κρους

εκ των τα φων α νε στη σας ^Α και τω λη στη

τον Πα ρα α δει σον η νοι ξας ^Α Χρι στε ο Θε ος

η μων δο ο ξα α σοι ^Α

Αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις εν η χοις ^Α

αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις αλα λαγ μου ^Α πα

σα πνο η ^Α αι νε σα α τω τον Κυ ρι ον ^Α

Ο δυ ρο μεναι με τα τις ε ξης το μη ηα σου

κα τε λα βον αι τι μι αι γυ ι αι αι κες ^Α

ευ ρου σαι δε τον τα α φον α νε ω με νον ^Α

και μα θουσαι πα ρα του Αγ γε λου^π το και νο ον

και πα ρα δο ξον θαυ αυ μα^α α^α πηγ γει λαν τοις

α πο στο λοις ο τι α νε στη ο Κυ ρι ος δω

ρου με νος τω κο σμω το με γα ε ε λε ε ος^π

Α να στη θη Κυ ρι ε^α ο Θε ος μου υ ψω θη

τω η χειρ σου μη ε πι λα θη^α λ των πε νη των σου

εις τε ε λος^α

Τ ην των πα θων θει αν μω λω πω σιν σου προ

σκυ νου μεν Χρι στε ο Θε ος και την εν τη Σι

ων δε σπο τι κην Ι ε ρουρ γι αν^α την εν τε ε

λει των αι ω νων^α θε ο φα νως γε γε νη με

νην^π τοις γαρ εν σκο ο τι κα θευ δοντα^α ο Η λι

ος ε φω τι ρα α ας της δι και ο συ υ νης^α

προς α νε σπε ρον χει ρα γω γων ελ λα αμ ψιν Κυ ρι

ε δο ο ξα α σοι^π

Ε ξο μο λο γη σο μαι σοι Κυ ρι ε εν ο λη καρ

δι α μου^α δι η γη σο μαι^α παν τα τα θαυ μα

σι α α σου^α

Τ ο φι λο τα ρα χον γε ε νος των Ι ου

δαι ων ε νω τι σα σθε^π που ει σι ν οι Πι λα τω

προ σελ θον τες^α ει πω σιν οι φι λα ασ σον τες

στρα τι ω ω ται που ει σιν αι σφρα γι δες του

μνη μα τος που με τε τε θη ο τα φεις^α που ε

πρα θη ο α πρα τος^π πως ε συ λυ υ θη ο θη

σαυ ρος^α τι συ κο φαν τει ει τε την ε γερ σι

ιν του σταυ ρω θεν τος πα ρα α νο

μοι Ι ου δαι αι οι α νε ε στη ο εν νε
 κροις ε λευ θε ε ρος και πα ρε χει τω κο σμω το
 με γα ε ε λε ε ος

ΑΡΧΗ ΤΩΝ ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΩΝ ΤΟΥ Β' ΗΧΟΥ

Τῷ Σαββάτῳ Ἑσπέρας Π.

Κυ ρι ε ε κε κραξα προς σε ει σα ακουσον μου
 ει σα κουσον μου Κυ ρι ε Κυ ρι ε ε κε κραξα
 προς σε ει σα ακουσον μου προσχες τη φω νη της δε
 η σε ωσμου εν τω κε κρα γε ναι με προς σε ει
 σα κουσον μου Κυ ρι ι ε

Κα τέυ θυν θη τω η προ ο σευ χη μου ως θυ
 μι α μα ε νω πιον σου ε ε παρσις των χει
 ρων μου θυ σι ι α ε σπε ρι νη ει σα κουσον
 μου Κυ ρι ε

Ε ξα γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χην μου του ε
ξο μο λο γη σα σθε το ο νο μα τι
ι ι σου

Τον προ αι ω νων εκ Πα τρος γε εν νη θεν τα
το θε ον λο γον· σαρ κω θεν τα εκ Παρ θε
νου· Μα ρι ι ας δευ τε προ σκυ νη σω μεν· Σταυ ρον
γαρ υ πο μει νας τη τα φη παρε δο ο θη ως αυ
τος η θε λη σε και α να στας εκ νε κρων
ε σω σε με τον πλα νω με νο αν θρωπον

Ε με υ πο με νου σι θι κοι οι ε ως
ου αν τα πο δοσμοι

Χοι στος ο Σω τηρ η μων το καθ η μων χει ρο
ο γραφον προ ση λω σα ας τω Σταυ ρω ε ξη λει

ψε και του θα να του το κρα ατος κα τηρ γη σε
προ σκυ νου ου μεν αυ του την τρι η η με ρον ε
γερ σιν

Εκ βα θε ων ε κε κρα ξα σοι Κυ ρι ε Κυ ρι
ε ει σα ακου σον της φω νης μου

Συν Αρ χαγ γε λοις υ μνη σω μεν Χρι στου την Α
να στα σιν αυ τος γαρ λυ τρω της ε στι και
Σω τη ηρ των ψυ χων η μων και εν δο ξη φο βε
ρα και κρα ται α δυ να μει πα λιν ερ χεται
κρι ναι κο ο σμονον ε πλα σεν

Γε νη θη τω τα ω τα σου προ σε χον τα
εις την φω νη ην της δε η σε ω ω ως μου

Σ ε τον σταυ ρω θεν τα και αι τα φεν τα Αγ γε

λος ε κη ρυ ξε Δε σποτην και ε λε γε ταις
 γυ ναι ξι δευ τε ι δε τε ο που ε κει το ο
 Κυ ρι ος α νε στη γαρ κα θως ει πενως Παν το
 δυ να μος δι ο σε προ σκυ νου μεν τον μο νον α
 θα να τον ζω ο δο ο τα Χρι στε ε λε η
 σον η μας
 Ε αν α νο μι αις πα ρα τη ρη σης Κυ
 ρι ε Κυ ρι ε τις υ πο στη σε ται ο τι
 πα ρα σοι ο ι λα σμος εστιν
 Εν τω Σταυ ρω σου κα τηρ γη σας την του ξυ υ
 λου κα τα ραν εν τη τα φη σου ε νε κρω
 σας του θα να α του το κρα α τος εν δε ε τη
 ε γερ σει σου ε φω τι σας το γε νος των

ανθρωπων δι α του το σοι βο ω μεν ευ ερ γε
 τα Χρι στε ο Θε ο ος ημων δο ξα σοι
 Ε νε κεν του ο νο μα τος σου υ πε μει
 να σε Κυ ρι ε υ πε μει νεν η ψυ χη μου
 εις τον λο γον σου ηλ πι σεν η ψυ χη η
 μου ε πι τον Κυ ρι ον
 Η νοι γη σαν σοι Κυ ρι ε φο βω πυ λαι
 θα να του πυ λω ροι δε α δου ι δοντες σε ε
 πτη ξαν πυ λας γαρ χαλ κας συ νε τρι ψας και μο
 χλους σι δη ρους συν ε θλα σας και ε ξη γα γες
 η μας εκ σκο ο τους και σκι ας θα να α
 του και τους δε σμους ημων δι ερ ρη ξας
 Α πο φυ λα κης πρω ι ας με χρι νυ κτος

α πο φυ λα κης πρω ι ας ^λελ πι σα τω

Ι σρα ηλ ε πι τον Κυ ρι ον ^π

Τον σω τη ρι ον υ μνον α δον τες εκ στο μα

των α α να μελ ψω μεν δευ τε παν τες εν οι κω ω Κυ

ρι ου προ σπε ε σω ω μεν λε γοντες ο ε ε πι

ξυ λου σταυ ρω θεις και εκ νε κρω ων α να στας

και ων εν κολποις του Πα τρος ^Δι λα σθη τι ταις

α μαρ τι αις η μων ^π

Δο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω

Πνευ μα τι ^π

Και νυ υν και α ει και εις τους αι ω νας των

αι ω νων α μην ^π

Πα ρηλθεν η σκι α του νομου της χα ρι

τος ελ θου σης ως γαρ η βα τος ουκ ε και ε το κα

τα φλε ε γο με νη ου τω Παρ θε νος ε τε κες και

Παρ θε νος ε μει νας ^παν τι στυ υ λου πυ ρος

δι και ο συ νης α νε ε τει ει λεν Η λι ος ^παν

τι Μω υ σε ε ως Χρι στός η σω τη ρι α των

ψυ χων η μω ω ων ^π Είς τόν Στίχον.

Η Α να στα σι ις σου Χρι στε Σω τηρ α πα

σαν ε φω τι σε τη ην Οι κου με νην και α να

κα λε σω το ι δι ι ον πλα σμα Παν το δυ να

με Κυ υ ρι ε δο ξα σοι ^π

^λΟ Κυ ρι ος ε βα σι λευ σεν ευ πρε πει αν

ε νε δυ σα το ε νε δυ σα τω ο Κυ ρι

ος δυ να μιν ^λκαι πε ρι ε ζω σα το ^π

Δ ι α ξυ λου Σω· ω·τερ κα τηρ γη σας την
 του ξυ υ λου κα τα ραν κρα τος θα να α του τη
 τα φη η σου ε νε κρωσας ε φω ω τι σας δε το
 γε νος η μω ων τη η ε γερ σειςου δι· ο βο ω
 μεν σοι ζω ο δο ο τα Χρι στε ο Θε ο ος
 η μων δο ξα σοι
 Και γαρ ε στε ρε ω σε την οι κου με νην η τις
 ου ου σα λευ θη σε ται
 Εν τω Σταυρω Χρι στε φα νεις κα θη λω με νος
 ηλ λοι ω σας καλ λο ος κτι σματων και το μεν α
 παν θρω πον στρα τι ω ται δει κνυ με νοι λογ χη πλευ
 ρα αν σου ε κέν τη σαν Ε βραι οι δε σφρα ,γι
 σαι τα α φον η τη σαν το την σην ε ξου σι αν ουκ ε ε

πι στα με νοι αλλ ο δι οι κτον σπλαγχων σου κα
 τα α δε ξα με νος τα φην και τρι η ημε ρος α
 να στας Κυ υ ρι ε ε δο ξα σοι
 Τω οι κω σου πρε πει α γι α σμα Κυ ρι ε εις
 μα κρο τη τα η με ρων
 Ζω ο δο ο τα Χρι στε ε κου σι ως πα
 θος υ πο στας δι α θνητους εν α δη δε κα α
 τελ θων ως δυ να τος τους ε κει την ε λευ σιν
 με νον τας την σην α φαρ πα σας ως εκ χει ρος κρα
 ται ου Πα ρα δει σον ανθ α δου οι κειν δε δω
 ρησαι δι ο και η μι ιν τοις δο ξα ζου σι
 την σην τρι η η με ε ρον ε γερ σιν δω ρησαι ι
 λα σμον α μαρ τι ων και το με γα ε λε ος

Δόξα και νῦν.

π

Ω θαι μα τος και νου παν των των πα α
λαι θαι των τις γαρ ε γνωμη τε ε ρα
α νευ ανδρο ος τε το κυ αν και εν αγ κα λαις
φε ρουσαν τον α πασαν την κτι σιν πε ρι ε
χοντα Θε ου εστι βου λη το κυ η θεν ον ως
βρε φος πα να γνε σαις ω λε ε ναις βα στα σα σα και
μη τρι κην παρ ρη σι αν προς αυ τον κε κτη με
νη μη παυ ση δυ σω που σα υ περ των σε ε τι μων
των του οι κτει ρη σαι και σω σαι τας ψυ χας η μω
ω ων

Εἰς τὸν Ὁρθρον.

Ἦχος χ

Θ ε ο ο ο θος Κυ υ ρι ος και ε πε φα
νεν η μιν ευ λο γη με νος ο ερ χο ο με νος

εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ου ου

Θ ε ος Κυ υ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν
ευ λο γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα
τι Κυ ρι ι ου

Ο τε κα τη ηλ θες προς τον θανα τον η ζω
η η α θα α να τος το τε τον Α δην ε
νε ε κρω σας τη α στρα πη της Θε ο τητος ο
τε δε και τους τε θνε ω τας εκ των κα τα χθο
νι ων α νε ε στησας πασαι αι Δυ να μεις
των ε που ρα νι ων εκραυ γα ζον Ζω ο δο
τα Χρι στε ο Θε ος ημων δο ο ο ξα σοι

Π αν τα υ περ εν νοι αν παν τα υ περ εν
δο ξα τα σα Θε ο το κε μυ στη ρι α τη α

γνεί α ε σ φ ρ α γ ι σ με ε ν η και Παρ θε νι α φυ
λατ το με ε ν η Μη τηρ ε γνω σ θ η ς α ψευ δ η ς
Θε ο ν τε κου σα α λ η θι ν ο ν αυ τον ι κε τευ
ε σω θ η ν αι τ α ς ψυ χ α ς η μ ω ω ω ν

Μετά την Α'. Στιχολογίαν, Καθίσματα

Ο ευ σχ η η μ ω ν Ι ω σ η φ α πο του ξυ
λου κα θε λ ω ν το α χ ρ α ν τ ο ν σ ο υ Σ ω ω ω ω ω μα
σιν δ ο νι κα θ α ρ α ει λ η σ α ς και α ρ ω ω
μα σιν εν μ ν η μα τι και ν ω κ η ξευ σ α ς α πε ρε το
α λ λ α τρι η με ρ ο ς α νε σ θ η ς Κυ υ ρι ε
πα ρε χ ω ν τ ω Κο σ μ ω το με γ α ε ε ε λε ο ς

Τ αι ς Μυ ρ ο φ ο ρ ι ς Γυ ναι ξι πα ρα το
μ ν η μα ε πι σ τ α ς ο Α γ γε λ ο ς ε βο ο ο ο ο ο

α τα ρυ ρ α τ ο ι ς ε ν η τ ο ι ς υ τ ε ρ χ ε ι ρ ε ρ ο ο
δι α Χ ρ ι σ τ ο ς δε δι α φ θ υ ρ α ς ε δει χ θ η α λ λο
τρι ο ς α λ λ α κ ρ α υ γ α σα τε α ν ε σ θ η ο Κυ υ
ρι ο ς πα ρε χ ω ν τ ω Κο σ μ ω το με γ α ε ε ε
λε ο ς

Υ περ δε δο ξ α σ με ε ν η υ πα ρ χ ει ς Θε ο
το κε Παρ θε νε υ μ ν ο υ με ν σε δι α γ α ρ του Σταυ
ρου του Υι ου ου ρ ο υ κα τε β λ η θ η ο Α δ η ς και
ο θα ν α τ ο ς τε θ ν η κεν νε κ ρ ω θεν τ ε ς α ν ε ε
σ θ η μεν και ζ ω η ς η ξι ω θ η μεν τον Πα ρα
δι σ ο ν ε λα βο μεν τη ν α ρ χ αι αν α πο λ α υ σ ι ν δι ο
ευ χα ρι σ τ ο υ ν τ ε ς δο ξ ο λο γ ο υ ου με ν ω ς κ ρ α τ αι
ον Χ ρ ι σ τ ο ν τον Θε ο ν η μ ω ν και μ ο ν ο ν πο λυ ε ε

Μετά τὴν Β' Στιχολογίαν
ε λε ον

Τον λιθον του μνηματος σφραγισθῆναι μη κω
λυουσας την πετραν της πι
στεως αναστασας παρσχεις πασι Κυριε δο
οξα σοι

Των μαθητων σου ο χορος συν Μυροφοροις
Γυναιξιν αγαλλεται συμφωωωωωνως
κοινην γαρ εορτην συν αυτοις εορτααζο
μεν εις δοξαν και τιμην της σης Αναστασεως και
διαυτων φιλανθρωπε Κυυριε τω λα
ω σου παροχουτο μεγαεεελεος

Υπερυλογημενη υπαρχεις Θεο το
κε Παρθενε υμνουμενε δια γαρ του εκ σου

σαρκω θε εν τος ο Αδης ηχ μαλωπισται ο Αδαμ
ανακεκληται η καταρα νε νε εκρωται
η Ευαηλευθερωται ο θανατος τε θα
ναατω τε και η μεις εζω ο ποιηθημεν δι
ο ανυμνουντες βοωωμεν ευλογητος
Χριστος ο Θεος ημων ο ουτως ευδοκησας δο

ο οξα σοι Οι Αναβαθμοι Αντίφωνον Α' Βουχ
Εν τω Ουρανω τα ομματα εκπεμ
πω μου της καρδιας προς σε Σωτηρ σωσον με
επιλαμψει

Ελεησον ημας τους παιοντας σοι πολ
λακαθεκαστην ωραν ω Χριστε μου καιδος
προτελους τροπους του μετανοειειν σοι

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα
τι Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ω νων α μην

Α γι ω Πνευ μα τι το βα σι λευ ει ν πε
λει το α γι α ζει ν το κι νει ν την Κτι σιν Θε
ο ος γαρ ε στιν ο μο ου σι ος Πα τρι
και λο γω

Αντίφωνον Β'.

Ε ι μη ο τι Κυ ρι ος ην εν η μιν
τις ι κα νο ος σω ος φυ λαχ θη ναι εκ του
εχ θρου α μα και αν θρω πο κτο ο νου

Τ οις ο δου σιν αυ των μη πα ρα δω ως
Σω τερ τον σον δου λον λε ε ο ν τος τρο πον κατ ε
μου κι νου ουνται και γαρ οι εκ θροι οι μου

Α γι ω Πνευ μα τι ξω αρ χι ι α και
γε ε ρα ας παν τα γαρ τα κτι στα ως Θε ος ων δυ
να μει συν τη ρει εν Πα τρι ι δι Υι ου ου δε
Αντίφωνον Γ'.

Ο ι πε ποι θο τες ε πι Κυ ρι ον ε οι
κα σιν ο ρει τω α γι ω οι ου δα μω σα λευ
ον ται προ σβο λαις του Βε λι ι αρ

Ε ν α νο μι αις χει ρας αυ των μη εκ
τει να τω σαν οι θει ως ζων τες ου γαρ ε α Χρι
στος τη ρα βδω τον κλη ρον αυ του

Α γι ω Πνευ μα τι προ σπη γα α ζει
πα σα σο φι α εν θεν χα ρις Α α πο στο λων και
τοις α θλοις κα τα στε ε φον ται Μαρ τυ ρες και Προ

φη η ται ο ρω σι Προκείμενον β χ

Εξε γερθη τι Κυριε ο Θεος μου εν προ
σταγμα τι ω ε νε τει λω και συ να γω γη
λαων κυ κλω σει σε Τδ Γ' β

Εξε γερθη τι Κυριε ο Θεος μου
εν προ σταγμα τι ω ε νε τει λω και
συ να γω γη λαων κυ κλω σει σε ε ε

Ο Κανών Ωδή Α'. Ο Ειρμός

Εν βυ θω κα τε στρω σε πο τε την φα
ρα ω νι τι δα πανστρα τι αν η υ πε
ροπλος δυ να μισ σαρ κω θεις ο λο γος δε την
παμ μο χθη ρον α μαρ τι ι αν ε ξη λει ψεν ο
δε δο ξα σμε νος Κυ ρι ος εν δο ξως γαρ δε

δο ξα σται 6

Δο ξα τη α γι α Α να στα α σει σου
Κυ ρι ε 6

Ο του κο σμου αρχων α γα θε ω α πε
γρα ψα με θα τη εν το λη τη ση μη πει θαρ χη
σαντες τω Σταυ ρω σου κε κρι ται προ σβα λω ων
γαρ σοι ως θνη τω ω πε ρι πε πτω κε τω της
ε ξου σι ας κρα τει σου και α σθε νης δε η
λ ε γ κ ται β

Αυ τρω της του γε νους των βρο των και της α
κη ρα του ζω ης αρχη γος εις τον κο σμον ε λη
λυ θας τη γαρ Α να στα σει σου δι ε σπα αρα
ξας του θα να α του τα σπα ρ γα να ην δο ξο λο

γούμεν α παντες εν' δα ξως γαρ δε δα ξασται

Θεοτοκίον.

Υ περ α γι α Θε ο το ο κε σω σον η μας

Υ περ τε ρα πεφυ κας Α γνη πα σης α ο

ρα του τε και ο ρα της Α ει παρ θε νε κτι

σε ως τον γαρ Κτι στην τε το κας ως ηυ δο ο

κη σε σαρ κω θη η ναι εν μη τρα σου ω συν παρ

ρη σι α πρε σβευ ε σω θη ναι τας ψυ χας η μων

Ὁδὴ Γ'. Ὁ Εἰρμός

Ε ξη θη σεν η ε ρη μος ω σει κρι νον

Κυ ρι ε η των ε θνων στει ρευ ου σα Εκ κλη

σι α τη πα ρου σι α σου εν η ε στε ρε ω

θη η καρ δι α μου

Η κτι σις εν τω πα θει σου ου ηλ λοι ου τω

βλε που σα εν ευ τε λει προ σχη μα τι υπ α

νο μων μυ κτη ρι ζο με νον τον ε δρα α σαν τα

παν τα θει ω νευ μα τα

Ε κ χο θς κα τει κο να με ε τη χει ρι σου

ε πλα σας και συν' τρι βεν τα πα λιν εις χουν θα

να του δι α μαρ τι αν Χρι στε συγ κα τα

βας εις Α δην συν α νε στη σας

Τ α ταγ μα τα ε ξε στη σα αν των Αγ γε λων

Πα να γνε και των αν θρω πων ε φρι ξαν αι

καρ δι αι ε πι τω τε κω σου δι ο σε Θε

ο το κον πι στει σε βο μεν Ὁδὴ Δ'. Ὁ Εἰρμός.

Ε λη λυ θας εκ Παρ θε νου ου πρε ε σβυς ουκ

Αγ γε λος αλλ αυ τος ο Κυ ρι ος σε' σαρ κω με

νοσ και ε σωσας ο λον με τον ανθρωπον δι ο
κραυγα α ζω σοι δοξα τη δυναμει σου
Κυριε

Παριστασαι ως κριτος ο Θεος ος μου τω
βηματι ου κραυγαζων Δεσποτα κρισιν ε
ξαγων τοις εθνεσι ην δια του Παθους σου
τη οικου με ενηειρ γα σωσω τηριαν Χριστε

Τω παθει σου του εχθρου αιρομφαι αιαι ε
ξελιπον των υπεναντιων δε εν τη εις Α
δουκα θωδω σου πολεις καθηρεθησαν και
του τυραννου το θρασος καταβεβληται

Θεοτοκίον

Σε λιμενα σωτηριας και τειειχος α

κραδαντον Θεο το δεσποινα παντες πι
στοι επισταμεθα συ γαρ ταις πρεσβειαις σου
εκ των κινδυνων λυτρουσαι τας ψυχας ημων

Ώδὴ Ε'. Ὁ Εἰρμός.

Μεσι της Θεου και ανθρωπων γε γο
νας Χριστε ο Θεος δια σου γαρ Δεσποτα την προς
τον αρχιφωτον Πατερα σου εκ νυκτος α
γνωσις προσαγωγην εσχηκαμεν

Ως κεδρος Χριστε των εχθρων το φρυγμα σου
νετριψας εκουσι ως Δεσποτα εν τη κυπα
ρισσω ως ηυδοκησας και τη πευκη και κε
δρωσαρκι σου να νυψου μενος

Εν λακκω Χριστε κατω τατω εθεντο

σε α πνουν νε κρον αλλ οι κει ω μω λω πι ε πι
 λε λη σμε νους τραυ μα τι ας Σω τηρ τους εν
 τα α φοις υ πνουν τας σου τω ου νε ξα νε στη σας
 Θεοτοκίον

Α υ σω πει τον σον Υι ον και Κυ ρι ον Παρ θε
 νε Α γνη αιχ μα λω τοις λυ τρω σιν τοις εξ ε
 ναν τι ας πε ρι στα σε ως ε πι σοι πε
 ποι θο σιν ει ρη νι κην δω ρη σασθαι

ᾠδὴ ΣΤ'. Ὁ Εἰρμός.

Ε ν α βυσ σω πται σμα α των κυ κλου με νος
 την α νε ξι χνι α στον της ευ σπλα χνι ας σου
 ε πι κα λουμαι α βυσ σον εκ φθο ρας ο θε
 ο ος με α να γα γε

Ὡς κα κουργος ο δι ι και ος κε κρι ται

και με τα α νο μων τω ξυ λω προ ση λω ται τοις
 υ πευ θυ νοις α φε σιν τω οι κει ω δω ρου
 ου με νος αι μα τι

Δ ι ε νος μεν αν θρω που του πρω του Α δαμ πα
 λαι εις τον κο σμον ει σηλ θεν ο θα να τος και
 δι ε νος Α να στα σις του Υι ου και θε ου
 ου πε φα νε ρω ται Θεοτοκίον.

Α πει ραν δρωσ Παρ θε ε νε ε κυ η σας και
 δι αι ω νι ζεις Παρ θε νος εμ φαι νου σα της
 α λη θους θε ο τη τος του Υι ου και θε ου
 ου σου τα συμ βο λα ᾠδὴ Ζ'. Ὁ Εἰρμός.

Α ν τι θε ον προ σταγμα πα ρα νο μουν τος
 τι ραν νου με ταρ αι ον την φλο γα α νερ ρι

πι σε Χρι στος δε ε φη πλω σε Θε ο σε βε
 σι παι σι δρο σον την του Πνευ μα τος ο ων ευ λο
 γη με νος και υ πε ρεν δο ξος
 Ο υκ ε φε ρες Δε σπο τα δι ευ σπλαγχνιαν
 θα να τω τον αν θρω πο ον κα θο ραν τυ ραν
 νου με νον αν ηλ θες και ε σω σας ι δι ω αι
 μα τι αν θρω πος γε νο με νος ο ων ευ λο γη
 με νος και υ πε ρεν δο ξος
 Ι δον τες σε ε πτη ξαν ημ φι ε σμε νον
 στο λην εκ δι κη σε ως οι πυ λω ροι του Α δου
 Χρι στε α γνω μο να τυ ραν νον οι κε την δε
 σπο τα ηλ θες γαρ χει ρω σασθαι ο ων ευ λο γη
 με νος και υ πε ρεν δο ξος Θεοτοκίον.

Α γι ων Α γι αν σε κα τα νο ου μεν ως
 μο νην κυ η σα σαν Θε ον τον αναλ λοι ω τον
 Παρ θε ε νε α μο λυν τε Μη τηρ α νυμ φευ τε
 πα σι γαρ ε πη γα σας πι στοις την α φθαρ σι αν τω
 θει ω το κω σου 'Ωδη Η'. 'Ο Ειρμός.
 Κα μι νος πο τε πυ ρος εν Βα βυ λω νι
 τας ε νε ργει ας δι ε με ρι ξε τω θει ω προ
 στα γμα τι τους Χαλ δαι ους κα τα φλε γουσατους δε
 πι στουςδρο σι ζου σα ψαλ λοντας ευ λο γει τε
 παν τα τα ε ργα Κυ ρι ι ου τον Κυ ρι ον
 Α ι μα τι Χρι στε τω Σω πε φοι νιγ με
 ε ε νην την της σαρ κος σου κα θο ρω ωντα στο
 λην ελ τρο μω ε ξι σταν το την πολ λην μα κρο

θυ μι αν σου τα των Αγ γε λων τα γμα τα κρα ζοντα
ευ λο γει τε παν τα τα ε ερ γα Κυ ρι ι ου
τον Κυ ρι ον

Σ υ μου το θνη τον ε νε δυ σας οικ τιρ μων
α θα ια σι αν τη ε γερ σει σου δι ο α γαλ
λο με νος ευ χα ρι στως α να μελ πει σοι
ο εκ λε κτος λα ος Χρι στε κρα ζων σοι κα τε πο
θη ον τως εις νει ει κος ο θα νατος Θεοτοκίον

Σ υ τον του Πα τρος α χω ρι στον εν μη τρα
Θε αν δρι κως πο λι τευ σα με νον α σπο ρως
συ νε λα βες και α φρα στως α πε κυ η σας Θε
ο γεν νη τορ Πα να γνε ο ο θεν σε σω τη
ρι αν παν των η μω ων ε πι στα με θα

Ώδή Θ'. Ὁ Εἰρμός.

Α ναρ χου γεν νη το ρος Υι ος Θε ος και
Κυ ρι ος σαρ κω θεις εκ παρ θε νου η μιν ε
πε φα νεν τα ε σκο τι σμε να φω τι ι σαι
συ να γα γειν τα ε σκορ πι σμε ε να δι ο
την πα νυ μνη τον Θε ο το κον με γα λυ νο μεν

Ως εν πα ρα δει σω φυ τευ θεν εν τω κρα
νι ω Σω τηρ το τρι σολ βι ον ξυ λον του σου α χρα
αν του σταυρου αι μα τι και υ दा τι θει ει ω
ως εκ πη γης της θει ας πλευ ρα ας σου Χρι στε
αρ δευ ο με νος την ζω ην η μιν ε ξην θησεν

Κα θει λε δυ να α στας σταυ ρω θεις ως παν το
δυ ναμος και την κα τω κει με νην εγ τη του α δου

φρου ρα^β φυσιν των ανθρωπων υψωσας τω
πατρι κω ενι δρυσας θροονω μεθεις σε
ερχομενον προσκυνουντες μεγαλυνομεν^β

Τριαδικόν.

Μο να θατρισαριθμον τριαδαομο
ουσιον^β ορθοδοξως υμνουντες πιστοι δο
ξασωμεν ατμητον υπερθεον φυουσιν τρι
σοφει γηα νεσπερον αι αι γλην την μονην
ακηρα τον την το φως ημιν εκλαμψαν

Ὁδὴ Θ'. Ἡ Τιμιωτέρα.

χ^β Βου.

Την τιμιωτεραν των Χερουβιμ^κ
και ενδοξαοτταν ανσυγκριτως των Σερα
ρειμ την αδιαφθορως θεον λογον τε κου
σαν την οντως θεοτοκον σεεμεγαλυνομεν^β

Εἰς τοὺς Αἰῶνες.

Πασα πνοη αι νεσα ατω τον Κυριον^π
αι νειτε τον Κυριον εκ των Κυρατων^Δ
αι νειτε αυτον εν τοις υψιστοις σοι πρεπει^π
υμνος τω θεω^π
Αι νειτε αυτον παντες οι Αγγελοι αυ
του^π αι νειειτε αυτον^Δ πασαι αι Δυναα
μεις αυτου σοι πρεπει υμνος τω θεω^π
Χ Του ποιησαι εν αυτοις κριμα εγγραφον^Δ
δοξα αυτη εσται^π χ^π πασι τοις οιοις Αυτου
Πασα πνοη και πασα κτισις^Δ σεδοξα
ζει Κυριε οτι δια του Σταυρου τον θανατον κα
τηρ γησας ιναδειξησται λαοις την εκνεκρωνσουα

να στα οινως μο ο νος φι ι λανθρωπος
 Αι νει τον Θε ον εν τοις α γι οις αυ του
 του αι νει τε αυ τον εν στε ρε ω μα τι της
 δυ να με ωσαυτου
 Ει πα α τωσαν Ι ου δαι οι πως οιστρα
 τι ω ται α πω λεσαν τη ρουν τεστον Βα α σι λε
 α δι α τι ι γαρ ο λι θος ουκ ε φυ
 λα ξε την πε τρανηςζωης η τον τα φεντα δο τω
 σαν η α να σταν ταπροσκυ νη τω σαν λεγοντες συν η
 μιν δο ξα τω πλη η θει των οι κτιρ μων σου
 τη ηρ η μω ων δο ξα σοι
 Αι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις αυ
 του Αι νει ε αυ τον κα τα το πλη θος της με

γαλω συ νης αυ του
 Χαι ρε τε λα οι οι και α γα λι α σθε Αγ γε
 λος ε κα θι σεν εις τον λι θον του μνη μα τος
 αυ τος η μας ευ ηγ γε λι σα το ειπων Χρι
 στος α νε στη εκ νε κρων ο Σω τηρ του κο σμου
 και ε πλη ρω σε τα συ υμ παν τα ευ ω δι ας
 χαι ρε τε λα οι οι και α α γαλ λι α σθε
 Αι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος αι νει τε
 αυ τον εν ψαλ τη ρι ω και κι θα ρα
 Α αγ γε λος μεν το χαι ρε προ της σης
 συλ λη η ψε ως Κυ ρι ε τη κε χα ρι τω με νη
 νη η ε κο μι σεν Α αγ γε λος δε τον λι θον
 του εν δο ξου σου μνη μα τος εν τη ση α να στα

ασειει ε κυ λυ σεν ο μεν αν τι της λυ πης
 ευ φρο συ νης συμ βο λα μη νυ ων ο δε αν
 τι θα να του Δε σπο την Ζω ο δο την κη ρυτ
 των η μιν δι ο βο ω μεν κοι ευ ερ γε
 τα τω α παντων Κυ ι ρι ε δο ξα σοι
 Αι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και χο ρω αι
 νει τε αυ τον εν χορ δαι αις και ορ γα α νω
 Ερ ραναν μυ υ ρα με τα δα κρυ ων ε
 πι το μνη η μα σου ου αι γυ ναι κες και ε πλη σθη
 χα ρας το στο ο μα αυ των εν τω λε γειν α νε
 ε στη ο ο Κυ ρι ος
 Αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ η χοις
 Αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις αλ λα λαγ μου πα

σα πνο η χ αι νε σα α τω τον Κυ ρι ον
 Αι νε σα τω σαν ε θνη και λα οι Χρι στο ον
 το ον Θε ον η μων τον ε κου σι ως δι η μας
 σταυ ρον υ πο μει ναν τα και εν τω α δη τρι
 η η με ρευ σαντα και προ σκυ νη σα τω σαν αυ του
 την εκ νε κρων α ναστα σιν δι ης πε φω τισται
 παν τα του κο σμου τα α πε ρα τα
 Α να στη θι Κυ ρι ε ο Θε ος μου υ ψω
 θη τω η χειρ σου μη ε πι λα θη των πε νη
 των σου εις τε λος
 Ε σταυ ρω θης ε τα φης Χρι στε ως η βου
 λη της ε σκυ λευ σας τον θα να τον ως Θε ος και
 αι δεσποτης δω ρου με νος τω κο σμω ζω ην αι

ω νι ον και το με γα ε λε ος
 Ε ξο μο λο γη σο μαι σοι Κυ ρι ε εν ο λη
 καρ δι α μου δι η γη σο μαι παν τα τα
 θαυ μα σι α σου
 Ο ν τως πα ρα νο μοι σφραγι σαν τες τον
 λι θον μει ζο νος η μας θαυ ματος η η ξι ω σα
 τε ε χου σι την γνω σιν οι φυ λα κες ση με ρον
 προ η ηλ θε του μνη μα τος και ε λε γον ει
 πα τε ο τι η μω ων κοι μω με νων η ηλ θον οι
 μα θη ται και ε κλε ψαν αυ τον και τις κλε ε πτει
 νε κρον μα λι στα δε και γυ μνον αυ τος α νε
 στη αυ τε ξου σι ως ως θε ος κα τα
 λι πων και εν τω τα α φω τα εν τα φι

α αυ του δευ τε ι δε τε Ι ι ου δαι οι
 πως ου δι ε ερ ρη ξε τας σφρα γι δας ο τον
 θα να τον πα τη σας και τω γε νει των αν
 θρω πων την α τε λευ τη τον ζω ην δω ρου με
 νο ος και το με γα ε λε ος

ΑΡΧΗ ΤΩΝ ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΩΝ ΤΟΥ Γ'. ΗΧΟΥ

Τῷ Σ β'άτῳ Ἑσπέρῳ ᾠή Γα.

Κυ ρι ε ε κε κρα ξα προ σε ει σα κου
 σο ον μου ει σα κου σο ον μου Κυ ρι ε Κυ
 ρι ε ε κε κρα ξα προ σε ει σα κου σο ον μου
 προσχες τη φω νη της δε η σε ως μου εν τω κε
 κρα γε ναι με προ σε ει σα κου σον μου Κυ υ
 ρι ι ε
 Κα τευ θυν θη τω η προ σευ χη μου ως θυ
 μι α μα ε νω πι ο ον σου ε παριστων χει ρων
 μου θυ σι α ε σπε ρι νη ει σα κου σον μου

ΤΡΙΤΟΣ

— 85 —

Κυ υ ρι ι ε
 Ε ξα γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χη ην μου
 του ε ξο μο λο γη σα σθε τω ο νο μα τι ι σου
 Τω σω Σταυρω Χρι στε Σω τηρ θα να του κρα
 τος λε λυ ται και δι α βο ο λου η πλα α νη
 κα α τηρ γη η ται γε νος δε αν θρω πω ων πι στεισω
 ζο με νον υ μνον σοι καθ ε κα στην προ σφε
 ρει ει
 Ε με υ πο με νου σι δι και οι ε ως
 ου αν τα πό δως μοι
 Πε φω τισται τα συμ παν τα τη να στα
 σεις ου Κυ ρι ε και ο Πα ρα δει σος πα α λιν
 η νε ω ωκται πα σα δε η κτι σις α νευ φη μου

σα σε υ μνονσαι καθ ε κα στη προ σφε ρει ει

Εκ βα θε ων ε κε κρα ξα σοι Κυ ρι ε

Κυ ρι ε Χ ει σα κου σον της φω νης μου

Δ ο ξα ζω του Πα τρος και του Υι ου την δυ

να μιν και πνευ μα τος α γι ου υ μνω την

ε ξου σι ι αν α δι αι ρε τον α κτιστον

Θε ο τη τα Τρι α δα ο μο ο ου σι ι ον την

βα σι λευ ου σαν εις αι ω να αι ω νοος

Γε νη θη τω τα ω τα σου προ σε χον τα

εις την φω νην της δε η σε ω ως μου

Τ ον Σταυρον σου τον τι μι ον προ σκυ νου

μεν Χρι στε και την α να στα σι ιν σου υ

μου μεν και δο ξα ζο ο μεν τω γαρ μω λω πι σου

η μεις οι πα αν τες ι α α θη η μεν

Ε αν α νο μι αις πα ρα τη ρη σης Κυ

ρι ε Κυ ρι ε τις υ πο στη σε ται ο

τι πα ρα σοι ο ι λα σμος ε ε στιν

Υ μου μεν τον Σω τη ρα τον εκ της Παρ θε

νου σαρ κω θεν τα δι η μας γαρ ε σταυ ρω

ω ω θη και τη τρι ι τη η με ε ρα α νε στη

δω ρου με νος η μιν το με γα ε ε λε ε ος

Ε νε κεν του ο νο μα τος σου υ πε

μει να σε Κυ ρι ε υ πε μει νεν η ψυ χη

μου εις τον λο γον σου ηλ πι σεν η ψυ χη

μου ε πι το ον Κυ υ ρι ι ον

Τ οις εν α δη κα τα βας Χρι στος ευ ηγ

γε λι σα το θαρ σει τε λε γων νυν νε ε νι κη η
κα ε γω ει μι η α να στα σις ε γω
η μας α να ξω λυ σας θα να του τας πυ

λα ας

Α πο φυ λα κης πρω ι ας με χρι νυ

κτος α πο φυ λα κης πρω ι ας ελ πι σα

τω Ι σρα ηλ ε πι το ον Κυ υ ρι ι ον

Ο ι α να ξι ως ε στω τες εν τω α χραν

τω σθου οι κω ε σπε ρι νον υ μνον α να μελ

πο ο μεν εκ βα θε ων κραυ γα ζον τες Χρι στε

ο θε ος ο φω τι σας τον κο θ σμον τη

τρι η με ρω α να στα σει ει σου ε ξε λου τον λα

ο ον σου εκ χει ρος των εχ θρω ων σου φι

λα αν θρω ω πε

Δ ο ξα Γα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευμα

α τι

Κ αι νυ υν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α μην

Π ω ως μη θαυ μα σω μεν τον θε αν δρι

κον σου το κον παν σε ε βα σμι ι ε πει ραν γα ρ αν

δρος μη δε ξα με ε νη πα να μω με ε

τε κες α πα το ρα Υι ον εν σα ρ κι τον προ

αι ω νων εκ Πα τρος γε νη θε εν τα α μη το

ο ρα μη δα μω ως υ πο μει ναν τα τρο πη ην

η φυρ μο ον η δι αι ρε ε σιν αλλ ε κα τε

ρας αυ σι ας την ι δι ο τη τα σω ω εν φυ

λα ξα αν τα δι ο μη τρο πα αρ θε νε Δε σποι
να αυ τον ι κε τευ ε σω θη ναι τας ψυ χας των
ορ θο δο ξως Θε ο το κον ο μο λο γουν των σε ε
ε - ε.

Εἰς τὸν Στίχον ᾠή

Ο τω πα θει σου Χρι στε α μαυ ρω ω σας
τον Η λι ι ον και τω φω τι της ση ης α να
στα υε ως φαι δρυ νας τα συμ παν τα προσ
δε ξαι η μων τον ε σπε ρι νον υ μνον φι λα
αν θρω π πε

Ο Κυ ρι ος ε βα σι λευ σε ευ πρε πει
αν ε νε δυ σα το ε νε δυ σα το ο Κυ
ρι ος δυ να μιν και πε ρι ε ζω σα α το

Η ζω ο δο χος σου ε ε γερ cis Κυ ρι
ε την οι του με νην πα σαν ε φω τι σε και το
ι δι ον πλα α σμα φθα ρεν α ιε κα α λε σα α το
δι ο της κα τα ρας του Α δαμ α παλ λα γε εν
τες βο ω ω μεν παν το δυ να με Κυ υ ρι
ε δο ο ξα α σοι

Και γαρ ε στε ρε ω σε την οι κου με νην
η τις ου ου σα λευ θη σε ε ται

Θ ε ος υ παρ χων α ναλ λοι ω τας σορ κι
πα ασχων ηλ λοι ω ωσαι ον η κτι σις μη φε ρου
σα κρε μα με νον ο ραν τω φο βω ε
κλο νει το και στε νου σα υ υ μνει την σην μα
κρο θυ μι αν κα τελ θων εν α ξη δε τρι

η με ρος α νε στης ζω ην τω κο σμω δω
 ρου με νος και το με γα ε ε λε ε ος
 Τω οι κω σου πρε πει α γι α σμα Κυ ρι ε
 εις μα κρο τη τα η με ρων
 να το γε νος η μων εκ του θα να του Χρι
 στε λυ τρω σης θα να τον υ πη νε ε γκας και
 τρι η με ρος εκ νε κρων α να στας σε αυ τω
 συν α νε στη σης τους σε Θε ο ον ε πι γνον τας
 και κοσμον ε φω τι ρας Κυ υ ρι ε δο ο ξα α σοι
 Δόξα και ιϋν.

Απο ρως εκ θει ου πνευ μα τος βου λη
 σει δε Πατρος συ νει λη φας Υι ον τον του Θεου εκ Πα
 τρος α μη το ρα προ των αι ω ω νων υ παρχο

ον τα δι η μας δε εκ σου α πα το ρα γε γο νο
 τα σαρ κι α πε κυ η σας και βρε φος ε γα λουχη
 η σας δι ο μη παυ αυση πρε σβευ ειν του λυ
 τρω θη η ναι κιν δυ νωντας ψυ χας η μω ω ων

Είς τὸ Ὅρθρον.

Θε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μι ιν
 ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι
 Κυ ρι ου ου
 Θε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μι ν ευ
 λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα
 τι Κυ ρι ου

Ἀπολυτίκιον

Ευ φραι νε σθω τα ου ρα νι α α γαλ λι
 α σθω τα ε πι γει ει α ο τι ε ποι η σε κρα

τος εν βρα χι ο νι αυ του ο Κυ ρι ος ε
 πα τη σε τω θα να α τω το ον θα α να α τον
 πρω το το κος των νε κρων ε γε νε το εκ και
 λι ας α δου ερ ρυ σα το η μας και πα ρε
 σχε τω κο ο σμω το με γα ε ε λε ε ος
 Θεοτοκίον

Σε την με σι τευ θα σαν την σω τη ρι
 αν του γε ε νους η μων α νυ μνου μεν θε ο το ο
 κε Παρ θε ε νε εν τη σαρ κι γαρ τη εκ σου προ σλη
 φθει ση ο Υι ος σου και Θε ος η μων το δι
 α Σταυ ρου κα τα δε ξα α με νος πα α θος ε λυ
 τρω σα το η μας εκ φθο ρας ως φι λαν θρω πο ο ος

Μετά την Α'. Στιχολογίαν. Καθίσματα

Χ ρι στος εκ νε κρων ε γη γερ ται η α

παρ χη των κε κει μη με ενων ο προ το το
 κος της κτι σε ως και δη μι ουρ γος παν των των
 γε γο νο των την κα τα φθα ρει σαν φυ σιν
 του γε ε νους η μων εν ε αυ τω ω α νε και νι
 ι σεν ουκ ε τι θα να τε κυ ρι ευ εις ο γαρ των
 ο λων Δε σπο της το κρα τος σου κα τε ε λυ
 υ σε

Σ αρ κι του θα να του γευ σα α με νος Κυ
 ρι ε το πι κρον του θα να του ε ξε τε
 μες τη ε γερ σει ει σου και τον αν θρω πον κατ αυ
 του ου ε νι σχυ σας της αρ χαι ας κα τα ρας
 την ητ ταν α να κα λου με ε νος ο υ πε ρα σπι
 στης της ζω ης η μων Κυ υ ρι ε δο ο ξα α σοι

Θεοτοκίον.

ᾠή

Τὴν ὥ ραι ὀ τη τα α τῆς παρ θε νι α ας
σου και το υ περ λαμπρο ον το της α γνει ει ας
σου ᾠ ο Γα βρι ηλ κατα πλα γεις ε βο α
θοι Θε ο το ο κε ᾠ ποι ον σοι εγ κω μι ο ον
προ σα γα γω ε πα α ξι ον ᾠ τι ξε ο νο
μα σω σε α πο ρω ω και ε ξι στα μαι ᾠ δι ο
ως προ σε τα γην βο ω σοι χαι αι ρε η κε
χα ρι τω με νη Μετά τὴν Β'. Στιχολογίαν ᾠή

Το α να λοι ω το ον το της θε ο ο τη τος ᾠ
και το ε κου σι ο ον πα θος σου Κυ υ ρι ε εις
ε αυ τον κα τα πλα γεις ο Α δης ε πω δυ ρε ε το
τρε μω τὴν του σω μα το ος μη φθα ρει σαν υ πο ο στα

σιν ᾠ βλε πω τον α ο ρα α τον μυ στι κως πο λε
μουν τα με ᾠ δι ο και ους κα τε χω κραυ γα ζου
σι δο ξα Χρι στε τη α να στα α σει ει σου ᾠ
Το α κα τα α λη πτο ον το τη σταυ ρω
ω ω σε ως ᾠ και α νερ μη νευ το ον το
της ε γε ρσε ως ᾠ θε ο λο γου μεν οι πι
στοι α πορ ρη τον μυ ὀ στη ρι ι ον ᾠ ση με ρον γαρ
θα α να το ος και ο α δης ε σκυ υ λευ ται ᾠ
γε νος δε αν θρω πι ι νον α φθα ρ σι α αν εν δε δυ
ται ᾠ δι ο και ευ χα ρι ι στως κραυ γα ζο
μεν ᾠ δο ο ξα Χρι στε τη α να στα α σει ει σου

Θεοτοκίον.

ᾠή

Τον α κα τα λη πτο ον και α πε ρι ι

γραπτον ὁ τον ο μο ου σι ο ον Πατρι και Πνε
 ευματι ὁ εν τη γαστρι σου μυστικως εχωρη
 σας θε ο μη τωρ ὁ μιαν και α συγχυτο εν
 της Τρι αδος ε νε εργει αν ὁ ε γνω μεν τω
 το κω ω σου βεν τω κο σμω δοξα ζεσθαι ὁ δι ο
 και ευ χα ρι στως βο ω μεν σοι ὁ χαι αι ρε η
 κε χα ρι τω με νη

Οι Ἀναβαθμοί. Ἀντίφωνον Α'. ὁ

Την αι χμα λω σι αν Σι ων συ εξ ει λου
 εκ Βα βυ λω ω νος ὁ και με εκ των πα θων
 προς ζω ην ελ κυ σον Λο γε
 Εν τω νο τω οι σπει ρον τες δα κρυ σιν
 εν θε οις θε ρι ου σι στα χυ ας εν χα ρα

α ει ζω ι ας ὁ
 Δο ξα Πατρι και Υι ω και α γι ω
 Πνευματι ὁ
 Και νυν και α ει ὁ και εις τους αι ω νας
 των αι ω νων α μην ὁ
 Α γι ω Πνευματι πα σα α γα θο δω ρι
 α ως Πατρι ι και Υι ω ω συν α στρα ὁ α
 πτει ὁ εν ω τα παν τα ζη και κι νει ται

Ἀντίφωνον Β'. ὁ

Ε αν μη Κυ ρι ος οι κο δο μη ση οι κον
 των α ρε των μα την κο πι ω μεν ὁ την δε ψυ
 χην σκε πον τος ου δεις ημων πορθει ται αι την
 πο λι εν ὁ

Του καρ που ου της γα στρος τω Πνευ μα τι υι
ο ποι η τως σαι τω Χρι στω ως Πα τρι οι
Α γι οι παν το τε ει σι Δόξα, και νυν.

Α γι ω Πνευ μα τι εν θε ω ρει ται πα
σα α γι ο ο της σο φι α ου σι οι πα
σαν γαρ κτι ι ι σιν αυ τω λα τρευ ω μεν
θε ος γαρ ως Πα τρι τε και λο γω 'ΑντίφωνονΓ'.

Οι φο βου με νοι τον Κυ ρι ον μα κα ρι οι
τρι βους βα δι ουν ται των εν το λων φαγονται
ζω η ραν γαρ παγκαρ πι αν

Κυ κλω της τρα πε ζης σου ευ φρανθη τι κα θο
ρων σου ποι με να αρ χα τα εγ γο να φε ρον
τα κλαδους α γα θο ερ γι ας Δόξα και νυν.

Α γι ω Πνευ μα τι ο πας πλου τος της
δο ξης εξ ου χα ρις και ζω η πα ση τη κτι
ι σει συν Πα τρι γαρ α νυ μνει ται και τω
Λο γω Προκειμενον.

Ε ι πα τε εν τοις ε θνε σιν ο τι Κυ
ρι ος ε βα σι λευ σε και γαρ κα τωρ θω σε
την οι κου με νην η τις ου σα λευ θη σε ται
Το Τρίτον. η τις ου σα λευ θη σε ται αι αι

Ο Κανων 'Ωδη Α'. 'Ο Ειρμός
Ο τα υ δα τα πα λαι νευ μα τι θει ω
εις μι αν συ να γω γη ην συ να θροι σας και
τε μων θα λασσαν Ι σρα η λι τη λα ω
ου τος ο θε ος η μων δε δε ξα σμε ε νος υ

παρχει^π αυτω^π μονω^π ασωμεν^π οοτιδε

δοο^π ξαα^π σται^π

Δο^π ξα^π τη^π α^π γι^π α^π να^π στα^π α^π σει^π σου^π Κυ^π

ρι^π ι^π ε^π

Ο^π την^π γην^π κα^π τα^π κρι^π νας^π τω^π πα^π ρα^π βαν^π τι^π

ι^π δρω^π τος^π φε^π ρειν^π καρ^π πο^π ον^π τας^π α^π καν^π θας^π α^π

καν^π θων^π στε^π φαν^π ον^π εκ^π πα^π ρα^π νο^π μου^π χει^π ρος^π ου^π

τος^π ο^π θε^π ος^π η^π μων^π σω^π μα^π τι^π κω^π ως^π δε^π δεγ^π με^π

νος^π την^π κα^π τάραν^π ε^π λυ^π σεν^π οοτιδε^π δο^π

δο^π ξαα^π σται^π

Νι^π κη^π της^π τρο^π παι^π ου^π χος^π κα^π τα^π θα^π να^π του^π

ο^π θα^π να^π τος^π δε^π δοι^π κω^π ως^π α^π νε^π δει^π χθη^π

πα^π θη^π την^π σα^π ρκα^π γαρ^π εμ^π ψυ^π χω^π με^π νην^π λα^π βων^π

ου^π τος^π ο^π θε^π ος^π η^π μων^π και^π συμ^π πλα^π κει^π εις^π τω^π τυ^π

ραν^π νω^π παν^π τας^π συ^π να^π νε^π στη^π σεν^π οοτιδε^π

δοο^π ξαα^π σται^π Θεοτοκίον.

Υ^π περ^π α^π γι^π α^π θε^π ο^π το^π κε^π σω^π σον^π η^π μας^π

Α^π λη^π θη^π θε^π ο^π το^π κον^π παν^π τα^π τα^π ε^π θνη^π δο^π

ξα^π ζει^π σε^π την^π α^π σπο^π ο^π ρως^π τε^π κου^π σαν^π υ^π

πο^π δυς^π μη^π τραν^π γαρ^π η^π γι^π α^π σμε^π νην^π την^π σην^π

ου^π τος^π ο^π θε^π ος^π η^π μων^π το^π καθ^π η^π μα^π ας^π ου^π σι^π

ω^π θη^π και^π θε^π ος^π και^π αν^π θρω^π πος^π εκ^π σου^π γε^π

γε^π εν^π νη^π η^π ται^π Ὁδὴ Γ'. Ὁ Εἰρμός.

Ο^π εκ^π μη^π ον^π των^π τα^π παν^π τα^π πα^π ρα^π γα^π γων^π

τω^π λο^π γω^π κτι^π ζο^π με^π να^π τε^π λει^π ου^π ου^π με^π να^π Πνευ^π μα^π

α^π τι^π Παν^π το^π κρα^π τω^πρ^π Δε^π σπο^π τα^π εν^π τη^π α^π γα^π

πη τη ση στε ρε ω σον με

Δι α σταυ ρου σου η σχυν θη ο α σε βης

ειρ γα σα το βο θρον γαρ ον ο ρυ υ ξας ει σπε πτω

ω κε τα πει νων ψ ψωθη δε Χρι στε το κε

ε ε ρας εν τη ση α να στα σει

Της ευ σε βει ας το κη ρυγματων ε θνων

ως υ δωρ ε κα λυ ψε τας θα λα ασ σας φι λαν

θρω ω πε α να στας εκ τα φου γαρ το της Τρι

α δος α πε κα λυ ψας φεγ γος Θεοτοκίον

Δε δο ξα σμε να λε λα ληνται πε ρι σου η

πο λης η εμ ψυ χος του α ει ει βα σει λευ ο ον

τος δι α σου γαρ δε σποι να τοι ε πι γης Θε

ος συ να α νε στρα φη Ωδη Δ', 'Ο Ειρμός

Ε θου πρὸς η μας κρα ται αν α γα πη σιν Κυ

ρι ε τον μο νο γε νη γαρ σου Υι ον υ περ η

μων εις θα α να τον δε δω ω κας δι ο σοι κραυ

γα ζο μεν ευ χα ρι στουν τες δο ξα τη δυ να

α μει σου Κυ υ ρι ι ε

Σ τη μα τα Χρι στε συμ πα θως και μω λω πας

η νεγκας υ βριν ρα πι σμα των καρ τε ρων και μα

κρο θυ μως φε ε ρων εμ πτυ σμα α τα δι ων κα

τειρ γα σω μοι την σω τη ρι αν δο ξα τη δυ

να α μει σου Κυ υ ρι ι ε

Σ ω μα τι θνη τω η ζω η θα να τω ω μι λη

σας της τα λαι πω ρι ασ των πτω χων και στε ναγ

μου πε νη η των σου ε νε ε κεν και φθει ρας τον

φθείραν τα δε δοξαζόμενε παντας συν ανε

στησας μο ο νε φιλααν θρωω πε Θεοτοκίον

Μνησθητι Χριστε ης εκτισω ποιμνης τω πα

θει σου της δε δοξαζόμενης σου μητρος τας συμ

παθεις εν τε ευξεις δεξαμε ενος και επι

σκεψαμενος κεκακωμενην ρυσαι τη δυ

να αμεισου Κυ υρι ε Ωδη Ε' Ο Ειρμός.

Προς σε ορθριζω τον του παντος δημιουργον

την υπερεχουσαν παντα νουν ειρηνην

διοτι φως ταπροσταγματα σου εν οίς με

καθοδηγηγησόν

Κριτη αδικω εβραιων φθονω προδοθεις

παντε ποπτης και απασανδικοις κρινων

την γην τον Αδαμ της παλαιερυσωκα

τακρι ισεεως

Την σην ειρηνηνταις Εκκλησιαις σου Χριστε τη

αητη ητωδυναμει του Σταυρου σου ο

εκνεκρων αναστας παρασχου και σωσον

τας ψυχας η ημων Θεοτοκίον

Σκηνη αγαγια και πλατυτερα ουρανων ως

τον εν παση αχωρητον τηκτισει λο

γον θεου δεξαμενη μονη εδειχθης αι

παρθε ενος Ωδη Γ' Ο Ειρμός.

Αβυσσος εσχατη αμαρτιων εκκυκλω

σε με και εκλειπει τσ πνευμα μου αλλ εκτει

νας Δεσποτασον υψηλον βραχι ο να ως τον

Πετρον με κυ βερ νη η τα δι α α σω ω σον π q

A βουσ σος ε λε ους και οι κτιρ μων ε κυ κλω σε

με τη ευ υπλα α χνω κα θο δω ω σου π q σαρ κω

θεις γαρ Δε σπο τα και γε γο νως εν δου ου λου μορ φη q

ε θε ουρ γη σας και σαυ τω ω συν ε δο ο

ξα α σας π q

N ε κρω σιν υ πε στη ο νε κρω της τον νε

κρω θεν τα ζω ο θεν εν τα θε ω με ε νος q της

οης α να οτα σε ως ταυ ια Χριστε τα ουμ βο λα q

και του πα θους σου του α χρα αν του τα ε ε

πα α θλα Θεοτοκίον. q

Π α να γνε η μο νη τω Πλαστουρ γω και

τοις αν θρω ποις υ περ νου ουν με σι τευ οα α σα π q

τον Υι ον σου ι λε ων τοις ε πται κο σι δου λοις

σου q και υ περ μα χον χρη μα τι ι σαι θυ

σω ω πη η σον 'Ωδη Ζ'. 'Ο Ειρμός. q

Ω ς πα λαι τους ευ σε βεις τρεις Παι αι δας ε δρο

σι σας q εν τη φλο γι ι τη Χαλ δα ι κη τω

φω τι σι κω της Θε ο τη τος πυ ρι και η μας

κα ταυ γα σον q ευ λο γη τος ει κρα ζο ον τας ο

Θε ος ο των Πα τε ε ρων η μων π q

E ρ ρα γη το του να ου φαι δρο ον κα τα πε τα

σμα q εν τω Σταυ ρω του Δη μι ουρ γου την εγ

κε κρυμ με νην τω γραμ μα τι δη λουν τοις πι στοις

α λη θει αν q ευ λο γη τος ει κρα ζου σιν ο Θε

ος ο των Πα τε ε ρων η μων π q

N υ γει σης σου της πλευ ρας ρα νι ι δες θε ορ ρυ
 τοι ζω ο ποι ου αι μα τος Χρι στε οι κο νο μι
 κως α πο στα ζουσαι εις γην τους εκ γης α νε πλασας
 ευ λο γη τος ει κρα ζον τας ο θε ος ο
 των Πα τε ε ρων η μων

A γι α τρι ας ο θε ος ε λε η σον και
 σω σον η μας

T ο Πνευ μα το α γα θον Πατρι συν δο ξα σω
 μεν και τω Υι ω τω μο νο γε νει μι αν εν τρι
 σι πι στοι σε βοντες αρ χην και μι ι αν θε ο τη η
 τα ευ λο γη τος ει κρα ζον τες ο θε ος ο
 τω Πα τε ε ρων η μων 'Ωδη Η'. 'Ο Είργός.

A στε κτω πυ ρι ε νω θεν τες οι θε ο ρε

βει α προεστω τες νε α νι αι τη φλο γι δε
 μη η λω βη θεν τες θει ον υ μνον ε με ελ πον ευ
 λο γει τε παν τα τα ερ γα Κυ ρι ι ου το Κυ
 υ ρι ι ον

E ρ ρα γη Να ου η φαιδρο τη ης ο τε ο σται
 ρο ος σου ε πα γη εν κρα νι ω και η
 κτι ι σις συ νε κλο νει το φο βω α να μελπουουσα
 εν λο γει τε παν τα τα ερ γα Κυ ρι ι ου τον
 Κυ υ ρι ι ον

A νε στης Χρι στε εκ του τα φου και τον πε
 πτω κο τα τη α πα τη δια ξυ λου α
 νωρ θωσθ θει α δυ να μει κρα ζοντα και λε γον τα
 ευ λο γει τε παν τα τα ερ γα Κυ ρι ι ου τον

Κυ ρι ι ον

ᾠ

Ν α ος του Θε ου α νε δει χθης εμ ψυχον χω

ρι ον Κι βω τος τε τον ποι η την τοις βρο

τοις γαρ Θε ο γεν νη τωρ α χραν τε κα τη λα α ξας

και α ξι ως παν τα τα ερ γα υ μνου μεν

σε και υ περ υ ψου ου μεν εις παν τας τους αι

ω νας

ᾠδὴ Θ'. Ὁ Εἰρμός.

ᾠ

Κ αι νον το θαυ μα και θε ο πρε πες της Παρ

θε νου γαρ την κε κλει σμε νην πυλην σα φως δι ο

δευ ει Κυ ρι ι ος γυ μνος τη ει σο δω και σαρ

κο φο ρος ω φθη εν ε ξο ο δω Θε ος και με

ε νει η πυ λη κε κλει σμε νη ταυ την α φρα

στωσ ως Θε ο μη το ρα με γα λυ ι νο ο μεν

Φ ρι κτον ι- δε σθαι σε τον ποι η την ε πι

ξυ λου α ναρ τη θεν τα Λο ο γε Θε ου σαρ κι

κως δε πα σχοντα Θε ον υ περ δου λων και εν

μνη μει ω απνουν κα τα κει με ε νον νε κρους δε του

Α δου λε λυ κο ο ο τα ο θεν Χρι στε ε σε ως

Παν το δυ να μον με γα λυ υ νο ο μεν

Φ θο ρας θα να του ε σωσας Χρι στε τους προ

πα το ρας κα τα τε θεις εν τα α φω νε κρος και

ζω ην ε ξην θη σας νε κρους α να στη σας χει

ρα γω γη σας φυ σιν την βρο τει ει αν προς φως και

θει ει α νενδυ σας α φθαρ σι αν ο θεν πη γην

σε φω τος α ει ζω ου με γα λυ υ νο ο μεν

Θεοτοκίον

ᾠ

Ν α ος και θρο νος ω φθησ του Θε ου εν ω

ω κησεν ο εν υ ψι στοις πελων τε χθεις απει
ρανδρως Πανα αγνεσαρκος μη α νοι ξας ο λως σου πυ
λας οθεν ταις α ληκτοις Σεμνη λι ται αις σου τα
φυ λα των βαρ βα ρων θατ τον εις τε λος τω
βασι λει η μων καθ υ πο ο τα αξον

Ωδη Θ'. 'Η Τιμιωτέρα.

Γη Πα. Γχ

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν
δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α
δι α φθο ο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν
την ον τως Θε ο το ο κον σε με γα λυ υ
νο ο μεν

Εις τούς Αἴνους.

Π α σα πνο η αι νε σα α τω το ον Κυ ρι ι ον
αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ των Ου ρα νων

αι νει τε αυ τον εν τοις υ ψι ι στοις σοι πρε
πει υ μνος τω ω Θε ε ω
Α ι νει τε αυ το ον πα αν τες οι Αγ γε
λοι αυ του αι νει ει τε αυ τον πασαι αι δυ να μεις
αυ του σοι πρεπει υ μνος τω ω Θε ε ω
Του ποι ησαι εν αυ τοις κρι μα εγ γρα πτον
δο ξα αυ τη ε σται πα σι τοις ο σι οις αυτου
Δ ευ τε πα αν τα τα ε θνη γνω τε του φρι κτου μυ
στη ρι ι ου την δυ να α μιν Χρι στος γαρ ο Σω
τηρ η μων ο εν αρ χη Λο ο γος ε σταυ ρω
θη δι η μας και ε κων ε τα φη και α νε
στη εκ νε κρων του σω ω θαι τα συμ παν τα αυ
τον προ σκυ νη η σω ω μεν

Αἰ νει τε τον Θε ον εν τοις α γι οις αυ
 του αι νει τε αυ τον εν στε ρε ω μα τι' της δυ
 να με ως αυ του
 Δ ι η γη σαν το παν τα τα θαυ μα σι α οι
 φυ λα κες σου ου Κυ ρι ι ε αλ λα το συ νε δρι
 ον της μα ται ο τη τος πλη ρω σαν δω ρων την δε
 ξι αν αυ των κρυ πτειν ε νο μι ζον την α να στα
 σιν σου ην ο κο σμος δο ξα α α ζει ε
 λε η σον η μας
 Αἰ νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις αυ
 του αι νει τε αυ τον κα τα το πλη θος της με
 γα λω συ νης αυ του
 Χ α ρας τα παν τα πε πλη ρω ται της α να

στα σε ως την πει ραν ει λη φε τα Μα ρι α
 γαρ η Μαγ δα λη νη ε πι το μνη μα ηλθεν
 ευ ρεν Αγ γε λον ε πι τον λι θον κα θη με
 νον τοις ι μα τι οις ε ξα στρα πτον τα και λε
 γον τα τι ζη τει τε τον ζων τα με τα των
 νε κρων ουκ ε στιν ω δε αλλ ε γη γερ ται
 κα θως ει πε προ α γων εν τη Γα λι λαι α
 Αἰ νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γοσαι
 νει τε αυ τον εν ψα λτη ρι ω και κι
 θα ρα
 Ε ν τω φω τι σου Δε σποτα ο ψο με θα φως φι
 λαν θρω πε α νε στης γαρ εκ των νε κρων σω τη
 ρι αν τω γε νει των αν θρω πων δω ωρου με ε νος

ι να σε πα σα κτι σις δο ξο λο γη τον μο νον α

να μαρ τη τον ε λε η σον η μας

Αι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και χο ρω

αι νει τε αυ τον εν χορδαίαις και ορ γα νω

μνον ε ω θι νον αι μυ ρο φο ροι γυ ναι

κες τα δα κρυ α προ σε ε φε ρον Κυ ρι ι ε

ευ ω δι ας γαρ α ρω μα τα κα τε χουσαι

το μνη μα σου κα τε λα βον το α χραν τον σου

Σω ω μα μυ ρι ισαι σπου δα ζου ουσαι Αγ

γε λος κα θη με νος ε πι τον λι θον αυ ταις ευ

ηγ γε λι σα α το τι ζη τει τε τον ζων τα

με τα των νε κρων τον θα να τον γαρ πα τη

σας α νε στη ως Θε ος πα ρε χων πα σι το

με γα ε ε λε ε ος

Αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ η χοις αι

νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις α λα λαγ μου

πα σα πνο η η αι νε σα α τω τω ον Κυ υ ρι ι ον

Εξα στραπτων Αγ γε λος ε πι το μνη μασου

το ζω ο ποι ον ταις μυ ρο φο ραις ε λε ε γεν

ε κε νω σετους ταφους ο Λυ τρω της ε σκυλευσε

τον α δην και α νε στη τρι η με ρος ως μο

νος Θε ος και Παν το δυ υ να α μος

Α να στη θι Κυ ρι ε ο Θε ος μου υ ψω

θη τω η χειρ σου μη ε πι λα α θη των πε νη

των σου εις τε ε λος

Ε ις το μνη μα σε ε πε ζη τη σεν ελ θου

σα τη μι α α των σαβ βα των ¹ Μα ρι α η Μαγ δα
λη νη η μη ευ ρου σα δε ω λο φυ ρε το
κλαυ θμω βο ω ω σα ⁹ οι μοι Σω τηρ μου πώς ε
κλα πης παν των Βα σι λευ ⁹ ζευ γος δε ζω η
φο ρων Αγ γε λων εν δο θεν του μνημει ου ε βο
α ⁹ τι κλαι εις ω γυ ναι κλαι ω φη σιν ⁹
ο τι η ραν τον Κυ ρι ον μου του τα φου ⁹ και
ουκ οι δα που ε θη καν αυ τον ⁹ αυ τη δε στρα φει
ει σα ο πι σω ως κα τει δε σε ευ θε ε ως
ε βο ο α ⁹ ο Κυ ρι ο ο ος μου
και ο Θε ος μου δο ο ⁹ ξα α σοι ⁹

Τὸ παρὸν παρὰ τοῦ ἐκδότου

Ε ις το μνη μα σε ε πε ζη τη σεν ⁹ ελ

θου σα τη μι α των Σαβ βα α α των Μα ρι
α η Μαγ δα λη νη ⁹ μη ευ ρου σα δε ω ω
λο φυ ρε το κλαυ θμω βο ω σα οι οι οι οι
μοι Σω τη ηρ μου ⁹ πώς ε κλα πης παν των Βα σι
λευ ⁹ ζευ γος δε ζω η φο ρων Αγ γε ε ε λων
εν δο θεν του μνημει ου ε βο α ⁹ τι κλαι αι
αι αι εις ω γυ υ υ υ υ ναι ⁹ κλαι αι ω φη
σιν ο τι η ραν τον Κυ ρι ο ο ον μου του τα
α α φου ⁹ και ουκ οι οι δα που ε θη καν αυ τον ⁹
αυ τη δε στρα φει σα ο πι ι σω ⁹ ως κα
τει δε ε σε ευ θε ε ως ε βο ο ο α ⁹ ο
Κυ ρι ο ο ος μου και ο Θε ος μου δο ο ξα
α σοι ⁹

Ε ξο μὸ λο γη σο μαι σοι Κυ ρι ε εν
ο λη καρ δι α μου δι η γη σο μαι πα αν
τα α τα θαυ μα σι α α σου
Ε βραι οι συ νε κλει σαν εν τω τα φωτηνζω
ην λη στης δε α νε ω ξεν εν τη γλωσση την τρυφην
κραυ γα ζων και λε γων ο μετ ε μου διε με ε σταυ
ρω θεις συ νε κρε μα το ο ο μοι ε πι του ξυ
λου και ε φαι νε το μοι ε πι του θρο νου
τω Πα τρι ι συγ κα θη με ε νος αυ τος γαρ ε στι
Χρι στος ο Θε ος η μων ο ε χων το με
γα ε ε λε ε ος

ΑΡΧΗ ΤΩΝ ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΩΝ ΤΟΥ Δ' ΗΧΟΥ

Τῷ Σ β' ατῷ Ἑσπέρῳ ᾠδὴ τοῦ Βου.

Κυ ρι ε ε κε κρα ξα προς σε ει σα κου σο
ον μου ει σα κου σον μου Κυ ρι ι ε Κυ ρι ε
ε κε κρα ξα προς σε ει σα κου σον μου προ ρχες
τη φω νη της δε η σε ω ως μον εν τω κε
κρα γε ναι με προς σε ει σα κου σον μου Κυ ρι ε
Κα τευ θυν θη η τω η προ σευ χη μου ως θυ
μι α μα ε νω πι ο ον σου ε παρ σις των χει
ρων μου θυ σι α ε σπε ρι νη ει σα κου σον
μου Κυ ρι ε

Ε ξ α γ α γ ε εκ φυ λα κης την ψυ χην μου του
 ε ξ ο μο λο γη σα σθε τω ο νο μα τι σου
 Τ ον ζω ο ποι ον σου Σταυ ρον α παυστως προ
 σκυ νουν τες Χρι στε ε ο Θε ος την τρι η με
 ρο ον σου α ναστα σιν δο ξα ζο μεν δι αυ της
 γαρ α νε και νι ι σας την κα τα φθα ρει σαν
 των αν θρω ω πων φυ σιν παν το δυ να με και την
 εις ου ρα νους α νο δον κα α θυ πεδει ξας
 η μιν ως μο νος α γα θος και φι λανθρωπος
 Ε με υ πο με νου σι δι. και αι οι ε ως
 ου αν τα πο δω ως μοι
 Τ ου ξυ λου της πα ρα κο ης το ε πι τι μι ον
 ε λυ σας Σω τηρ τω ξυ λω του Σταυρου ε κου σι ως

προσηλω θεις και εις α δου κα τελ θωνδυνατε του ου
 θα να του τα δε σμα ως Θε ος δι ερ ρη ξας
 δι ο προ σκυ νου ου μεν την εκ νε κρων
 σου α ναστα σιν εν α γαλ λι α σει βο ων τες
 Παν το δυ να με Κυ ρι ε δο ξα σοι
 Ε κ βα θε ων ε κε κρα ξα σοι Κυ ρι ε Κυ
 ρι ε ει σα α κου σον της φω νης μου
 Πυ λας α δου συ νε ε ε τρι ψας Κυ ρι ε
 και τω σω θα να α τω του θα να του το βα
 σι λι ον ε λυ σας γε νος δε το αν θρω πινον
 εκ φθο ρα σ η λευ θε ρω σας ζω ην και α φθα ρσι
 αν τω κο σμω δω ρη σα μενος και το με γα ελεος
 Γε νη θη τω τα ω τα σου προ σε χον τα

εις την φω νην της δε η σεως μου

Δευ τε α νυ μνη σω μεν λα οι την του Σω

τη ρος τρι η με ρον ε γερ σιν δι ης ε λυ

τρω ω θη η μεν των του α δου α λυ των δε

σμων και α α φθαρ σι αν και ζω ην παν τες ε

λα βο μεν κρα ζο ον τες ο σταυ ρω θεις και τα φεις

και α να στας σω σον η μας τη α να στα

σει σου μο νε φι λαν θρω πε

Ε αν α νο μι ας πα ρα τη ρη σης Κυ

ρι ε Κυ ρι ε τις υ πο στη σε ται ο τι πα α

ρα σοι ο ι λα σμος ε στι

Α γ γε λοι και αν θρω ποι Σω τηρ την σην υ

μνου σι τρι η με ρον ε γερ σιν δι ης κα τηυ

γα α οθη της οι κου με νης τα πε ρα τα και αι

αι της δου λει ας του εχ θρου παν τες ε λυ τρω

θη μεν κρα ζο ον τες ζω ο ποι ε παν το δυ να

με Σω τηρ σω ω σον η μας τη α να στα σεις σου

μο νε φι λαν θρω πε

Ε νε κεντου ο νο μα τος σου υ πε μει να

να σε Κυ ρι ε υ πε μει νε η ψυ χη μου εις τον

λο γον σου ηλ πι σεν η ψυ χη η μου ε

πι τον Κυ ρι ον

Π υ λα σχαλ κας συ νε τρι ψα σκαι μο χλους συ νε θλα

σας Χρι στε ο Θε ος και γε νος αν θρω ω

πων πε πτω κος α νε στη σας δι α ιου το

συμ φω νως βο ω μεν ο α να στας εκ των νε

κρων Κυ ρι ε δο ξα σοι
 Α πο φυ λα κης πρω ι ας με χρι νυ κτος α
 πο φυ λα κης πρω ι ας ελ πι σα τω Ι ι
 στρα ηλ ε πι τον Κυ ρι ον
 Κυ ρι ε η εκ Πα τρος σου γεν νη σις α χρο νος
 υ παρ χει και α ι δι ος η εκ παρ θε
 νου σαρ κω σις α φρα στος αν θρω ω ποις και α
 νερ μη νευ τος και η εις α δου κα θο δος
 φο βε ρα δι α βο ο λω και τοις αγ γε λοις αυ
 του θα να τον γαρ πα τη σας τρι η με ρος α
 νε ε ε στης α φθαρ σι αν πα ρε χων αν
 θρω ω ποις και το με γα ε λε ος
 Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνε υ μα α τι

Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των
 αι ω νων α μην
 Ο δι α σε θε ο πα τωρ Προ φη η της Δα βιδ με
 λω δι κω ως πε ρι σου προ α νε φω νη σε τω
 με γα λει α σοι ποι η σαν τι πα ρε στη
 η Βα σι λισ σα εκ δε ξι ων σου σε ε γαρ
 Μη τε ρα προ ξε νον ζω ης α νε δει ξεν ο
 πα α τωρ εκ σου ε ναν θρω πη σαι ευ δο κη
 σας Θε ος ι να την ε αυ του α να πλα ση ει
 κο ο να φθα ρει ει σαν τοις πα θε σι και το
 πλα νη θε εν ο ρει α λω τον ευ ρων προ βα
 τον τοις ω μοις α να λα βων τω Πα τρι ι προ σα
 γα γη και τω ι δι ω θε θη μα α τι

ου ρα νι αϊς συ να α ψη δυ να με σι
και σω ση θε ο το κε τόν κο σμον Χρι στός ο
ε χών το με γα και πλου ου σι ον ε λε ο ο ο
ο ος

Εἰς τὸν Στίχον

Κυ ρι ε α νελ θών εν τω Σταυ ρω την προ γο
νι κην η μών κα τα α ραν ε ξη λει ψας
και κα τελ θών εν τω α δη τους απ αι ω νος
δε σμι ους η λευ θε ρω σας α φθα ρ σι αν δω
ρου με νος των αν θρω πων τω γε νει
του το υμνου ντες δο ξα ζο ο μεν την ζω ο ποι ον
και σω τη ρι ον σου ε γερ σιν
Ο Κυ ρι ος ε βα σι λευ σεν ευ πρε πει αν
ε νε δυ σα το ε νε δυ σα το ο Κυ ρι

ος χ δυ να μι ιν και πε ρι ε ζω σα το
Κρε μα με νος ε πι ξυ λου μο νε Δυ να τε
πα σαν κτι ι σιν ε σα λευ σας τε θεις εν
τα φω δε τους κα τοι κουν τας εν τα α φοις α
νε στη σας α φθα ρ σι αν και ζω ην δω ρου με
νος τω γε νει των αν θρω πων δι ο υ μνου ντες
δο ξα ζο ο μεν την τρι η με ρον σου ε γερ σιν
Χ και γαρ ε στε ρε ω σε την οι κου με νην
η τις ου ου σα λευ θη σε ται
Λα ος πα ρα νο μος Χρι στε σε προ δους τω Πι
λα τω σταυ ρω θη ναι κα τε δι κα σεν α γνω
ω μων πε ρι τον ευ ερ γε την φα νεις
κων υ πε μει νας τα φην αυ τε ξου σι ως α

νε σης τρι η με ρος ⁶/_λ ως θε ος δω ρου με νος
 η μιν α τε λευ τη τον ζω η ην και το με
 γα ε λε ος ⁶/_λ
 Τω οι κω σου πρε πει α γι α σμα Κυ ρι ε ⁶/_λ
 εις μα κρο τη τα η με ρων ⁶/_λ
Με τα δα κρυ ων γυ ναι κες ^π/_λ κα τα λα
 βου σαι το μνη η μα σε ε πε ζη τη σαν ⁶/_λ μη
 ευ ρουσαι δε ο λο φυ ρο με ναι με τα κλαυθμου
 βο ω σαι ε λε γον ⁶/_λ οι μοι Σω τηρ η μων
 Βα σι λε ευ των α παν των ⁶/_λ πως ε κλα πης ποι
 ος δε το πος κα τε ε χει το ζω η φο ρον
 σω μα σου ⁶/_λ Αγ γε λος δε προς αυ τα ας α
 πε κρι να το μη κλα ε τε φη σιν αλλ α πελ

θου ου σαι κη ρυ ξα τε ο τι α νε στη ο Κυ ρι ος ⁶/_λ
 πα ρε χων η μι ιν α γαλ λι α σιν ως μο
 νος ευ σπλα γχνος Δόξα και νυν ⁶/_λ
Νευ σον πα ρα κλη σε σι σων ι κε των πα
 να μω με ⁶/_λ παυ ου σα δει νων η μων ε πα να στα
 α α σεις πα σης θλι ψε ως η μα ας α παλ
 λατ του σα ⁶/_λ σε ε γαρ μο νην α σφα λη και βε βαι
 αν αγ κυ ραν ε χο ο μεν ^π/_λ και την σην προ στα σι
 αν κε κτη με θα ⁶/_λ μη αι σχυν θω μεν Δε σποι να σε
 προ σκα λου με νοι ⁶/_λ σπευ σον εις ι κε σι ι αν
 των σοι πιστωσβο ω ων των ⁶/_λ χαι ρε Δεσποι να η
 πα αν των βο η θει α χα ρα και σκε ε πη και σω
 τη ρι α των ψυ χων η μω ω ω ων

Εἰς τὸν Ὁρθρον. Ἦχος ς γ

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν ευ λο
γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ
ρι ι ου

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν ευ λο
γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ
ρι ι ου

Ἀπολυτίκιον.

Τ ο φαι δρον της α να στα σε ως κη ρυγ μα εκ του
αγ γε λου μα θουσαι αι του Κυ ρι ου μα θη
τρι αι και την προ γο νι κην α πο φα σιν
α πορ ρι ι ψασαι τοις α πο στο λοις καυ χω με
ναι ε λε γον ε σκυ λευ ται ο θα να τος η
γε ρ θη Χρι στος ο Θε ος δω ρου με νος τω

κο σμω τω με γα ε λε ος Θεοτοκίον.
Τ ο απ αι ω νος α πο κρυ φον και Αγ γε λους
α γνω στον μυ στη ρι ον δι α σου Θε ο το
κε τοις ε πι γης πε φα νε ρω ται Θε ος εν
α συ γη τω ε νω σεισαρκουμε νος και Σταυ ρον ε
κου σι ως υ περ η μων κα τα δε ξα με νος δι ου
α ναστησας τον προ το πλαστον ε σω σεν εκ θα να του
εας ψυ χας η μω ω ων

Καθίσματα εἰς τὸν Ὁρθρον

Μετὰ τὴν Α΄ Στιχολογίαν Δι

Α να βλε ψασαι του τα φουτην ει σο δον και
την φλο γα του Αγ γε λου μηφερουσαι αι μυ ρο
φο ροι συν τρο μω ε ξι σταν το λε γουσαι α
ρα ε κλαπη ο τω λη στη α νοι ξας πα ραδειςον α

ρα η γερθη ο και προ πα θουσκη ρυ ξαστην ε γερσιν
α λη θως α νε στη Χρι στος ο Θε ος τοις εν
α δη πα ρε χων ζω ην και α να στα σιν
Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ε κου σι α σου ουβου λη Σταυρον υ πε μεινας
Σω τηρ και εν μνη μα τι ι και νω αν θρω ποι
ε θεν το θνη τοι τον δι α λο γου τα πε ρα
τα συ στη σα με ενον ο θεν δε σμευ θεις ο αλ
λο ο τρι ι ος θα να τος δει νω ως εσκυ λε ευ
ε ε το και οι εν α δη α παν τες ε κραυ
γα α ζον τη ζω η φο ρω ε γερ σει ει σου Χρι
στο ος α νε ε ε στη ο ζω ω ο δο ο ο της με
νων εις τους αι ω ω ω ω νας

Κ α τε πλα γη Ι ω σηφ το υ περ φυ σιν θε
ω ρων και ε λαμ βα νε εν εις νουν τον ε πι
πο κον υ ε τον εν τη α σπο ρω συλ λη ψει σου
Θε ε ο το ο ο κε βα τον εν πυ ρι α κα
τα φλε κτον ραβ δον Α α ρω ων την βλα στη η
σα α σαν και μαρ τυ ρων ο μνησιω ρ σου και φυ
υ υ λαξ τοις ι ε ρευ σιν ε κραυ γα α ζε Παρ
θε ε νος τι ι ι κτει και με ε τα το ο ο κον
πα λιν με νει Παρ θε ε ε ε νος

Μετά την Β'. Στιχολογίαν.

Δι.

Α νε στης ως α θα να τος α πο του α δου Σωτηρ
συ νη γει ρας τον κο σμον σου τη Α να στα
σει τη ση Χρι στε ο Θε ος η μων ε θραυ σας εν ι

σχυ ι του θα να του το κρα τος ε δει ξας ε λε
η μων την Α να στα σιν πα σι δι ο σε και
δο ξα ζο μεν μο νε φι λαν θρω πε

Κατεπλάγη Ἰωσήφ

Ε κ των α νω κα α τελ θων των υ ψω μα των
Γα βρι ηλ και τη πε τρα προ σελ θων εν θα η
πετρατης ζω ης λευ χει μο νων α νε κραυ γα ζε
ταις κλαι ου ου ουσαις παυσασθε υ μεις της θρη νω ω
δους κραυγης ε χουσαι α ει το ευ συμπα α θη η
τον ον γαρ ζη τει τε κλαι ου ουσαι θαρ σει τε ως α
λη θως ε ξε γη η γεερ ται αι δι ο ο
βο α α α τε τοις Α α πο στο ο ολοις ο τι α νε
στη ο Κυ υ ρι ος

Κ α τε πλα γη σαν Α γνη παντες Α γ γε λων οι
χο ροι το μυ στη ρι ον τη σης κυ ο φο ρι
ας το φρι κτον πως ο τα παν τα συ νε χων νευ μα
τι μο ο ο νω αγ κα λαις ως βρο τος ταιςσαις
συ νε χεται και δε χεται αρ χην ο προ αι ω ω
νι ι ος και γα λου χει ται συμ πα σαν ο τρε
φων πνο ην α φα τω χρη στο ο τη η τι και σε
ε ως ο ο οντως Θε ου ου Μη τε ε ε ρα ευ φη
μουν τες δο ξα α α α ζου σι

Οἱ Ἀναβαθμοί. Ἀντίφωνον. Α'.

Ε κ νε ο τη τος μου πολ λα πω λε μει τα
πα α θη αλλ αυ τος αν τι λα βου και σω σον
Σω τηρ μου

Ο ι μι σουντες Σι ων αι σχυν θη τε α πο
του Κυ ρι ου ως χορ τος γαρ πυ ρι ε σε σθε α
πε ξη ρα με νοι

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
μα τι και νυν και α ει και εις τους αι ω νας νων
αι ω νων α μην

Α γι ω Πνευμα τι πα σα ψυ χη ζω ου ου ται
και κα θαρ σει υ ψου ται λομ πρυ νε ται τη Τρι
α δι κη Μο να α δι ι ε ρο κρυ φι ι ως

Ἀντίφωνον Β'.

Ε κε κρα ξα σοι Κυ ρι ε θερ μως εκ βα α
θους ψυ χη σμου κα μοι γε νε σθω προ υ πα κο
ην ταθει ει α σου ω ω τα

Ε πι τον Κυ ρι ον ελ πι ι δα πας τις κεκτη
με νος υ ψη λο τε ρος ε στι παν των των λει
που ουν των Δόξα και Νυν.

Α γι ω Πνευμα τι α να βλυ υ ζει τα της χα
α ρι τος ρει ει θρα αρ δευ ο ον τα α πα σαν την
κτι ι σιν προς ζω ο γο νι ι αν Ἀντίφωνον Γ'.

Η καρ δι α μου προ σε Λο γε υ ψω θη τω
και ου δεν θελ ξει με των κο ο σμουτερπνων προς χα
μαι ζη λι αν

Ε πι την μη τε ρα αυ του ως ε χειτις στοργην
ε πι τω Κυ ρι ω θε μο τε ρον φιλ τρον χρε ω
στου μεν Δόξα και Νυν.

Α γι ω Πνευ μα τι θε ο γνω αι ας πλουτος

θε ω ρι ας και σο φι ας ^π παντα γαρ εν του τω
τα πα τρω α δογ μα τα ο Λο γος εκ κα λυ πτει

Προκειμενον.

⁶ ^Γ
λ χ

Α να στα Κυ ρι ε βο η θη σον η μιν και
λυ τρω σαι η μας ^δ ε νε κεν της δο ο ξης
του ο νο μα τος σου ⁶ ^λ

Α να στα Κυ ρι ε βο η θη σον η μιν και λυ
τρω σαι η μας ⁶ ^λ ε νε κεν της δο ο ξης του
ο νο μα το ο ος σου ου ου ου

‘Ο Κανών ‘Ωδή Α’. ‘Ο Ειρμός.

⁶ ^λ

Θ α λα ας σης το ε ρυ θραι ον πε λα γος α βρο
χοις ι χνε σιν ⁶ ^λ ο πα λαι ος πε ζευ σας Ι σρα
ηλ Σταυ ρο τυ ποις Μω σε ως χερ σι του Α μα
ληκ την δυ να μιν εν τη ε ρη μω ε τρο πω σα το ⁶ ^λ

Δ ο ξα τη α γι α Α να στα σει σου Κυ ρι ε ⁶ ^λ

Υ ψω ω θης την η με τε ραν εκ πτω σιν ε πα

νο ρ θου με νος ⁶ ^λ εν τω α χραν τω Ξυ λω του Σταυ

ρου την εν Ξυ λω ι ω με ε νος ^π πα νω λε

θρι αν Δε σπο τα ως α γα θος και παντο δυ να μος ⁶ ^λ

Ε ν τα φω σμα τι κως εν Α δου δε με τα ψυ

χης ως Θε ος ^π ⁹ εν Πα ρα δει σω δε με τα λη στου

και εν θρο νω υ πη ρχες Χρι στε ^π ⁹ με τα Πα τρος και

Πνευ ματος πα αν τα πλη ρων ο α πε ρι γρα πτος

Θε ο τα κί ο ν.

⁶ ^λ

Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω σον η μας ⁶ ^λ

Α σπω ω ρως τω του Πα τρος βου λη μα τι εκ θει

ου Πνευ ματος ⁶ ^λ τον του Θε ου συν ει λη φας Υι ο ν

και σα ρ κι α πε κυ η η σας ^π ⁹ τον εκ Πα τρος Α μη

το ρα και δι η μας εκ σου Α πα το ρα

Ώδη Γ'. 'Ο Είρμός.

Ε υ φραι νεται ε πι σοι η Εκ κλη σι α σου

Χρι στε κρα ζου σα σου μου Ι σχυς Κυ ρι ε και

κα τα φυ γη και στε ρε ω μα

Τ ο ξυ λον το της ζω ης η νο η τη και α

λη θης αμ πε λος ε πι Σταυ ρου κρε μα ται πα σιν

αμ βρο σι αν πη γα ζου σα

Ω ς με γας ως φο βε ρος ως το του Α δου κα θε

λων φρυ αγμα και ως Θε ος α φθα ρτος νυν σω μα τι

κως ε ξε γη γερ ται

Σ υ μο νη τοις ε πι γης των υ περ φυ σιν α γα

θων προ ξε νος Μη τηρ Θε ου γε γο νας ο θεν σοι

το χαι ρε προ σα γο μεν

Ώδη Δ'. 'Ο Είρμός.

Ε παρ θεν τα σε ι δου ου σα η Εκ κλη σι ι

α ε πι Σταυ ρου τον Η λι ον της δι και ο συ νης

ε στη εν τη τα ξει αυ της ει κο ο τως κραυ

γα ζου σα δο ξα τη δυ να μει σου Κυ ρι ε

Α νε λη λυ θας τα πα α θη μου θε ρα πευ

ων ε πι Σταυ ρου τω πα θει της α χρα αν του

σαρ κος σου ην ε κων ε φο ρε σας δι ο ο σοι

κραυ γα ζο μεν δο ξα τη δυ να μει σου Κυ ρι ε

Α να μαρ τη του ο θα να τος γε γευ με νος

ζω ο ποι ου τε σω μα τος του σου ε πα ξι ι ως

Δε σπο τα νε νε κρω ται η μει εις δε βο ω μεν

σοι δο ξα τη δυ να μει σου Κυ ρι ε

Α πει ρο γα μως ε κυ υ η σας ω Παρ θε

νε και με τα το κον ω φθησπαρ θε νε ευ ου σα
πα λιν ο θεν α σι γη τοις φωναις το χαι αι ρε σαι
Δε σποι να πι στει α δι στα κτω κραυ γα ζο μεν

Ώδη Ε'. 'Ο Ειρμός.

Σ υ Κυ ρι ε μου φως εις τον κο σμον ε λη λυ υ
θας φως α γι ον ε πι στρεφων εκ ζο φωδους
α γνοι οιας τους πι στει α νυ μνου τας σε

Σ υ Κυ ρι ε προς γην συμ πα θως κα τε λη λυ υ θας
συ υ ψω σας την πε σου σαν των αν θρωπων ου σι ι
αν εν ξυ λω α ναρ τω με νος

Σ υ η ρας μου Χρι στε των πται σμα των το εγ κλη
η μα σου ε λυ σας τας ο δυ νας του θα να του
οι κτι ιρ μων τη θει α Α να στα σει σου

Θεοτοκίον.

Σ ε ο πλον αρ ρα γεσ κατ εχ θρων προ βάλ λο με ε

θα σε αγ κυ ραν και ελ πι δα της η μων σω
τη ρι ι ας Θε ο νυμφε κε κτη με θα
'Ωδη ΣΤ'. 'Ο Ειρμός.

Θ υ σω ω σοι με τα φω νης αι νε σε ως Κυ
ρι ε η Εκ κλη σι α βο α σοι εκ δαι μο νων
λυ υ θρου κε κα θαρ με νη τω δι οι κτον εκ
της πλευ ρας σου ρευ σαν τι αι μα τι

Α νη ηλ θε ες εν σταυ ρω δυ να στει ει ε
α αν ζω σα με νος και συμ πλα κεις τω τυ ραν
νω ως Θε ος εξ υ ψους κα τερ ρα ξας τον Α δαμ
δε α ητ τη τω πα λα μη α νε στη σας

Α νε ε στη ης ε ξα στρα πτων ω ραι ος εκ
τα φου Χρι στε και δι ε σκε δα σας παν τας
τους εχ θρους τη θει α σου δυ να στει ει α και τα

παν τα ^πως Θε ος ευ φρο συ νης ε πλη ρω σας

Θεοτοκίον.

Θαυμα α των α παν των θαυ μα των και νο

τε ρον ⁶ο τι Παρ θε νος εν μη τρα τον τα συμπαν

τα πε ρι ε χον τα α πει ρανδρως ^πσυλ λα βου σα

ουκ ε στε νο χω ρη σεν ⁶‘Ωδη Ζ’. ‘Ο Είρμός.

Ε ν τη κα μι νω Α βρα μι αι οι Παιδες τη Περ

σι κη πο θω ευ σε βεια ας μαλ λον η τη φλο γι

πυρ πο λου με νοι ε κραυ γα α ζον ^πευ λο γη με

νος ει εν τω Να ω της δο ξη σου Κυ ρι ε

Π ρος α φθα ρσι αν η αν θρω πο της α να κε κλη

ται ⁶θει ω λου σα με νη αι μα τι του Χρι στου ευ

χα ρι στως α να μελ πουου σα ^πευ λο γη με νος

ει εν ω Να τω της δο ξη σου Κυ ρι ε

Ω ς ζω η φο ρος ως Πα ρα δει σου ω ραι ο τε

ρος ⁶ον τως και πα στα δος πα σης βα σι λι κης

α να δε δει κται λαμ προ τε ε ρος Χρι στε ο τα φος

σου η πη γη της η μων α να στα σε ως Θεοτοκίον ⁶

Τ ο του Υ ψι στου η γι α σμε νον θει ον σκη νώ

μα χαι αι ρε δι α σου γαρ δε δο ται η χα ρα

Θε ο το κε τοις κραυ γα ζου ου σιν ^πευ λο γη με

νη συ εν γυ ναι ξι υ παρ χεις Πα να μω με Δε σπεί να

‘Ωδη Η’. ‘Ο Είρμός.

Χ ει ει ρας εκ πε τα σας Δα νι ηλ λε ον των

χα σμα τα εν λακ κω ε φρι ξε ⁶πυ ρος δε δυ

να μιν ε σβε σαν α ρε την πε ρι ζω σα με ε νοι ^π

οι ευ σε βει ας ε ρά σται Παι δες κραυ γα ζον τες

ευ λο γει τε παν τα τα ερ γα Κυ ρι ου τον Κυ ρι ον

Χει εἰ ρας ἐκ πε τὰ σας ἐν Σταυ ρω τὰ ἐ θνη
 ἅ πὰν τὰ ἐ πι συ νη γὰ γες και μι αν ἐ
 δει ξας Δε σπο τὰ Ἐκ κλη σι αν ἀ νυ μνου σα αν σε
 τοις ἐ πι γης και ου ρὰ νου συμ φω νως ψαλ λου σιν
 εὐ λο γει τε παν τὰ τὰ ἐρ γὰ Κυ ρι ου τον Κυ ρι ον
 Λευ χει εἰ μων ὡ ρα θη Γυ ναι ξι τῶ ἀ προ
 σι ι τῶ φω τι της Ἀ να στα σε ως κα τὰ
 στρα πτο με νος Ἀ γ γε λος τι τον ζων τὰ ἐν τῶ
 τὰ φω βο ὶων ἐ πι ζη τει τε ὡς θνη τον ὄν τως ἡ
 γερ· θη Χρι· στος ὡ βο ὶω μεν παν τὰ τὰ ἐρ γὰ Κυ
 ρι ου τον Κυ ρι ον Θεο το κίον.

Σὺ μο ὁ νη ἐν πα σαις γε νε αῖς Παρ θε νε
 ἄ χραν τε Μη τηρ ἐ· δει χθης Θε ου σου της Θε

ο τητος γε γονας ἐν δι αι τη μα Πα να μῶ με
 μη φλο γι σθει σα τῶ πυ ρι του ἀ προ σι του φω
 τος ο θεν πὰν τες σε εὐ λο γου μεν Μα ρι α Θε ο νυ με
 Ὁ δὴ Θ'. Εἰρμός.

Λι θος ἀ χει ρο τμη τος ο ο ρους ἐξ ἀ λα ξευ
 του σου Παρ θε νε ἀ κρο γῶ νι αι ος ἐ τμη θη
 Χρι στος συ να α ψας τας δι ἐ σι τῶ σας φυ υ σεις
 δι ο ἐ πα γαλ λο με νοι σε Θε ο το κε με γα λυ νο μεν

Ὁ λον με ἀ νει λη φας ο ο λος ἐν συ να
 φει α α συ χυ τῶ ξυ λῶ μοι δι δους ο Θε
 ος μου την σω τη ρι ι αν δι α του πα
 θους σου ου ἐν Σταυ ρῶ υ πέ μει νας σω μα τι
 κῶς δι εὐ σπλα γχνι ἀν πο λλην

Ὁ σοι Μα θη ται κα θο ρῶ ὶων τες ἀ νε

ωγ με νον σούτον τα φον και τας θε ο φο ρουςιν
 δο νας κε κε νω με ε νας τη Α να στα σει
 σου συν τω Αγ γε λω ε λεγον ο οντως ε γη
 γερ ται ο Κυ ρι ος Τριαδικόν

Μ ο να δα μεν θειας ου σι ας· αλλ υ πο στα
 σεων Τρι α δα παν τες οι πι στοι προ σκυνουν
 τες εν α συγ χυ τοις ταις υ πο στα σε σιν
 σθε νη ο μο τι μον η ηνευ σε βουντες μεγα λυ νο μεν

Ἡ Τιμιωτέρα Ὡδή Θ'.

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την
 α δι α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την
 ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ νο μεν

Ψάλλεται και οὕτω.

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν
 δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την
 α δι α α φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου
 ου ου σαν την ον τως Θε ο το κον σε με
 γα λυ νο μεν Εις τούς Αἴνους

Π α σα πνο η αι νε σα α τω τον Κυ ρι ον
 αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ των ου ρα νων
 νει τε αυ τον εν τοις ψιστοις σοι πρε πει υ μνος τω Θε ω

Α ι νει ει τε αυ τον πα αν τες οι Αγ γε
 λοι αυ του αι νει τε αυ τον πασαι αι δυ να μεις
 αυ του σοι πρε πει υ μνος τω Θε ω
 Του ποι ησαι εν αυ τοις κρι μα εγ γρα πτον δο
 ξα αυ τη ε σται πα σι τοις ο σι οι ο ις αυ του

Ο Σταυρον υ πο μει νας και θα να τον και α
να στας εκ των νε κρων παν το δυ να με Κυ ρι ε

δο ξα ζο μεν σου την α να στα σιν

Χ Αι νει τε τον Θε ον εν τοις α γι οις αυ του αι
νει τε αυ τον **Χ** εν στε ρε ω μα τι της δυ

να με ως αυ του

Ε ν τω Σταυ ρω σου Χρι στε της αρ χαι αι ας κα
τα ρας η λευ θε ρω σας η μας και εν τω θα

να τω σου τον την φυ σιν η μω ων τυ ραν νη

σαν τα δι α βο λον κα τηρ γη σας εν δε τη ε

γερ σει σου χα ρας τα πα αν τα ε πλη ρω σας δι

ο βο ω με εν σοι ο α να στας εκ των νε κρων

Κυ ρι ε δο ξα σοι

Χ Αι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις
αυ του αι νει τε αυ τον κα τα το πλη **Χ**θος της
με γα λω συ υ νης αυ του

Τ ω σω Σταυ ρω Χρι στε Σω τηρ ο δη γη σον η
μας ε πι ι την α λη θει αν σου και ρυ υ
σαι η μας των πα γι δωντου εχ θρου ο α να στας

εκ των νε κρων α να στη σον η μας πε σοντας τη

μαρ τι ι α εκ τει νας την χει ρα σου φι λα αν

θρω πε Κυ ρι ε τη πρε σβει α των α γι ων σου

Χ Αι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πι γο ραι νει τε

αυ **Χ** τον ον εν ψαλ τη ρι ω και κι θα α ρα

Τ ων πα τρι κων σου κω λπων μη χω ρι σθεις Μο νο γε

νε ες Λο γε του Θε ου ηλ θες ε πι γης δι

α φι λανθρω πι αν ^π αν θρω πος γε νο με νος
 α τρε επως ^δ και Σταυ ρον και θα να τον υ πε μει
 νας σαρ κι ο α πα θης τη θε ο τη τι α να στας δε
 εκ νε κρων ^δ α θα να σι αν πα ρε ε σχες τω γε
 νει των αν θρω πων ως μο νος Παν το δυ να μος ^δ
 Αι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και χο ρω αι
 νει τε αυ ^δ το ον εν χορ δαι αις και ορ γα ανω ^δ
 Θ α να τον κα τε δε ξω σαρ κι η μι να θα να
 σι αν πρα γμα τευ σα με νος Σω τηρ ^δ και εν τα φω
 ω κη η σας ^π ι να η μας του α α δου ε
 λευ θε ρω σης ^δ συ να α να στη σας ε αυ τω
 πα θων μεν ως αν θρω ω πος ^π αλλ α να στας ως
 θε ος ^δ δι α του το βο ω ω μεν ^δ δο ο ξα

σαι Ζω ο ο δο τα Κυ ρι ε μο νεφι λανθρω πε ^δ
 Αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ η χοις αι
 νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις α λα λα γμου ^δ πα
 σαπνο η η αι νε σα α τω τον Κυ ρι ον ^δ
 Π ε τραι ε σχι θη σαν Σω τηρ ο ο τε εν τω Κρα
 νι ι ω ο Σταυ ρο ος σου ε πα γη ^δ ε φρι ξαν
 α δου πυ λω ροι ο τε εν τω μνη μει ει ω ^δ
 ως θνη το ος κα τε τε θης ^δ και γαρ του θανα του ^π
 κα ταρ γη σας την ι σχυν ^δ τοις τε θνε ω σιν πα
 σιν α φθα σι ι αν πα ρε ε σχες τη Α να στα σει
 σου Σω τηρ Ζω ο δο τα Κυ ρι ε δο ξα σοι ^δ
 Α να στη θι Κυ ρι ε ο θε ος μου υ ψω
 θη τω η χειρ σου ^δ μη ε πι λα α θη των πε

νητων σου εις τελος

6
N

Επεθυμησαν γυναικες ιδειν σου την Α

να στασιν Χριστε ο Θεος ηλθε προ λαβουσα

Μαρια η Μαγδαληνη ευρε τον λιθον απο

κυλισθεντα του μνηματος και τον Αγγελον κα

θεζομενον και λεγοντα τι ζητει ειτε

τον ζωντα με τα των νεκρων ανεστη ως Θεος

ι να σωση τα συμπαντα

6
N

Εξομολογησομαι σοι Κυριε εν ολη

καρδια μου διηγησομαι Παντα τα θαυ

μασια σου

6
N

Πουεστιν Ιησους ον ελογισασθε φυ

λαααττειν ειειπατε Ιουδαιοι

6
N

πουεστιν ον εθηκατε εν τω μνηματι τον

λιθον σφραγισαντες δοτε τον νεκρον οι την

ζωην αρνησαμε ενοιδοτε τον ταφε εντα α

ηπιστευσατε τω ανασταντι καν υμεις

σιγηση ητε του Κυριου την εγερσιν οι λι

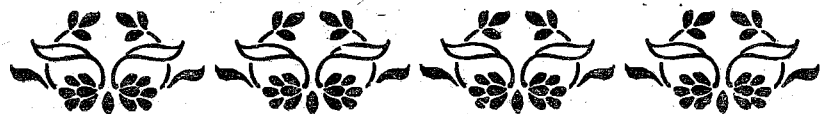
θοι κεκραξουνται μαλιστα οαποκυ

λισθειεις εκ του μνηματος μεγα σου το ελε

ος μεγα το μυστηριον της οικονομιας

σου Σωτηρημων δοξα σοι

ΑΡΧΗ ΤΩΝ ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΩΝ ΤΟΥ ΠΛ. Α'. ΒΧΟΥ

Τῷ Σαββάτῳ Ἑσπέρας ἐκ τοῦ Κε.

Κυριε εε κεκραξαπροσεεισακουσον

μου εισακουσον μου Κυριε Κυριε εε κε

κραξαπροσεεισακουσον μου προσχες τη φωνη

της δεησε ωωσμου εντω κεκραγεναι

μεπροσεεισακουσον μου Κυριε

Κατευθυνθητω ηπροσευχη ημου ωςθυ

μιαμα ενωπιον σου επαριστων χειρω

ων μου θυσια εσπερινη εισακουσον μου

Κυριε

ΗΛΑΓΙΟΣ Α'.

—161—

Εξαγαγε εκφυλακης την ψυχην μου

του εξιμο λογησασθαι αιτω ο νοματισου

Δια του τιμιου σου Σταυρου Χριστε δια

βολον ησχηνας και δια της αναστασε

ωωσ σου το κεεντρον της αμαρτιας ημβλυ

νας και εσωσας ημας εκ των πυλων του θα

να του δοξαζομεν σε Μονογενης

Εμευπομενουσι δι και οι Χεως

ουαντα ποδω ωωσ μοι

Οτην αναστασιν διδους τω γενει των αν

θρωπων ως προβατον επι σφαγην ηχθη εφρι

ξαντούτον οι αρχόντες του ααδου και επηρ

θησαν πυλαι οδυνηραι ει σεληλυθε γαρ

ο Βασιλευς της δοξης Χριστος λε
γων τοις εν δεσμοις εξελθετε και τοις εν τω σκο
τει ανακαλυπτε εσθε
Εκβαθεων εκεκραξα σοι Κυριε
Κυριε εισα ακουσον της φωνης μου
Μεγαθυμα ο των αορατων Κτιστης
διαφιλανθρωπιανσαρκιπαθων ανεστη ο
αθανατος δευτε πατριαι των εθνων τουτον
προσκυνησωμεν τη γαρ αυτου ευπλαγχνια εκ
πλαανης ρυσθεντες εν τρισιν υποστασεις εν
ναθεον υμνειν μεμαθηκααμεν
Γενηθητωταωτα σου προσεχοντα
εις την φωνην της δεησεως μου

Εσπερινην προσκυνησιν προσφερομε εν
σοι τω ανεσπερω φωτι τω επιτελει των
αιωνων ως εν εσωπτρω διασαρκος
λαμψαντι τω κοσμω και μεχρις αδου και τελθοντι
και τω εκεισεσκοτος λυσαντι και το φωστης
αναστασεωστοις εθνεσι δειξαντι φω
τοδοτα Κυριε δοξααυτοι
Εαν ανομιαις παρατηρησης Κυριε
Κυριε τις υποστησεται οτι παρασοι
οιλασμος εστι
Τον αρχηγον της σωτηριας ημων Χριστον δο
ξολογησωμεν αυτου γαρ εκ νεκρων ανα
σταντος κοσμος εκ πλανης σεσωσται χαιρεχορος

Αγ γε ε λων φευ γει δαι μο νων πλα νη Α δαμ
 πε σων α νι στα ται δι α βο λος κα τηρ γη η ται
 Ε νε κεν του ο νο μα τος σου υ πε μει να
 σε Κυ ρι ε υ πε μει νεν η ψυ χη μου εις τον
 λο γον σου ηλ πι σεν η ψυ χη η μου ε πι τον
 Κυ ρι ον
 Ο ι της κου στω δι ας ε νη χουν το υ πο των πα
 ρα νο ο μων κα λυ ψα τε Χρι στου την ε γερ σιν
 και λα βετε αρ γυ ρι α και ει πα τε ο τι η
 μω ων κοι μω με ε νων εκ του μνη μει ου ε συ
 λη θη ο νε κρος τις ει δε τις η κου σε νε κρον
 κλα πε εν τα πο τε μα λι στα ε σμυρ νι σμε νον και
 γυ μνον κα τα λι πον τα και εν τω τα α φω τα εν τα

φι α αυ του μη πλα να σθε ι ου δαι αι οι μα θε τε τας
 ρη σεις των Προ φη των και γνω τε ο τι αυ τος ε σπι ιν
 α λη θως ο Λυ τρω της του κο σμου και Παν το
 δυ να α μος
 Α πο φυ λα κης πρω ι ας με χρι νυ κτος α
 πο φυ λα κης πρω ι ας ελ πι σα τω Ι σρα
 ηλ ε πι τον Κυ ρι ον
 Κυ ρι ε ο τον α α δηνσκυ λε ευ σας και τον
 θα να τον πα τη σας Σω τηρη μων ο φω τι σας τον
 κο σμον τω σταυρω τω τι μι ι ω ε λε ησον η μας
 Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι
 και νυ υν και α ει και εις τους αι ω νας
 τω ναι ω νων α μην

Εν τη ερυθραθαλασση της απειρογα
μου Νυμφης εικων διεγραφη ποτε εκει Μωυ
σης διαιρετης του υδατος ενθαδε Γαβρι
ηλ υπηρε της του θαυματος τοτε τον βυθον
επε ζευσεν αβροχως Ισραηλ νυν δε τον Χρι
στον εγεννησεν ασπορως η Παρθενος ηθα
λασσα με τα την παροδον του Ισραηλ εε
μεινεν αβατος η αμεμπτος με τα την κυ
ησιν του Εμμανουηλ εεμεινεν αφθορος
ων και πρωτων και φανεις ως ανθρωπος Θεος ε
λεησον ημας ας Είς τον Στίχον.

Σε τον σαρκωθεντα Σωτη ηρα Χριστον και
των Ουρανων μηχωρισθε εντα εν φωναις ασ

ματων μεγαλυνομεν οτι Σταυρον και θανατον
κατεδεεξωδιατογενοσημωνωςφιλαα
ανθρωπος Κυριος σκυλευσας αδου πυυλαστρι
ημερος ανεστης σωζοντας ψυχας ηημων
Ο Κυριος εβασιλευσεν υπρεπειαν ε
νεδυσατο ενεδυσατο ο Κυριος
δυναμιν και περιεζωσατο

Νυγειεις της σου της πλευρας Ζωοδοτα
κρουους αφεσεως πασιν εξεβλυσας ζωης
και Σωτηριας σαρκι δε θανατον κατε
δεξαθα νασι ανημιν δωρου μενος
κησας τα φωδε ημας ηλευθερωσας συν α
ναστησας σε αυτω ενδοξως ως Θεος δι

α του το βο ω ω μεν φι λαν θρω πε Κυ υ ρι

ε δο ξα α σοι

Και γαρ ε στε ρε ωσαι την Οι κου με νην

η τις ου σα λευ θη σε ται

ε νη σου η σταυ ρω σις και η εν α δου κα

θο δος φι λαν θρω πε υ πα αρ χει σκυ λευ σας γαρ

αυ τον και τους πα λαι δε σμι ι ους συ να να στη

σας σε αυ τω εν δο ξως ως Θε ος τον πα ρα

δει σον α νοι ξας α πο λα βειν του ου του η ξι ω

σας δι ο και η μι ιν τοις δο ξα ζου σι την σην

τρι η η με ρον ε γερ σιν δω ω ρη σαι ι

λα σμον α μαρ τι ων πα ρα δει ει ει σου οι κη

το ρας κα τα ξι ων ως μο νος ευ σπλα αγ χνος

Τω οι κω σου πρε πει α γι α σια Κυ ρι ε

εις μα κρο ο τη τα η με ρων

Ο δι η μας σαρ κι πα θος δε ξα με νος και

τρι η με ρος εκ νε κρων α να στας της σαρ κος η

μων τα πα α α θη θε ρα πευ σον και α να

στη σον εκ πται σμα των χα λε πων φι λαν θρω πε και

σω σον η μας

Δόξα και νυν.

Ν α ος και πυ υ λη υ πα αρ χεις πα λα τι ον και

θο ρος του Βα σι λε ως Πα ρ θε νε παν σε με νε

δι ης ο Λυ τρω της μου Χρι στος ο Κυ ρι ος

τοις εν σκο ο τει κα θευ δου σιν ε πε φανεν

Η λι ος υ πα ρ χων δι και ο συ νης φω τι σαι

θε λωνους ε πλα σε κατ ει κη ο να ι

δι αν χει ρι τη ε αυ του δι ο πα νυ μνη
τε ως μη τρι κην παρ ρη σι αν προς αυ το ον κε κτη
με ε νη α δια λει πτως πρεσβευ ε σω θη ναιτας
ψυ χας η μω ω ω ω ν

Εἰς τὸν Ὁρθρον. Ἦχος πλ. ᾠ Πλ. Κε.

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν ευ λο
γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ
ρι ι ι ι ι ου

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν ευ λο
γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι
ι ι ι ου

Τ ον συ να ναρχον λο γον Πα τρι και Πνευ μα τι
τον εκ Παρ θε νου τε χθεν τα εις σω τη ρι αν η

μων α νυ μνη σω μεν πι στοι και προ σκυ νη σω
μεν ο τι ηυ δο κη σε σαρ κι α νελ θειν εν τω
σταυρω και θα να τον υ πο μει ναι και ε γει ραι
τους τε θνε ω ω τας εν τη εν δο ξω α να
στα σει αυ του Θεοτοκίον.

Χ αι ρε πυ λη Κυ ρι ου η α δι ο δευτος
χαι ρε τει χος και σκε ε πη των προστρε χον των εις σε
χαι ρε α χει μα στε λι μην και α πει ρο γα με
η τε κου σα εν σαρ κι τον Ποι η την σου και
θε ον πρε σβευ ου σα μη ελ λι πης υ περ των
α νυ μνου ουν των και προ σκυ νουν των τον το
κον σου ου ου ου ου

Καθίσματα εἰς τὸν Ὄρθρον

Μετὰ τὴν Α'. Στιχολογίαν Ἦχος πλ. ᾠ Πα. Κε.

Τὸν σταυρὸν τοῦ Κυρίου ἐγκώμια σώμεν
τὴν ταφὴν τὴν αἰνῶν ὑμνοῖς τιμῶμεν καὶ
τὴν ἀναστάσιν αὐτοῦ ὑπερδοξάσωμεν
τίσῃ νηγείρῃ νεκροὺς ἐκ τῶν μνημάτων ὡς Θεός
σκυλευσας κρατὸς θάνατου καὶ ἰσχυρὸν διὰ βο
οῦλου καὶ τοῖς ἐν ἀδηφῶς ἀνετείλει
Κυριε νεκρὸς προσηγορευθῇς ὁ νεκρωσας
τὸν θάνατον ἐν μνηματί ἐτεθῇς ὁ κενώων
σας τὰ μνηματα ἀνώστρατιώται τὸν ταφόν
ἐφυλάτον κατ' αὐτοὺς ἀπαιώνιος νε
κροῦσιν ἐξανεστήσας παντοδύνα
με καὶ ἀκατάληπτε Κύριε δόξα αἰσίν

Θεοτοκίον

Χαίρε αἰγιόχοιο Θεοπατισσὴν
χαίρε ἐμψυχέβα τε καὶ ἀκατάφλεκτη
χαίρε ἡ μόνη πρὸς Θεὸν κόσμου γεφυρά
μέτα γούσα θνήσκουσιν πρὸς τὴν αἰώνιον ζωὴν
χαίρε ἀκηρά τε κορη ἡ ἀπειράνθρωπος
κούουσα τὴν σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡ ἡμῶν
Κυριε μετὰ τὴν τριήμερον σου ἀναστασάν
καὶ τὴν τῶν ἀποστόλων προσηγορίαν ὁ Πέτρος
ἐβόασεν γυναικες ἀπειτολμήσαντες γυνώσκω
ἐδειλίασα ἡ ληστής ἐθεολογήσε καὶ ἡ
νήσα μὴν σε ἀρακαλεσεις με τοῦ ποῦμα
θῇ τὴν ἡπαλιν δειξέας με ἀλιεαβύθου ἀλ
λά μετὰ νοούντα με δεξαί ὁ Θεὸς καὶ σω

σον με

κ
q

Κυριε εν μεσω σε προσηλωσαν οι παρὰ νο
μοι των κατὰ δικων και λογη την πλευραν
σου εξεκεντησαν ωε λεη ημων τα φην
δεκα τε δεεξω ο λυσας α δουτας πυλας και α
νεεεστης τρι η μερος εδρα μον γυναικες
ι δειειν σε και απηγγειλαν απο στο ο ο
λοις την εγερσιν υπερ υψου μενε σωτηρον
υμνουσιν αγγελοι ευλογη μενε Κυυριε δο
ξα α σοι

κ
q

Απειρογαμενυμφη θεογεννητρια
η της Ευας την λυυπην χαροποιησασα
α νυ μνου μεν οι πιστοι και προσκυνου μεν σε ο τι

α νη γαγες η μας εκ της αρχαιας αρας και νυν
δυσω πεια πα αυστωσπα νυ μνη τε πα να γι
ι α εις το σωθη ναι η μας

Εὐλογητάρια Εἰρημολογικά Ἦχος πλ. α. Κε ὡς Πα.
ὑπὸ Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου

Ευλογητος ει Κυριε διδαξον με τα δι και
ω μα τα σου

κ
q

Των Αγγελων ο δημος κατεπλααγη ο
ρων σε Εν νεκροις λογισθεντα του θα να
του δε Σωτηρ την ισχυν καθε λοον τα και συν
ε αυτω τον Αδαμ εγειραν τα και εξ Α

δου πααντας ελευθερωσαντας

κ
q

Τιτα μυρα συμπαθως τοις δακρυσιν ωμαθη
τριαι κερνα τεσσα στραπτων εν τω τα φω

Ἀγ γε λος προ σε φθεγ γε το ταις Μυ ρο φο ροις
 ι δε τε υ μεις τον τα φον και η οθη τε ο Σω
 τηρ γαρ ε ξα νε στη του μνη μα α τος
 Ἀ ι αν πρω ι Μυ ρο φο ροι ε δραμον προς το
 μνη μα σου θρη νο λο γού σαι αλλ ε πε στη
 προς αυ τας ο Αγ γε λος και ει ει πε θρη νου ο και ρος
 ος πε παυ ται μη κλαι ε τε την Α να στα σιν δε Α
 πο στο λοις ει ει ει πα α τε
 Μ υ ρο φο ροι γυ ναι κες με πα μυ ρων ελ
 θου ου σαι προς το μνη μα σου ου Σω τερ ε νη χουν
 το Ἀ γ γε λος δε προς αυ τας ε φη λε ε γων
 τι με τα νε κρων τον ζων τα λο γί ζε σθε
 ος γαρ ε ξα νε στη του μνη μα α τος

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευματι
 Προ σκυ νου μεν Πα τε ρα και τον του του Υι
 ον ο ον τε και το α α γι ον Πνε ευ μα την
 α γι αν Τρι α δα εν μι α τη ου σι ι α
 συν τοις Σε ρα φιμ κρα ζον τες το Α γι ος α
 γι ο ος α γι ος ει Κυ ρι ι ε
 Και νυ υν και α ει και εις τους αι ω νας των
 αι ω νων α μην
 Ζ ω ο δο την τε κου ου σα τον Α δαμ αμαρ τι
 ος ε λυ τρω ω σω Παρ θε νε χαρ μο νην δε
 τη Ευ α αν τι λυ πης πα ρε ε σχε ρευ σαν τα
 ζω ης ι θυ νε προς ταυ την δε ο εκ σου σαρκω
 θεις Θε ος και αν θρω ω πος

οὐρ γείται πυρ γὰρ ἐκεῖ φλεῖ ἐγὼν ἅπαντα αἱ

σχρο ο ο ο ον νουν Δόξα καὶ νῦν.

Α γι ὦ Πνευματιζω ἀρχικῆ αἰιᾶ

ἐξ οὐπανζῶν ἐμψυχούται ὡς ἐν Πατρια

μα τε καὶ Λο ο ο ο ο γω Προκείμενον.

Α ναστηθὶ Κυριε ὁ Θεὸς ὁ ὅς μου ὅτι συ

βασιλευεῖς εἰς τοὺς αἰῶνας ὅτι συ

βασιλευεῖς εἰς τοὺς αἰῶνα αἰῶνας

Ὁ Κανὼν Ὁδὴ Α'. Ὁ Εἰρμός. **Κε.**

Ι π πον καὶ ἀναβατὴν εἰς θαλάσσαν ἐρυ

θραν ὁ συντριβὼν πολεεμούς ἐν ὑψηλῶ βραχί

ὀνι Χριστὸς ἐξετίναξεν Ἰσραὴλ δεῖσω

σεν ἐπι νικίον ὕμνον ἀδοντά

Δ ό, ξά τη α γι α Α να στα σει σου Κυ ρι ε

Σ ε ἡ ἀκανθή φορὸς Ἐβραίων σὺ να γω γη

οὐ στορ γην εὐεργετὰ πρὸς σε φυλάααξα

σα μητρί κην Χριστε ἐστε φανώσετον γενναρ

χην λυόντα τῆς ἀκανθῆς το ἐπι τιμιόν

Η γειρας με πείσοντα τω βόθρῳ ἐπι κληθεῖς

ζωοδοτὰ ἀπτωώτως καὶ τῆς ἐμῆς δὺ σω

δους φθορας Χριστε ἀνασχόμενος ἀπειραστώς

θεῖας οὐσιὰς μύρωμευ ὠδὶ ἱάς Θεοτοκίον

Υ περὰ γιὰ θεο το κέ σω σον ἡ μας

Λ ε λυταὶ ἡ κατὰ ρα ἡ λυπη πεπαυται ἡ

γὰρ εὐλογῇ μενῇ καὶ κεχαριτῶ με ἐν ἡπι

στοις χαράν ἐξ ἀνετείλιν εὐλογιάν πα

σιν ἀνθηφορούσα Χριστὸν τοῖς περαιν

Ὁδὴ Ε'. Ὁ Εἰρμός.

Ο πη ξας επ ου δε νος την γη ην τη προ στα ξει
σου και με τε ω ρι σας α σχε τως βρι θουσαν
ε πι την α σα λευ τον Χρι στε πε τραν των εν το
λων σου την εκ κλη σι αν σου στε ρε ω σον μο νε
α γα θε και φι λαν θρω πε

Χ ο λην μεν οι εκ πε τρας το με ε λι θη λα
σαν τες τω εν τη ε ρη μω τε ρα τουρ γη σαν τι
σοι προ σε νη νο χα σι Χρι στε ο ξος αν τι του
μαν να ευ ερ γε σι αν σοι η μει ψαν το παι δες Ισρα
η ηλ οι α γνω μο ο νες

Ο ι πα λαι φω το ει δει νε φε ε λη σκε πο με νοι
την ζω ην σε εν τα α φω Χρι στε κα τε θεν το
αλλ αυ τε ξου σι ω σα να στας πα σι πι στοις πα

ρε σχες την μυ στι κως ε πι σκι α ζουσαν α νωθεν
του Πνευ μα τος ελ λα αμ ψιν Θεοτοκίον

Σ υ Μητηρ Θε ου α συνδυ α α στως γε γε νησαι
του εξ α κη ρα του πα τρος εκ λαμ ψαν τος
θεν ω δι νων μη τρι κων ο θεν σε Θε ο το
κον σε σαρ κω με νον γαρ ε κυ η σας Λο γον ορ

θο δο ο ξως κη ρυτ το ο μεν Ὁδὴ Δ' Ὁ Εἰρμός
Τ ην θει αν εν νο η σας σου κε νω σιν προ βλε πτι
κως ο Αβ βα κουμ Χρι στε εν τρο ο μω ε βο ασοι
εις σω τη ρι αν λα ου ου σου του σω σαι τους χρη
στου ους σου ε λη λυ θας

Τ ης Μερ ρας τα πι κρο τα τα να μα τα ως εν ει
κο νι προ τυ πων τον α χραν τον σου Σtau ρσιν α γα θε

της α μαρ τι ας νε κρου ουν τα την γευ σιν δι α

ξυ υ λου ε γλυ κα α νας

Σ ταυ ρον κα τα του ξυ λου της γνω σε ως κα τα γλυ

κει ας ε δω δης χο λην Σω τη ηρ μου προ σι εσαι κα

τα φθο ρας δε θα να του το αι μα σου το θει ει ον

ε ξε χε ε ας Θεοτοκίον.

Ε κ τος μεν συ να φει ας συ νε λα βες α δι α

φθο ρω σεν γα στρικαι πρι ιν ω δι νη σαι τε το κας

και με τα το κον Παρθε ε νος Θε ον σα ρκι τε κου ου σα

πε φυ λα α ξαι 'Ωδη Ε'. 'Ο Ειρμός

Ο α να βαλ λο με νος φω ως ως ι μα τι ον

προς σε ορ θρι ζω και σοι κραυ γα ζω την ψυ χην

μου φω τι σον την ε σκο τι σμε ε νην Χρι στε ως μο

νος ευ σπλααγγνος

Ο της δο ξης Κυ ρι ος εν α δο ξι ας μορ φη

ε πι τω ξυ λου η τι μω με νος ε κου σι ως

κρε μα ται την θει αν μοι δο ο ξαν α φρα στως προ μη

θου με ε νος

Σ υ με με τημ φι α σας προς α φθα ρ σι αν Χρι στε

φθο ρα θα να του α δι α φθο ρως τη οαρ κι γευ

σα με νος και ε ξα να τει ει λας του μνη μα τος τρι

η με ε ρος Θεοτοκίον.

Σ υ δι και ο συ νην τε και α πο λυ τρω σιν η

μιν τε κου σα Χρι στον α σπο ρως ε λευ θε ραν

ε δρα σας α ρας Θε ο το ο κε την φυ σιν του προ

πα το ο ρος 'Ωδη ΣΤ', Ειρμός

Μαι νο με νην κλυ δω νι ψυ χο φθο ο ρω Δε σποτα
Χρι στε την πα θων την θα λασ σαν κα τευ να
σον και εκ φθο ρας α να γα γε ε με ως ευ σπλααγγνος

Εις φθο ραν κα τω λι σθεν ο Γεν να αρ χης Δε σπο
τα Χρι στε πα ρη κο ου βρω σε ως γευ σα με νος
και προς ζω ην α νηκται δι α του πα θου ους σου

Ηζω η κα την τη σας προσ τον α α δην Δε σπο
τα Χρι στε και φθο ρα τω φθει ρον τι γε νο μενος
δι α φθο ρας ε πη γασα στην α να στα α σιν Θεο τοκ.

Η Παρ θε νος ε τε κεν και τε κου ου σα ε μει
νεν Α γνη εν χερ σι τον φε ρον τα τα συμ
παντα ως α λη θως Παρ θε νος Μη η τηρ βα στα

σα α σα
'Ωδή Ζ'. 'Ο Εἰρμός.

Ου πε ρυ ψου με νος των Πα τε ρων Κυ ρι ος
την φλο γα κα τε σβε σε τους παι αι δας ε δρο σι
σε συμ φω νως με λω δου ουν τας ο Θε ος ευ λο γη
το ο ο ος ει

Σαρ κα πε ρι θε με νος ως αγ κυ στρω δε λε αρ τη
θει α δυ να μει σου τον ο ο φιν καθ ειλ κυ σας
α να γων τους βο ω ων τας ο Θε ος ευ λο γη
το ο ο ο ος ει

Οτης γης την α πλε τον ου σι ω σας συ στα σιν εν
τα φω κα λυ πτε ται. σαρ κι ι ο α χω ρη τος
ω παντες με λω δου ου μεν ο Θε ος ευ λο γη το
ο ο ο ο ος ει

Μι αν μεν υ πο στα σιν εν δυ σι ταις φυ σε σι

Πα να μω με τε το κας Θε ο ον σω μα του με νον
ω παντες με λω δου ου μεν ο Θε ος ευ λο γη
το ος ει

Ωδή Η'. 'Ο Εἰρμός.

Σ οι τω παν τουρ γω εν τη κα μι νω παι δεσ παγ
κο σμι ον πλε ξαν τες χο ρει αν ε με λπον παν τα
τα ερ γα τον Κυ ρι ον υ μνει τε και υ πε ρυ
ψου ου τε εις παν τας τους αι ω ω ω ω νας

Σ υ το θε λη τον του σω τη ρι ου πα θους α πηυ
ξω πο τη ρι ον ως περ α βου λη τον δυ ο θε λη
σεις δυ σι γαρ κα τα λη η λαις φε ρεις ταις ου σι
ι αις Χρι στε εις τους αι ω ω ω ω νας

Σ ου του παν τουρ γου τη κα τα βα σει α δης Χρι
στε κα τα γε λα στος γε γο νως η με σε παν τας

τους πα λαι τη πλα νη νε κρω θεν τας σε υ περ υ
ψου ουν τας εις παν τας τους αι ω ω ω ω νας
Θεο το κιον.

Σ ε την υ περ νουν θε αν δρι κως τω Λο γω τε κουσαν
τον Κυ ρι ον και παρ θε νευ ου σαν παν τα τα ερ γα
παρ θε νε ευ λο γου μεν και υ πε ρυ ψου ου μεν
εις παν τας τους αι ω ω ω ω νας Ωδή Θ'. 'Ο Εἰρμός

Η σα ι α χο ρευ ε η παρ θε ε νος ε σχεν
εν γα στρι και ε τε κεν υι ον τον Εμ μα νου ηλ
Θε ον τε και αν θρω πον Α να το λη ο νο μα αυ
τω ον με γα λυ νον τες την παρ θε νον μα
κα ρι ζο ο μεν

Τ ον πε σον τα αν θρω πον α νε δε ε ξω Δεσπο
τα Χρι στε εκ μη τρας παρ θε νι κης ο λο σουν α φθεις

μο νος α μαρ τι ας δε μη με τα σχωνο λονεκ φθο ρας
 συ η λευ θε ρω σας τοις α χραντοις σου πα θη
 μα α σοι

Θ ε ορ ρυ τω αι μα τι κε νω θεν τι Δε σποτα Χρι
 στε εκ της α χραν του πλευ ρας και ζω ο ποι ου
 θυ υι αμεν πε παυται ει δω λι κη πα σα δε η
 γη σου της αι νε σε ως την θυ σι αν α να φε
 ρο ο' μεν Θεοτοκίον.

Ο υ θε ον α σω μα τον ου δε πα α λιν αν
 θρω πον ψι λον προ σηγαγεν η Α γνη κο ρη και σε
 μνη αλλ αν θρω πον τε λει ον και α ψευ δη τελειον
 Θε ον ον με γα λυ νο μεν συν Πα τρι τε και
 τω Πνευ μα α τι 'Η Τιμιωτέρα

Τ ην' τι μι ω τε ραν των Χερου βιμ και εν δο ζο
 τε ραν α συγ κρι τω των Σερα φειμ την α δι α
 φθο ρως Θε ον Λο γοντε κου ουσαν την ον τως Θε
 ο το κον σε ε με γα λυ νο ο μεν Εις τους Αϊνους.

Π α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον αι νει
 τε τον Κυ υ ρι ον εκ των Ου ρα νων αι νει τε αυ τον εν
 τοις υ ψιστοις σοι πρεπει υ μνος τω Θε ε ω

Α ι νει ει τε αυ τον παν τες οι Αγ γε λοι αυ
 του αι νει τε αυ τον πασαι αι Δυ να μεις αυ του
 σοι πρεπει υ μνος τω Θε ε ω

Χ του ποι ησαι εν αυ τοις κρι μα εγ γρα πτον
 δο ξα αυ τη ε σται πασι τοις ο σι οις αυ του
 Κ υ ρι ε ε σφρα γι σμε νου του τα α φου υ. πο των

πα ρα νο ο μων προ ηλ θες εκ του μνη ματος κα
 θως ε τε χθηης εκ της Θε ο το κου ουκ ε γνωσαν
 πως ε σαρ κω ω θης οι α σω μα τοι σου Αγ γελοι
 ουκ η σθον το πο τε α νε ε στης οι φυ λασσον τες
 σε οτρα τι ω ται αμ φο τε ρα γαρ ε σφραγισται
 τοις ε ρευ νω σι πε φα νε ρω ται δε τα θαυ
 μα τα τοις προ σκυ νου ου σιν εν πι στει το Μυ στη
 ρι ον ο α νυ μνου σιν α πο δος η μι ιν α γαλ
 λι α σιν και το με γα ε λε ε ος
 Αι νει τε τον Θε ον εν τοις α γι οις αυ του
 αι νει τε αυ τον εν στε ρε ω μα τι της δυ να
 με ως αυ του
 Κυ ρι ε τας μο χλους τους αι ω νι ι ους συν

τρι ι ψας και δε σμα δι αρ ρη ξαστου μνη μα τος α
 νε ε στης κα τα λι πων σου τα εν τα φι α
 εις μαρ τυ ρι ον της α λη θους τρι η με ε ρου τα
 φης σου και προ η γες εν τη Γαλ λι λαι αι α ο
 εν σπη λαι αι ω τη ρου με νος με γα σου το ε λε ος
 α κα τα λη πτε Σω τηρ ε λε η σον η μα ας
 Αι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις
 αυ του αι νει τε αυ τον κα τα το πλη θος
 της με γα λω συ νης αυ του

Κυ ρι ε αι Γυ ναι κες ε δρα μον ε πι το
 μνη η μα του ι δειν σε ταν Χριστον τον δι η
 μας πα θοντα και προ σελ θου σαι ευρον Αγ γελον

ε πι τον λι ι θον κα θη μενον τω φο βω κυ
 λισ θεν τα και προς αυ τας ε βο η σε λε ε γων α
 νε στη ο Κυ ρι ος ει πα τε τοις Μαθη ταις ο τι α νε
 στη εκ νεκρων ο σω ζωντας ψυ χας η η μων
 Αι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πι γ γος αι
 νει τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ω και κι θα α ρα
 Κυ ρι ε ως περ ε ξηλ θες ε σφρα γι σμε νου
 του τα α φου ου τως ει ση ηλ θες και των θυ ρων
 κε κλεισμενων προς τους Μα θη τας σου δει κνυ ων αυ
 τοις τα του σω μα τος πα θη α περ. κα τε δε ξω σω
 τηρ μα κρο θυ μη σας ως ε σπερ μα τος Δα
 βι ιδ μω λω πας υ πη νεγκας ως Υι ος

δε του θε ου κο σμον η λευ θε ρωσας με γα σου
 το ε λε ος α κα τα λη πτεσω τηρ ε λε ησον και
 σω σον η μας
 Αι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και χο ρω
 αι νει τε αυ τον εν χορ δαι αις και ορ γα α νω
 Κυ ρι ε ο Βα σι λευς των αι ω ω νων και
 Ποι η της των α πα αν των ο δι η μας
 σταυρω σιν και τα φην σαρ κι κα τα δε ξα με
 νος ι να η μας του α δου ε λευ θε ρω σης παν
 τας συ ει ο θε ος η μων εκ τος σου αλ λον ουκ
 οι δα α μεν
 Αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ η χοις

αι νει τε αυ τον εν κυμ βαλοιςα λα λαγμου πα

σαπνο η αι νε σα α τωτον Κυ ρι ον

Κυ ρι ε τα υ περ λαμ πον τα σου θαυμα τα

τις δι η γη σε ται η τις α να γ γε λει τα

φρι κτα α α σου Μυ στη ρι α ε ναν θρω

πη σας γαρ δι η μας ωσαυ τος η θε λησας το κρα

τος ε φα νε ρωσα α ας της δυ να με ως σου εν

γαρ τω Σταυ ρω ω σου τω λη στη Πα ρα α δει σον

η νοιξας και εν τη τα φη η σου τους μοχλους του

α α δου συ νε τρι ψας και εν τη α να

στα σει σου τα συμπαντα ε πλουτι σας Κυ ρι ε

δο ξα α σοι

Α να στη θι Κυ ρι ε ο Θε ος μου υ ψω

θη τω η χειρ σου μη ε πι λα θι των πε

νη των σου ου εις τε ε ε λος

Μυ ρο φο ροι γυ ναι κες τον τα φον σου κα τα

λα βου σαι λι αν πρω ι ε πε ζη τουν σε μυ

ρι ι σαι τον α θα να τον Λο γον και Θε ον και

του Αγ γε λου τοις ρη μα σιν ε νη χη θει σαι υ

πε στρε φον εν χα ρα τοις Α πο στολοις μη νυ σαι εμ

φ αν ως ο τι α νε στη ης ζω η των α πα

αν των και πα ρε ε ε χεις τω κο σμω ι λα

σμο ον και το με γα ε λε ε ος

Ε ξο μο λο γη σο μαι σοι Κυ ρι ε
εν ο λη καρ δι α μου δι η γη σο μαι παν
τα θαυ μα σι α α σου

Τ ου θε ο δεγ μο νος τα α φου προς τους Ι
ου δαι ους οι φυ υ λα κες τε λε γον ω της υ μων
μα ται ο φρο νος συμβου λης φυ λαττειν τον Α πε ρι
γρα πτον δο κι μα σαν τες μα την ε κο πι α σα τε
κρυ ψαι την α να στα σιν του σταυ ρω θεν τος βουλο
με νοι τρα νως ε φα νε ρω σα τε ω του η μων
μα ται ο φρο νος συ νε δρι ου τι πα λιν κρυ ψαι συμ
βου λευ ε σθε ο ου κρυ πτε ται μαλ λον δε παρ
η μων α κου σα τε και πι στευ σι θε λη σα τε

των γε νο με νων την α λη θει αν Α γ γε λος α
στρα πη φο ο ρος ου ρα νο θεν κα τελ θων τον
λι θον α πε κυ λι σεν ου τω φο βω νε κρω σει
συ νε σχε θη μεν και φω νη σας ταις
κρα ται ο φρο σι μυ ρο φο ροις ε ε ε λε
γε γυ ναι ξιν ουχ ο ρα τε των φυ λακων την
νε κρω σιν και των σφρα γι δων την δι α λυ
σιν του α δου τε την κε νω σιν τι τον το
νι κος του α δου κα ταρ γη σαντα και του
θα να του το κε ε εν τρον συν τρι ψαν τα
ως θνη τον ε πι ζη τει τε ευ αγ γε λι σα
σθε δε τα χυ πο ρευ θει ει σαι τοις α πο

στο λοις την α να στα σιν α φο ο ο βως κραυ
γα ζουσαι ον τως α νε στη ο Κυ ρι ος
ο ε χων το με γα ε λε ε ος

ΑΡΧΗ ΤΩΝ ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΩΝ

ΤΟΥ ΠΛΑΓΙΟΥ Β' ΗΧΟΥ

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας.

Κυ ρι ε ε κε κρα ξα προς σε ει σα ακου σον μου ει
σα κου σον μου Κυ ρι ε Κυ ρι ε ε κε κρα ξα προς σε
ει σα ακου σον μου προσχεστη φω νη της δε η η σε ως μου
εν τω κε κρα γε ναι με προς σε ει σα κου σον μου Κυ
ρι ι ε ε

Κα τευ θυν θη τω η προ ο σευ χη μου ως θυ μι α
μα ε γω ω πι ον σου επαρ σις τω ων χειρων μου θυ σι α
εσπε ρι νη ει σα κου σον μου Κυ ρι ι ε ε
Ε ξα γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χην μου

του ε ξο-μο λο γη σα σθε τω ο νο μα τι
σου

Νι κην ε χων Χρι στε την κα τα α του Α δου εν τω Ξ αν ρω ω
α νηλ θες β ι να τους εν σκο τει θα να του κα α θη με νους ου

να να στη σης σε αυ τω ο εν νε κροις ε λευ θε ρος
ο πη γα α α ζων ζω ην εξ οι κει ου φω τος

παν το δυ να με Σω τη ρ ε λε η σον η μας

Ε με υ πο με νου σι δι και οι ε ως ου
αν τα πο δω ως μοι

Ση με ρον ο Χρι στος θα να το ον πα τη σας κα θως ει

πε εν α νε στη και την α γα λ λι α σιν τω κο σμω ε δω

θη σα το ι να παντες κραυ γα ζον τες τον υμνον ου τως

ειπω μεν η πη γη η της ζω ης το α προ σι

τον φως παν το δυ να με Σω τη ρ ε λε η σον η μας

Εκ βα θε ων ε κε κρα ξα σοι Κυ ρι ε

Κυ ρι ε ει σα α κουσ ον της φω ρη η ης μου

Σε Κυ ρι ε τον ον τα εν πα ση η τη κτισει α μαρ

τω λοι που φυ γω μεν εν τω ου ρα να αν το σκα τοι κεις

εν τω Α δη ε πα α α τη σας θανα τον εις τα

βα α θη ια της θα λα α σσης ε κει η χει ρ σου

Δε σπο τα κη ρος σε ε ε κα τα φευ γο μεν σοι προς πι ι

ι πτον τες ι ι πε τευ ο μεν ο α να στας εκ των

νε κρων Κυ ρι ε δο ξα α σοι οι

Γε ρη θη τω τα ω τα σου προ σε χον

τα εις την φω ρην της δε η σε ω ως μου

Εν τω σταυ ρω σου Χρι στε καυχω μεθα και την α να

στα σι εν σου υ μνουμεν και αι δοξαζομεν συγαρ ει Θε

ος ημων εκ τος σου α αλ λον ουκ οι δα α μεν

Ε αν α νο μι αις πα ρα τη ρη σης Κυ
ρι ε Κυ ρι ε τις υ ποστησε ται ο τι πα ρα σοι ο
ι λα σμος ε σιν

Δ ι α παν τος ευ λο γου ου ουν τες τον Κυ ρι ον
υ μνουμεν την α να στα σιν αυ του β σταυ ρον γαρ υ υ πο
μει νας δι η μας θα να τω θα α να τον ω λε ε
σε ε

Ε νε κεν του ο νο μα τος σου υ πε
με να σε Κυ ρι ε υ πε μει νεν η ψυ χη
μου εις τον λο γον σου ηλ πι σεν η ψυ χη η
η μου ε πι τον Κυ ρι ον

Δ ο ξα τη δυ να μει σου Κυ ρι ε ο ο τι κα τηρ γη
σας τον το κρατος ε χοντα του ου θα να του β α νε και νι
σαι η μας δι α του ου σταυ ρου σου δω ρου μενος η μιν ζω
ην και α αφθα ρσι αν

Α πο φυ λα κης πρω ι ας με χρι νυ κτος α πο
φυ λα κης πρω ι ας ελ πι σα τω ι σρα ηλ ε
πι τον Κυ ρι ον

Η τα φη σου Κυ ρι ε τα δε σματου Α α δου
συν τρι ψα σα α δι ερ ρη ξεν η εκ νε κρων α να στασις
τον κο σμον ε φω τι σε Κυ υ ρι ε δο ξα α σοι οι

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευματι
Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας τω ν αι ω νων α μην

Τῆς μη μα κα ρι σει σε Πα να γι α α Πα ρ θε νε τις
 μη α νυ μνη ση σου τον α λο χε ευ τον το κο ν^β ο γα ρ α χρο
 ο νως εκ Πα τρος εκ λα μψας Υι ος μο νο γε νης ο αυ
 τος εχ σου της α γη ης προ ηλ θεν α φρα στως σαρκω θεις φυ υ σει
 Θε ος υ πα ρχων^β και φυ σει γε νο μενος αν
 θρω πος δι η μας ου εις δυ α α α δα προ σω πων τε
 μνο με νος^Δ αλ εν δυ α δι φυ σε ων α συ γ χυ τως γνω ω
 ρι ζο μενος αυ τον ι κε τευ ε σε μνη τα μμα κα ρι στε ε
 λε η θη ναι τα ψυ χας η μω ω ω ν
 Την α να στα σι ι εν σου Χρι στε Σω τη ρ Α γ γε λοι
 υ μου σιν εν ου ρα νοις και η μας ας τους ε πι γη ης κα
 τα ξι ω σον^Δ κα θα ρα καρδι α σε ε δο ξα ζειν
 Ο Κυ ρι ος ε βα σι λευ σεν ευ πρε πει

αν ε νε δυ αμ το ε νε δυ σα το ο Κυ ρι
 ος δυ να μιν και πε ρι ε ζω σα το
 Πυ λας συν τρι ψας χα λκας και μο χλους του Α δου ου σιν θλα σας
 ως Θε ο ο ος παν το δυ να μος γε νος αν θρω πων πε
 πτω κος α νε στη σας^β δι α του το και η μει ζου μ
 φω νω ως βο ω μεν ο α να στας εκ των νε κρων Κυ ρι
 ε δο ξα σοι
 Κα γαρ ε στε ρε ω σε την οι κου με νην
 η τις ου σα λευ θη σε ται
 Ρευ σε ως η μας της πα λαι Χρι στος ε πα νο ρ θω ωσαι
 θε λων σταυ ρω προ ση γνυ ται και τα φω τε δει ται ον μυ ρο
 φο ροι γυ ναι αι κες με τα δα κρυ ων ζη του ου
 ου σαι θρη γου σαι ε λε γον οι μοι Σω τη ρ τωι α λω των

πως κα α τε δε ξω τα φωω οι κησαι οι κη σας δε θελων

πως ε κλα πης πως με τε τε θης ^β ποι ος δε τοπος το

σον ζω η φο ρονκα τε κρυ υ ψε σωμα αλ λα Δε ε σπο τα

ως υ πε σχου η μιν εμ φα νη θι και παυσοναφ η μων

τον ο δυρ μον τω ων δα κρυων ^β θρη νου σαις δε αυ ταις

Αγ γελος προς αυ τα α ας απ ε βο η σε των θρη

νων παυ σα μεναι τοις α πο στο λοις ει πατε ο τι

α νε στη ο Κυ ρι ος τω κοστω δω ρου μενος ι λα σμον

και το με γα ε λε ος

^ζ Τω οι κω σου πρε πει α γι α σμα

Κυ ρι ε εις μα κρο τη τα η με ρων

[ταν ρω θεις ως η βου λη θης Χρι στε και τον θα να τον

τη τα φη σο οι σκελευσας ρι η με ρος α νε στης ως Θε ος

με τα δοξης τω κο ο ο στω δω ρου μενος α τε

Δοξα και νυν ^Δ λευ τη τον ζω ην και το με γα ε λεος

0 ποι η της και λυ τρω της μου πα να γνε Χρι στος

ο Κυ ρι ος εκ της ση ης νη δυ ος προελ θων ε με εν

δυ σα με νος της πρω ην κα ταρας τον Α δα αμ η λευ θε ρω

^β σε δι ο σοι πα να γνε ως του Θε ου ου μη τρι τε και

Παρ θε νω αλη θως βο ω μεν α σι γητως το χαι ρε του

Αγ γελου χαι ρε Δε σποι να προ ζα σι α και σκελη και σω

Εις τους Α γνους ^Δ τη ρι αιων ψυχων η μω ω ων

Π α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον αι νει ει ει

τε τον Κυ ρι ον εκ των ου ρα νων αι νει τε αυ

τον εν τοι οις υ ψι σεις σοι πρε πει υ μνος τω Θε ω

Α ι νει τε αυ τον παντες οι Αγ γε λοι αυ του αι νει ει

ει τε αυ τον πασαι αι δυ να μεις αυτου σοι πρε πει

υ μνος τω Θεω

Του ποι ησαι εν αυ τοις κριμα ε γραπτον δοξα

αυ τη εσται πασι τοις οσι ι οις αυ του

0 σταυρος σου Κυρι ε ζω η και α ναστα σις υ

παρχει τω λα ω σου και επ αυτω πε ποι θοτες σε

τον ανα στα αν τα Θε ον η μων υ μνου μεν ε

λε η σον ημας

Αι νει τε τον Θε ον εν τοις α γι οις αυ του

αι νει τε αυ τον εν στε ρε ω μα τι της δυ να με

ως αυ του

Η τα φη σου Δεσπο τα πα ρα δεισον η νοι ξε τω γε

νει των ανθρωπων και εκ φθο ρας λυ τρωθεν τες σε

τον ανα στα αν τα Θε ον η μων υ μνου ου ου μεν

ε λε η σον ημας

Αι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να σταις αυ

του αι νει τε αυ τον κα τα το πλη θος της με γα λω

συ υ νης αυ του

Σ υν Πα τρι και Πνευμα τι Χρι στον ανυ μνησω μεν τον α

να στα αν τα εκ νεκρων και προς αυ το ον εκ βο ω μεν

συ ζω η υ παρχεις η μων και α ναστα σις ε λε η

σον ημας

Αι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος αι νει

νει τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ω και κι θα α ρα

Τ ρι η με ρος α νεστης Χριστε εκ τα φου κα α θως

γεγραπται συ νε γει ει ει ρας τον προ κα το ρα ημων

δι ο σε και δοξαζει το γενος των ανθρωπων

και ανυμνει σου την αναστασιν

Αι νει τε αυ τον εν τυμπα νω και χορωαι νει

τε αυ τον εν χορδαις και οργα α νω

Κυρι ε με γακαιφο βερον υ παρχει της σης α να

στα α σε ως το ο μνστηριον ουτω γαρ προ ηλθες

εκ του ταφου ως νυμφιος εκ παταδος θα να τωθα α να

τον λυσας ι νατον Αδαμ ελευθερωσης οθεν εν ου

ρα νοις Αγγελου χορευουσι και επι γης ανθρωποι

δοξα σου σιτην εις ημας γενομε μην ευσπλαγχνι αν

σου φιλανθρωπω πε

Αι νει τε αυ τον εν κυμβαλοις εν ηχοις αι

νει τε αυ τον εν κυμβαλοις α λα λαιμον πασα πιο η

αι νε σα α τω τον Κυρι ον

Ω παθανο μοι Ιουδαιοι που ει σιν αι σφραγιδες

και τα αργυρια α εδωκα τε τοις σιτρα τιωταις

ουκ ε κλαπη οθησαν ρους αλλα α νε ε σιτη ως

δυνατο αυτοι δε και τη σκην θητε αρνησαι με

νοι Χριστον τον Κυριον της δοξης τον παθοον τα

και τα φε ε εν τα και α να σταν τα εκ νεκρων

αυτον προ ουκ νησω με εν

Α να στηθι Κυρι ε ο Θεος μου υψωθη

τω η χειρ σου μη επι λαθη των πενητων σου εις τε

ελος

Σφραγι σθεντος του μνηματος πως ε συληθη τε

Ιουδαιοι φυ υ υ λα και τα στησαντες και

ση μὲι α θέντες β τῶν θυ ρων κε κλει σμε νων πρὸ η ἡλ
 θεν ο Βασιλεὺς β ἡ ως νε κρο ον πα ρα σιη σα τε ἡ ως
 Θε ον προσκυ νησα τε συν ἡ μιν με λω δουντες δο ξα Κυ
 ρι ε τω σταυ ρω σου και τη α να στασει ει σου

Ε ξο μο λο γη σο μαι σοι Κυ ρι ε εν ο λη
 καρ δι α μου δι η γη σο μαι παν τα τα θαν μα
 σι α σου

Τ ο ζω ο δο χον σου μνημα αι μυ ρο φο ροι γυ
 ναι κες ο δυ ρο με ναι κα τε ε ε λα βον Κυ ρι
 ε και μυ υ υ ρα βα στα ζουσαι το σω μα σου το α
 χραν το μυ ρισαι ε πε ζη τουν ευ ρον δε φω το φορον Αγ γε
 λον εν τω λι θω κα θη με νον και προς αυ τας φθεν
 γο με νο ον και λεγοντα υ δι ρυ ε ε τε τον εκ πλεν

ρας πηγασαν τα τω κο σμῳ την ζω ην τι ε πι ζη
 τει τε ως περ θνητονεν μνη η η μα τι το ον α θα
 νατον δρα μουςαι δε μα αλ λον α πα γγει λα τε τοις αυ
 του μα θηταις της αυ του εν δο ξου α να στασε ως την παγ
 κο ο ο σμι ον χαρμονην β εν η και η μας Σω
 τηρ φω τι σας δω ρησαι ι λα σμον και το με γα ε
 λε ε ο ος Σημ. — Παραλειφθέντα ἐκ τῆς σειρᾶς.

Εἰς τὸν Ὅρθρον.

Ἦχος λ π Βου.

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν ημιν β ευ λο γη με
 ε νος ο ερ χο μενος Δ εν ο νο μα τι Κυ ρι ου
 Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν ημιν β ευ λο
 γη με ε νος ο ερ χο μενος Δ εν ο νο μα τι
 Κυ ρι ου

Ἀπολυτίκιον

Α γ γε λι και Δυ να α α μεις ε πι ι το μνημα σου
 και οι φυ λια σοντες α πε νε κρω θησαν και ι στα
 το Μα ρι α εν τω τα φω ζη του σα το αχραντον σου
 Σωμα β ε σκυ λευ σας τον Α δην μη πει ρα σθεις υπαντου
 υ πην τη σας τη Παρ θενω δω ρου μενος την ζω ην Δ
 α να στας εκτων νε κρων Κυ ρι ε δο ξα σοι οι
 Θεοτοκίον. Δ

Ο την ευ λο γη με νην κα λεσαις σου ου Μη τε ρα ηλ
 θες ε πι το παθος ε κου σι α βουλη β λαμψας εν τω σταν ρω α
 να ζη τησαι θε λων τον Α δαμι λε γων τοις Αγ γε
 λος συγ χα α ρη τε μοι Δ ο τι ευ ρε θη η α πολ λυ
 μενη δραχη ο παν τα σο φως οικο νο μη σας δυ ξα
 σοι οι οι

Καθίσματα εἰς τὸν Ὅρθρον.

Μετὰ τὴν Α' Σπυχολογίαν. Ἦχος λ π Βου

Τ ου τα φου α νε ω γμενου του Α δου ο δυ
 ρο με νου η Μα ρι α ε βο α προς τους κε κρυμ μενους Α
 πο Στολου β εξ ε ε ελ θε τε οι του σμ πε
 λω νος ερ γα ται Δ κη ρυ ξα τε τον της α να στα σε
 ως λογον α νε στη ο Κυ ρι ος πα ρε χων τω Κο σμω το
 με γα ε λε ε ος Δ

Κ υ ρι ε πα ρι στα το τω τα φω σου Μα ρι α η
 Μαγδα λη νη και εκλαι ε βο ω σα Δ και κη που ρον σε
 νο μι ι ζου - σα - ε λε γε β που ε κρυψας την
 αι ω νι ον ζω ην Δ που ε θηκας τον ε πι θρο
 νου Χερουβιμ β οι γαρ του ου ου τον φυ λια σοντες α πο
 του φο ο βου α πε νε κρω θησαν η τον Κυ ρι ον

μου δοτε μοι η συν ε μοι κραυγα σα τε ^Δ ο εν νε κροις

και τους νε κρους ανα στη σας δο ξα οι οι ^Δ

Προ ι στο ρει ο Γε δε ων την συλλη ψιν ^Δ και ερ

μη νευ ει ο Δα βιδ τον τοκον σου Θε ο το κε κα τε

βηγαρ ως υ ε τος ε πι ποκον ο Λο γος εν τη γα

ρι σου ^β και ε βλα α α στη σας α νευ σπο ρας γη α γι

ι ι α ^Δ του κο σμου την σωτη ρι αν Χρι στον τον Θε ον

η μων η Κεχα ρι τω με νη ^Δ Εις την Β' Στιχολογίαν.

Ηζω η εν τω τα φω α νε κει το και σφρα γις εν

τω λι ι θω ε πε κειτο ^β ως βα σι λε α υ πνου

ου ουν τα στρα τι ω ται ε φυ λατ τον Χρι στον ^Δ και

τους ε χθρους αυτου α ο ρα σι α πα τα ξας α νε ε

στη ο Κυ ρι ι ο ος ^Δ

Προ ι στο ρει ο Ι ω νας τον ταφον σου ^Δ και ερ

μη νευ ει Συ με ων την ε γερ σιν την εν θε ον α θα

α να τε Κυ ρι ε ^β κα τε βης γαρ ω σει νε κρος

εν τω τα α α φω ο λυ σας Α δου τας πυλας ^β

α νε ε ε στης δε α νευ φθο ρας ως Δε σπο ο ο

της ^Δ του κο σμου εις σωτη ρι αν Χρι στε ο Θε ος

η μων φω τι σας τους εν σκο τει ^Δ

Θε ο το κε Παρ θε νε ι κε τευ ε τον Υι ον σου

τον ε κου σι ως προσπα γεν τα εν σταυρω ^β και α

να σταν τα εκ νε κρων Χρι στον τον Θε ον ημων σω θη ναι

Οι Αναβαθμοί. ^Δ
τας ψυ χας η η μων Αντίφωνον Α'.

Εν τω ου ρα νω τους οφθαλμους μου αι ρω προς σε Λο ο

γε θικτει ρον με ι να ζω σοι ^Δ

Ε λε η σον η μαστους ε ξου θε νη με νους κα

ταρ τι ζων ευ χρησασμεν η σου Λο γε

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ων α μην

Α γι ω Πνευμα τι παν σω στι κη αι τι α ει τι

νι του των κατ α ξι αν πνευση ταχει ε ξαι αι ρει

των της γης πτε ροι αν ξει τατ τει α νο

Ε ι μη ο τι Κυ ρι ος ην εν η μιν ου δεις η μων α

τι σchein η δυ η ρα το ε χθρου πα λαισμα οι νι

των τες γαρ ενθεν υ ψιουνται

Τ ος ο δου σιν αυτων μη μου λη φθει τω η ψυ χη

ως στρου θι ον Λο γε οι μοι πως μελλω των ε χθρων ου

σθη η η ναι φι λα μαρ τη μων υ παρχων

Α γι ω Πνευμα τι εν θε ω σις τοις πασιν ευ δο κι α

ου νε σις ει ρη νη και η ευ λο γι α ι σου ρ γον

γαρ τω Πα τρι ε στι και Λο γω

Ο ι πε ποι θυ τες ε πι Κυ ρι ον ε χθρους φυ

βεροι και πα σι θανμασι κοι α νο γαρ ο ρωσιν

Ε ν α νο μι αις χει ρας αυτων ο των δι και ων

κληρος ε πι κου ρον σε ε χων Σω τερ ουκ εκ τει νει

Α γι ω Πνευμα τι το κρατος ε πι παν των ο περ αι

α νο στρα τη γι αι προκυ νου ου ου οι συν πασι πνο

η των κατω Προκειμενον.

Κ υ ρι ε ε ξε γει ρον την δυ να στειαν σου και

ελ θε εις το σωσαι ημας

Κυρι ε ε ξε γει ρον την δυ ναστειαν σου και
ελ θε εις το σωσαι η μα α ας

Ὁ Κανών.

Ὁδὴ Α'. Ὁ Εἶρημος. π Βου.

Ως εν η πει ρω πε ζευ σας ο Ι σρα ηλ εν α
βυσσω ι χνε σι τον δι ωκτην Φα ρα ω κα θο ρων πον
του μενον Θε ω ε πι ρι κι ον φ δην ε βο α α
σω ω με εν

Δο ξα τη Α γι α Α να στα σει σου Κυ ρι ε

Εκ τε τα με ναις πα λαμαις ε πι Σταυ ρου πα τρι
κης ε πλη ρωσας ευ δο κιας Α γα θε Ι η σου τα
συμπατια δι ο ε πι ρι κι ον φ δην ε βο α α

σω ω με εν

Φο βω σοι σθε ρα παι ρις η τε λευ τη προ στα χθει
σα προ σει σι τω Δε σπθ τη τηξω ης δι αυ της βρα βευ
ον τι η μιν α τε λευ τη τον ζω ην και την Α
ναστα α σιν Θεοτοκίον.

Υπερ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας
Τον ε αυ της δε ξα με νη Δη μι ουρ γον ως αυ
τος η θε λησεν εξ α σπυ ρου σου γαστρος υ περ νουνσας κου
με ρον Α γνη των κυ ομα των α λη θως ε δει χθης
Δεσπο ι να

Ουκ ε σπιν Αγι ος ως συ Κυ ρι ε ο Θε ος μου
ο υ ψωσας το κε ρα των πι στων σου Α γα θε και στε ρε
ω σας ημας εν τη πετρα τη ο μο λο γι ας σου

Θ ε ον σταυρου με γον σαφ κι κα θο ρω σα η

κτισις δι ε λυ ε το φο ο βω αλ λα τησυν ε κτι κη

πα λα μη του δι η μας Σταυρω θε ε εν τος κρα ται ως

συ νει χε ε το ο

Θ α να τω θα να τος λυ θεις κει ται δει λαι ος απνουςτης ζω-

ης γαρ μη φε ε ρωντην εν θε ον προοβο λην νε κρου ται ο

ι σχυ ρος και δω ρεται πα σιν η α ναστα α σις

Θεοτοκίον

Τ ου θει ου το κου σου α γνη πα σαν φυ σε ως τα ξιν υ περ

βαι νει το θα αυ μα θε ον γαρ υπερφυ ως συ νε λα βεσενγα

στρι και τε κου σα με νεις α ει παρ θε ος

Ωδή Δ'. Ο Ελεμός.

Χ ρι στος μου θυ νιμις Θε ος και Κυ ρι ος η σε πτη Εκ

κλή σι α θε ο προ πως μελκει α να κρα ζου σα αν θι

α νοι ας κα θα ρας εν Κυ ρι ω ε ορ τα

ζουου σα

Τ ο ξυ λον ην θησε Χρι στετης οντως ζω ης ο σταυ ρος

γαρ ε πα γη και αρ δευ θεις αι μα τι και υ दा τι

εξ α κη ρα του σου πλευ ρος την ζω ην η μιν

ε βλα σιτη η σε εν

Ο ικ ε τι οφισ μοι ψευ δως την θε ω σιν υ πο βαλ

λει Χρι στος γαρ ο Θε ουρ γος της αν θρωπων φυ σε ως

υν α κω λυ τως την τρι ι βον της ζω ης μοι α

νε πε τι ᾗσεν

Θεοτοκίον.

Ω ς ον τως αφθεγκα και α κα τα ληπα τα της σης

Θε ο το κε θε ο προ πως πε φυ κε κυ η σε

ως τοις ε πι γης και Ου ρα νου Α ει παρ θε

ν⁸ μν στηρι ι α ᾠδὴ Ε΄.
 Τω θει ω φθεγγει σου Α γα θε τας των ορθρι ζον
 των σοιψυ χας πο θω κα τα αυ γα σου δε ο μαι σε ει δε
 ναι Λο γεθε ου τον οντως Θε ον εκ ζο φον των πται
 σμα α των α να κα λουμε ε νον

Υπο χω ρει μοι τα Χε ρου βιμ νυν και η φλο
 γι νηροφια α Δε σποτα νω ω ω τα μοι δι δω
 σε ι δον τα Λο γεθε ου τον οντως Θε ον λη
 στη ο δο ποι η η σαν τα τον πα ρα δει ει σον

Ουκ ε τι δε δοικα την εις γην Δε σπο τα Χρι στε
 υ ποστρο φην ου γαρει γη η ης με α νη γαγες ε
 πι λε λη σμε νον δι ευ σπλαγχνι ι αν πολ λην προς
 υ ψος αφθαρ σι ι ας τη Α να στα σει ει σου
 Θεοτοκίον.

Τους Θε ο το κον σε εκ ψυ χης Δε σποι να
 του κο σμου α γα θη ο μο λο γου ου ουν τας δι α
 σωσον σε γαρ προ στα σι αν α κα τα μα χη τον κε κτη
 με θατην ο ον τως Θε ου γεν νη τρι ι α αν
 ᾠδὴ ς΄. Ὁ Εἰρηός.

Του βι ου την θα λασ σαν υ ψου με νην κα θορων
 των πει ρα σμων τω λυδω νι τω ευ δι ω λι με νι
 σου προσ δρα μων βο ω σοι α να γα γε εκ φθο ρας την
 ζω ην μου Πο λυ ε λε ε ε

Σταν ρου με νος Δε σπο τα τοις μεν η λους την α ραν
 την καθ η μων ε ξη λει ψας τη δε λογ χη νυι το με
 νος την πλευ ραν Α δαμ το χει ρογρα φον δι αφ ρη
 ξας τον κο σμον η λευ θεω ω σας

Α δαμ κα τε νη νε κται δι α πα της πρε νιαθεις
 προς το του Α δου βαρθρον αλλ ο φυ σει θε ος
 τε και συμ πα θης κα τηλ θες προς ερευαν και επ ω
 μων βαστα σας συν α νεστη η σας Θεοτοκίον.

Η πα να γνος Δε σποι να η τε κου σα ται, βροτοις
 τον κυ βερ νητην Κυρι ον των πα θων μου τον α στα
 τον και δει νον κα τευ νασον τα ρα χον και γα λη νην
 πα ρα σχον τη καρ δια α μου Ὤδη Ζ'.

Δ ρο σο βο λον μεν την κα μι νον ειρ γα σα το Αγγελος
 τοις ο σι ος παισι τους Χαλ δαι ους δε και τα φλεγον προ στα
 γμα Θε ου τον τυ ραννον ε κει σε βο αν ευ λο γη
 τος ει ο Θε ος ο των πα τερων η μων

Ο δυ ρο με νος γω παθει σου ο η λι ος ζο φων

πε ρι ε βαλ λε το και εν η με ρα ε πι πα σαν Δε
 σπο τα την γην το φως συ νε σκυ τα σε βο αν ευ λο γη
 τος ει ο Θε ος ο των πα τερων η μων

Η μι φι α σαν το Χριστε τη κα τα βασει σου φεγγος τα κα
 τα χθο νια ο προ πατωρ δε θυ μη δι ας εις πλε ως ο
 φθεις χο ρε ευ ων ε σκιρ τη σε βο ων ευ λο γη τος
 ει ο Θε ος ο των Πα τερων η μων Θεοτοκίον.

Δ ι α σου Μητηρ Παρθε νε φως α νε τει λε πα ση τη Οι κου
 με νη παιδρον τον γαρ Κτιστην συ των α παντωντε το κα; Θε
 ον ον αι τησαι Πα ναγνε η μιν και τα περι φθηναι τοις πι
 στοις το με γα ε λε ε ος Ὤδη Η'.

Ε κ φλο γος τοις Ο σι ι ι ος δρο σον ε πη
 γασας και Δι και ου θυ σι αν υ υ δα τι ε φλε ξα

α παν τα γαρ δρας Χρι στε μο γωτω βουλεσθαι σε ν

περ υ ψουμενεις παντας τους αι ω νας

ου δαι ων τον πα α λαι προ φη το κτο νον λα ον θε

ο κτο νον ο φθο νος νυ υ υν α πειρ γα σα το σε

ε πι Σταυρου α ναρ τη σαν τα Λο γε Θε ου ον ν

πε ρυ ψουμενεις παντας τους αι ω νας

ο υ ρα νι ους α ψι ι δας ου κα τα λε λοιπας και εις

Α δην φοι τη η σας ο λον συν η γειρας κει με νον Χρι στε

εν σα πρι ατον αν θρωπον σε υ περ υ ψουν τα εις παν τας

τους αι ω νας

Θεοτοκίον.

Ε κ φω τος φω το δο ο ο την Λο γον συν ε

λα βες και τε κου σα α φραστως του ου ου τον δε δο ξα

σαι Πνευμα γαρ εν σοι Κο ρη θει εν ε σκηνωσεν ο θεν σε υ

μνουμενεις παντας τους αι ω νας

θ ε ον αν θρω ω ω ποις ι δειν α δυ να τον ον

ου τολ μα Αγ γε λων α τε νι σαι τα τα γματα δι α σου

δε Πα να γιω ρα θη βρο τοις Λο γος σε σαρ κω με

νος ον με γα λυνον τες συν ταις ου ρα νι αις στρατι

αις σε μα κα ρι ζο ο με εν

Π α θωνα με ε ε το χος ου δι ε μεινας Λο γε

Θε ου σαρ κι προσο μι λη σας τοις πα θε σιν αλ λα λυ εις

των πα θων τον αν θρω πον πα θε σι χρη μα τι σας

πα θος Σω τη ρη μων μο νος γαρ υ παρ χεις α πα θης

και Παν το δυ να α μο ος

φ θο ραν θα να α α του κα τα δε ξα με νος δι

α φθο ρας ε τη ρη σας το Σω μα σου α γε υστον η δε

ση ζω ο ποι ος και θει α ψυ χη Δε σπο τα εν τω

Α δη ου κατα λε λει πταιαλλ ωσ περ εξ υ πνου α
να στας η μας συν η γει ει ρα ας

Θ ε ον Πα τε ε ε ρα Υι ον συ ναναρχον παν τες

βρο τοι εν χει λε σι α γνοιμενδο ξα ζομεν την δε αρ ρη

τον και υ περ εν δο ξον Πνευ μα τος πα να γι ου

δυ ναμιν σε βο μεν μο νη γαρ υ παρ χεις πανσθε νης

Τρι ας α χω ρι ιστος

Ὡδή Θ'. Ἡ Τιμιωτέρα λ π Βου. ρ

Τ ην τι μι ω τε ε ραν των γε ρου βιμ και εν δο

ξο τε ραν α συγ κρι τω των Σερα φειμ την α δι α φθο

ο ο ρως Θε ον Λο γο ον τε κουσαν την ο ον τως Θε ο το

κον σε με γα λυ νο ο με εν

ΑΡΧΗ ΤΩΝ ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΩΝ

ΤΟΥ ΒΑΡΕΟΣ ΗΧΟΥ

Γῶ Σαββάτω ἑσπέρας. Γα.

Κ υ ρι ε ε κε κρα ξα προς σε ει σα κου σο ον

μου ει σα κου σον μου Κυ ρι ε Κυ ρι ε κε κρα ξα

προς σε ει σα κου σο ον μου προσχες τη φω νη της

δε η σε ω ως μου εν τω κε κρα γε ναι

με προς σε ει σα κου σον μου Κυ υ ρι ε

Κ α τευ θυν θη τω η προ σευ χη η μου ως θυ

μι αμα ε νω πι ον σου ε παρ σις των χει ρω

ων μου θυσιαι εσπερι νη ει σα κηυσον μου Κυ υ
ρι ι ε

Ε ξι γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χην μου του ε
ξο μο λο γη σα σθε ε ε τω ο νο μα τι ι
σου

Δ ευ τε α γα λ λι α σω ω με θα τω Κυ ρι ι ω
τω συν τρι ψαν τι θα να του το κρα ατος και φω
τι σαν τιν θρω ωπωντο γε ε νος με τα των
α σω μα α των κραυ γα ζοντες Δη μι ουρ γε και
Σω τηρ η μων δυ ο ξα α σοι

Ε με υ πο με νου σι δι και οι
ως ου αν τα πο δω ως μοι

Σ ταν θον υ πε μει νας Σω τηρ και τα φη ην δι η

μας θα να τω δε ως θε ος θα να τον ε λε κρωσας δι
ο προ σκυ νου ου μεν την τρι η με ρο ον σου
Α να στασιν Κυ ρι ε δο ο ξα α σοι

Εκ βα θε ων ε κε κρα ξα σοι Κυ ρι ε Κυ ρι
ε ει σα α κηυσον της φω νη ης μου

Α πο στο λοι ι δο ον τες την ε ε γερ σιν του Δη
μι ουρ γου ε θαν μα σαν βο ω ντες την αι νε σιν την
Αγ γε λι κην αυ τη η δυ ξα της Εκ κλη σι ι
ας ου τος ο πλου ου ου τος της βα σι λει ει
ας ο πα θων δι η μας Κυ ρι ε δο ο ξα
α σοι

Γε νη θη τω τα ω τα σου προ σε χον τα εις την
φω νη ην της δε η σε ω ως μου

Καν συνελήφθης Χριστέ υπό α νό ο μων
 ανδρων αλ λα σου μου ει θε ος και ουκ αι σχυ νομαι
 ε μα σι ιχ θηστον νω τον ουκ αρ νου ου μαι **Γ** Σταυ
 ρω προ ση λω θησ και ου κρυ υ πτω **Π** εις την
 ε γερ σιν σου και χω ω μαι **Γ** ο γαρ θα να
 τος σου ζω η η μου Παν το δυ να με και φι
 λαν θρω πε Κυ ρι ε δο ο ξα α σοι **Γ**

Χ Ε αν α νο μι ας πα ρα τη ρη σης Κυ ρι ε
 Κυ ρι ε τις υ πο στη σε ται **Δ** ο τι πα ρα σοι
 ο ι λα σμις εστιν **Γ**

Δα βι τι κην προ φη τει αν εκ πλη ρων Χρι στος με γα
 λει ο τη η τα εν Σι ων την οι κει αν μα θη ται αις
 εξ ε κα λυ ψεν **Γ** αι νε τον δει κνυς ε αυ τον και

δο ξα ζο με νον α ει εις εν Πα τρι ι και Πνευ μα
 τι α γι ι ω **Γ** προ τε ρον μεν α σα ρ κον ως Λο ο
 γον υ υ στε ρον δε δι η μας σε σα ρ κω με ε γον **Γ** και
 νε κρωθεν τα ως αν θρω πον και α να σταν τα και ε
 ξου σι αν ως φι λα αν θρω ω πον **Γ**

Χ Ε νε κεν του ο νο μα τος σου υ πε μει να σε
 Κυ ρι ε υ πε μει νεν η ψυ χη μου εις τον λο γον σου
 ηλ πι σεν η ψυ χη μου ε πι τον Κυ ρι ον **Γ**

Κα τηλ θες εν τω α α δη Χρι στε ως η βου λη η
 θης **Γ** ε σκυ λευ σας τον θα να τον ως θε ος και
 Δε σπου της και α νε εστης τρι η με ρος συν α να
 στη σας τον Α δαμ εκ των του α δου δε σμων και
 της φθο ρας κραν γαζον τα και λε γοντα **Γ** δο ξα τη Α

να στα σεις σου μο νε φι λα αν θρω ω πε η̇

ζ Α πο φυ λα κης πρω ι ας με χει νυ κτος α̇ α πο

φυ λα κης πρω ι ας ελ πι σα τω ζ Ι σρα ηλ ε πι

των Κυ ρ·ον η̇

Ε ν τα φω κα τε τε θης ως ο υ πνων Κυ ρι ε η̇

και α νεστησεν η με ρος ως δυ να τος εν ι

σχυ· υ ι συ να να στησαστον Α δαμ εκ της φθο ρας του

θα να του ως Παν το δυ υ να μος η̇

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι η̇

Κ αι νυ ν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

ων α μην η̇

Μ η τηρ μεν ε γνω ω σθης υπερ φυ σιν θε ο το ο κε η̇

ε μεινεις δε Πιρ θε ε νος υ περ λα ο γον και

εν νοιαν η̇ και το θαυμα του το κου σου ερ μη γευ σαι

γλω ωσ σα ουου δυ να ται η̇ πα ρα δο ο ξου γαρ ου

ου σης της συλ λη ψε ως α γνη α̇ α κα τα

λη πιος ε σταν ο τροπος της κυ η σε ως ο που γαρ βου λε

ται θε ος νι και ται φυ σε ως τα α ξις η̇ δι

ο σε πα αν τες μη τε ρα του θε ου γι νω σκο ον

τες δε ο μεθα σου εκ τε νως προσβε ε ευ ε α̇ του

σω θη και τας ψυ χας η μω ω ων

Εἰς τὸν Στίχον.

Α νε στης εκ του τα φου Σω τηρ του κο ο σμου η̇

και συ νη γει ρας αν θρω πουσιν τη σαρ κι σου Κυ ρι

ε δο ο ξα α σοι η̇

Τ ον α να σταν τα εκ νε κρων λαι φω τι σαν τα πα αντα

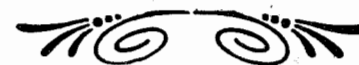
δεν τε προ σκυ νη-σωμεν εκ της του α δου γαρ τυ ραν νι
 δος η μας η λευ θε ρω σε δι α της αυ του τρι η
 με ρου ε γερ σε ως ζω ην η μιν δωρη σα με νος και
 το με γα ε ε λε ε ος

Υ πο τον α δην κα τελ θων Χρι στε θα να
 τον ε σκν λευσας και τρι ημε ρος α να στας η μας συ
 να νε στησας δο ξα ζον τας την σην παν το δυ να μον
 ε γερ σιν Κυ ρι ε φι λα αν θρω ω πε

Φ ο βε ρος ω φθης Κυ ρι ε εν τα φω κει μενος ως
 ο υ πνων α να στας δετ ρι η με ρος ως δυ να τος τον
 Α δα μ συ να νε στησας κραν γα ζον τα δο ξα τη Α να
 στασει σου μο νε φι λα αν θρω ω πε Δόξα και νυν

Υ πο την σην Δε σποι να σκε ε πην

παν τες οι γη γε νεις προ σπε φευ γο ο ο τες
 ω με εν σοι θε ο το κε η ελ πις ημων
 η μας εξα με ε τρων πται σμα α των και σω σοντας
 ψυ χας η μω ω ων

Εἰς τὸν Ὅρθρον.

Ἦχος Γα. ς

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φανε ν η μιν
 γη με νος ο ερ χο μενος εν ο νο μα τι Κυ ρι
 ου

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν ευ λο γη
με νος ο ερ χο με νος εν ο νο ματι Κυ ρι ι ου

Ἀπολυτίκιον.

Κ α τε λυ σας τω σταν ρω ω σου τον θα να τον η
ρε ω ξας τω λη στη τον πα ρα δεισαν ᾠ των Μυ ρο φο ρων

τον θρη νον η τε βα λες και τοις σοις Απο στο λους κη ρυι τειν ε
πε τα ξας ᾠ ο τι α νε στη Χρι στε ε ο Θε ος πα ρε
χων τω κο σμω το με γα ε ε λε ε ος Ἑτερον

Κ α τε λυ σας τω σταν ρω σου τον θα να τον η νε ω ξας
τω λη στη η τον Πα ρα δεισαν των Μυ ρο φο ρων τον θρη νον
με τε βα λες και τοις σοις Α πο στο λους κη ρυι τεινε
πε τα ξας ᾠ ο τι α νε στη Χρι στε ε ο Θε ος πα ρε
χων τω κο ο σμω το με γα ε λε ε ο ος

Θεοτοκίον.

Ως της η μων α να στα σε ως θη σι ου ρι σμα τους
ε πι σοι πε ποι θη ο τας πα νυ μνη τε εκ λα κ
κου και βυ θου πται σμα των α να γα γε ᾠ συ γαρ τους υ πεν
θυ νου σθη α μα ρ τι α ε σω σας τε κου σα την σω τη
ρι ι αν η προ το κου πα ρ θε νος και εν το κω Πα ρ
θε νος και με τας το κον Πα ρ θε ε νο ο ο ος

Καθίσματα εἰς τὸν Ὅρθρον.

Μετὰ τὴν Α' Στιχολογίαν Ἦχος Γα.

Η ζω η εν τω τα α φω α νε κει το και σφρα
γις εν τω λι ι θω ε πε κει το ως Βα σι λε α
υ πνου ουν τας τρα τι ω ται ε φυ λαττον Χρι στον και Αγ
γε λοι ε δο ξα ζον ως Θε ον α θα να τον ᾠ γυ ναι
κες δε ε κραν γα ζον α νε στη ο Κυ ρι ος

πα ρε χωντω κοσμητω με γα ε ε λε ε ος
 Τ η τρι η με ε ρω τα φη η σου σκυ λε εν
 σας τον θα νατον και φθα ρεν τα τον αν θρωπον τη ζω η
 φο ο ρω ε γε ρ σειςου α να στη σας Χρι στε ε
 ο θε ος ως φι λανθρωπος δυ ο ξα α σοι
 Τ ον σταυρω θε εν τα υπερ η μων και α να σταν τα Χρι
 στον ον τον θε ον και κα θε λον τα του θα να του το κρα α
 τος α παυστως ι κε τευ ε θε ο το ο κε Παρ θε νε ι να
 σω ση τας ψυ χα ας η μων

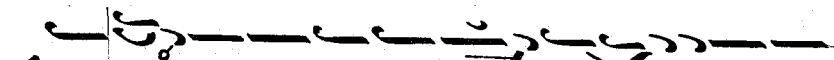

Μετὰ τὴν Β' Στιχολογίαν.

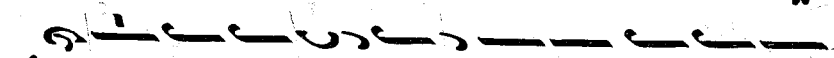

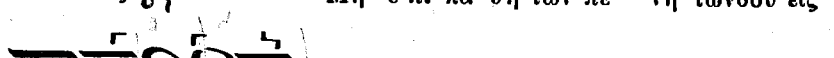
Ε σφρα γι σμε ε νου του μη μα τος η ζω η εκ
 τα φου α νε τει λα Χρι στε ο θε ος και των θυ ρων κε κλει
 σμε ε νων τοις μα θη ταις ε πε στης η πα αν των α
 να στασις πνευ μαε υ θες δι αυ των εγκαι νι ι ζων η μιν

κα τα το με γα σου ε ε λε ε ος
 Ε πι το μη νη μα ε δρα μον γυ ναι αι κες με τα δα
 κρυων μυ ρα φε ρουσai και στρα τι ω των φυλα σson των
 σε τον τον ο λων βα σι λε α ε λε γον προς ε αυ
 τας τις α πο κυ λι σαι η μιν τον λι ι θον α νε
 στη ο με γα λης βου λης Αγ γε λος πα τη ρος τον θα
 να τον παν το δυ να με Κυ ρι ε δο ο ξα α σοι
 Χ αι ρε κε χα ρι τω με νη θε ο το κε Παρ θε
 ε νε λι μην και πα στα σι ι α του γε νους των αν θρω ω
 πων εκ σου γαρ ε σα ρ κω θη ο Α ν τρω της τον κο σμον
 μο νη γαρ υ πα αρ χει εις Μη τη ρ και Παρ θε ε νος α
 ει ευ λο γη με νη και δε δο ξα σμε ε νη πρε βεν ε Χρι
 στω τω θε ω ει ρην η δω ρη σαι πα α ση τη Οι

του με ε νη ἦ
 Οι Ἀναβαθμοί. Ἀντίφωνον Α'
 Την αι χμαλω σι αν Σι ων εκ πλανης ε πι στρε ε ψας.
 κα μεΣωτηρ ζω ωσον ε ξαι ρων δου λο πα θει ει ας ἦ
 Ε ν τω νο ο τω ο σπει ρων θλι ι ψεις νη στει ας με
 τα δα κρυ υ ων ου τος χα ρας δρε ψε ται δραγμα τα ἦ
 α ει ζω ο τρο φι α ας ἦ
 Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα τι ἦ
 Και νυν και α ει ἦ και εις τους αι ω νας τω ναι ω
 ω νων α μην ἦ
 Α γι ω Πνευμα τι πη γη των θει ων θη σαυ ρι σμα
 α των εξ ου σο φι α συ γε σις φοβος αυ τω αι νε
 σις δο ξα τι μη και Κρα α τος ἦ Ἀντίφωνον Β'
 Ε ανμη Κυ ρι ος οι κο δο μη ση οι κοντοντης

ψυξ χησματηνκοι ω ω μεν πληνγαυ του ου πρα α ξις
 ου λο ο γος τε λει ει ται ἦ
 Του καρ που ου της γι στρου οι Α γι οι πνευ μα
 το κι νη η τως α να βλα στου σι πι τρω α δογμα
 τα υι ο θε σι ι ας ἦ Δόξα και νυν.
 Α γι ω Πνευ μα τι τα συμ παντα τοι ναι ε ε χει
 προ παν των γαρ θε ος των ο λων κυ ρι ο ο της
 φως α προ σιτοιζω των πα αν των ἦ Ἀντίφωνον Γ'.
 Ο ι φο βου με νοι τον Κυ ρι ον ο ο δους ζω ης ευ ρο
 ον τες νυν και α ει μα κα ρι ον ται δο ξα κη ρα α τω ἦ
 Κ υκλω της τρα πε ξης σου ως στε λε χη βλε πων τα
 εκ γο να α σου χαι ρε ευ φραι αι νου προ σα γων τα ου τα
 τω Χρι στω ω ποιη γε α ἦ Δόξα και νυν. ἦ

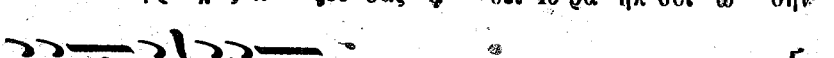

Αγιω Πνευματι βυθος χαρισμάτων σου δο

 ο ξης και ματών βαθος με εγαο μο δοξον Πατρι

 ι και Υιω ω λατρευτο ον γαρ Προκείμενον.

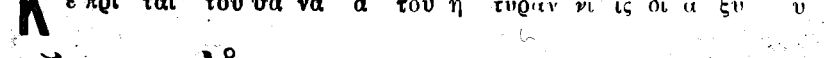
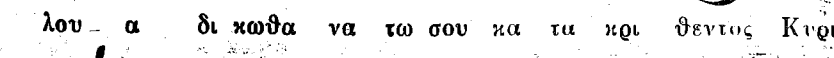
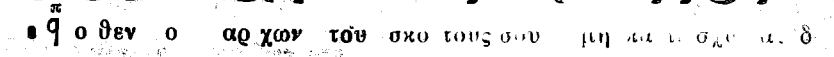

Αναστηθι Κυρι ε ο Θεος μου ν ψω

 θητω η χειρ σου μη επιχλαθητων πενητων σου εις

 τος Τὸ τέλος Μη επιλαθητων πενητων σου εις

 τε ε λο ο ος

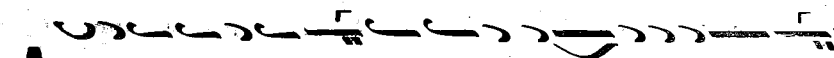
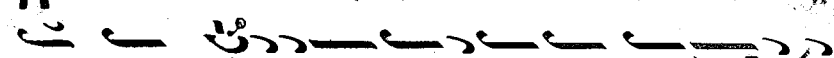
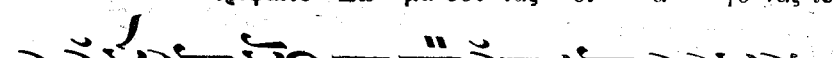
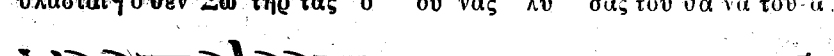
Ὁ Κανών.

Ὁδὴ Α'. Ὁ Εὐμὸς.

Γα.

Νευσει σου προς γεωωδη αντιτυπιαν με τη

 η χθη η πριν ευδιαχυτος υδατων φυσις Κυρι ε

 οθεν αβροχως πεζευσας αδει Ισραηλ σοι ωδην

 επι νι ι κι ι ον

Δοξα τη αγαγια Αναστασει σου Κυρι ε

Κεκριται του θανατου η τυραννις δια ξυυ

 λου αδικωθαι να τω σου κα τα κριθεντος Κυρι

 οθεν ο αρχων του σκοτους σου μη καταστα

 και ως εκβεεβληται

Αδης σοι προσπελασας και τοις οδου ουσι μη σθε

 νων συντριψαιτο Σωμα σου τας σιαγονας τε

 θλασται οθεν Σωτηρας οδυνας λυσας του θανατου α

 νεστητρι η η μεερος Θεοτοκion.

Υπεραγια Θεο το οκεσωσον η μας

Λεlynται αι οδυ ναι αι της προμηη τορος Εευ

 ας οδυνας λαθου σαγαθαπειθογαμως τε

το κας ᾧ ο θεν σα φως θε ο το κον πα να γενει δο τες σε
 παν τες δο ξα α ζο ο μεν

0 και αρ χας τους ου ρα νοι ποντο δυ να α μω σου
 Λο ο γωστε ρε ω σας Κυ ρι εσω τηρ και τω
 Παν τουρ γω και θει ω πνευ μα τι πα ασαν την δυ να μιν
 αυ των εν α σα λευ τωμε πε τρα της ο μο λο
 γι ας σου στε με ε ω σου

{ υ ανελ θων εν επι ξυ υ λου υ περ η μων ο
 δυ να α σαι ε κου σι ως ευσπλαγχνε σω τηρ και φε
 ρεις πληην ει ρη νης προ ξενον και σω τη ρι αν τοις
 πι στοις δι ης τω ω ρε η η μορ με ρ ες α ηλ λα
 γη μεν γε νη η το ο

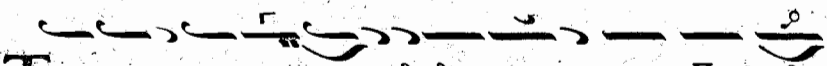
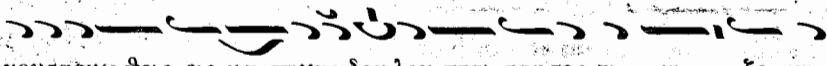
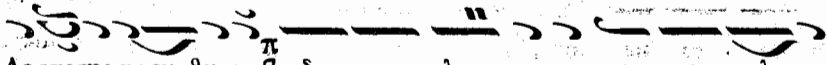
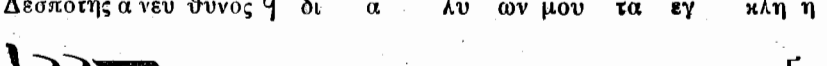

{ υ με κα θη ρας της και γης ιου τηρ χη η τειρω με ε

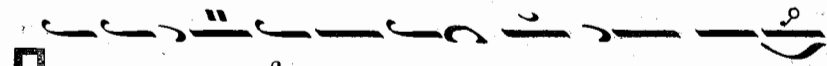
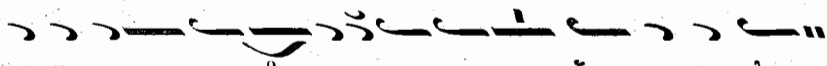

νον δρα κον τει ω δη γματι Χρι στε και ε δειξας φως
 εν σκο τει πα λαιοι και τω κι σμε νω και φθο ρα
 δι α σταν ρου γαθεις Α αδην και τα βε βη κωσμεσυν
 να νε ε στη σας

Τ ης α λει ραν δρα σου Μη τρωταις ι κε σι ι αις τω
 κο ο ομοιην ε η την βρε βυσσον σω τηρ και τω
 Βα σι λει την νικην δω ρησαι και τα βαρ βα ρων δυ
 σμε νων και της α φρα στου σου δο οξης τους δο ξο λο

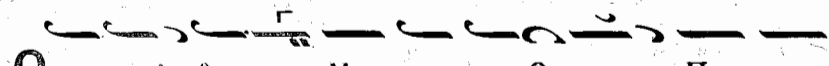
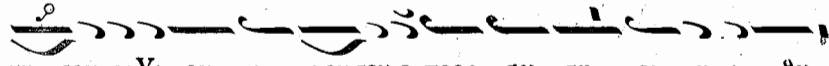
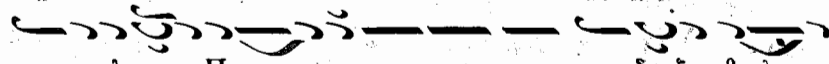
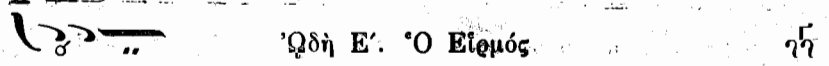
Ωδη Δ'. 'Ο Ελεμός. ᾧ
 γουν τας σε α ξι ι ω σον

0 Πα τρι κου σης και πους μη λι πων και κα τα
 βασ ε πι της γης Χρι στε ο θε ος το Μυ στη ρι ον α
 κη κο α της οι κε το μι ας σου και ε δο ξα σα
 σε με νε φι λα αν θρω πε

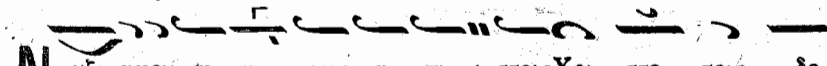

Τὸν ε αὐ τοῦ οὐ νώ τον δε δώ κως ο εκ Παρ θε

 νουσαρκῶ θεις εἰς μα στίγας δου λου πται σαν τος αἰ κι ζε ται

 Δεσποτης α νευ θυνοσ
 δια λυ ων μου τα εγ κλη η

 μα α τα

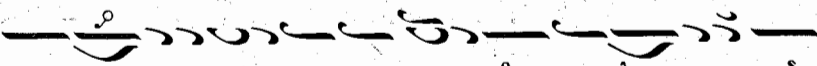
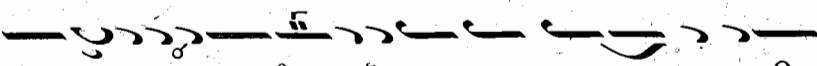

Πα ρε στη κως βη μα τι κρι των πα ρα νο μουν

 τωνωσκρι τοσ ευ θυ νεται και ρα πι ζε ται πη λι ι

 νη χει ρι ο πλασιστον αν θρωπον ως Θε ος και κρι νων δι

 και αι ωστην γην

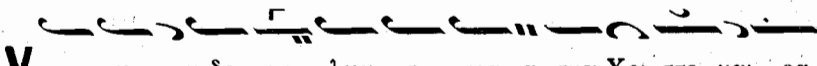

Θεοτοκίον.

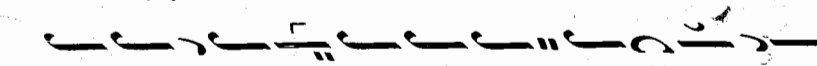

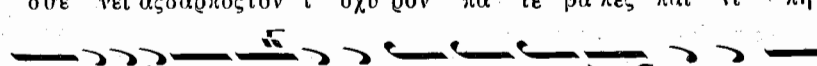
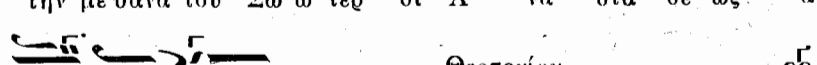

Ως α λη θω ως Μη τηρ του Θε ορ τον Ποι η

 την σου και Υι ον ι κευ τευ ε προς σω τη ρι ον ι θυ

 ναι με λι με να Πα να μώμε του αν του εν δο ξου θε λη η

 μα α τος

Ὡδή Ε'. Ὁ Εἰεμός.

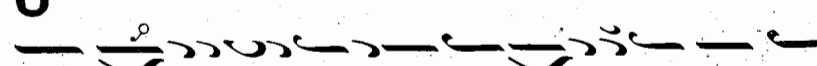

Νὺξ αφεγ γη ης τοῖς α πι ι στοῖς Χρι στε τοῖς δε

 πι στοῖς φωτισμος εν τη τρυ φητων θει ων λο γων σου δι

 α του τοπροςσε ορ θρι ι ζω και α νυ μνω σου την Θε

 ο ο τη η τα

Υπερ σων δου ου λων πι πρα α σκει Χρι στε και ρα

 πι σμοναρτε ρεις ε λευ θε ρι ας προ ξενον τοῖς με λω

 δου σι προς σε ορ θρι ζω και α νυ μνω σου την Θε

 ο ο τη η τα

Τη θε ι κη η σου δυ να α με! Χρι στε δι α

 σθε νει ασσαρκοςτον ι σχυ ρον κα τε βα λες και νι κη

 την με θανα του Σω ω τερ δι Α να στα σε ως α

 νε ε δει ξας

Θεοτοκίον.

Θε ονε γε εν νη σας Μη η τερ α γνη σε σαρ

 κω με νονεκ σου θε ο πρε πως Πα νυ μνητε εἰ πει ουκ

ε γνωσ αρ ρε νος ευ νην αλλ εξ Α γι ου κυ εις

Πνευ μα α τος Ὡδὴ Γ'. Ὁ Εἰρμός. ᾠή

Ν αυ τι ων τω σα α λω των βι ω τι κω ων με λη

μα α των συμ πλο οισ πον του με νος α μαρ τι αις και ψυ-

χο φθορωθη ρι ι προς ρι πτου μενος ως ο Ι ω

νας Χριστε βο ω σοι εκ θα να τη φο ρου με βυ θου α

να α γα α γε ᾠή

Ε μνη μο νευ ο ον σου αι κα τα κλει σθει

σαιτω Α α δη ψυ χαι και εκ λει πουσαι των δι και

αι ων και πα ρα σου σω τη ρι ι αν προ σην

χον το ην δι ασταυ ρου Χριστε πα ρε σχεστους κα τα χθο

νι οισε πι βας ως ε ευ σπλα αγχος ᾠή

Π ρος τον εμ ψυ χο ον σου και α χει ρο ποι οι η τον

δο ο μον λυ θεντα πα θη μασιν ὧ ε πι βλε ψαι

πα λιν χο ρος Α πο στο ο λων α πηλ πισεν αλλ

υ περ ελ πι διαρρο σκυ νη σας α νε γη γερ με

νον παν τα χου ε κη η ρυ υ ξαν Θεοτοκίον. ᾠή

Τ ου α φραστου το ο κου σου της Πανα μω ω μου τον τρο

ο πον Παρ θε νε θε ο νυμ φε του δι η μας τις ερ

μη νευ σει αν θρω ω πων δυ νη σε ται ο τι ο θε ος

α πε ρι γρα πτως Λο γος ε νω θει εις σοι σαρξ εκ σου ε γε

νε ε το Ὡδὴ Ζ'. Ὁ Εἰρμός. ᾠή

Κ α μινον Παι αι δες πυ ρι φλεκτον πα αλαι δρο σο

βο λου ου σαν υ πε δειξαν ε να θε ον α νυ μνου ντες και

λε γοντες ὁ ο υ περ υ ψου με νος των Πα τε

ε ρων θε ος και υ περ εν δο ξος ᾠή

υ λωνε κρου ου ται Α δαμ ε κου σι ι ως πα ρα
 κο η ην ερ γα σα μενος υ πα κο η δε Χρι στου
 α να πε πλασται δι ε με σταυ ρου ται γαρ ο Υι
 ος του Θε ου ο υ περ εν δο ξος

Σ ε α να στα αν τα Χρι στε εκ του τα α φου η κτι
 σις πα α σα α νυ μνησε συ γαρ ζω ην τοις εν Α δη ε
 ξην θησας π τοις νε κροις α να στα σιν τοις εν σκο
 τει το φως ο υ περ εν δο ξος Θεοτοκίον.

Χ αι ρε θυ γαρ α τηρ Α δαμ του φθα ρε εντος χαι ρε η
 μο ο νη θε ο νυμ φος χαι ρε δι ης η φθο ρα ε ξω
 στρα κι σται η Θε ον κυ η σα σα ον δυ σω πει
 α γνησω θη ναι πα αντας η μας

Α φλε κτος πυ ρι ι εν Σι να προ σο μι λου σα βα

ατος Θε ον ε γνω ρι σε τω βρα δυ γλωσ σω και δυ ση
 χω Μω σει και παιδας ζηλος Θε ου τρεις α να λω τους εν πυ
 ρι υ μνω δους ε δει ξε παν τα τα ερ γα Κυ ρι ι
 ου τον Κυ ρι ον υ μνει ει τε και υ περ υ ψου ου τε
 εις παν τας τους αι ω ω νας

Α χραν τος Α μνο ος λο γι κος υ περ του κο ο σμου
 σφα γι α σθεις και ε παν σε τα κα τα νο μον προ
 σφε ρο με να κα θαρας του τον χω ρις πα ρα πτω μα των
 ως Θε ος εις α ει κρα ζοντα παν τα τα ερ γα Κυ
 ρι ι ου τον Κυ ρι ον υ μνει ει τε και υ περ
 υ ψου ου τε εις παν τας τους αι ω ω νας

Α φθα ρτος ουκ ου ου σα προ πα θους η λη φθει ει σα
 υ πο του Κυ στου σα ρξ ημων με τα το πα θος και την

ε γερσιν α προσι τος τη φθορα κα τε σκευ α σθη

και θητους και νουρ γει κρα ζον τας παν τα τα ερ γα Κυ

ρι ι ου τον Κυ ρι ον υ μνει ει τε και υ πε

υ ψου ου τε εις παν τας τους αι ω ω νας

ου το κα θα ρο ον και πα να μομον Παρ θε ε νε

το ρυ πα ρον και εμ μυσον της οι κου με νης α πε

κα θη ρε και γεγο νας της η μων προς τον Θε ον κα τα λ

λα γης αι τι α Πα να γνε παν τα τα ερ γα δι ο σε

Παρ θε νε ευ λο γου ου μεν και υ περ υ ψου ου μεν εις

παν τας τους αι ω ω νας

Ὁδὴ Θ'. Ὁ Εἰσμός.

M η τς φθο ρα ας δι α πειραν κυ ο φο ρη σα σα

και παν τε χνημο τι Λο γω σα ρκα δα νει σα σα Μητερ α πει

ρανδρε Παρ θε νε θε ο το ο κε ρη δο χει ον του α

στεκτου χω ρι ον του α πει ρου Η λαστουρ γου σου σε με γα

λυ υ νο ο μεν

O ι τη θε ο ο τη τι πα θη προ σε φαρ μο ζον

τες ε πι στο μι ξε σθε πα αν τες αλ λοτρι ο φρονες

Κυ ρι ον δο ξης γαρ σαρ κι ε σταυ ρω με ε νον α στυρω τον

δε φυ σει τη θει α ως εν δυ ω ε να φυ σε οι με

γα λυ υ νο ο μεν

O ι των σω μα α των την ε γερ σιν α θε τη σαν

τες προς το Χρι στου πο ρευθεντες μνημι δι δα χθητε ο

ο τι νε νε κρω ται και ε γη η γερ ται πα α λιν

η σα ρξ του Ζω ο δο του εις πι στω οιν ε σχα τη α να

στα σε ως ην ελ πι ζο ο μεν

Τριαδικόν.

Ο ου Θεο τη η των Τρι α διαλλ υ πο στα σε ων
 ου δε μο να δακρο σω πων αλ λα Θε ο τητος σε βοντες
 τεινο μεν τους ταν την δι αι ρουντας συ υγ χε ο μεν δε
 πα αλιν τους συγ χυ σιν τολ μων τας κα τα ταυτης ην με
 γα λυ υ νο ο μεν

‘Ο Ν’ Ψ α λ μ ό ς.

‘Ηχος Ζω.

Ε λε η μων ε λε η σον με ο Θε ος κα τα
 το με γα ε λε ο ο ος σου ὦ και κα τα το πλη θος
 των οικτιρμων σου ε ξα λειψον το α νο μη μα μου

Ε πι πλει ον πλυ νον με α πο της α νο μι ας
 μου και α πο της α μαρ τι ας μου κα θα ρι σον με

Ο ο τι την α νο μι αν μου ε γω γι νω σκω ὦ

και η α μαρ τι α μου ε νω πι ο ον μου ε στι
 δι α παν το ος

Σ οι μο νω η ημαρτον ὦ και το πο νη ρον ε νω πι
 ον σου ε ποι η σα ὦ ο πως αν δι και ω θης εν τοις
 λο ο γοις σου ὦ και νι κη σης εντω κρι νε σθαι σε

| δου γα αρ εν α νο μι αις συ νε λη η η
 η η φθην και εν α μαρ τι ι ι αις ε κησ ση σε με
 η μη η τηρ μου ου

| δου γα αρ α λη θει αν η γα α πη σης ὦ τα
 α δη λα και τα κρυ φι α της σο φι ι ας σου ε δη
 λω σα α α α α ας μοι

Ρ αν τι εις με υσ σωπω και κα θα ρι σθη σο μαι ὦ
 πλυ νεισ με κα υ περ χι ο να λευιαν θη σομαι

ΔΥΤΑ

Α κου τι εις μοι α γαλ λι ασιν και εθ φρο ου
νην **Γ** α γαλ λι α σονται ο σιε α τε τα πεινω με ε ε
να

Α πο στρεψον το προ σω πόν σου α πο των α μαρ τι
ων μου και πα σαστας α νο μι ας μου ε ξα αλειψον

Κ αρ δι αν κα θα ραν κτι σον εν ε μοι ο Θε
ος **Γ** και πνευ μα ευ θες εγ και τι σον εν τοις εγ κατοικισμου

Μ η α πο ρι ψης με α πο του προ σω που σου **Γ** και
το πνευ μα σου το Α γι ον μη αν τα νε λησαπ ε μου

Α πο δοσμοιτην α γαλ λι α σιν του σω τη ρι ου
σου **Γ** και πνευ μα τι η γε μο νι κω στη ρι ξον μοι

Δ ι δα ξω α νο μου στας ο δους σου **Γ** και α σε βεις ε
πι σε ε μι στρε ε ψου σι

Ρ υ σαι μαι εξ αι μα των ο Θε ος **Γ** ο Θε ος της σω
τη ρι ας μου **Γ** α γαλ λι α σε ται η γλωσσα μου την δι
και ο συ η νησ σου

Κ υ ρι ε τα χει λη μου α νοι ξεις **Γ** και το στο μα
μα α να γ γε λει την αι νε σι ι ιν σου

Ο τι ει η θε λησας θυ σι αν ε δω κα αν **Γ**
ο λο καν τω μα τα ουκ ευ δο κη η η σας

Θ υ σι α τω Θε ω πνευ μα συν τε τρι μ με ε ε νο ν
καρ δι αν συν τε τρι μ με νην και τε τα πει νω με
νην ο Θε ος ουκ ε ξου δε νω σει

Α γα θυ νον Κυ υ ρι ε εν τη ευ δο κι α σου την
Σι ων **Γ** και οι κο δο μη θη τω τα τει χη Ι

ε ρου σα λημ

Τ ο τε ευ δυ κη σεις θυ σι αν δι και ο συ υ νης α

γα φο ραν και ο λοκαν τω ω μα τα

Τ ο τε α νοι σου σιν π ε πι το θυ σι α στη ρι

ον σου μο ο σχους και ε λε η σον με ο θε ο ος

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι υι ω ω ω και α γι

ι ω Πνε ευ μα α α τι ι ταις των Α α

πυ ο στο ο ο λων προ σβει ει αις Ε λε η η η η

μω ω ων ε ξα α λει ει ψον τα πλη η η θη η των

ε μω ω ω ω ων ε εγ κλη μα α α α των

Κ αι νυ νυν και α α ει π και εις τους αι ω ω ω

ω νας των αι ω ω νω ων α α α μη η ην

ταις της Θε ε ο ο το ο ο ο ο κου προ σβει ει

αις ε λε η η η η μων ε ξα α λει ει ψον τα

πλη η η θη η των ε μω ω ω ω ων ε εγ κλη

μα α α α α των

Ε λε η μων ε λε η σον με ο Θε ος και

τα το με γα ε λε ο ο ος σου και και τα το πλη

θος των οι κτις των σου ε ξα λει ψον τα α νο ο μη

μα α α α α μου ου Α να στας ο ο Ι η η

σου ο ις α πο του τα α φου κα θως προ ει ει ει ει

πεν ε δω ω κε εν η η μι ιν την αι

ω νι ον ζω η ην και με ε γα ε ε λε ε ε ο

ο ο ο ο ος

Τῇ Μεγάλῃ Τεσσαρακοστῇ

Ἦχος Ζω.

Δ ο ξα Πα α τρι ι ι και αι Υι υι ω ᾠ και Α
 γι ι ω Πνευ μα α α τι
 Τ ης με τα νοι α ας α ναι οι ξον μοι οι πυ λα ας ω ο
 ο δο ο ο τα α ορ θρι ζει γαρ το ο πνευ
 μα α μιν ου ᾠ προς Να ον τον Α α γι ο ο
 ο ον σου Na' ον φε ρω ων του ου σω ω
 μα α α τος ᾠ ο ο ο λο ον ε σπι ι λω ω ω
 με ε ε ε τον αλ λω ως οι οι κτιρ μω ων
 κα α α α α α κα α α θα ρο αν ε σπλα αγ
 χνω ω σου ου ε ε λε ε ε ει ει

Κ αι υυ υ υν και αι α α ει ᾠ και αι ει εις
 τους αι αι ω ω ω τα ας ᾠ των αι ω ω ω νω
 ων α α α μην
 Τ ης σω τη ρι α ας ευ θυ υ νον μοι οι τρι βου ους θε ο
 ο το ο ο κε ε αι σαραι γα ρκα τε ε ρυ πω
 ω σα α ᾠ την ψυ χη η ην α α μαρ τι
 αις ᾠ ως ρα θυ μως το ον βι ι α ο ον μου ᾠ
 ο ο ο λο ον εκ δα α πα α α νη η η ᾠ
 ας ᾠ τας σαι αις προ ε σβι αι αις ρυ υ υ
 σαι αι αι ρυ υ σαι αι με ε πα αι α α α σης ᾠ
 α κα α θαρ σι ι ι ι α
 Ε λε η μων ε λε η σον με ο θε ος ᾠ κα

τα το με-γα-ε-λε-ος σου και κα-τα-το-πλη-θος των
 οι κτι-στων σου ε-ξα-λει-ψον-το-α-νο-ο-μη
 μα-α-α-μου

α-πλη-η-η-η-θη-των-πε-πραγ-με-ε-νω-ων-μοι-οι
 δε-ει-των εν-νο-ω-ω-ω-ων-ο-ο-ο-τα-α-α
 λα-ς-ε-ε-ε-ε-ε-ε-μω-την-φο-βε-ε
 ραν-η-με-ε-ε-ε-ρα-αν-τη-ης-κρι-ι-ι-ι
 σε-ε-ως-αλ-λα-θα-α-ρω-ων-εις-το-ε-λε
 ος-της-ευ-σπλαγ-χνι-α-ας-σου-ως-ο-Δα-α
 βι-ι-ι-ι-ι-δ-βο-ο-ω-ω-ω-σοι-οι-ε
 λε-η-σον-με-ε-ο-ο-ο-θε-ε-ος-κα-τα-το
 με-ε-γα-α-α-σου-ου-ε-ε-λε-ε-ε-ο-ο-ος

Εἰς τοὺς αἶνους

α-σα-πνο-η-αι-νε-σα-α-τω-τον-Κυ-ρι-ον
 νει-τε-τον-Κυ-ρι-ον-εκ-των-Ου-ρα-νων-αι-νει-ει-τε-αυ-
 το-ον-εν-τοις-υ-ψι-ι-στοις-σοι-πρε-πει-υ-μνος
 τω-ω-θε-ε-ω
 ι-νει-τε-αυ-τον-παν-τες-οι-Α-αγ-γε-λοι-αυ-του
 νει-τε-αυ-τον-πα-σαι-αι-δυ-να-μεις-αυ-του-σοι-πρε-πει-υ-
 μνος-τω-ω-θε-ε-ω
 Του-ποι-η-σαι-εν-αυ-τοις-κρι-μα-εγ-γρα-πτον
 δο-ξα-αυ-τη-ε-σται-πα-σι-τοις-ο-σι-ι-οις
 αυ-του
 νε-σι-η-Χρι-στο-ος-εκ-νε-κρων-λυ-σας-θα-να-του-τα-δε-σμα
 ευ-αγ-γε-λι-ζου-ου-γη-χα-ρα-με-γα-α-λην

νε ει τε ου ρα νοι Θε ου την δο ο ξαν

Αι νει τε τον Θε ον εν τοις α γι οις αυ

του αι νει τε αυ τον εν στε ρε ω μα τι της δυ

να με ως αυ του

Α να στα σιν Χρι στου θε α σα με νοι προ σκυ νη

σω μεν α γι ον Κυ υ ρι ον Ι η σουν τον μο νον

α να μα αρ τη του

Αι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να σταις

αυ του αι νει τε αυ τον κα τα το πλη θος της

με γα λω συ υ νης αυ του

Χ ρι στου την α να στα σιν προ σκυ νουντες ου παν ο με

θα αυ τος γαρ ημας ε σω σεν εκ των α νο μι ων η

μων Α α γι ος Κυ ρι ος Ι η σους ο δι ξας την

Α να στα σιν

Αι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος

αι νει ται αυ τον εν ψα λτη ρι ω και κι θα

α ρα

Τ ι αν τα πο δω ω σω μεν τω Κυ ρι ι ω πε ρι

παν των ων αν τα πε δωκεν η μιν δι η μα ας Θε

ος εν αν θρω ω ποις δι α την κα τα φθα

ρει σαν φυ υ σιν ο Λο γος σα ρξ ε γε γε το και ε

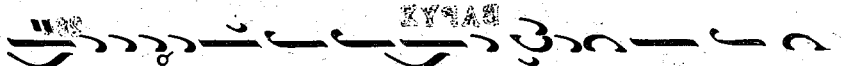

σκη νω σεν εν η μιν προς τους α χα ρι ιστους ο ευ ερ

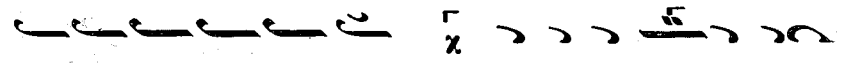

γε ε της προς τους αιχ μα λω τους ο ε λευ θε ρω

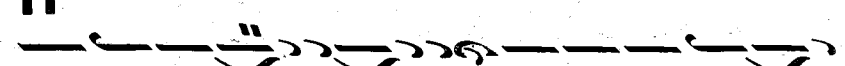
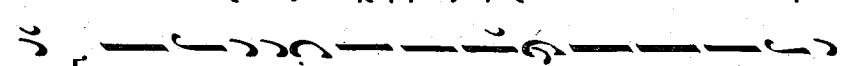
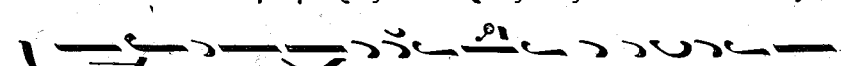
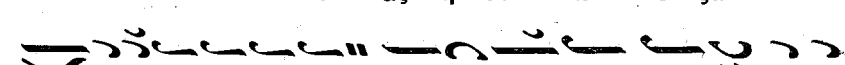
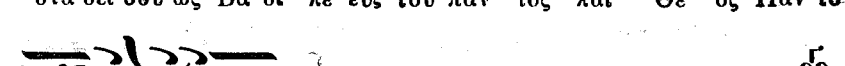
της προς τους εν σκο τει κα θη με ενους ο Η λι ος

της Δι και ο συ υ νης επι τον Σταυρον

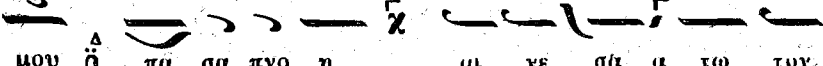

ο α πα θης ε πι τον α δην το φω ε πι τον

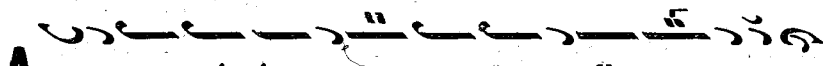
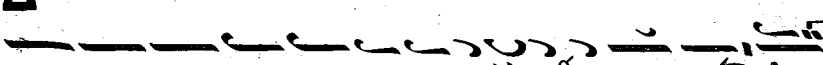

 θα να τον ηζω η η Α να στα σεις δι α τους πε

 σο ον τας η προς ον βο η σω ω μεν ο Θε ο ος

 η μων δο ο ξα α σοι

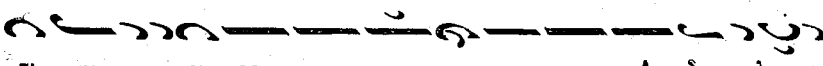
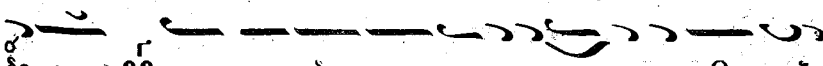

 Αι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και χο

 ρω αι νει τε αυ τον εν χορ δαι αις και ορ

 γα α νω

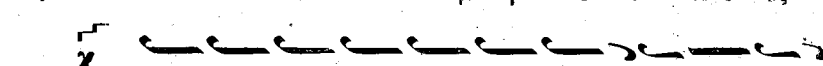

 Π υ λας α α δου συ νε τρι ψας Κυ ρι ε και θα

 να του το κρατος και τη γης και τη κρα ται α δυ να μει

 σου η και συ νη γει ρας νε κρους τους απ αι ω νος εν

 σκο ο τει κα θευδοντας τη θει α και εν δο ξω Α να

 στα σεις σου ως Βα σι λε εως του παν τος και Θε ος Παν το

 δυ υ να α μος

 Αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λους ευ η

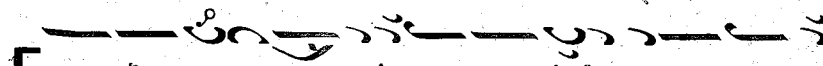
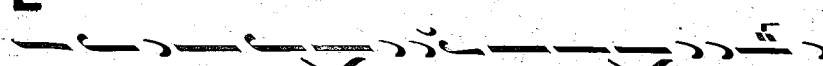

 χους αι νει τε αυ τον εν κυμ βι λους α λα λαγ

 μου η πα σα πνο η αι νε σά α τω τον

 Κυ ρι ον

 Δ ευ τε α γαλ λι α σω με θα τω Κυ ρι ρι ω και

 ευ φραν θω μεν εν τη Α να στα σεις αυ του ο ο

 τι συ νη γει ρε νε κρους εκ των του Α δου α λυ των

 δε σμων η και ε δω ρη σα το τω κο σμω ως Θε ος ζω

 ην αι ω νι τον και το με γα ε ε λε ε ος η

 Α να στη θι Κυ ρι ε ο Θε ος μου υ

 ψω θη τω η χειρ σου μη ε πι λα θη των

 πε νη των σου εις τε ε λος

 Ε ξε στραπτων Αγ γε λος εν τω λι θω ε κα θη το

 τον ζω ο δο χου μη ματος και γυ ναι ξι μυ θυ φο ο

ροῖς εὐ ηγγε λι ι ζε το λε ε γων ᾠ α νεστη ο Κυ ρι ος

κα θως προ ει ει πεν η μιν α παγ γει λα τε τοις μα θη

ταις αυ του ο τι προ α γει υ μα ας εις την Γαλ λι λαι

αι αν ᾠτω δε κο στω πα ρε χει ζω ην αι ω νι

ον και το μεγα ε ε λε ε ος

Ε ξο μο λο γη σο μαι σοι Κυ ρι

ε εν ο λει καρ δι α μου δι η γη σο

μαι πα αν τα α τα θαυ μα σι α α σου

Τ ι α πε δο κη μα σα τε τον λι ιθον τον

α κρο γω νι αι ον ω πα ρα α νο μοι Ι ου δαι αι

οι ᾠ ον ον τος ε σιν ο λι ιθος ον ε θε το ο

θε ο ος εν Σι ων ο εκ πε τρας πη γα στας εν ε

ρη μω το υ υ δωρ και η μιν α να βλυ υ ζων εκ

της πλευ ρας αυ του α θα να σι ι αν ᾠ ουτος ε σιν

ο λι θος ο εξ ο ο ρους παρ θε νι κου α πο

τμη θεις α νευ θε λη μα τος αν δρος ᾠ ο Υι ος του

αν θρω ω που ο ερ χο με νος ε πι των νε φων του

Ου ρα νου προς τον πα λαι ον των η με ρων ᾠ κα

θως ει πε Δα νι ηλ και αι ω νι ος αυ του η Βα σι

λει ει α

Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε μη α πορ ρι ι ψης η μας α
πο του προ σω που σου αλ λα ευ δο κησοντου ε
λε η σαι η μας δι ατης Α να στα α σε ε ως

Εκ βαθρων ἐκεκράξα σοι Κύ-
ριε Κύριε εἰσα ἅκουόν σου της
φωνῆς μου

Χαίρε Σιών Ἀγγελλία Μητηρ των Εκκλησιών
Θεοῦ κατοιικήτηρίον σου γὰρ ἐδεξώ
πρωωτη ἀφ᾽ ἐσιν αμαρτιῶν διὰ της Ἀνα-
στασεως

Γενηθήτω ταῦτα σου προσηχόντα
εἰς τὴν φωνὴν της δεῆσεως μου

Ὁ ἐκ Θεοῦ Πατρὸς Λόγος πρὸ των αἰώνων γεν-
νηθεὶς ἐπεσχάτων δεινῶν χρόνων ὁ αὐτὸς ἐκ
της ἀπειρογάμου σαρκὸς θύβουλη ἡ σὺν Στανθω

σιν θάνατον ὑπεμεινε καὶ τὸν πάλιν νεκρῶθεν τα-
νθρώπων ἐσωσε διὰ της ἐαυτοῦ οὐ Ἀναστα-
σεως

Ἐάναν νομίαις παρὰ τηρήσης
Κύριε Κύριε τίς ὑποστήσεται
ὅτι παρὰ σὲ ὁ ἰλασμός ἐστίν

Τὴν ἐκ νεκρῶν σου Ἀναστασιν δοξολογοῦμεν Χρί-
στε διηγήθης ἡλευθερώσας Ἀδαμίαν γε-
νὸς ἐκ της τοῦ Ἀδου τυρανίδος καὶ ἐδώ-
ρησω τὸ κοσμῶνς Θεός ὁ ζωνταῖν ὁ νιόν
καὶ τὸ μέγα ἐλεεός

Ἐνεκέν του ὁ νομάτος σου ὑπε

μεν να σε Κυρι ε υ πε μεν νεν η ψυ χη
 μου εις τον λο γον σου ηλ πι σεν η ψυ χη η
 μου ε πι τον Κυρι ον

Δ ο ξα σοι Χρι στε Σω τηρ Υι ε θε ου μο νο γε νης
 ο προ οπα γεις εν τω Σταυ ρω και α να στας εκ τα α
 φου τρι η η με ε ρος

Α πο φυ λα κης πρω ι ας με χρι
 νυ κτος α πο φυ λα κης πρω ι ας ελ
 πι σα τω Ι σρα ηλ ε πι ι τον Κυρι ον

ε δο ξα ζο μεν Κυρι ε τον ε κου σι ως δι η
 μας Σταυ ρον υ πο μει ναν τα και σε προ σκυ νου ου μεν Παν
 το δυ να με Σω τηρ η μη α πο ρι ι ψης η μας
 α πο του προ σω που σου αλλ ε πα κου σον και σω

σον η μας δι α της Α να στα σε ω ως σου φι λι αν
 θρω ω πε

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ι ω Πνευμα τι
 και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
 ω ω νων α μην

Ο Βα σι λευς των Ου ρα νων δι α φι λαν θρω
 πι ι αν ε πι της γης ω ω φθη και τοις αν θρω ωποις
 συ να να στρα φη εκ Παρ θε νου γαρ Α γης σαρ κα
 προσ λα βο με νος και εκ ταν της προ ελ θων με τα α
 τη ης προσ λη ψε ως εις ε στιν Υι ος δι πλους την φυ
 υ σιν αλλ ου την υ ποστασιν δι ο ο τε λει ον αν τον
 θε ον και ιε ε λει ον αν θρωπον α λη θως κη

ρυττοντες ο μο λο γου ρεν Χρωτον τον Θε ον η μων
 ον ι με τευ ε Μη η τηρ α νυμ φευ τε ε λε
 Εις τον Σάχον. δ
 η θη και τος ψυ χας η μω ω ων

A ηλ θε ε πι Στου ρου Ι η σου ο κα τα βας εξ
 ου ρα νου ηλ θες ε πι θανατον η ζω η η η α θα
 νατος δ προς τους εν σκο τελ το φως το α λη θι νον
 προς της πε σον τας η πα αν των Α να στα σις ο
 φω τι ομοι και ο Σω τη ηρ ημων δο ο ξα α σοι

Ο Κυ ρι ος ε βα σι λευ σεν ευ πρε
 πει αν ε νε δυ σα το ε νε δυ σα το ο
 Κυ ρι ος δυ να μιν και πε ρι ι ε ζω
 θα το

X ρι στον δο ξο λο γη σωμεν τον α να σταν τα εκ νε κρων
 ψυ χην και σω μα γαρ α να λα βων τω πα θει απ αλ
 λη λων δι ε τε με της α χραντου μεν ψυ χης εν α δου
 κα τελ θου ουσης ον και ε σκυ λευ σε δ τα φω δε δι α
 φθο ραν ουκ ει δε το α α γι ον Σω μα του Λυ
 τρω του ου τω ψυ χω ων η η μων
 Και γαρ ε στε ρε ω σε την οι κουν με
 νην δ η τις ου ου σα α λευ θη σε ται
ψ αλ μοις και υ υμιν ος δ δο ξο λο γου μεν Χρι
 στε την εκ νε κρων σου Α ναστασιν δ δι ης η μα ας
 η λευ θε ρωτας της τυ θαν τι ι δος του α δου δ και
 ως Θε ος ε δω ρη σω ζω ην αι ω νι ον και το

με γι ε λε ε ας

Τω οι κω σου πτε πει α γι α σμα Κυ

ρι ε εις μα κρω ιη η τα η με ρω ων

Ω Δ σιο τα των α λια αντων α κα τα λη

ατε πη η τι Ου ρα του και γης δι α Σταυρουκα θων

ε μοι α παθι αν ε τη γασας α τα φην δε κα τα

δε ξα με νο και α να στας εν δο ξη συ να να

στη ρας τον Α δαμ χει ρι κιν το δα να α α μω δο ξα

τη σητοι η με ε ρω ε γε ρ σει δι ης δε δω ρη

σαι η μιν την αι ω νι ον ζω ην και ι λα σμον α μαρ

τι ων ως μορος ε ευσπλα αγχος

Α ο ξα Πατρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα

τι ας

Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων αμην

Α νυμφευ τε Παρ θε νε ητον Θε ον α φραστως συλλα

βου ου σιασα κι α Μη τηρ Θε ου του ου Υ ψι ι ιστου

σων ι κε των πα ρα κλη σεις δε χου πα ναμωμε η

να σι χο ρη γου σα κα θα ρι σμο ον των πταισματος ας

νυν τας η μων ι κε σι ι ας προ σδε χο με ε νη

δυ σω ω πεισω θη ναι παν τας η μα α α ας

Εἰς τὸν Ὁρθρον

Ἦχος λδ' Νη.

Γα. ας

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η η μιν ευ

λο γη με ρος ο ε ερ χόμενος ε εν ο νο μα τι

Κυ υ ρι ου

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα α νεν η η μιν

ευ λο γη με νος ο ε ερ χο με νος η εν ο νο

μα τι Κυ ρι ου *Απολυτίκιον Γα.

Ε ξ υ ψους κα τηλ θες ο ο Ευ σπλαγχνος τα φηκα

τε δε ξω τρι ι η με ε ρον ι γα η μας ε λευ θε ρω

σης των πα θων η Ζω η και η α να στασις η μων

Κυ ρι ε ε δο ξα α σοι Θεοτοκίον. Γα.

Ο δι η μας γεννη θεις εκ Παρ θει ου και σταυρωσιν

υ πο μει να ας Α γα α θε ο θα να τω τον θα

να τον κυ λε ευ σας και ε γε ρσιν δει ξας ως Θε ος μη πα

ρι δης ους ε πλα σας τη χει ει ρι σου δει ξον την φι λαν

θρω πι αν σου Ε λε η μον δε ξαι την τε κου σαν σε Θε

ο τυ ο κον πρε σβεν ουσαν υ περ η μων και σω ω σον

Σω τηρ η μων λα ον α πε γνω σμε ε νο ο ο ον

Καθίσματα

Γα.

Α τε στης εκ νε κρων η ζω η των α α παν των

και αγ γε λος φω τος ταις γυ ναι ξιν ε ε βο α παν

σα σθε των δα κρυ ων τοις α πο στο λοις ευ αγ γε ε λι

σα α σθε η κρα ξα τε α νυ μνου ουσαι ο τι α νε στη

Χρι στος ο ο Κυ ρι ι ος η ο ευ δο κη σας

σωσαι ως Θε ος το γε νος των α αν θρω πων

Α να στα ας εκ του τα αφου ως α λη θως ταις

ο σι ι αις προ σε ε τα ξας γυ ναι ξι κη ρυ υ ξαι

την ε γε ρσιν Α πο στολοις ως γε γρα πται και δρο μι ος ο Πε

τρος ε πε στητω μνη μα τικαι το φως εν τω ταφω ο ρων κα

τε πληττε το σθενκαι κτει δε ε τα ο θο νι α

μο ο γα ου δει εις γαρ βλεπειν δυ ναι ται εν νυ κτι τα

προ κει με να και πι στεν σας ε ε βο η η σε ου ξα

σοι Χρι στε ο θε ος ο τι σω ζεις α παντας σω τη

η η μων του Πα τρος γαρ υ πα αρχεις α πα αν γα α σμα

Θεοτοκίον

την ου ρα α νι ον πυ υλην και Κι βω τον το

πα να α γι ον ο ο ο ρος την φω ται γη νε φε ε

λην υ μνη σω μεν την ου ρα νι ον κλι μα κα τον λο γικον Πα

ρα δεισον της Ευ αστην λυ τρωσιν της Οι κου μειης πα

σής το με γικει μη λιον ο τισω τη ρι α α εν αυ

τη δι ε πρα χθη ου τω κο ο σμω και α φε σεις

των αφ χαι ων εγ κλη μα των δι α του το βο ω ωμεν

αυ τη ου προβεν ε τω σω Υι ω και θε ω των πταισμάτων

α φεσιν δω ω ρη σαι α σθαι τοις ευ σε βωσ προ σκυ

νου ου σι τον πα να να γι ον το ο κο ον σου

Μετά την β' Στιχολογίαν.

Γα.

Α ν θρω ποι το μνη μα σου σω τη ε σφρα α γι

σα αν το Αγ γε λοστον λι θον εκ της θυ ρας α πε ε κυ

λι ι σε Γυ ναι κες ε θε α σαν το ε γη γε ρ με

νον εκ νε κρων και αυ ται ευ η γ γε λι σαν τοις Μα

θη ταις σου ου εν Σι ι ων ο τι α νεστης η

Ζω η των α πα αντων και δι ε λυ θη τα δε σμα του

θα του Κυ ρι ε ε δο ξα α σοι

Τ α μυ ρα της τα φης αι Γυ ναι κες κο ο μι σα α

σαι φω νης αγ γε λι κης εκ του τα φου ου η κου ου ον

παν σα σθε των δια κρυ ων και αν τι λυπης χα ραν κο ο μι

αι α σθε κρα ξι τε α νυ μινουσαι ο τι α νε στη Χρι στος ο ο

Κυ ρι ι ος δὲ ο ευ δο κη σας σω σαι ως Θε ος

το γε νος των α αν θρω πων

Ε πι σοι χαι ρει Κε χα ρι τω με νη πα σα η η Κτι

σις Αγ γε λων το συ στημα και αν θρωπων το ο γε νος δὲ η

γι α σμε νε Να ε και Πα ρα δει σε λο γι κε Πα

θε νι κον κα αν χη η μα εξ ης Θε ος ε σαρκω

θη και Παι δι ον γε γοεν ο προ αι ω νων υ παρχων

Θε ε ος η η μων δὲ τη γαρ σην Μη τραν υ πο τον

ε ποι οι η σε και την σην γα σιε ρα πλα τυ τε ραν Ου ρα νων

π πει ειρ γα σα α τὸ δὲ ε πι σοι χαι ρει Κε χα ρι τω

με νη πα σα η Κτι σι ις δο ξα α σοι

Οι Ἀναβιθμοὶ Ἀντίφωνον Α'.

Ε κ νε ο τη τος μου ο εχ θρο ος με πει ρα

ζει ταις η δο ναις φλεγει με ε γω δε πε ποι θως εν σοι Κυ

ρι ε τρο που με του τον

Ο ι μι σουν τες Σι ων γεν νη θη η τω σαν δη

πριν εκ σπα θη η ναι ως χορ τος συγ κο ψει γαρ Χρι στος

αυ χε ε νας αυ των το μη βα σα νων

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι χ ω νας τω ναι ω νων αμην

Α γι ω Πνευ μα τι το ξην τα παν τα φως εκ φω

το ος Θε ος με γας συν Πα τρι υ μνου ου μεν αν

το ο και τω Λο γω

Ἀντίφωνον Β΄.

Η κτη δι α μου τω φο βω σου σκε πτε σθω τα πει

νο φρο του ου σου σα μη ν ψωθει ει σα α πο πε ση εκ

σου ου πα ροι κτη μων

Ε πι τον Κυ ρι ον ο ε σχηκος ελ πι ιδα ου

δει πει το ο τε ο ο τε πυ ρι τα πα αν τα κτη νει ει και κο

λα σει

Δόξα και νυν

Α γι ω πνευ μα τι πικ τις θει ος βλε πει και

προ λε ε γει τε ρα του ρ γει ει υ ψι ιστα εν τρι σιν ε να

θε ον μελ πων ει γαρ αι τρι λαμ πει μο να ρ χει το

θει ον

Ἀντίφωνον Γ΄

Ε κερτα ξα σοι Κυ ρι ε προσχες κλι νον μοι το ουους

σου βο ω ων τι και κα θα ρον πριν α ρησμε α πο των

ενθεν δε

Ε πι την μη τε ρα αυ του γην δυ νων πασαν τις

α να λυ υσει του λα βειν βα σα ανους η γε ρα των

βε βι ω με νων

Δόξα και νυν.

Α γι ω πνευ μα τι θε ο λο γι α μο να ας

τρι σα γι α ο Πα τηρ γαρ α να ρχος εξ ου ε φυ ο

Υι ος α χρο ο ο ρως και το πνευ μα συ υμ μο ρ φον

συν θρο νον εκ Πα τρ ος συν εκ λαμ ψαν Ἀντίφωνον Δ΄

δου δι τι κα λον η τι τε ρ πνον αλλ η το κα

τοι κειν α δελ φους α αμα εν του ου τω γαρ Κυ ρι ος ε

πη γ γει λα το ζω η ην αι ω νι αν

Τ ου εν δυ μα τος αυ του ο τα κρι να του αγου το

σμων κε λε ευ ει μη δεινφρον τι ζειν Δόξα και νυν.

Α γι ω Πνευ μα τι ε νο ει δει αι τι ι α

παν τα ε χε ται ει ρη νο βρα βευ τως Θε ος τουτογαρ ε

στι Πα τρι τε και Υι ω ο μο ου σι ον κυ

ρι ως

Β α σι λευ σει Κυ ρι ος εις τον αι ω να ο Θε

ος σου Σι χων εις γε νε αν και γε νε αν Τὸ τέλος τοῦ τρίτου

ο Θε ος σου Σι ων χεις γε νε αν και γε νε α α

α αν

Ὁ Κανὼν

Ὁδὴ Α'. Ὁ Εἰσὸς Ἦχος λ Γα.

Α ρ μα τη λα την Φα ρα ω ε βυ θι σε τε ρα του

γου σα πο τε μω σα ι κη ρα αβ δος σταυρο τυ πως πλη ξα

σα και δι ε λου σα θα λασσαν Ι σρα ηλ δε φυ γα δαπε

ζον ο δι την δι ε σωσεν α σματωθε ω ανα μελπον τα

Δ ο ξα τη α γι α Α να στα σει σου Κυ ρι ε

Τ ην παν το δυ ναμον Χρι στου Θε ο τη τα πως μη θυμα σω

μεν εκ μεν πα θων πα α σι τοις πι στοις α παθει αν και α

φθαρ σι αν βλυ ζουσιν εκ πλευ ρας δε α γι α σπηγην α θα

να τον στα ζουσιν και ζω ην εκ τα φου α ι δι ον

Ω ς ευ προ πης ταις γυ και ξιν ο Α γ γε λος νυν εμ πε φα

νι σται και τη λαν γη φε ε ρωντης εμ φυ τουσυμβο λα α υ

λου καθα ρο τη τος τη μορ φη δε μη νυ ων το φε γ γος της

α να στα σε ως κρα ζειν εξ η γε νη ο Κυ ρι ος

εστωκτον.

Δ ε δο ξα σδε να πε ρι σου λε λαλην ται εν γε νε
 αις γε νε ων η τον Θε ον Λο ο γον εν γα στροι χωρη σαι
 σα α γνη δε δι α μει να σα θε ο το κε παρ Θε νε
 δι ο σε παντες γε ραι ρομεν την με τα Θε ον
 προστα οι ι αν η μων

Ώδὴ Γ'.

Ο στε θε ω σας κα τα ρ χας τους ου ρα νους ενσω νε
 σει και την γην ε πι υ दा των ε δρα στας εν τη
 πε τρα με Χρι στε της Εκ κλη σι ας στη ρι ξον ο τι
 ουκ ε στι πληην σου α γι ος μο νεφι λανθρω πε

Κ α τα κρι θεν τα τον Α δαμ τη γευ σει της α μαρ
 τιας της σαρ κος σου το σω τη ρι ον πα α θος ε
 δι και ω σας Χρι στε αυ τος γαρ ουχ υ πεν θυ νος της
 του θα να του πει ει ρας πε φη νας ο α να μαρ τη τος

Τ ης Α να στα σε ως το φως εξ ε λαμ ψε τοις εν σκο
 τει του θα να του και σκι α καθη με ε νοις ο Θε
 ος μου Ι η σους και τη αυ του Θε ο τη τι τον ι σχυ
 ρον δε σμε ευ σας του του τασκευ η δι ηρ πα σε
 Θεοτοκόν.

Τ ων Χε ρου βιμ και Σε ρα φειμ ε δει χθης υ ψη λο τε
 ρα Θε ο το κε συ γαρ μο νη ε δε ε ξω τον α χω ρη
 τον Θε ον εν ση γα στροι α μο λυν τε δι ο πιστοι σε
 πα αν τες υ μνοις Α γνη μα κα ρι ζο μεν
 Ώδὴ Δ'. Ὁ Εἰρημός.

Σ υ μου ι σχυς Κυ ρι ε συ μου και δυ να μις συ Θε
 ος μου συ μου α γαλ λι α μα ο Πα τρι κους
 κολ πουςμη λι πων και την η με τε ραν πτω
 χει αν ε πι σκε ψα με νος δι ο συν τω Προ φη τη

η Αβ βα κουμ σοι κραυ γα ζω τη δυ να μει σου δο

ξα φι λανθρω πε

υ δυ σμε νη ον τα με λι αν η γαπησας σου

κε νω ω σει ξε νη κα τα βε βηκας ε πι της γης

ευσπλαγχνε Σω τηρ της ε σχα τι ας μου την υ

βριν μη α νη να μενος και μει νας εν τω υ ψει της

α φρα στου σου δο ξης τον πριν η τι μω μενον ε

δο ξα σας

Ις κα θο ραν Δεσπο τα νυν ουκ εξ ι στα ται δι α

πα α θους θα να τον λυ ο μενον δι α σταυ ρου φευγου

σανφθοριν και δι α θα να του τον α δην πλουτου

κε νου μενον της θει ας δυ να στειας σου του ε σταυ

ρω με νου το ε ξαι σι ον ερ γον φι λανθρω πε
Θεοτοκίον.

υ των πι στων καυχη μα πε λεις α νυμφευτε συ προ

στα α τις συ και κατα φυ γι ον Χρι στι α νων τει χος

και λι μην προς γαρ τον Υι ον σου εν τευ ξεις φε ρεις

πα να μωμε και σω ξεις εκ κινδυνων τους εν πι στει και

πο θω Θε ο το κον α γνη σε γι νωσκοντας

Ῥδὴ Ε'. Ὁ Εἰρμός.

να τι με α πω σω α πο κρου προ σω που σου

το φως το α δυ τον και ε καλυ ψε ε με το αλ λο τρι

ον σκο τος τονδει λαι ον αλλ ε πι στρε ψον με και προς

το φως των εν το λων σου τας ο δους μου κα τευ θυ νον

δε ο μαι

Πε ρι θεσθαι η νε σχουχλαιναν προ του παθους σου Σωτηρ

παί ζο με νος την του Πρω το πλα α στου πε ρι στελλων
 α σχη μο να γυμνωσιν και γυ μνος πα γη ναι εν
 τω σταυρω α παμ φι α ζων τον χι τω να Χρι στε της
 νε κρωσε ως

Ε κ χο ος του θαι να του συ την πε πτω κυι αν μου
 αν ω κο δομη σας α να στας ου σι ι αν και α γη ρω
 Χρι στε κα τα σκευ α σας α να δει ξας πα λιν βα σι
 λι κην ω σπερ ρει κο να α φθαρ σι ας φω τι απα
 στραπτου σαν Θεοτοκίον.

Μ η τρι κην παρ ρη σι αντην προς τον Υι ον σου και
 κτη με νη πανα γνε συγ γε νους προ νοι ας της η μων μη
 πα ρι δης δε ο με θα ο τι σε και μο νην Χρι σι α
 νοι προς τον Δε σι ο την ι λα σμον εν με νη προβαλ

λο με θα Ὁδὴ 5.
 λα σθη τι μοι Σω τηρ πολ λαι γαρ αι α νο μι
 αι μου και εκ βυ θου των κα κων α να γα γε δε ο
 μαι προς σε γαρ ε βο η σα και ε πα κρυ σο ον μου ο
 Θε ος της σω τη ρι ας μου

Δ ι α ξυ λου κη ται ως κα θει λε με ο αρ χς κα
 κο ος αν τος δε α ναρ τη θεις Χρι στε κη ται ο τε ρος ταν
 ρω κα τα βε βλη κας δειγ μα τι σας του ου τον τον πε
 σοντα δε α νε στη σας

Σ υ ω κρει ρας την Σι ων εξ α να τει λας του μηνμα
 τος και νην αν τι πα λαι ας τε λε σασω σε υπλαγχνος τω θει ω
 σου αι μα τι και νυν βα σι λε ευ εις εν αυ τη εις
 του αι ω νους Χρι στε

Ρ υ σθει η μεν των δει γων πταισμα των ταις ι κε σι αις
σου Θε ο γεν νη του Α γνη και τυ χοιμεν Πα να γνε
της θει ας ελλαμψεως του εκ σου α φρα αστωςσαρ κω
θεν τος Υι ου ου του Θε ου Ὁδὴ Ζ'. Ὁ Εἰσμός.

Θ ε ου συγκατα βαισιν το πυρ η δε σθη εν Βα βυ
λω ω νι πο τε δι α του το οι παι αι δεσ εν τη κα
μι νω α γαλ λο με ενωπο δι ως εν λει μω νι χο
ρευ οντες εψαλ λον ευ λο γη το ος ο Θε ος ο των
Πα τε ε ρων η μων

Η εν δο ξος κενωσις θει ος πλου τος της σης πτω
χει αις Χρι στε κα ταπληττει Αγ γε ε λους Σταυρω ο
ρων τας σε κα θη λουμε νον δι α το σωσαι τους πιστει
κραυγαζοντας ευ λο γη το ος ο Θε ος ο των Πα

τε ρων η μων

Τ η θει α καθωσους φω τος ε πλη σθη τα κα τα
χθο νι α και το σκοτος η λα α θη το πριν δι ω κον
ο δεν α νεστησαν οι απ αι ω νος δε σιωπαικραν
γα ζοντες ευ λο γη το ος ο Θε ος ο των Πα
τε ρων η μων

Τριαδικόν.

Α παντων μεν Κυ ρι ον ε νος δε μο νου Μο νο γε νους Υι
ου ορ θο δο ξως Πα τε ε ρα θε ο λο γουντες σε κα
τα γγε λο μεν και εν ει δο τες σου εκ πορευομενον Πνευ
μα ευ θες συμ φυ ες και συν α ι δι ον Ὁδὴ Η'.

Ε πτα πλα σι ως κεινον των Χαλ δαι αι ων ο
τυ ραν νος τοις θε ο σε βε ε σιν εμ μα νως εξ ε και
σε δυ νει δε κρετ το νι πε ρι σω θεν τας του ου

τους ἰ- δων τω Δη μι ουρ γω και Λυ τρω τη
 α νη βο α ρ οι Παι δες ευ λογει τε Ι ε ρεις
 αν υ μνει τε λα ος υ περ υ ψου τε εις παντας τους
 αι ω νας

Τ ης Ι η σου Θε ο τη τα ε νι αι αι αν
 δυ να μις εν τοις καθ η μας θε ο κρε πως εξ ε λαμ
 ψε ρ σαρ κι γαρ γευ σα με νος υ περ παν τος θα να του
 Σταυρου ε λυ σε του Α δου την ι σχην ον α πανστως
 οι Παι δε ευ λογει τε Ι ε ρεις αν υ μνει τε λα ος
 υ περ υ ψου ου τε εις παντας τους αι ω νας

Ο σταυρω θεις ε γηγερται ο με γα α λαν χος
 πε πτωκεν ο κα τα πε σων και συν τρι βεις α νωρ θω ται
 φθο ρα ε ξωστρα κι σται και α φθαρ σι α ην θη σε υ

πο της ζω ης γαρ το θνη τον κα τε πο θη ρ οι
 παι δες ευ λογει τε ι ε ρεις α νυ μνει τε λα ος υ
 περ υ ψου τε εις παν τας τους αι ω νας Τριημιον.

Τ ρισ σο φα η Θε ο τη τα ε νι αι αι αν
 εκ λαμ που σαν αι γλην εκ μι ας τρι συ πο στα του φυ σε
 ως γεν νη το ρα α νωρ χον ο μο φυ α τε λο γον Πα
 τρος και συμ βα σι λευ ον ο μο ου σι ον Πνευ μα 'ον
 παι δες ευ λογει τε ι ε ρεις α νυ μνει τε λα ος
 υ περ υ ψου τε εις παντας τους αι ω νας 'Ωδη Θ'. 'Ο Ειρμός.

Ε ξε στη ε πι τουτω ου ρα νος ρ και της γης
 κα τε πλα γη τα πε ρα τα ο τι Θε ος ω φθη τοις ανθρωποις
 σωμα τι κως ρ και η γα στηρ σου γε γονεν ευ ρυ
 χω ρο τε ρα των ου ρα νων δι ο σε Θε ο το κε

Αγ γε λων και ανθρωπων τα ξι αρ χι αι με γα

λυ του αι.

Τη θει α και α να αρ χω φυ σει α πλους πε

φυ κως συ νε τε θης προσλη ψει σαρ κος σε αυ τω ταν την

υ πο στη η σας Λο γε Θε ου και πε πον θως

ως αν θρωπος ε μει νας εκ τος πα θους ως Θε ος δι

ο σε εν ου σι αις θν σιν α δι αι ρε τως και

α συγ χυ τως με γα λυ νο μεν

Πα τε ρα και ου σι ι αντην θε ι κην ως

δε φυ σει γε νο μενος αν θρωπος ε φης Θε ον υ ψιστε

τοις δου λους συγκα τι ων εξ α να στας του μην μα τος

χα ρι τι Πα τε ρα των γη γε νων τι θεις τον κα τα

φυ σιν Θε ον τε και Δε σποτην μεθ' ου σε παντες με γα

λυ το μεν Θεοτοκίον.

Ω ρα θης ω Παρ θε ε νε Μητηρ Θε ου υ

περ φυ σιν τε κου σα εν σπ μι τι τον α γα θον Λο γον

ει καρ δι αστη ε αυ του ον ο Πα τηρ η ρευ ξα το

παντων προ αι ωνων ως α γαθος ον νυν και των

σω μα των ε πε ε κει να νο ου μεν ει και το

σω μα πε ρι βεβληται. Ἡ τιμιώτερα.

Την τι μι ω ιερων των Χε ρου βιμ και εν δο ξο

τε ραν α συγ χυ τως των Σε ρα φειμ την α δι α

φθορας Θε ον Λο γον τε κου σαν την οντως Θε ο το

κον σε με γα λυ νο μεν. Ἐτερον ἐκ τοῦ

Την τι μι ω ιερων των Χε ρου βιμ και εν δο

ξο τε ραν α συγ χυ τως των Σε ρα φειμ την α δι

α φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον

τως Θε ο το κον σε ε με γα λυ υ νο ο μεν

Τ ην τι μι ω τε ραντων Χε ρου βιμ και εν δο ξα

τε ραν α συγ γρι τω των Σε ρα φειμ την α δι α

α φθο ο ο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου ου σαν την ον

τως Θε ο το κον σε ε με γα λυ υ νο ο μεν Οι Α ννοι.

Π α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον αι νει ει

τε τον Κυ υ ρι ον εκ των Ου ρα νων αι νει ειτε αυ τον

εν τοις υ ψι στοι σοι πρε πει υμνος τω ω Θε ε ω

Α ι νει τε αυ τον παν τες οι Α γ γε λοι αυ του αι

νει ει τε αυ τον πασαι αι Δυ να μεις αυ του σοι

πρε πει υμνος τω ω Θε ω

Του ποι ησαι εν αυ τοις κρι μα ε γ γρα πτον δο
ξα αυ τη ε σται πα σι τοις ο σι οις αυ του

Κ υ υ ρι ε ει και κρι τη ρι ι ω πα ρε ε

στης υ πο Πι λα του κρι νο με νος α λλ ουκ α πε λειφθης

του θρο ο ο νου τω Πα τρι συγ κα α θε ζο με νος

και α να στας εκ νε κρων τον κο σμον η λευ θε ρω

σας εκ της δου λει ας του αλ λο τρι ι ου ως οι

κτισμων και φι λα ανθρω ω πος

Αι νει τε τον Θε ον εν τοις α γι οις αυ του

αι νει τε αυ τον εν σιε ρε ω μα τι της δυ

να με ως αυ του

Κ υ υ ρι ε ει και ως νε κρον εν μνη μει ει

ω Ι ου δαι οι σε ε χα τε θεν το δ' αλλ ως Βα σι
 λε α υ πνου ου ουν τα σιρα τι ω ται σε ε ε φυλατ
 τον και ως ζω η ης θη σαν ρον σφρα γι δι εσφρα γι σαν
 το ^β αλ λα α νε στης και πα ρε εσχες α φθαρ
 σι αν ταις ψυ χαι αις η η μων

Αι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει
 αις αυ του αι νει τε αυ τον κα τα το πλη θος
 της με γα λω συ νης αυ του

Κυ υ ρι ε ο ο πλον κα τα του δι α
 βο ο ο λου τον Σταν ρον σου η η μιν δεδωκας φριγ τει ει
 γαρ και τρε ε σ μει μη φερωνκα θο θαν αυ του ου την δυ να μιν
 ο τι νε κρους α νι στα και θα νατονκα τηρ γη σε

δι α του το προ σκυ νου ου μεν την τα φην σου και την
 ε ε γε ερ σιν
 Αι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ
 γος αι νει ται αυ τον εν ψαλ τη ρι ω και κι
 θα ρα

0 Αγ γε λος σου Κυ ρι ε ο την α ναστα σιν
 κη ρυ υ ξας τους μεν φυ λικας ε φο βη σε τα δε γυ ναι
 α ε φω ω νη σε λε γων τι ζη τει ει τε τον ζων τα
 με τα των νε κρων α νε στη η θε ος ων και τη Οι
 κου με ε νη ζω η ην ε δω ρη η σα α το
 Αι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και χο
 ρω αι νει τε αυ τον εν χορ θαι αις και
 ρ γα τω

Ε πα θεσδι α σταυ ρου ο α πα θης τη Θε ο τη τα

τα φην κα τε δε ξωτρι η με ρον ι να η μας ε λευ θε

ρω ωτης εκ της δου λει ας του εχθρου και α θα να

τι σας ζω ο ποι η σης η μας Χριστε ε ο Θε ος δι α

της Α να στα σε ω ως σου φι λα αν θρω ω πε

Αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λois ευ η

χοις αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λois α λα λαγ

μου πα σα πνο η αι νε σα α τω ω

τον Κυ ρι ον

Π ρο σκυ νω και δο ξα α α ζω και α νυ μνω Χρι

στε την σην εκ τα φου Α να στασιν δι ης η λευ θε

ρω σας η μας εκ των του Α δου α λυ των δα σμων

και ε δω ρη σω τω κο κο σμω ως Θε ος ζω ην αι

ω νι ι ον και το μεγα ε ε λε ε ος

Α να στη θι Κυ ρι ε ο Θε ος

μου υ ψω θη τω η χειρ σου μη ε πι λα θη των

πε νη των σου εις τε λος

Τ ο ζω ο δου χον σου μνη η μα φρου ρουντες πα ρα νο μοι

συν τη κου στω δι ι ι α ε σφρα γι ι σαν το του το

συ δε ως α θα να τος Θε ος και Παν το δυ να α μος

α νε ε στης τρι η η με ε ρος

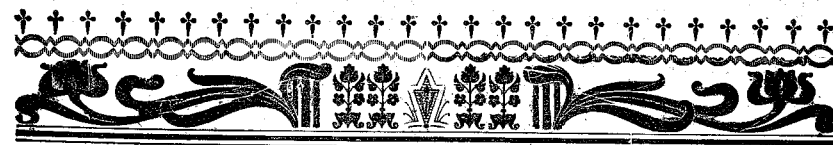
Ε ξι μο λο γη σο μαι σοι Κυ ρι ε εν

ο λη καρ δι α μου δι η γη σο μαι παν

τα τα θαν μα σια σου

Π ο ρεν θεν τος σου εν πυ λαις α δου Κυ ρι ε και

ταυτας συντριψαντος ο αιχμαλωτος ουτος ε βο
 α τις εστιν ου ουτος οτι ουκαταδι κα ζεται
 εν τοις κατω τα τοις της γης αλ λα και ως σκη
 νηκα τελυσε του θα να τουτο δε ε σμωτηριον
 ε δε ξα μην αυτον ως θνητον και τρε μω ως
 Θεον παν το δυ να με σω τηρ ε λε ησον η μας

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Περιέχον τὰς κατ' ἤχον συντόμους Δοξολογίας
 τοῦς Μακαρισμοῦς, τὰ Κατανακτικὰ τῆς Μεγάλης
 Τεσσαρακοστῆς, τὴν Ἀκολουθίαν τοῦ Μικροῦ
 καὶ τοῦ Μεγάλου Παρακλητικοῦ
 ἑκανόνοσ καὶ τὸν ἑκανόνα
 τοῦ Ἀκαθίστου

ΑΙ ΚΑΤ' ΗΧΟΝ ΣΥΝΤΟΜΟΙ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑΙ

Δοξολογία Μανουήλ Πρωτοψάλτου

Ἦχος Α'. Πα. χ

Δ ο ξα σοι τω δει ξαντι το φως δο ξα εν υ ψι στοις Θε
 ω Δ και ε πι γης ει ρη η νη εν αν θρωποις ευδο κι α η
 γ μνου ου μενεσε ευ λο γου μεν σε Δ προ σκυ νουμεν
 σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι η δι α
 την με γα λην σου δο ξαν η

Κ υ ρ ι ε Β α σ ι λ ε υ ε π ο υ ρ α ν ι ε Θ ε ε ε Πα τ ρ η τ αν
 το κ ρ α α τ ω ρ ^Δ Κυ ρ ι ε Υ ι ε μ ο ν ο γ ε ν ε ς ^Δ Ι
 η σου Χ ρ ι σ τ ε κ αι α γ ι ο ν Π ν ε υ μ α

Κ υ ρ ι ε ο Θ ε ο ς ο Α μ ν ο ς τ ο υ Θ ε ο υ ο Υ ι ο ο ς
 τ ο υ Πα τ ρ ο ς α αι αι ρ ω ν τ η ν α μ α ρ τ ι ι α ν τ ο υ
 κ ο ο σ μ ο υ ε λ ε η σ ο ν η μ α ς ο αι αι ρ ω ν τ α ς α μ α ρ τ ι
 α ς τ ο υ κ ο ο σ μ ο υ

Π ρ ο σ δ ε ξ α ι τ η ν δ ε η σ ι ν η μ ω ν ^Δ ο κ α θ η με ν ο ς ε ι
 δ ε ξ ι ω ν τ ο υ Πα τ ρ ο ς κ αι ε λ ε η σ ο ν η μ α ς

Ο τ α ν ε ι μ ο ν ο ς α γ ι ο ς σ υ ε ι ε ι μ ο ν ο ς Κυ ρ ι
 ο ς ^Δ Ι η σου ς Χ ρ ι σ τ ο ς ε ι ς δ ο ο ξ α ι Θ ε ο υ πα τ ρ ο ς α μ η ν

Κ α θ ε κ α α σ τ η ν η με ρ α ν ε υ λ ο γ η σ ω σε ^Δ και αι
 ν ε ε σω τ ο ο ν ο μα σου ε ι ς τ ο ν αι ω ω ν α ^Δ και ε ι ς τ ο ν
 αι ω ν α τ ο υ αι ω ν ο ς

Κ α τ α ξ ι ι ω σ ο ν Κυ ρ ι ε ε ν τ η η με ρ α τ α αυ
 τ η ^Δ α ν α μ α ρ τ η τ ο υ ς φ ν λ α χ θ η η ν αι η μα α ς

Ε ν λ ο γ η τ ο ς ε ι Κυ ρ ι ε ο Θ ε ο ς τ ω ν Πα τε ε ρ ω ν
 η μ ω ν ^Δ και αι ν ε τ ο ο ο ν και δ ε δ ο ξ α σ με ε ν ο ν
 τ ο ο ν ο μα α σου ε ι ς τ ο υ ς αι ω ω ν α ς α μ η η ν

Γ ε ε ν ο ι τ ο Κυ ρ ι ε τ ο ε λ ε ο ς σου ε φ η μ α ς
 κ α θ α πε ρ η λ π ι ι σα με ν ε π ι σε ε

Ε ν λ ο γ η τ ο ο ς ε ι Κυ ρ ι ε ε ε ε ε ^Δ δι δ α
 ξ ο ο ν με τ α δι και ω μα τ ι α σου

Κυρι ε κατα φυ γη^Δ ε γε νη η θης η μιν εν γεν νε

α και γε νε α^Δ ε γω ει πα Κυ ρι ε ε λε η σον

με ι ασαι την ψυ χη ην μου ο τι ημαρ τον σοι^π q

Κυ ρι ε προ σε κα τε ε φυ γον δι δα ξο ον με^Δ του

ποι ειν το θελη μα α σου ο τι συ ει ο Θε ο ος μου^π q

Ο τι πα ρα σοι πηγη ζω ης^Δ εν τω φω τι σου

ο ψο ο με θα φω ως^π q

Πα ρα τει νον το ε λε ο ος σου ου τοις γι νω σκου

σι ι σε^Δ α γι ος ο Θε ος^Δ α γι ος Ι

σχυ ρος^Δ α γι ος α θα να τος ε λε η

σον η μας^π q

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι^Δ

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας τω ναι ω νων α

μην^Δ

Α γι ος α θα να τος ε λε η σον η μας 'Ασματικόν.^π q

Α γι ος ο Θε ε ε ε ο ος^Δ α α α γι ι

ι ος Ι σχυ υ υ ρο ος^Δ α α γι ο ος

α α θα α να α α τος^Δ ε ε λε η η σο ον

η η η μα α α ας^π q

Σ η με ρον σω τη ρι α τω κο σμω γε γο νεν^Δ

α σω μεν τω α να σταν τι εκ τα φου και αρ χη γω ω της

ζω ης ημων κα θε λων γαρ τω θα να α τω τον θα να

τον^Δ το νι κος ε δω κεν η μιν και το με γα ε ε

λε ε ο ο ο ος^π q

Τοῦ αὐτοῦ

ΗΧΟΣ Β'. Δι.

Δ ο ξ α σοι τω δει ξ α τι το φως   δο ξ α εν υ ψιστοις
 Θεω και ε πι γης ει ρη νη εν αν θρω ποις
 ευ δο κι α

Υ μνου μεν σε εν λο γου μεν σε ε προ σκυ νου μεν σε
 δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι δι α
 την με γα α λην σου δο ο ξαν

Κ υ ρι ε Βασι λευ ε - που ρα νι ε Θε ε ε Πα
 τερ Πατοκρατωρ   Κυ ρι ε Υι ε μο νογε νες Ι η σου
 Χρι στε ε και Α γι ον Πνευμα

Κ υ ρι ε ο Θε ος ο α μνο ος του Θε ου
 ο Υι ος του Πα τρος ο αι αι ρων την α μαρ τι ι αν

του κο ο σμου ε λε η σον η μας ο αι αι ρων τας
 α μαρ τι ι ας του κο σμου

Π ρο σδε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη με νος εκ
 δε ξι ω ων του Πα τρος και ε λε η σο η μας

Ο τι συ ει μονος Α γι ος συ ει μο νος Κυ ρι ος Ι
 η σους Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ου Πα τρος αμην

Κ αθ ε κα στην η με ραν ευ λο γη σω σε και αι νε σω
 το Ο νο μα σου εις τον αι ω να και εις τον αι ω
 να του αι ω νος

Κ α τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα ταυ αυ
 τη α να μαρ τη τους φυλα χθη η ναι η μας

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των πα τε ε ρων η
 μων και αι νε τον και δε δε ξα σμε νον το Ο

νο μα α σου εις τους αι ω νας αμην

ε νοι τοι Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας καθ

α περ ηλ πι σα α μεν ε πι σε

Ε υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε δι δα ξο ον με τα

δι και ω μα τα σου

Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη θης η μιν εν γε νε

α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ε ε λε

η σον με ι α σαι την ψυ χη ην μου ο τι

η μαρ τον σοι

Κ υ ρι ε προς σε κα τε φυ γον δι δα ξο με τον ποι ειν το θε

λη μα α σου ο τι συ ει ο Θε ο ος μου

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι σου ο

ψο με θα φως

Π α ρα τει νον το ε λε ο ος σου ουτοις γι νω σκουσι

σε ε Α γι ος ο Θε ο ος α γι ος Ι σχυ ρος Α γι ος

α θα να τος ε λε η σον η μας

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και Α γι ω Πνευματι

Κ αι νυ υ υν και α ει και εις τους αι ω νας των

αι ω νων α μην

Α γι ος α θα να τος ε λε η σον η μας

Α α α α α γι ος ο ο Θε ε ος Α α α α

α γι ος Ι ι σχυ ρος Α γι ος Α θα α

να το ος ε ε λε ε η η η σο ον η η η

μα α α ας

Σ η με ρον σω τη ρι α τω κο σμω γε γο γεν

α σω μενω α να σταν τι εκ ταφου και αρ χη γω ωτης
 ζω ης ημων κα θε λων γαρ τω θα να α τω τον
 θι νατον το νει κος εδωκεν η μιν και το με γα ε λε
 ο ο ο ος

Του αὐτου

Ἦχος Γ'. ᾠὴ

Δ ο ξα σοι τω δει ξαν τι το φω ως δο ξα εν υ ψι ι
 σις θε ω και ε πι γης ει ρη η νη εν αν θρωποις
 εν δο κι α
 γ μνου ου μεν σευ λο γου μεν σε προ σκυ νου μεν σε
 δο ξο λο γου μεν σε ε ν χα ρι στου μεν σοι δι α την με
 γα λην σου δο ξαν

Κ υ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε θς ε Πα τερ Παν

το κθα α τορ Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες Ι
 η σου Χρι στε και Α γι ον Πνευ μα
 Κ υ ρι ε ο Θε ος ο α μνος του Θε ου ο Υι ο ος
 του Πα τρος ο αι αι ρων την α μαρ τι ι αν του κο ο
 σμου ε λε η σον η μας ο αι αι ρωντας α μαρ
 τι ι ας του κο σμου
 Π ρο δε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη με νος εκ δε
 ξι ων του Πα τρος και ε λε η σον η μας
 Ο τι συ ει με νος Α γι ος συ ει μο νος
 Κυ ρι ος Ι η σους Χρι στος εις δο ο ο ξαν Θε ου Πα
 τρος α μην
 Κ α θ ε κα α στην η με ραν ευ λο γη σω σε και
 αι νε ω το ο νο μα σου εις τον αι ω ω να

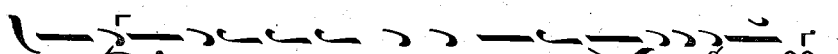

και εις τον αι ω να του αι ω νος

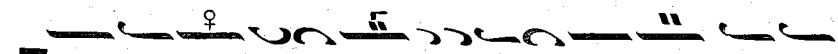
η

Κ α τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα

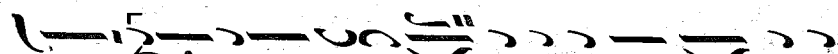
τα α αυ τη α να μαρτη τους φυ λαχ θη η ναι η μας

Ε υ λο γη τος ει Κυ υ ρι ε ο Θε ος των πα

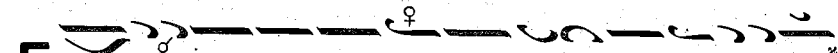
τε ε ρων η μων και αι νε το ον και δε δο ξα

σμε ε ε νον το ο νο μα σου εις τους αι ω νας

α μην

Γ ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφη μας

κα θα περηλ πι σαμεν ε πι σε

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ε δι δα ξο ον μετα δι

και ω μα τασου

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι και ω μα

τα κ σου

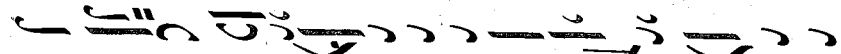
η

Κ υ ρι ε κα τα φυ γη η ε γεν νη η θης η μιν εν

γε νε α και γε νε α η ε γω ει πα Κυ ρι ε

ε λε η σον με ι α σαι την ψυ χημν μου ο τι η

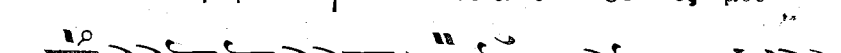
μαρ τον σοι

Κ υ ρι ε προς σε κα τε ε φυγον δι δα ξον με του ποι

ειν το θε λη μα σου η ο τι συ ει ο Θε ος μου

Ο τι πα ρα σοι πηγη ζω η ης η εν τω φω τι σου ο

ψο ο με θα φως

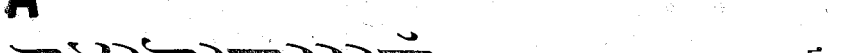
Π α ρα τει νον το ε λε ος σου τοις γι νω σκου

σι ι σε

Α γι ες ο Θε ος α γι ος ι σχυ ρος α γι ος

α θα τα τος ε λε η σον η μας

η

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευμα τι
και νυν και α ει και εις τους αι ω νας τω ναι ω νων αμην

Α γι ος α θα νά τος ε λε η σο η μας Ἀσματικόν. ᾠδ

Α α γι ος ο ο Θε ο ο ος ᾠ α α α γι ο ος

ι ι σχυ υ υ υ υ ρο ος ᾠ α γι ος α

θα α να α α α το ος ε λε η η σο ο ο ο

ον η η μα α α α α α α ας
Πέτρου Λαμπαδαρίου

[η μερόνσω τη ρι α τω κοσμω γε γο νεν ᾠ α σω

μεντω α να σταν τι εκ τα α φου και αρ χη γω ω της

ζω ης η ημων ᾠ κα θε λωνγαρω θα να α τω τον θα

να τον το γι κος ε δωκε η μι ιν και το με γα ε

λε ο ο ο ος

Του αὐτοῦ

Ἦχος Δ'. ᾠδ

Δ ο ο ξα σοι ιω δει ξαντι το φως ᾠ δο ξα εν υ ψιστοις

Θε ω και ε πι γης ει ρη η νη εν αν θρωποις ενδο

κι ι α

Υ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε ᾠ προ σκυ

του μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μέν σοι

δι α την με γα λην σου δο ο ξαν

Κ υ ρι ε βα σι λευ ε πον ρα η ε Θε ε Πα τερ Παντο

κρα τωρ ᾠ Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες ᾠ Ι η

σου Χρι στε και α γι ον πνευ μα

Κ υ ρι ε ο Θε ος ᾠ ο α μνος του Θε ου ο Υι ο ος

του πα τρος ο αι αιων την α μαρ τι ι αν

του κο ο σμου ε λε η σον η μας θ αι αι ρων τας
α μαρ τι ι ας του κο ο σμου

Π ρο σδε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη μενος
εκ δε ξι ω ων του Πα τρος και ε λε η σον η
μα ας

Ο τι συ ει μο νος α γι ος συ ει ει μονος Κυ
ρι ος Ι η σους Χρι στος εις δο ξαν θε ου
Πα τρος α μη ην

Κ αθ ε κα στην η με ραν ευ λο γη σω σε και αι
νε ε σω το ο νο μα α σου εις τον αι ω να και
εις τον αι ω να του αι ω ω νος

Κ α τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα
τα αυτη α να μαρ τη τους φυ λαχ θη ναι η μα ας

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των πα τε ρων
η μων και αι νε το ον και δε δο ξα σμε ε
νον το ο νο μα σου εις τους αι ω νας α μη ην
ε εν οι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας
καθ α περ ηλ πι σα μεν ε πι σε ε

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ε δι δα ξο ον με τα
δι και ω μα τα α σου

Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη η θης η μιν εν
γε νε α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ι
ε ε λε η σο ορμε ι ασαι την ψυ χη ην μου ο τι
ημαρ το ον σοι

Κ υ ρι ε προς σε κα τε ε ψυ γον δι δα ξο ον με

του ποι εν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ει ο

θε ο ος μου

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι

σον ο ψο με θα φω ως

Π α ρα τελ τον το ε λε ο ος σου τοις γι γω σκου

σι ι σε

Α γι ος ο θε ος α γι ος ι σχυ ος α γι ος

α θα να τος ε λε η σον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω πνευμα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μη ην

Α γι ος Α θα να τος ε λε η σον η μα ας Ἀσματικόν.

Α α γι ος ο θε ος ος Α α γι

ο ος Ι σχυ υ υ ο ος Α α γι ι ος Α α θα α

α α να α α τος ε ε λε η σο ον η η

μα α α ας Πέτρου Λαμπαδαρίου

Σ η με ρον σω τη ρι α τω κο σμω γε γονεν

α σω μεντω α να σταν τι εκ τα α φου και α ρ χη γω της

ζω ης ημων κα δε λων γαρ τω θα να α τω τον θα να τον

τω τι κος ε δωκεν η μι ιν και το με γα ε λε

ο ος

Τοῦ αὐτοῦ

Ἦχος Πλάγιος α'. λ ᾠ Πα.

Δ ο ξα σοι τω δει ξαν τι το φως δο ξα εν υ ψι

στοις θε ο και ε πι γης ει ρη η νη εν αν θρω

ποις εν δο κι ι α

Υ μνου μεν σε ευ λο γου μεν σε προ σκυ νομεν σε δο

ξο λο γου μεν σε εν χα ρι σου μεν σοι δι α

τη μεγα α λην σου δο ο ξαν

Κ υ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε θε ε Πατερ Παν

το κρα α τορ Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες Ι η σου

Χρι στε και α γι ον Πνε ευ μα

Κ υ ρι ε ο θε ος ο Α μνος του θε ου ο Υι ος του

Πα τρος ο αι αι ρων την α μαρτι αν του κο σμου ε

λε η σον η μας ο αι αι ρωντας α μαρ τι ι ας του

κο ο σμου

Π ρο σδε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη μενος

εκ δε ξι ω ων του Πα τρος και ε λε η σον η μας

Ο τι συ ει μο νος Α γι ος συ ει ει μο νος

Κυ ρι ος Ι η σους Χριστος εις δο ξαν θε ου Πα τρος

α μην

Κ αθ ε κω στη η με ραν ευ λο γη σω σε και αι

νε ε σω το ο νο μα α σου εις τον αι ω ω να και εις τον

αι ω να τον αι ω ω νος

Κ α τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα τα αυ

τη α να μαρ τη τους φυ λαχ θη ναι η μας

Ε υ λο γη τος ει Κο ρι ε ο θε ος των Πα τε ρ

ρων η μων και αι νε το ον και δε δο ξα σμε

ε νον το ο νο μα α σου εις τους αι ω νας α μην

Ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας ᾠ καθ

α περ ηλ πι ι ι σα μεν ε πι σε ᾠ

Ε ν λο γη το ος ει Κυ ρι ε δι δα ξον μετα δι και

ω μα ταςου ᾠ

Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη η θης η μιν εν γε

νε α και γε νε α ᾠ ε γω ει πα Κυ ρι ε ε

λε η σο ον με ᾠ ι ασαιτην ψυχην μου ου ο τι η

μαρ τονσοι ᾠ

Κ υ ρι ε προς σε και τε φυγον δι δα ξον με ᾠ του

ποι ειν το θελη μα α σου οτι ον ει ο Θε ο ος μου ᾠ

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι σου

ψο με θα φως ᾠ

Π α ρα τει νον το ε λε ος σου ουτοις γι νω σκου σι σε ᾠ

Α γι ος ο Θε ος ᾠ Α γι ος Ι σχυ ρος ᾠ Α γι ος

Α θα να τος ε λε η σον η μας ᾠ

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι ᾠ Και

νυ υν και α ει ᾠ και εις τους αι ω νας ιωναι ω νων

α μην ᾠ Α γι ος Α θα να τος ε λε η σον η μας

Ἀσματικόν. ᾠ

Α γι ι ι ος ο Θε ε ο ος ᾠ Α α α α

γι ι ος ι ι σχυ υ υ ρος ᾠ Α γι ος Α α α

θα να α τος ε ε λε η η σο ο ον η η η η

μα α α ας Πέτρου Λαμπαδαρίου. ᾠ

Σ η με ρον Σω τη ρι α τω Κο σμω γε γο νεν ᾠ

α σω μεν τω Α νασταν τι εκ τα φου και αρχη γω ω ω

της ζωης ημων ᾧ κα θελων γαρ τω θα να τωτον θα
να τον το νι κος ε δω κεν η μι εν και το με γα
ε λε ο ο ο ο ος

Τοῦ αὐτοῦ

Ἦχος Πλάγιος β'. λ π Πα

Δ ο ξα σοι τω δει ξαν τι το φως Δ δο ξα εν υ ψι
ιστοις θεω και ε πι γης ει ρη η νη Δ εν αν θρω ποις
ευ δο κι α

Υ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε πρo σκυ νου
μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι Δ δι α
την με γα α λην σου δο ξαν

Κ υ υ ρι ε Ια σι λευ Δ ε που ρα νι ε θε ε

Πατερ παν το κρα του Κυ ρι ε Υι ε μονο γε νες Ι
η σου Χριστε ε και α γι ον πνευμα

Κ υ υ ρι ε ο θε ος ο α μνος του θε ου ο
Υι ο ος του Πα τρος ο αι αι ρων την α μαρ τι ι αν
του κο σμου ε λε η σον η μας ο αι αι ρων τας
α μαρ τι ι ας του κο σμου

Π ρο σδε ξαι την δε η σιν η μων Δ ο κα
θη με νος ει δε ξι ω ων του Πα τρος και ε λε η
σον η μα ας

Ο τι συ ει μο νος Α γι ος συ ει μο νος Κυ ρι
ος Ι η σου Χριστος εις δο ο ξαν θε ου Πα τρος
α μη ην

Κ αθ ε κα σι την η με ραν ευ λο γη σω σε Δ και αι

νε σω το ο νομα σου εις τον αι ω να και εις τον

αι ω να του αι ω νος

Κ α τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα ια αυ τη

α να μαρ τη τους φυ λαχθηναι η μα ας

Ε ν λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των Πα τε

ε ρων η μων και αι νε τον και δε δοξα με ε νον

το ο νο μα α σου εις τους αι ω νας α μη ην

Γ ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας καθ

α περ ηλ πι σα μεν ε πι σε ε

Ε ν λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ε δι δα ξο ον με

τα δι και ω ματα σου

Κ υ ρι ε κατα φυ γης ε γεν νη η της η μιν εν γε νε

α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ε ε λε η

σο ον με ι α σαιτην ψυ χη ην μου ο τι η μαρ

τον σοι

Κ υ ρι ε προς σε κα τε φυ γον δι δα ξο ον με του

ποι εν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ο Θε ος μου

Ο τι παρασπιλη γη ζω ης εν τω φω τι σου ο

ψο με θα φω ως

Π α ρα τει τον το ε λε ος σου ου τοις γι νω σκου

σι σε

Α γι ος ο Θε ος Α α γι ος Ι σχυ ρος Α γι

ος Α θα νατος ε λε η σον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και Α γι ω Πνευματι

Και νυ υ νυ και α ει και εις τους αι ω νας
τωναι ω νων α μη ην

Α γι ος α θα νατος ε λε η σον η μα ας

Ἀσματικόν. Ἦχος λ π Πα. χ

Α α α γι ος ο Θε ε ε ος Α α α α

γι ι ι ο ος Ι σχυ υ υ ρο ος Α γι

ο ος Α θα α α α να α α α τος ε λε ε ε ε

η η η σο ον η η μα α α α ας

Πέτρου Λαμπαδίου

Σ η με ρον σω τη ρι α τω κο σμω γε γονεν α σω

μεντω α να σταν τι εκ τα α φου και αρ χη γω ω της ζω

ης ημων κα θε λων γαρ τω θα να τω τον θα να τον

το νι κος ε δωκεν η μι εν και το με γα ε λε ε ε

ο ο ος

Τοῦ αὐτοῦ

Ἦχος Βαρὺς

Πεντάφωνος

Δ ο ξα σοι τω δει ξαν τι το φως δὲ δο ξα εν υ ψι

ι στοις Θεω δὲ και ε πι γης ει ρη η νη εν αν

θρω ποι σευ δο κι ι ι α

Υ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε δὲ προ σκυ νου μεν

σε δο ξο λο γου μεν σε δὲ ευ χα ρι στου μεν σοι δι α την

με γα α λη ν σου δο ο ο ξαν

Κ υ υ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε ε ε

Πα τερ παν το κρα α τορ δὲ Κυ ρι ε Υι ε μο νο

γε νες δὲ Ι η σου Χρι στε και Α α γι ον Πνε ε

ευ με

Κ υ υ ρ ι ε ο Θε ος ο α μνος του Θε ου ο Υι ος του

Πα τρος ο αι αι ρων την α μαρ τι ι αν του

κο ο σμου ε λε η σον η μας ο αι αι ροντας α

μαρ τι ι ας του κο ο ο σμου

Π ρο σδε ξαι την δε η σιν η μων Δ ο κα θη μενος ει

δο ξι ω ων του Πα τρος ος και ε λε η σον η

μα ας

Ο τι συ ει μο νος Α γι ος συ ει ει μο νος

Κυ ρι ος Δ Ι η σους Χρι στος εις δο ο ξαν Θε

ου Πα τρος α μη ην

Κ αθ ε κα αστην η με ραν ευ λο γη σω σε Δ και αι

ρε ε σω το ο νο μα σου εις τον αι ω ω να Δ και εις

τον αι ω να του αι ω ω ω νος

Κ α τα ξι ι ωων Κυ ρι ε εν τη η με ρα

τα αυ τη Δ α ρι μαρ τη τους φυ λα χθη η ναι

η μα ας

Ε υ λο γη τοι ει Κυ ρι ε ο Θε ος των Πα

τε ρων η μων Δ και αι νε το ο ον και δε δα ξα

σμε ε τον το ο νο μα α σου εις τους αι ω ω νας

α μη ην

Γ ε νοιτο Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας Δ

καθ α περ ηλ πι ε σα μεν ε πι σε ε

Ε υ λο γη το ος ει Κυ ρι ε ε ε ε ε ε

δι δα ξο ον με τα δι και ω μα τα α α σου

Κ υ ρ ι ε κα τα φυ γη ^Α ε γεν νη η της η μιν εν
 γε νε α και γε νε α ^Α ε γω ει πα Κυ ρι ε ε λε η
 σου η ε α σαιτην ψυ χη ην μου ο τι η μαρ το
 ο ον σου

Κ υ ρ ι ε προς θε κα τε ε ε φυ γον δι δα ξο ον με ^Α
 του μοι εν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ει ο θε
 ο ο ος μου

Ο τι πα ρα σοι η γη ζω ης ^Α εν τω φω τι ι σου
 ψο • με θα φω ως

Π α θα τει τον το ε λε ος σου ου τοις γι νω σκου
 οι ι σε

Α α γι ος • • • ε ος ^Α Α α γι ος Ι σχυ ρος ^Α Α γι

ος Α θα να τος ε λε η σου η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω ^Α και α γι ω Πνευματι

Και νυν και α ρι στα εις τους αι ω νας τω να ω νων
 α μην Α γι ος Α θα να τος ε λε η σου η

μα ας ^Α Ασματος.

Α γι ι ι ο ος ω θε ε ε ο ος ^Α Α γι
 ι ος Ι σχυ ρος ^Α Α α γι ος Α α α
 θα α να α α τος ^Α ε λε ε ε η η η σο ο ον
 η η μα α α α α ας

Σ η με ρον σω τη ρα α τω κοσμο γε γο νεν α σω μεν το
 α να σταν τι ελ τα α φον ^Α και ερ χη γω ω της ζω
 ης η μων • • • α θε λων γαρ το θα να τω των θα ναντων

το νεκος εδωκεν η μιν ^Δ και το μεγα ελε

ο ο ο ο ο ο ος

Του αὐτου

Ἦχος ἀγιος δ'. ^Δ ^Δ ^Δ Νη. ^Γ ^Γ

^Δ ο ο ξα σοι τω δειξαν τι το φως δοξα εν υ

ψι ισεως θεω ^Δ και ε πι γης ει ρη η η νη εν

αν θρω ποις ευ δο κα α ^Δ

^Υ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε ^Δ προ σου

του μεν σε δο ξα λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν

σοι ^Δ δι α την μεγα α λην σου δο ξαν ^Δ

^Κ υ ρι ε βα σι λευ ^Δ ε που ρα νι ε θε ε

Πα τερ Παν το κρα ατορ Κυ ρι ε Υι ε μονο γε νες Ι

η σου Χρι στε και α γι ον Πνευ μα ^Δ

^Κ υ ρι ε ο θε ος ο α μνος του θε ου ο Υι ος του

Πα τρος ο αι αρων την α μαρ τι ι αν του κο ο

σμου ε λε η σον η μας ο αι αρων τας α μαρ τι ι ας

του κο σμου ^Δ

^Π ρο σδε ξαι την δε ησιν η μων ο κα θη μενος εκ δε

ξω ων του Πα τρος ^Δ και ε λε η σον η μας ^Δ

^Ο τισυ ει μονος α γι ος συ ει ει μο νος Κυ ρι

ος ^Δ Ι η σους Χρι στεςεις δο οξαν θε ου Πα

τρος α μη ην ^Δ

^Κ αθ ε κα αστην η με ραν ευ λο γη σω σε ^Δ και

αι νε εσω το ο νο μα σου εις τον αι ω ω να ^Δ και

εις τον αι ω να του αι ω νος ^Δ

^Κ α τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα τα αυτη

α να μαρ τη τους φυ λα χθη ναι η μα ας

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των Πα τε ρων η μων και αι νε τον και δε δοξα σιμε ε νον το ο νο μα α σου εις τους αι ω νας α μη ην

Ε ε ε νοιτο Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας ιαθ α περ ηλ πι σαα μεν ε πι σε ε

Ε υ λο γη το ος ειει Κυ ρι ι ε δι δα ξον με τα δι και ω μα τα σου

Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γεν νη η της η μιν εν γε νε α και γε νε α ε γω ειπα Κυ ρι ι ε ε λε η σο ον με ι σοει την ψο χη ην μου ο τι η μαρ τον σοι

Κ υ ρι ε προς σε κα τε σφυγον δι δα ξο ον με του

και εν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ο Θε ος μου

Ο τα θα σοι πηγη ζω ης εν τω φω τι σου ψο με θα φω ως

Π α θα τει ει ει νον το ε λε ος σου τοις γι νω σκου αι σε

Α α γι ος Θε ος α α γι ος ι σχυ ος α γι ος α θα να τος ε λε η σον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω πνευματι αι νυν και α ει ειπαι εις τους αι ω νας των αι ω νων

Α γι ος α θα να τος ε λε η σον η μα ας Ασματος.

Α α α γι ι ος ο Θε ε ε ο ος

Α α α γι ι ος ι σχυ υ υ ρο ος Α γι ι
 ος α α θα α α α α να α α α τος ε λε
 ε ε ε ε η σο ο ο ο ο ον η η μα α α α
 α α ας

Πέτρου Λαμπαδίου

Σ η με ρον σω τη ρι α τα κω σμω γε γο ρεν α σω μεν τω
 α να σταν πεν τα α φου και αρ χη γω της ζω η ημων
 και θε λων γαρ τω θα να τω τον θα να τον το τι κος ε
 δωκεν η μι αν και το με γα ε λε ο ο ο ος

Γεωργίου Ραιδεσινοῦ

Ἦχος λ Νη.
π

Δ ο ο ξα σοι τω δει ει ξαν τι το φως δο ξα εν
 υ ψι στοις θε ω και ε και γης ει ρη η η γη εν αν
 θρω ποις ευ δο κι α

Υ μνον ου μεν σε ευ λο γου μεν σε προ σκυ νου

μεν σε δο ξο λο γου ου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι
 δι α την με γα α λην σου δο ξην

Κ υ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε θε ε Πα τερ
 Παν το κρα α του Κυ ρι ε Υι ε ε με ρο γε
 νες Ι η σου ου Χρι στε και Α γι ον Πνευ μα

Κ υ ρι ε ο θε ος ο α μνος του θε ου ου ο Υι ο ος
 του Πα τρος ο αι αι ρων την α μαρ τι ι αν του κο ο
 σμου ε λε η σον η μας αι αι αι ρων τας α μαρ τι ας
 του κο σμου

Π ρο σδε ξαι την δε ε η σιν η μων ο κα θη με
 νος εκ δε ξι ον του Πα τρος και ε λε η σον
 η μας

Ο αι συ αι με νος Α γι ος ου αι με νος Κυ υ ρι

ος ^λ I η σους Χρι στος εις δε ξαν θε ον Πα τρος α
μη ην

K α θε κα στη η με ε ραν ευ λο γη σω σε
σε ^Δ και αι νε ε σω το ο νο μα σου εις τον αι ω
να ^Δ και εις τον αι ω να του αι ω ρος

K α τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα τα αυ τη α
να μαρ τη η τους φυ λα χθη ναι η μας ας

E υ λο γη τος ει Κυ υ ρι ε ο θε ος των
Πα τε ρων η μων και αι νε το ον και δε δο ξα σμε ε
νον το ο νο μα σου εις τους αι ω νας α μη ην

ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας κα
θα ρη λ πι ι σα α μεν ε πι σε ε

E υ λο γη το ος ει ει Κυ ρι ι ε ε δι δα ξο ον

με τα δι και ω μα τα σου

K υ ρι ε κα τα φυ γη ^Δ ε γε νη θης η μιν εν γε νε
α α και γε νε α ^Δ ε γω αι πα Κυ ρι ι ε

E λε η σο ον με ι α σαι την ψυ χη η ην μου ο τι η
μαρ τον σοι

K υ ρι ε πρ ος σε κα τε ε φυ γον δι δα ξο ον με
ε του ποι ειν το θε λη μα α σου ^Δ ο τι συ ει ει
ο θε ος μου

O τι πα ρα σοι οι πη γη ζω ης ^Δ εν τω
φω τι σου ο ψο με θα φω ως

Π α ρα τει ει τι νον το ε λε ος σου τοις γι γω σκον
σι σε ^Δ Α γι ος ο θε ος ^Δ Α γι ος Ι σχυ ρος ^Δ
Α γι ος Α θα να τος ε λε η σον η μας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ο υ και Α γι ο Πνευ μα
 τι ο υ και νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας
 των αι ω νων α μη ην
 Α γι ος Α θα α να τος ε λε η σον η μα υς
 Α χ α α γι ος ο Θε ε ε ος
 Α α α γι ος Ι σχυ υ υ θς ος
 Α γι ος Α θα α α α α α α να
 α ι ος ε λε ε ε ε ε η ο ο ο ο
 ο ον η η μα α α α α ας
 Σ η με ρον σο τη ρι α τω κο σμω γε γο νεν α σω μεν
 τω α να στα αν τι εκ τα φθν και αφ χη γω της ζω ης η
 μων κα θε λων γαρ τω θα α τω τον θα να τον το
 γι κος ε δο κεν η μιν και το με γα ε λε χς ο ο ο ος

ήχος πρώτος

Δ ι α βω α α α ας εξ η γα γε του Πα ρα
 δει σου ο ε χθρο ος τον Α δαμ q δι α Σταυ ρον δε τον
 Αη στην αν τι οη γα γε Χρι στο ος εν αυ τω q μνη σθη τι
 μου κρα ζονται οταν ελ θης εν τη βι σι λει ει α α σου
 ήχος δεύτερος
 Τ ην φω νην σοι προ σα γο με εν του Αη στου και
 βο ω μεν σοι μνη σθη η μων Σω τηρ εν τη βασι λει α σου
 ήχος τρίτος
 Α θε τη σαντα Χρι στε την εν το λην σου
 τον προ πα το ρα Α δαμ του πα ρα δει ει σου ε ξω ρι
 ι σας q τον δε λη στην αι κτη μων ο μο λο γη σαν
 τα σε εν Σταυ ρω q εν αυ τω ει σω σω αι σας
 κρα ζο εν τα q μνη σθη τι μου Σω τηρ εν τη Βα
 σι λει α α α σου
 ήχος τέταρτος
 Δ ι α ξυ λω ο Α δαμ πα ρα δει σου γε ε

ε γο γεν α ποικος δι α ξυ λουδε Σταυ ρου ο Λη
 στις Πα ρα α α δει σον ω κη σεν ο μεν γαρ γευ σα
 με νος εν το λην η θε ε τη σε του ποι η σαντος
 ο δε ουσταυ ρου με νος Θε ον ω μο λο ο γη
 σε τον κρυ πτο μενον μνη η σθη τι μου βο ω ν εν τη
 βα σι λει α σου

ήχος πλάγιος

λη στης εν τω Σταυ ρω Θε ον ει ναι σε πι στευσας
 Χρι στε ω μο λο γη σε ε σε ει λι κρι νω ως εκ
 καρ δι ας μνη σθη τι μου Κυ ρι ε βο ω ν εν τη Βα σι λει

α σου

ήχος λ β Δι.

νη σθη τι μου Θε ος ο Σω τηρ μου
 ο των ε ε λ θης εν τη Βα σι λει α σου
 και σω σον με ως μο ο νος φι λανθρω πος

ραι ος ην και κα λος εις βρω ω σιν ο ε με θα
 να τω σας καρ πος Χρι στος ε στι το ξυ λον της ζω ης
 εξ ου φα γων ου θνη η σκω αλ λα βο ω συν τω
 λη στη μνη σθη τι μου Κυ ρι ε εν τη βα σι λει ει
 α α σου

Ετεροι εις σύστημα πεντάφωνον.

ραι ος η η ην και κα λος εις βρω ω σιν ο ε
 με θα να τω σας καρ πος Χρι στος ε στι το ξυ λον της ζω
 ης εξ ου φα γων ου θνη η σκω αλ λα βο ω συν τω
 λη στη μνη σθη τι μου Κυ ρι ε εν τη βα σι λει ει
 α α σου ου

εν τω Σταυ ρω υ ψω θεις Οι κτι ισμων του Α δια
 μι το χει ρο γραφον της πα λαι α μαρ τι ας ε ξη
 λει ψας και ε ε σω σας εκ πλα νης α καν το

γε νοστων βροτων ᾧ οὐδεν αὐ μιν οὐ με ενος ε εϋ εϋ γε τα

Κυ υ ρι ι ε ε

Π ρο ση λω σι α ας εν Σταυ ρω οι κτι ισμωντας η

μων α μαρ τι ι ας Χρι στε και δι α του σου θα να

του τον θα να τον ε νε κρω σας ε γει ει ει ρας τους

τε θνε ω τας εν νε κρων ο θεν προ σκυ νου μεν σου ου

την σε πτην Α να α σια α ει ιν

Ε ξε χε ε ε τον ι ον ο φις α κο αις ταις της

Ε εν ως κο τε Χρι στος δε εν τω ξυ λο του Σταυ

ρου ε ηη γα σε τω κο σμω της ζω ης τον γλυ κισμον

μνησθη τι μου Κυ ρι ε ε εν τη βι σι λει ει α α

σου ου

Ε ν μνη με τι ι ι ως θνη τος ε τε ε θης η ιω

η των α παν αντων Χρι στε και ε θλασας του Α δου τους

μο χλους και α να στας εν δο ο ξη τρι η με ρος ως

Δυ να τος παν τας και ε φω τισας δο ξα τη ε

γε εϋ σει ει σου ου

Κυ ριος α να στας τρι η η με ρος εν νε κρων

ε δω ρη η σα τω ει ρη η ην την ι δι ι αν τοις

Μαθηταις και του τους εν λο γη σας εξ α πε σται λεν

ει πων παντας προ σα γα γε ε τε εις την βι σι λει ει

α αν μου ου Δόξα.

Φ ως ο Πα τηρ φως ο Υι ος και Λο ο γος φως το Πνε ευ

μα το Α γι ον αλλ εν φως τα τρι α εις γαρ

θε ο ος εν τρι οι μεν προ σω πι της μι α δε φυ σει και

αϋ ση ατ μη τος α συ γχυ υ τος πε λων ηρω αι ω ω

Καὶ νῦν.

Ε κυ η σα α ας τον Υι ον και Λογον τον Πα τρος
 εν σαρ κι ι ε πι γης ως οι δε Θε ο το κε ο αυ
 τος ^π ρ δι ο Παρ δε νο μη τορ οι θε οθεν τος δι
 α σου χα ρε σοι κραυ γα ζο ο μεντων Χρι στι α νω αν η ελ
 πι ι ι ι ι

Ἀπολυτίκιον.

Κ α τε λυσας τω Σταυρω σου τον θα να τον η νε ω ωξας
 τω λη σι η τον Πα ρα δεισωντων Μν ρο φω ρωνιον θη η νον
 με τε βι λας και τοις σοις Α πο στο λικη ρυ θι τειν
 ε πε τα ξας ^π ρ • τι α νε σι της Χρι στε • Θε ος
 πα ρε χων τω κο σμω το με γα ε λε ε • ος

Μ νη σθη τι η μων Χρι στε Σω τηρ του κο σμου ο σπερ
 του λη στου ε μνη σθης ε πι ξυ λου και κα τα ξι

ω σον πα ντας μου νε οι κτι ισμου της ου ρα τι ου βα σι
 λει ει α ας σου

Κατανυκτικὰ τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς
 Ψαλλόμενα Τῇ Κυριακῇ ἐσπέρας πρὶν τοῦ Τριωδίου

Ἦχος ρ̣ Πα.

Ο τι το πε λαγος πο λυ των πα ρα πτω μα των μου Σω
 τηρ ^π και δει τω βε βυ θισ μαι ταις πλημ με λει ας μου ^π ρ
 δο σμοι χει ρα σοι σον με ε ε ως τω Πε τρω ο Θε ος και
 ε λε η σε ον με

Ο τι εν νοι ας πο νη ρι ας και ε ερ γοις κα τα
 δε δι κασμαι Σω τηρ ^π λο γι σμον μοι δω ρη ησαι ε πι στρο
 φη ης • Θε ος • ι να κρα ζω σοι σον με ευ ερ
 γε τα ο Θε ος και ε λε η σε ον με

Α λ λος σε κω σμος ψυ χη α να με λει και κρι της

τα σα μελ λων δη μο σι ε ε εν ειν κρυ πτα α και δει

να μη ουν ε μει ει νης τοις ω ω δε ^Δαλ λα

προ φθισον βο ω σα τω Κυ ρι τη ο Θε ος ι λα σθη

τι μοι και σω ω σο ον με ^q

Mη α πο δυ κι μα σης με Σω τηρ μου της ρα θυ

μι α της α μαρ τιας συ νε χο με νον ^q δι ε γει

ρο ον μου τον λο γι σμο ον προς με τα νοι αν ^q και

του σου αμ πε λω νος ^Δερ γα την δο κι μον α

ναδειξον με ^Δδω ρον με ενος της εν δε κα της ωρας τον μι

σθον και το με γα ε ε λε ε ος ^q ^{Τῇ Παρασκευῇ}
^{ἑσπέρας} Μαρτυρικὰ.

Tη προ σβει α Κυ ρι ε ε παν των των Α γι ι

ων και της Θε ο το ο κου ^Δτην σην ει ρη

νην δος η μιν ^Δκαι ε λε η σον η μας ^q ως μο

νος οι κτιρ μων ^q

H εν στα δι ω υ μων ο μο λο γι α ^ΔΑ γι

οι των δια μο ο νων κα τε πτη ξε την δυ ναμιν ^Δκαι της

πλανης τους αν θρωπους η λευ θε ρω σε ^q δι ο καιτας

κε φα λας α πο τε μο με νοι ε κρα ξε τε ^Δγε

νε σθω Κυ ρι ε η θυ σι α των ψυ χων η μων

εν προ σδεκτος ε ρω πι ον σου ^Δο τι σε πο θη

σαντες κα τε φρο νη σα μεν της προ σκαι ρου ζω ης φι λι αν

θρω ω ^q

Ω της κα λης υ μων πραγ μα τιας Α γι οι ^Δ

ο τι αι μα τα ε δω κα τε και ου ρα νου ους ε

κλη ρο νο μη σι τε ^q και προς και ρον πει ρα σθαν τες

αι ο νι ι ως α γαλ λωσθε ^Δοντως κα λον υ μων

το εἰ πορευ μα ᾧ φθαρ τα γαθα τα λι πον τες

τα α αφθα τα α πε λα βε τε και συν Αγ γε ε

λοις χο ρευ ον τε ε ρς υ μνει τε α παντοως Τρι α δα

Ο μο ον ου αι ι ον Δόξα. π γ χ

Π οι α του βι ι ι ου του υ φη δι α με ε

ε ε ε νει ᾧ λυ υτης α α με ε ε το ο

σ ο χος ᾧ ποι α δο ξι ε στη η κεν γ γ ε πι γης

α με τα α α α θε ε ε ε τος ᾧ παντα σκι

ας ασθε γε στε ε ρα ᾧ παντα • νει εειρων α πια

τη λο ο τε ε ρα α μι α α ρο ο πη γ και τα αυ

τα πα α α α αν τα θα να το • • • ος δι ι α

δε ε ε χε ε ε ται αι Δ αλλ εν τω φω τι Χειστε του

πρω ου που ου σου ᾧ και τω γλυ κα σμω της σης ο ραι.

ο ο τη τος ᾧ ους ε ξε λα ξω α τα παν αυσον ως

φι λα α α αν θρω ω ω ω πος

Ἦχος Δ. ς β

Τῇ Κυριακῇ ἐσπέρας

Η μαρ τον εις σε Σω τηρ ω ως ο α σω τοι Υι ος

δε ξαι με Πα τερ με τα νο ουν τα και ε λε η σον

με • • ος

Κ ρα ζω σαι Χει στε Σω τηρ του ου τε λω νου τη φαν ην ι

λυσθη τι μοι ω ω στερ ε και νο και ε λε η σον

με • • ος

Τ ων πε πρυγ με γων μοι δει γων εν νο ον τα α

τολα ε μι τους σους και τα φευ γω οι κτη μους τε λω ο

νην μι μον μα νος και πορ νην θα κησ σα και τον α

σω τον Υι ον δι ο και προσι πτω σοι ε λε η μου πρι ν

με κα τα δι κα σης φει εισαι μου ο Θε ος και ε
λε η σον με

Τ ας α νο μι ας μου πα α ρι δε Κυ ρι ε ο
εκ Παρ θε νου τε χθεις και την καρδι ανμου κα θα ρι σον
να ον αυτην ποι ων του α γι ου ου σου Πνευ ματος
μη η με ε ξου δε νω σης α πο του σου προ σω που ο
α με τρη τον ε ε χων το μεγα σου ου ε λε ος
Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας Μαρτυρικὰ.

Ο ι την ε πι γει ον α πο λαυσιν μη πο θη σαν
τες α θλο φο ροι ου ρα νι ων α γα θων η
ξι ω θη σαν και Αγ γε λων συμπο λι ται
γε γο να σι Κυ ρι ε προ σβει ει αις αυ των ε
λε η σον και σωσον η μας

Τ ων α γι ων μαρ τυ ρων προ σβεν ο ντων υ περ η μων

και τον Χρι στον υ μνον ο ντων πα σα λαν η με παυται και των
αν θρωπων το γε ε νος πιστει δι α α σω ζε ται

Χ ο ροι μαρ τυ ρων αν τε στη σαν τοις τυ ραν
νοις λε γοντες η με εις στρα τευ ο με ε θα τω βα
σι λει ει των δυ να με ων ει και πυ ρι και βα
σα α νοις α να λωσ η μας ουκ αρ νου με ε θα της
Τρι α α δος την δυ να μιν

Μ ε γα λη η δο ξα ην ε κτη σασθε Α γι
οι δι α α της πι στες ως ου μο τον γαρ εν τω πασχειν τον
εχθρον ε νικη σα τε αλ λα και με τα θα να
το πνευμα τα α α λε λω γε τε α σθε των των θε ρα πεν ε
ται ψυχων και αι σω μα των ι α των προ σβεν σι τε
προς Κυ ρι ον ε λε η θη ναι τας ψυ χας ημων Δόξα.

Τὸν δι' ἐὼς αἰῶνος μετὰ τὸν σου γὰρ γε Κυ
 ρὶ καὶ τὴν χερσὶν σου θείων σου καρδίαν ἀναθήσει
 ἵσον ᾧ ὡς τὸ Πνεῦμα δίδωμι μετὰ τὸν ἄνθρωπον ὡς τὸ
 τελευτήσῃς ναὶ γὰρ καὶ ὡς τηροῦται ἡ δακρυὶς αὐτῆς
 ἵνα μετὰ γὰρ ληθῇ γὰρ καὶ ἡ καρδία σου
 ὁ Θεὸς σὺ σὺν μετὰ ὡς μοῖνος ἐν σπλάγχνῳ καὶ
 φιλήσῃς τὸν Θεὸν ὡς πατὴρ
 Πόλις καὶ τὴν ὑμῶν διὰ τὴν ἐκτελεσθῶν ἐν
 ὅς ἐθνήτων αὐτῶν ἐκπληθύνῃ τὴν μεν γὰρ τὴν
 ἀσμάτων φθέρῃ γὰρ μετὰ τὸν ἄνθρωπον καὶ τὸ
 παλὸν γὰρ ἐξομῶν ἐν ὅς ἀλλὰ καὶ τὸ ἁγίον
 σου Χριστὸς ὁ Θεὸς διὰ τῆς μετὰ τὸν ἄνθρωπον καὶ
 ἐλεῖ τὸν σὺν μετὰ

Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας.

Μὲ γὰρ ληθῶνται τὸ ῥῶσόν σου Χριστὲ ἡ δύναμις σου
 ἐν μνήματι γὰρ καὶ εἰναι καὶ πνεύματά σου διὰ τὸ
 καὶ κατὰ τὴν γῆσιν ἐχθροὺς τὴν ἐξουσίαν
 τὴν πύσιν τῆς Τριῆτος ἀγαθὴν σου ἀμεῖ
 ναὶ ὑμῶν τῆς εὐσεβείας
 Πρὸ φησὶ καὶ ἀποστόλοι Χριστοῦ καὶ μαρτυροῦν
 ὡς ἡ ἐκ δαξάν ὑμῶν τῶν Τριῶν ἀγαθὴν σου
 ἐν ᾧ καὶ ἐφωτισθῶν ταῖς ἐθνήτων μετὰ τὴν
 νῆμεν ἐν ναὶ καὶ καὶ τὸν σου ἄγ γε ἐλθὼν ἐπὶ
 ἡ σὺν τοῖς ἁγίοις σου ἀνθρώποις
 Ὁ μάρτυρ σου Κυρὶ ἐπὶ στήθεσιν
 χθὲς ἐν τῇ ἐλπίδι βεβαίως θέντες τὴν
 γὰρ πᾶν τοῦ Σταυροῦ σου ψυχὴν ὡς ἐν ὧς ἐν ἐν τῇ

του εχ θρου την τυραννιδα ωλεσαν ^q και τυ
 χοντες των στεφανωμετα των Ασωματων πρεσβευ
 ουσιν υπερ των ψυχων η ημων ^q

Μεγαλη του Σταυρου σου Κυρι εηδυν
 να υμ ^q επαγη γαρ εν τοπω και ενεργει εν
 κοσμο ^q και ανεδειξεν εξαλειψων Αα
 ποστο ο ολους και εξεθνων Μαρτυρας ^q ινα
 πρεσβενουσιν υπερ των ψυχων η ημων Δόξα.

Παντα ματαιοτη ης τα ανθρωπω ωπι
 να α ο ο ο σα ουχ υπαρχει μετα αθα α να α
 α α τον ^q ουπαρ με ε ε νει ο πλου
 ου ου ου το ος ου συν ο δε ε ευ ει ει η δο
 ο ο εξα ^q επελθων γαρ ο θανατος ταυτα

παντα α ε ε ξηφαινι σται αι ^q δι ο Χρι στω τω
 α θα να α α α α τω ω βα α σι ι λει αι
 βο η η σω ω ω ω με εν ^q τους με ταντας εξ
 ημων α να παυσον ε ε ε ε εν θα α παν
 των ε ε σιν ^q ευφραι νο με ε ε ε ε των η
 κα α α τοι κι ι ι α α

Ἦχος ^q Βου.

Τῇ Κυριακῇ ἐσπέρας

Ηθελον δα κρυσι εξαλειψαι ^q των εμων
 πταισμάτων Κυυριε το χειρογραφον ^q και το υπο
 λοιπον της ζωης μου ^q διαμετα νοι οιας ευ
 χαριστησαι σοι ^q αλλ ο εχθρος απατα α με
 και πολεμει την ψυχην μου ^q Κυυριε επριν εις τέλος
 απολωμαι σωσον με ^q

α θε ου θε ον γι νω σκοντα και θε ω γι νω σκο ο
 με να προ βα τα^β ων η μα αν δραλυκοις α νε πι βατος^β
 προς εβεν ευ σατε και η μας συμ ποι μαν θη η ναι υ μας^Δ
 ε πι υ υδατος α να α παυ σε ως Δόξα.
 Π ου εστιν η του κο ο ο ο σμου ου προ σπα α α α
 θει ει ει ει α^π που ε ε στιν η των προ ο
 ο σκαι αι θων φρα αν τα σι ι ι ι α^π που εστιν ο
 χου σο ο ο ος και αι ο α α α αρ γυ υ υ υ
 ρος^π που ε ε στιν των οι κε ε των η πλημ μυ υ υ υ
 ρα και ο θο ο ο ο ου υ υ υ υ βος^Δ πα α α α
 αν τα α τε ε ε φρα^β παν τα α κο ο ο νις^β πα
 α αν τα α σαι ι ι α^π αλ λα δε ευ τε
 βο ο η σω ω μεν τω α θα να α α τω Βα σι ι

λει^Δ Κυ υ ο ρι ι ι ι ε^π των αι ω
 νι ω ων σου^Δ α γα θων α α ξι ι ι
 ω ω ω ω σον^Δ τους με ταστανα ας εξ η η μων^Δ
 και α να πα αυτον α αυ τους^β εν τη α γη η η ρω
 ω ω μα κα ρι ι ο τη η τι ι

Ἦχος λ α'.

Τῇ Κυριακῇ ἐσπέρας ᾠ

Κ υ ρι ε α μαρ τα νων ου παυ ο μαι φι λαν θρω
 πι ας α ξι ου με νος ου γινωσκω^π η κη σον μουτην
 πω ρω σιν μο νε Α γα θε και ε λε η σο ο ο ο ον με^π
 Κ υ ρι ε και τον φο βον σου πτο ου ου μαι και το
 πο νη ρον ποι ει ν ου παν ο μαι^π τις εν δι κα στη ρι ω
 τον Δι κα στη ην ου πτο ει ται η τι ις ι α
 θη ναι βου λο με νος^π η τον ι α τρο πα ρος γι ζει ως κα

γω ^q μα κρο θυμε Κυ ρι ε ε πι τη α σθε νει α
 μουσπλαγχνι σθητι και ε λε η σο ο ο ο ον με
 Ο ι οιμοι τι ο μοι ω θην ε γω τη α κα αρ πω συ
 κη ^q και πτο ου μαι την κα τα ραν συν τη εκ κο πη
 αλλ ε που ρα νι ε γε ωρ γε Χρι στε ο Θε ος
 την χειρ σω θει σαγμου ψυ χην καρπο φο ο ο ρον α να δει
 ξον ^q και ως τον Α σω τον υι ον δε ξαι με και ε λε η
 σο ο ο ο ον με

Τα πλη θη των πται σμα των μου κα ρι δε Κυ ρι ε ο εκ
 Παρ θε νου τε χθεις ^q και πα σας ε ξα λει ψον τας
 α νο μι ας μου ^q λο γι σμον μοι πα ρε χων ε πι στρο
 φης ^q ως μο νος φι λαν θρωπος δε ο μαι και ε λε η
 σο ο ο ο ον με

Τῇ Παρσκειῇ ἐπέρας.

των ε πι γει ων α παντων κα τα φρο νη σαντες ^q
 και των βα σα νων αν δρειωσκα τα τολ μη σαντες ^q των μα
 κα ρι ων ελ αι ι δων ουκ η στο χη σατε ^q αλλ ου ρα νων
 Βα σι λει ας κλη ρο νο μοι γε γο να τε παν ε ε ευ
 φη μοι Μαρ τυ ρες ^q ε χοντες παρ ρη σι ι αν προς τον φι λαν
 θρω πον Θε ον ^q τω Κο σμω την ει ρη νην αι τη σασθαι και ταις
 ψυ χαις η μων τυ με γα ε λε ος
 Τον θυ ρε ον της πι στε ως πε ρι βαλ λο με νοι
 και τω τυ πω του Σταυ ρου ε αυ τους δι α να
 στη σαντες ^q προς τας βα σα νους αν δρειως απην το
 μο λη σαν ^q και δι α βου λου την πλανην και το
 θρα σος κα τηρη η σαν οι Α γι οι σου Κυ ρι ε
 αυ των ταις ι κε σι αις ως Παν το θυ ναμος Θε

ος τω Κο σμω την ει ρη νην κα τα πεμφονκαι ταις ψυ

χαις ημωντο με γα ε λε ος

Π ρε σβενσα τε υ περ η μων Α α γι οι Μαρ τυ

ρες ι να ρυ σθω μεντων α νο μι ων ημων υ μιν

γαρ ε δοθη χα α ρις προσβενειν υ περ η μων

Α κο ρε στω δι α θε σειψυ χης Χρι στον ουκ αρ

νη σα με νοι Α α α γι οι Μαρ τυ ρες οι τι νες δι

α φο ρουςαι κι σμους πα θη μι των υ πο μει ναν

τες των τυ ραν νων τα θρα ασηκα τη δα φι σα τε

α κλι νη και α τρω τον την πι στινφυ λα ξαν τες εις

ου ρα νους με τε στητε ο θενκαι παρ ρη σι ας τυ

χοντες προς αυ τον αι τη σα σθε δω ρη θη η ναι η

μιν το με γα ε λε ος

Δόξα. Μέλος ἄργον

Ἦχος λ ᾠ Πα. ζ

Ε μνη η η σθην του Προ φη η η του ου

βο ω ω ω ντος ε γω ει μι ι ι γη η η

η και αι σπο ο ο δος και πα λινκα τε νο η

η σα ε εν τοις μνη η η μα α α σι και

ει δοον τα ο ο στα τα γε γυ μνω με ε

ε να α και ει ει ει ει πον α ρα τι ις

ε ε ε σι ι ι ι α σι ι λευς ηστρα τι ι ω

ω ω τη ης πλουσι ι ο ος η η πε ε ε ε α

νης η δι ι και ος η η α α μα α α α αρ τω

ω ω ω λος αλ λα α να παυσον Κυ ρι ε με τα Δι

και ω ω ν τους δου ου λου ους σου

Ἦχος λ π Βον

Τῇ Κυριακῇ ἐσπέρας.

Μ ε τα νοι αν ου κερτημαι αλλ ου δε πα λιν θα
 κρυ^β α^β δι α του ου ου το ι κε τευ ω σε Χριστε
 προ τε λους ε πι στρε ε παι^β και δου ναιμοι κα τα νυ
 ξιν ο πως θυ σθη σωμαι τη; κο λα σε ε ως

Ε ν τη φρι κτη πα ρου σι α σου Χρι στε μη α
 κου σω μεν ουκ οι δα υμας^β την γαρ ελ πι ι δα ε
 πι σοι τω Σω τη ρι ε θε με θα^α ει και τα σαρκε
 σταγματα ου πρσι το μεν δι α την α με λει αν ημων
 αλ λα φει ει εισαι των ψυ χων η μων δε ο
 με ε θα α

Τ α της καρ δι ασμου τραν ματα εκ πολ λων αμαρτη μα α
 των φυ εν ταμοι^β ι α τρεν στον Σω τηρ ο των ψυ χων και

σω μα των ι ατρος^β ο πα ρε ε χων τοις αι του
 ου ου σι^α πται σματων την συγ χω ρη σιν α ει^β πα ρα
 σχουμοι δακρυ α με τα νοι ας^α δι δους μοι την λυ σιν των ο
 φλη μα των Κυ ρι ε και ε λε η σον με
 υ μνον με ευ ρων των α ρε των ο εχθρος τω
 βε λει της α μαρ τι ας ε τρωσεν^β αλ λα συ
 ως ι α τρος ψυ χων τε και σω ματων^α τα τρῆματα
 της ψυ χης μου θε ραπευ στον ο Θε ος και ε λε
 η σον με

Τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας.

Ο ι Μαρ τυ ρες σου Κυ ρι ε ουκ ηρ νη σαν το σε ουκ
 α πε στήσαν α πο των εν το λων σου^β ταις αυ των πρε
 σβει ει αις ε λε η σαν η μας
Ο ι μαρ τυ ρη σαν τες δι α σε Χρι στε πολ λας βα

σα α α νους υ πεμειναν^β πρε σβει αις Κυρι ε και ευ
 χαις αυ των παντας η μα ας δι α φυ λα α ξο ον
 Ο ι α θλο φοροι Μαρ τυ ρες και ου ρα νο πο λι ι
 ται^Δ ε πι γης α θλησαν τες πολ λας βα σα α νους
 υ πεμειναν^β και τε λει ον α πε λαβον τον στεφανον
 εν ου ρα νοι αις ι γαρ εσβεω σιν υ περ των ψυ
 χων η ημων^Δ

Ο Σταν ρος σου Κυρι ε τοις Μαρ τυ σι γε γονεν
 ο ο ο πλον α η τι τον ε βλεπον γαρ τον προ κει με
 νον θη να τον και προ βλε ποντες την μελ λου σαν ζω ην
 τη ελ αι δι τη εις σε ε νε δυ να μουντιο^β αυ των
 ταις πα ρα κλη σε σιν ε λε η σον η μας Δόξα.^{λ... Πα. π}
 Α ρ χη μοι και υ πο στα α σις το πλα στουρ γον σου

γε ε γο ο ο νε προ ο στα α αγ μα^π βου λη
 θεις γαρ εξ α ο ρα του ουτε και ο ρα της με
 ζω ω ον συμ πη η ξαι φυ υ σε ε ε ως^π γηθεν
 μου το σω ω ω μα δι ε ε πλα α α α σας δε δω
 κας δε μοι ψυ υ χην^Δ τη θει ει α α σου και ζω
 ω ο ο ποι ω ω ει^π πνε ε ευ σει^π δι ο Σω
 τηρ τους δου λου ους σου εν χω ω ω ρα α ζω ων των
 εν σκη ναις δι και ω ων ανα α α πα α αυ σον

Ἦχος βαρὺς Γα. **Χ**
 Τῇ Κυριακῇ ἐσπέρας

Ως ο α σω τος υι ος ηλ θον και γω οι κτιρ
 ιο μων^γ δε ξαι μετρο σπι πιοντα ως ε να των μι σθιων
 σου ο Θε ος και ε λε η σο ο ον με ε^γ
 Ως ο πε ρι πε σων εις τους λη στας και τε

τραν μα τι σμε νος ου τωσκα γω ω πε ρι ε

πεσα ^η εξ ε μων αμαρ τι ων και τε τραν μα τι

σμε νη υ παρ χει μου η ψυ χη προς τι να κατα φυ υ γω

ο υ πευ θυ νος ε γω ει μη προς σε τον ευσπλαγχνον των

ψυ χων τον Ι α τρον ^η ε πι ι χε ε επ ε με ε

ο Θε ος το με γα σου ε ε ε λε ος ^η

Ω ς την συ κην την α καρ πον μη εκ κο ψης με Σω τηρ

τον α μαρ τω λον ^η αλλ ε πι πολ λω τω ε ε τει

συ γω ρη σιν μου δω ρησαι ^η αρ δευ ων μου την ψυ χην

τοις δα κρυ σι της με τα νοι οι ας ι να καρ πο ον

προς σε νε ελκωσαι ε λε η μο συ υ νης ^η

Ω ς Η λι ος υ παρ χων δι και ο συ υ νης φω

τα γω γη σον τας καρ δι ας των σε υ μνου των Κυ ρι ε

δο ο ξα α σοι

Μαρτυρικά.

Δ ο ξα σοι Χρι στε ο Θε ος Α πο στο λων καυχημα ^η

Μαρ τυ ρων α γαλ λι α μα ων το κηρυ γ μα Τρι ας η ο

μο ου ου σι ι ος ^η

Α α γι οι Μαρ τυ ρες οι κα λως α θλη σαν

τε ρς και αι στε φα νω θε εν τες ^η πρε σβευ σα τε

προς Κυ ρι ον ε λε η θη ναι τας ψυ χα ας η η μων ^η

Κ α τα φρυ νη σαντες παντων των επι γης α α γι

οι Μαρ τυ ρες και εν στα δι ω τον Χριστον αν δρειως

κη ρυ ξαντες ^η α μοι βα ρ των βα σα α νων παρ αυ του ε

κο μισα σθε ^η αλλ ως ε χοντες καρ ρη σι αν αυ τον

ι κε τευ σα τε ^η ως Θε ο ον παν το δυ ναμον ^η

τας ψυ χα ας ημων σω ω σαι ^η τον εις υ μας προ

στρεχοντωνδε ο ο με ε θα

η

Π α νε ευ φη μοι Μαρτυρες θρεμ ματαπνευμα τι κα

ο λο καν τωματαλο γι κα η θυ σι ι α δε κτη ευ

α ρεστος τω Χρι στω η υ μας ουχ η γη κατ ε κρυψεν

αλλ ου ρα νο ος υπ ε δε ξα το η Αγ γελωνσυμ

με το χοιγε γο να γε η μεθ ω ων ι κε τευ σα

τε δε ο με θα τω Σω τη ρι και Θε ω ημων η ει

ρη λευσαι τον κο σμονκαι σωσαιτας ψυ χα ας

η η μων

Δόξα, Ἀργόν.

Α να παυσον Σω τη η η η ηρ η η μω ων Ζω ω

ο δο ο ο τα η ουσ με ε τε σι η σα α α ας

α α δελ φους η μω ων η εν των προ σκαι αι αι αι

αι αι ρων κρα α αξοντα ας δο ο ο ξα α α σοι οι

Ἦχος λ π η Νη. ζ

Τῇ Κυριακῇ ἐσπέρας.

Σ ε τον Βα σι λε α και Δε σπο στην Αγ γε λοι α παυ

σιως α νυ μνουουσιν η ε γω δε σοι οι προ σπι ι ι πτω

ως ο Τε λω νης κρα α αξων ο Θε ος ι λα σθη

τι ημοικαι σω ω σο ον με

Α θα να τος υ παρ χου σα ψυ χη ημου της

κυμα σι του βι ου μη καλυπτου η να νη ψον βο ω σα

προς τον σο ον ευ ερ γε την ο Θε ος ι λα σθη

τι ιμοι και σω ω σο εν με

Δ α κρυ α μοι δο ος ο Θε ος ως πο τε τηγναι

κι τη α μαρτωλω και α ξι ω σου με βρε ε

ε χειν τους πο δασσου τους ε με εκ της ο δου

της πλα νης ε λε ευ θε ρωσαν τα η και μυ ρον ευ ω δι

ας σοι προ σφε ερειν βι ον κα θα ρον εν με τα νοι α
 μοι κτι σθεν τα ^νδ^ν ι να α κου ου σω κα γω ω της
 ευ κται ας σου φω νης η πι ιστις σου σε σω κε ε
 σε πο ρευ ου εις ει ρη νην

Ο τανλαβωκα τα νουν τα πλη η η θη των πε πραγ
 με νον μοι δει νων και εις εν νοι αν ελθωτης φο βε ρας ε
 κει νης ε τα σεως τρωω συ γε χο με ενος προς σε ε
 κα τα φε ευ γω τον φι λανθρωπον θε ον ^νδ^ν δι ο μη
 με πα ρι ι ιδης ^νδ^ν ι κε τευ ω σε μο νε α α
 να μαρτητε ^νδ^ν δωρησαι κα τα νυ ξιν τη τα πει
 νη μου ψυ χη προ τελευτης και σω ω σο ον με

Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας Μαρτυριὰ.

Μ αρ τυ ρες Κυ ρι ου παν αν το πον α γι α ξε τε και
 πα α σαν νο σον θε ε ρα πεν ε τε ^νδ^ν και νυκτεσβενσα τε

ου σθη η ναι των πα γι δων του εχ θρου τας ψυ
 χας ημωνδε ο ο με ε θη
 Μ αρ τυ ρες Κυ ρι ου ι κε τευ σι τε τον θε ον η
 μων και αι τη σι σθε τας ψυχαις ημων ^νδ^ν πληθος ει κτω
 μων και τον ι λα σμον ^νδ^ν των πολ λων πα ρα πτω μα ατων και
 σω ω σο ον με

Ο ι μαρ τυ ρες σου Κυ ρι ε ε πι λα θο με νοι των
 εν τω βι ι ω κα τα φρο νη σαντες και των βα σα α α
 νων ^βδ^β α την μελ λου σαν ζων ^νδ^ν τα α αυ της ^βκ^β κλη
 ρο νο μοι α α νε δειχθησαν ^νδ^ν ο ο ο θεν και Αγ γελοις
 συ νν α γαλλονται ^νδ^ν αυ τωνταις ι κε σι αις δω ω ρησαι
 τω λα ω ον το με γα ε ε λε ε ος
 Ε ι τις α ρε τη και ει τις ε παι ρος ^βκ^β πρε πει τοις α

γι οὐς^ν ξι φε σι γαρ ε εκλιταν τους αυ χε νας^ν δι
 α σε τον κλι ναντα ου ρα τους καικατα βαν τα^ν εξ ε χε
 αν το αι αι μα αυ των δι α σε ε τον κε νω σαν τα
 σαν τον και μορ φην δαν λου λα βο ο ον τα ε τα πει
 νω θη σαν ε ως θα να α α του^β την πτω χει αν σου ου
 μι μουμενοι^ν ρων ταις ευ χαις κα τα το πλη η ηθος των
 οι κτημων σου ο θε ος ε λε η σον ημας^ν

Δόξα. Μέλος άργόν.

Θ ρη τω και ο δυ υ υ ρο ο ο ο μαι^ν οταν
 εν το η η η η σω τον θα α να α τον^Δ και
 ι ι ι ι δω^Δ εν τοις τα φοι οι οι οις
 κει με ε ε τη ην^ν την κατ ει κο να α θε
 ε ε ου^β πλα σθει ει ει ει σαν η η μι εν ω ραι

ο ο ο ο τη η η η πα^π σε μορ φον α α α
 δο ο ο ο ο ο ξον^ν μη ε χου ου ου σαν ει ει ει
 δο ος^ν ω ω του ου ου θα αυ μα α α τος^Δ
 τι ι το ο κε ε ρι η η μας του το γε γο ο νε ε
 μυ στη ρι ο ον^Δ πως κα ρε δο ο ο θη η μεν τη
 φθο ο ο ρα^Δ πως συ νε ξε ε ε ε ευχθη η
 μεν τω θα να α α τω^π ον τως θε ε ου προ ο
 στα α α ξει ει ως γε ε ε γο α α α πταιαι^Δ
 του πα ρε ε ε ε χο ο ο ον τοις^π τοις με τα
 στα σι την α να α α πα α α αυ σιν

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΟΥ ΜΙΚΡΟΥ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΥ ΚΑΝΟΝΟΣ

Ἦχος δ' Δι.

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν ημιν ευ λο γη με
 νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ου

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν ημιν ευ λο γη με
 νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ου

Τ η Θε ο το κω ε κτε νως νυν προσδραμω μεν α μαρ
 τω λοι και τα πει νοι και προσπε σω μεν εν με τα νοι
 α κρα ζον τες εκ βα θους ψυ χης Δε σποι να
 βο η θη σον εφ η μιν σπλαγχνι σθει ει σα σπεν σον
 α πολ λυ με θα υ πο πλη θους πταισματος μη α πο
 στρε ψης σους δου λους κε νους σε γαρ και μο νην ελ πι δα

ΠΑΡΑΚΛΗΣΕΩΣ

411

κε κτημε θα

Ο υ σι ω πη σο μεν πο τε Θε ο το κε τας δυ να
 στει ας σου λα λειν οι α να ξι οι ει μη γαρ συ
 προ ι στα σο πρε σβεν ου σα τις η μας ερ θου σα
 τω εκ το σου των δι δυ νων τις δε δι ε φυ λα ξεν ε ως
 νυν ε λευ θε ρους ουκ α πο στω μεν Δε σποι να εκ
 σου σους γαρ δου λους σω ζεις α ει εκ παν τοι ων δει
 νω ω ων Ὡδὴ Α'. Ἦχος λ' πδ'

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας
 Π ολ λοις συ νε χο μενος πει ρα σμος προς σε κα τα
 φευ γω σω τη ρι αν ε πι ζη των ω Μη τερ του Λογου
 κας Παρ θε ε νε των δυ σχε ρων και δει νων με δι
 α σω σον

Π α θων με τα ρατ του σι προ σβο λαι πολ λης α θυ
μι ας επι πλωσαι μου την ψυ χην ει ρη νευ σομ
κο ρη η γα λη η νη^α τη του Υι ου και Θε ου σου
πα να μω με

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι

Σ ω τη ρα τε κου σαν σε και Θε ον δυ σω πω Παρ

θε νε λυ τρω θη ναι με των δει νων σοι γαρ νυν προσφενγων

α να τει ει νω και την ψυ χην και την δια νοι αν

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ωνων α μην

Ν ο σουν τα το σω μα και την ψυ χην ε πι σκο πης θει ασκαι

προ νοι ας της πα ρα σου α ξι ω σον μο νη

Θε ο μη η τορ^α ως α γα θη α αγα θου τελο

χευτρι α^α Ωδη Γ'

Π ρο στα σι αν και σκεπηνζωης ε μης τι θη μι

σε Θε ο γεν νη τορ Παρθε νε συ με κυ βερ νη σου προς

τον λι με να σου των α γα θων η αι τι ι α q

των πι στων το στη ριγμα μο νη πα νη μη τε

κε τευ ω Παρ θε νε τον ψυ χι κον τα θα χον και

της α θυ μι ας την ξα λην δι α σκε δι σαι μου συ γαρ

Θε ο νυμ φε^α τον αρ χη γον της γα λη ηνης τον

Χρι στον ε κυ η σας μο νη Πα να μω με

Ε υ ερ γε την τε κου σαιοντων και λων αι τι ον

της ευ ερ γε σι ας τον πλου τον πα σιν α να βλα σον

παντα γαρ δυ να σαι ως δυ να τον εν ι σχυ υι q

τον Χρι στον κυ η σα σα Θε ο μα και ρι σις

Χ α λαι παις αρ ρω σι αις και νο σε ροις πα θεσιν ε
 ξε τα ζο με νω Παρ θε νε ου μοι βο η θη σον των ι
 α μα των γαρ α νελ λι πη σε γι νω ωσκω q θη σου
 ρον πα να μω με τον α δα πα νη τον

Δ ι α α σω σον α πο κιν δυ νων τους δου λους
 σου θε ο το ο κε q ο τι παν τες με τα θε ον εις
 σε ε κα τα φευ νομεν q ως αρ ρηκτον τει χος και προ
 στα σι αν

Ε πι ι βλε ψον εν ευ με νει α πα νυ μνη τε
 θε ο το ο κε q ε πι την ε μην χα λε πην του σω ω μα
 τος κα τω σιν q και ι α σαι της ψυ χης μου το α
 αλ γο ο ο ος

Κάθισμα Ἦχος Δι.

Π ρο στα τις θερ μη και τει χος α προ σμα α χη τον ε

λε ους πη γη του κο σμου κα τα φυ υ γι ον εκ τε νως
 βο ω μεν σοι θε ο το κε Δεσποι να προ ο φθα σου
 και εκ κιν δυ νοι λυ τρωσαι η μας η μο νη τα χε ως
 προ στα τευ ον σα

ᾠδὴ Δ'. Ἦχος δ'

Τ ων πα θω ων μου τον τα ρα χον q η τον κυ βερ
 νη η την τε κου σα Κυ ρι ον q και τον κλυ δω να κα
 τευ νασον q των ε μων πταισμάτων θε ο νυμφευ τε

Ε υ σπλα χνι ας την α βυσσον q ε πι κα λου με ε νω
 της σης πα ρα σχοι μοι q η τον ευ σπλα γχνον κυ η σα σα και
 σω τη ρα παν των των υ μνου ντων σε

Α πο λα αυ ον τες πα να γνε q των σω νδω ρη μα α
 των ευ χα ρι στη ρι ον q α να μελ πω μεν ε
 φυ μνι ον οι γι νω σκον τες σε θε ο μη το ρα

Ο ι ελ πι ι δα και στη ριγμα δ και της σω τη ρι ι

ας τει χος α κρι δαν τον ^κ κε κτη με νοι σε πα νυ

μητε ^Δ δν σχε ρει ας πασης εκ λυ τρου με θα 'Ωδη Ε'.

Ε μ πλησον Α γνη ευ φρο συ νηστην καρ δι ανμου

την σην α κη ρα τον δι δου ου σα χα ραν ^κ της

ευ φρο συ νης η γεν νη σα σα τον αι τι ον

Λ υ τρωσαι η μας εκ κιν δυ νων θε ο το ο κε α

γνη ^δ η αι ω ρι αν τε κου σα λυ τρω σιν ^κ και την

ει ρην ην την παν τα ρουν υ περ ε χουσιν

Λ υ σοντην α χλιν των πται σμα των μου θε ο

νυμφε ^δ τω φω τι σμω της σης λαμπροτη τος ^κ η φως

τε κου σα το θει ον και ηρο αι ω ρι ον

Ι ασαι α γνη των πα θων μου ην α σθε νειαν ^δ

ε πι σκο πης σου α ξι ω σα σα ^κ και την υ γει αν

τη προ σβει α σου πα ρισχου μοι 'Ωδη ΣΤ'.

Θ α να α α του και της φθο ρας ος ε σωσεν ε

αν τον εκδε δω κω ως τω θα να τω την τη φθο

ρα και θα να τω μου φυ υ σιν ^Δ κα τα σχε θει σιν

Παρ θε νε δυ σω πη σον ^δ τον Κυ ρι ον σου και Υι ον της

εχ θρωνκα κορυ γε ας με ρυ σα σθαι

Π ρο στα α α πιν σε της ζω ης ε πι στημαι

και φρου ραν α σφα λε σται α την Παρ θε νε ε των πει

ρα σμων δι α λυ ουσαν ο ο χλον ^Δ και ε πη ρει ας

δαι μο νων ε λυ νου σιν ^δ και δε ο μαι δι απαν τος ^Δ

εκ φθο ρας των πα θων μου ρυσθη ναι με

Ω ε τει ει ει χος κα τα φυ γης κε κτη με θα και

ψυχών σε πιν τε λή η σω τη ρι ι αν και πλα τυ
 σμον εν ταις θα ψε σι Κο ο ρη και τω φω τι σου α ει αγαλ
 λο με θα ω Δε σποι να και νυν η μας των πα θων και
 καιν δυ νων δι α σω σον

Ε ν κλι ι ι νη νυν α σθε νων κα τα κειμαι και
 ουκ ε σιν ι α σις τη σαρ κι ι μου αλλ η Θε ον
 και Σω τη ρα του κο σμου και τον λυ τη ρα των νο σων κυ
 η σα σα σου δε ο μαι της αγα θης εκ φθο ρας νο
 ση μα των α ναστη σον

Κοντάκιον.

Π ρο στα σι α των Χρι σι α νων α κα ται α ισχυν
 τε με οι τει α προς τον Ποι η την α με τα α
 θε τε μη πα ρι δης α μαρ τω λων δε η σε ων φω νας
 αλ λα προ φθα σον ως αγα θη εις την βο η θει αν η

μων των πι στως κραυγα ζο οντων σοι τα χυ νον εις πρε
 σβει αν και σπεν ευ σον εις ι κε σι ι αν η προ στα
 τευ ου σα α ει Θε ο το κε των τι μων των σε Το κάτωθεν δίζ.

Μ νη σθη σο μαι του ο νο μα το ος σου εν πα ση γε
 νε α και γε νε α

Τ ου ο νο μα τος σου εν πα ση γε νε α και γε νε
 α μνη σθη σο μαι αι αι

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι

Π α τερ Δο γε Πνευμα Τρι ας η ε εν Μο να δι ε

ξα λει ψον τα πλη θη των ε μων ε εγκλη ματων

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων

α μην

Τ αις της Θε ο το κον προ σβει αις ε ε λε η μων ε

Ξα λει ψον τα πλη θη των ε μων ε ε γ κ λ η μα των

Ε λε η μων ε λε η σον με ο θε ος κα τα
το με γα ε λε ος σου και κα τα το πλη θος των οικι ον
των σου ε ξα λει ψον το α νο ο μη μα σου

Μ η κα τα τι στευ σης με αν θρω πι νη προ στα σι α
Πα να γι α Δε σκoi να αλ λα δε ξαι δε ε η σιν του οι
κε του σου θλι ι ψεις γαρ ε χει με φε ε ρει νου δυ
να μαι των δαι μο νων τα το ξευ ματα σκε πτην ου κε κτη
μαι ου δε που προ σφυ γω ο α θλι ος παν το θεν
πο λε μου με νος και πα ρα μν θι αν ουκ ε χω
πλη ν σου Δε σκoi να του κο σμου ελ πικραι προ στα σι α
των πι στων μη μου πα ρι δη στην δε η σιν το
συμ φε ρον ποιη σον

Ο υ δεις προσ τρε χων ε πι σοι κα τη σχη με νος
α πο σου εκ πο ρευ ε ται α γνη Πα ρ θε νε θε ε ο
το κε αλλ αι τει ει ει ται την χα ριν και λαμ βα νει
το δω ρη μα προς το συμ φε ρον της αι τη η σε ε
ω ως

Μ ε τα βο λη των θλι βο με ε νων α παλ
λα γη των α σθε νου ουν των υ παρ χουν σα θε ο
το κε Πα ρ θε ε νε σω ζε πο λιν και λα ον των πο
λε μου με νων η ει ρη η νη των χει μα ζο με νων
η γα λη νη η μο νη προ στα σι α των πι στω
ν

Τ ην η μων σω τη ρι αν ος η θε λη σας Σω τε ρ
οι κο νο μη σα σθα εν μη τρα της Πα ρ θε ε νου και

τω κησας τω κο σμω ην προ στα α την α νε δει ξας

ο των Πα τε ρων η μων Θε ος ευ λο γη τος ει

Θ ε λη την του ε λε ους ον ε γεν νη σας Μη τε ρα

γνη δυσωπη σον ου σθη ναι των πται σμα α των ψυ χης τε

μο λυ σμα των τους εν πι ισκειραν γα ζοντας ο των

Πα τε ρων η μων Θε ος ευ λο γη τος ει

Θ η σου ρον σω τη ρι ας και πη γην α φθα ρσι ας την

σε κυ η σα σαν και πυρ γον ασφα λει ει ας και θυ ραν

με τα νοι ας τοις κραν γα α ζου σιν ε δει ξεν ο των

Πα τε ρων η μων Θε ος ευ λο γη τος ει

Σ ω μα των μα λα κι ας και ψυ χων αρ ρω στι ας

Θε ο γεν νη τρι α των πο θω προ σι ο ον των τη

σκε πη σου τη θει α θε ρα πε ευειν α ξι ω σον η

τον Σω τη ρα Χρι στον η μιν απο τε κον σα 'Ωδη Η'.

Τ ους βο η θει ει ει ας της πα ρα σου δε ο με ε

νους μη πα ρι δης Πα ρ θε ε τε υ μνου ουντας και υ πε ρυ ψουντας σε

Κο ρη εις αι ω νας

Τ ων ι α μα α α των το δα ψι λες ε πι χε ε

εις τοις πιστως υ μνου σι σε Πα ρ θε ε νε και υ πε ρυ

ψουσι τον α φρα στον σου το κον

Τ ας α σθε νει ει ει ας μου της ψυ χης ι

α τρε ευ εις και σαρκος τας ο δυ νας Πα ρ θε ε νε ι να

σε δο ξα ζωτην κε χα ρι τω με νην

Τ ων πει ρα σμω ω ων ου τας προ οβυ λας εκ δι

ω ω κεις και πα θων τας ε φο οδους Πα ρ θε ε νε οθεν σε

υ μνου μεν εις παν τας τους αι ω νας 'Ωδη Θ'.

Ρ ο η ην μου των δα κρυων μη α πο ποι η η σης
 η του παν τος εκπρο σω πουταν διακρυ ον α φη
 ρη κυ τα παρ θε γε Χριστον κυ η σα σα

Χ α ρα ας μου την καρ δι αν πληρω σον Παρ
 θε ε γε η της χα ρας δε ξα με νη το πληρω
 μα της α μαρ τι ας την λυ πην ε ξα φα
 νι σα σα

Φ ω το ος σου τας α κτι σει λαμ που νον Παρ
 θε ε γε το ζο φε ρον της αγ νοι ας δι ω κου
 σα τους ευ σε βως θε ο το κον σε κα ταγ
 γελ λον τας

Κ α κω ω σε ω; εν το πω τω της α σθε νει ει
 ας τα πει νω θεν τα Παρ θε νε θε ρα πευ σον εξ

αρ ρω στας εις ρω σιν κα τα σκευ α ζου σα

Α ξι ον ε σταν ως α λη θως μα κα ρι ξειν σε
 την θε ο το οκον την α ει μα κα ριστον και πα να
 μω μητον και Μη τε ρα του θε ου ημων την τι
 μι ω τε εραντων Χε ρου βιμ και εν δο ξο
 τε ραν α συγ κρι ιτωστων Σε ρα φειμ την α δι α
 φθο ρως θε ον Λο γον τε κου σαν την οντως θε ο
 το κον σε με γα λυ νο μεν

Τ ην υ ψη λο τε εραντων ου ρανων και κα θα
 ρω τε ραν λαμ πη δο ο νων η λι α κων την λυ τρω
 σα με νην η μας εκ της κα τα ρας την δεσποι ναν
 του κο σμου υμνοις τι μη σω μεν

Α πο των πολ λω ων μου αμαρ τι ων α σθε

υει το σω μα α σθε υει ει μου και η ψυ χη δ προς σε
 κα τα φευγωτην κε χα ρι τω με νην δ ελ πης α πηλ
 πι σμε νων συ μοι βο η θη σον δ

Δ ε σποι να και Μη ητητου Λυ τρω του δ δε ξαι
 πα ρα κλησεις α να ξι ι ων σων ι κε των ι να με
 οι τευσης προς τον εκ σου τε χθεν τα δ ω Δεσποι να
 του κο ο σμου γε του με σιτρι α δ

Ψ αλ λο μεν προ θυ υμωσσοιτην ω δην νυν τη πα
 νε μνη τω θε ο το ο κωχαρ μο νι κως δ με τα
 του Προ δρο μου και παν των των α γι ων δυ σω πει
 θε ο το κε του οικει ρη ησαι η μας δ

Α λα λα τα χει ει λητων α σε βων των μη
 προ σκυ νουντωντην Ει κο ο να σου την σε πτην δ την ι

στο ρη θεισαν υ πο του α πο στο λου δ Λου κα ι
 ε ρω τα του την ο δη γη τρι αν δ

Π α σαι των Αγ γε ε λων αστρα τι αι δ Προ
 δρο με Κυ ρι ι ου α πο στο ολων η δω δε
 κας δ οι α γι οι παν τες με τα της θε ο το
 κού δ ποι η σαι τε προ σβει αν εις το σω θη ναι η μα
 α α α ας

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚ. ΚΑΝΟΝΟΣ

Ἦχος π δ ᾠδὴ Α΄. $\frac{1}{2}$ Νη.

Των λυπηθῶν ἐπαγαγαί χεῖμα ζουσί τήν τα πει
γὴν μου ψυχὴν καὶ συμφορῶν νεεφῆτην ἐμὴν κα
λυπτουσί καρδίαν Θεοφυετέ Δ αλῆ φως τε
το κυρία τοῦ θείου καὶ προαιωνίου Γ λαμπρόν μοι το
φως τοχαρμόσυνον Δ

Εξάμετρη των ἀναγκῶν καὶ θλίψεων καὶ ἐξ
ἐχθρῶν δυσμενῶν Γ καὶ συμφορῶν βιίου λυτρώ
θεις Παναχραντέ Γ τηκράται ἀδυναμείσου ἀν
μῶ με γὰρ λυγνῶ τήν ἀμετρον σου συμπάθειαν Γ καὶ
τὴν εἰς ἐμε ἐσου παρακλησιν Γ

ΠΑΡΑΚΛΗΣΕΩΣ

429

Νυν πεποιθὼς ἐπὶ τὴν σὴν κατεφυγον ἀντιλή
ψιν κρηταὶ ἀν Γ καὶ πρὸς τὴν σὴν σκεεπὴν ὁ λο
ψυχῶς ἐδραμόν καὶ γόνυ κλινῶ Δεσποινὰ Δ καὶ
θρηνώ καὶ στεναξὼ μὴ μεπαρὶ δῆς τὸν ἀθλι
όντων χρεῖσται Γ ἡμῶν κατὰ φύγιν Γ

Ουσιωπῆσω τοῦ βουτράνω τατα τε με
γαλεία τὰ σὰ Γ εἰ μὴ γὰρ σὺ κοορήπαι τοτὲ ἄρο
ίστασοῦ περὶ ἐμὸν πρην σβενούσας τὼ Υἱὼ καὶ Θε
ῶ σου τις ἐκ τοῦ σου τοῦ μεκλυδωνος καὶ δειγῶν κιν
δυνῶν ἐρῶσα το Γ ᾠδὴ Γ΄.

Απορησας ἐκ πάντων ὁ δυνήθως κρηζοῖ
προφθασὸν θερμὴ πρὸ στασιᾶ καὶ σὴν βοήθει
αν Γ δοῦ μοι τὸ δούλω σου τὸ ταπεινὸ καὶ

α θλι ι ω τω την σην αν τι λη ψιν ε πι ζη του ουν

τι θεο μως

Ε θαν μα στω σας ον τως νυνε ε μοι οι Δεσποι να

της ευ ερ γε σι ας σου Κο ρη και τα ε λε η σου οθεν

δο ξα ζω σε και α νυ μνω και γε ραι αι ρω την πολ

λην και α με τρον κη δε μο νιαν σου

Κ α ται γις με χει μαζειτωνσυμφο ρων Δε σποι να και

των λυ πη ρωντρι κυ μι αι κα ταπον τι ζου σιν αλ λα

προ φθα σα σα χει ρα μοι δος βο η θει ει ας η θεο

μη αν τι λη ψις και προ στα σι α μου

Α λη θη Θε ο το κον ο μο λο γω Δε σποι να σε την

του θα να του το κρατος ε ξα φα νι σα σαν ως γαρ

φυ σι ζω ος εκ των δε σμωντωντου Α α δουρως ζω

ην α νη γα γες εις γην με ρευ σαν τα 'Ωδη Δ'.

Κ αι που λοι πον αλ λην ευ ρη σω αν τι λη ψιν που

προ σφυ υ γω που δε και σω θη σομαι τι να θεο μην

ε ξω βο η θον θλι ψε σι του βι ι ου και ζα λαις

οι μοι κλο νου με νον εις σε μο νην ελ πι ζω και θαρ

ρω και καν χω μαι και προ στρε χω τη σκε πη σου

σω σον με

Τ ον πο τα μον τον γλυ και ρον του ε λε ους σου τον

πλον σι ι αις δω ρε αις δρο σι σαντατην πα να θλι αν και

τα πει νην Πα να γνε ψυ χη ην μου των συμ

φο ρων και των θλι ψε ων κα μι νω φλογισθεισαν

με γα λυ νω κη ρυτ τω και προ στρε χω τη

σκε πη σου σω σον με

με κορη πανυμνη τε

δ

Τι σοι δωρον προσαξω της ευχαριστίας ανθ

ων περα πηλυσαν δὲ των σων δωρημα α των και της

σης α με τρη του χορηστο τη τοι γαρ συνδοξα ζω

υμνο λογωω και μεγαλυνω σου την αφα

τον προς μεσημπαθει αν

Ῥδὴ ΣΤ'.

δ

Τα νεεεφη των λυπηρων εκαλυψαν δ

την αθλιαν μου ψυχην και καρδιαν και σκο

τασμον επι ποιουσμοι κορη αλλη γεννησα σα

φως το α προσι τον δαπελασον ταυτα μακραν

τη επι πνευσει της θειας πρεσβειας σου

δ

Παρααα κληησιν εν ταις θλιψεσιν οι οίδα

και των νοσων ατροον σεγινωσκω και παντε

λη συντριμμον του θαλασσης του και ποταμον της

ζωης α νεξαντλη τον δ και παντων των ενσυμφοραις τα

χινην και οξει αναντιλην

δ

Ουκρυπτωω σου τον βυθον του ελεους

και την βουσιν των απειειρων θαυματων και την πη

γην την αναναν ο οντως της προς εμε συμπαθείας

σου Δεσποινα δαλαπασιν ομολογω δ και βο

ω και κηρυττω και φθεγγομαι

δ

Εκρυπλωσαν αι του βιουμουζαα

λαιωσ περ μελισσαι κηρυιον Παρθεε νε και την

εμην κατὰ σχουσιν καρδιαν κατὰ τι τρωσκουσι

βελει των θλιψεων δαλλ ευρωμι σε βοηθον και δι

ω κτην και ρυστην Πανακραντε

Ῥδὸ Ζ'. Ἦχος λ. Ἠ.

δ

Υ πε ρα γι α θε ο το κε σω σον η μας
 Φ ω ως η τε κουσα θε ο το ο κε σκο τι σθεν τα
 με νυ κτι α μαρ τι μα των φω τα γω γη σον συ
 φω τος ου σα δο χει ον το κα θις θον και α μω ωμον
 ι να πο θω σε δο ξα α ζω

Σ κε ε πη γε νου και προ στα σι ι α και αν τι λη
 φης και καυ χη μα Παρ θε νε γυ μνω θε εν τα μοι
 νυν α πασης βο η θει ας των βο η θουντων
 δυ να μεις και ελ πις α πηλ πι σμε νων

Δ ο ο ξα Πατρι και Υι ω και α γι ω
 Πνευ μα τι

Ο ο λη ψυ χη και δι α νοι οι α και καρ
 δι α σε και χει λε σι δο ξα ζω α πο λα αν

σας των σων με γι λων χα ρι σμα α των αλλ ω της
 σης χοη στο τη η τος και α πει ρων σου θαν μα των
 αι νυν και αι ει και εις τους αι ω νας των αι
 ω νων αμην

Β λε ε ψον ι λε ω ορμι μι τι ι σου και ε πι σκε
 ψαι την κα κω σιν την ε χω και δει νων συμ φο
 ρων και βλαβης και κιν δυ νων και πει ρα σμων με λω τρω
 ωσαι α με τρη τω σου ε λε ει Ωδη Η.

Δ ι α σπλα αγ χνα ε λε ους σου Παρ θε ε νε
 μη πα ρι δης σε μνη πον του με νον με σα α λω βι ω
 τι κων κυ ματων αλ λα δι δου μοι οι χει ρας βο η
 θει ει ας κα τα πο νου με ε νω κα κω σε ως
 του βι ου

Π ε ρι στα α σεις και θλιψεις και α να αγκαι^Δ ευ ρο
 σα αν με α γνη και συμ φο ραι του βι ου^Δ και πει
 ρα σμοι με παν το θεν ε κυ κλω σαν αλ λα προ στη θι ι
 μοι^Δ και αν τι λα βου ου μου τη κρα
 ται α σου σκεπη^Δ

Ε ν ταις ζα α λαις ε φευρω σε λι με ε να εν
 ταις λυκαις χα ραν και ευ φρο συ νην^Δ και εν
 ταις νο σοις τα χυ νην βο η θει α αν και εν τοις κιν
 δυ υ νοις ου στην και προ στα α την εν τοις πει
 ρα τη ρι ι οις^Δ

Χ αι ρε θρο ο νε πυ ρι μορ φε Κυ ρι ι ου^Δ
 χαι ρε θει ει α και μαν να δο χεσταμνε^Δ χαι ρε χου
 σθη λυ χι α λα μπας α σβε στε ε χαι ρε των παρ^Δ

θε ε νων δο ξα και μη τε ε ρων ω ρα ι σμα και
 κλε ε ος^Δ Ὡδὴ Θ'.

Π ρος τι ι να κα τα φυ υ γω αλ λην α γνη^Δ
 που προσ δρα μω λοι πον και σω θη σομαι που πο ρευ θω
 ποι αν δε ε φε ευ ρω κα τα φυ γην^Δ ποι αν θερ μην αν
 τι λη ψιν ποι αν εν ταις θλιψε σι βο η θον^Δ εις σε ε
 μο νην ελ πι ζω εις σε ε μο νην και χωμαι^Δ και ε
 πι σε θαρ ρων και τε φυ γον^Δ

Ο υκ ε ε στιν α ρι θμησασθαιδν να τον^Δ με γα
 λει α τα σα θε ο νυμ φευ τε και τον βυ θον τον α
 νε ξε ρε ευνητιον εξ ει πειν^Δ των υ περ νουν θαν
 μα των σου των τε τε λε σμε ε νων δι η νε κως^Δ
 τοις πο ο θω σε τι μω σι και πι ι σται προ σκυ νουσιν^Δ

ως α λη θη Θε ου λο χειρι αν
Ε ν υ υ ννοις ευ χα ριστοις δοξο λο γω και
 γε ραι ρω το α μετρον ε λε ος και την πολ λην
 δυ ναμιν σου πα ασιν ο μο λο γω και τας ευ ερ γε
 οι ας σου ας υ περ ε κε ε νω σεις ε με κη
 ρουτ τω με γα λυ νω ψυ χη η τε και καρ δι α και
 λο γι σιω και γλωσση παν το τε
Τ ην δε ε η σιν μου δε ξαιτην πε νι χραν και
 κλαν θιω μη πα ρι δης και δα κρυ α και στε ναγ μον αλλ αν τι
 λα βου ου μου ως α γα θη και τας αι τησεις πλη ρω
 σον δυ νασαι γαρ πα αντα ως παν σθε νους Δε σπο ο
 του Θε ου Μη τηρ ει νε ευσεις ε τι μο νον προς
 την ε μην οικ τραν ταπεινω σιν

Ἦχος 77

Α πο στο λοι εκ πε ρα α α τω ω ω ω ω
 ων συ να θροι σθεν τες εν θα δε Γε θ ση μα νη τω ω
 ρι ι ι ω ω ω ω ω ω κη δευ σα τε μου το
 σω μα και συ Υι ε και αι Θε ε ε μου
 πα ρα λα βε μου το πνευ μα
Ο γλυ κα σμος των Αγγε ε ε λω ω ω ω ω
 ων των θλι βο με νων η χα ρα Χρι στι α
 νων η προ στα α α τι ι ι ι ι ις Παρ θε νε
 Μη τηρ Κυ ρι ου αν τι λα βου μου ου και
 ρυ υ σαι των αι ω νι ων βα σα νων
Κ αι σε με σι τριαν ε ε ε χω ω ω ω ω ω προς
 τον φι λαι θρω πον Θε ον μη μου ε λεγ ξιτας
 πρα α α ξει ει ει ει εις ε νω πι ον των

Αγ γε λων ^γη πα ρα κα λω σε ε Παρ θε ε
 νε βο ^οη θη σον μοι εν τα χει ^γη

Χ ρυ σο πλο κω τα τε πυ υ υρ γε ε ε ε ε και
 δω δε κα τει χε πο λις ^γη η λι ο στα λα
 κτε θρο ο ο νε ε ε ε ε και θε δρα του
 Βα σι λε ως α κα τα νο η η ταν θα αυ
 μα ^απως γα λου χειστον Δε σπου ο τη η η ην

ΚΑΝΩΝ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΚΑΘΙΣΤΟΝ ΥΜΝΟΝ

Ὁδὴ Α'. Ἦχος ^αβ ^βγ

Α νοι ξω το στο μα μου και πλη ρω θη σε ται
 πνευ ματος ^β και λο γον ε ρευ ξομαι τη βα σι λι δι
 Μητρι και ο φθη σομαι φαι δρωσπα νη γυ ρι ζων ^γ και
 α σω γη θο με νος ταυτηστα θαν ματα ^β
Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω σον ημας ^β
Χ ρι στου βι βλον εμ ψυ χον ε σφρα γι σμε νην σε
 πνευ ματι ^β ο με γας αρ χαγγε λος α γνη θε ωμε νος ^β
 ε πε φωνει σοι χαι ρε χα ρας δο χει ον ^γ δι ης της
 προ μη το ρος α ρα λυ θη σεται ^β

σμουπαντος τα πταισμα τα και ρε θεο μο ον ι λα.
στη ρι ον

Ο ρ θρος φα ει νος και ρε η μο ο νη τον
Η η λιον φε ρουσα Χρι στον φω τος κα τοι κι
τη ρι ον και ρε τοςκοτος λυ σα α σα και τους
ζο φω δει δαι μο νας ο λο τε λω ως εκ μει ω σα σα

Χ αι ρε πυ λη μο νη ην ο Λο ο γος δι
ω ω δευ σε μο νος η μο χλους και πυ λας α δου
Δε σποι οι να τω το κω σουσυν τρι ψα α σα και αι ρε
η θει α ει σοδος των σω ζο με ενων Πα νυ μνη τε Ωδη Δ

Ο κα θη μενος εν δο ο ξη ε πι θρο νου θε
ο τη τος εν νε φε λη κου ου φη ηλθεν Ι η
σου ους ο υ περ θε ος τη α κη ρα τω πα λα μη

και δι ε σω σε τους κραυ γα ζον τας δο ξα Χρι
στε τη δυ να μει σου

Ε ν φω νις ας ματων μι ι στει σοι βο ω
μεν Πα νυ μνη τε και ρε πι ον ο ο ρος και τε τυ
ρω με τον ει πνευμα τι και ρε λυ χνι α και στα μιν
μαν να φε ρου σα το γλυ και τον τα των ευ σε
βων αι σθη τη ρι α

λα στη ρι ον του κο ο σμου και ρε α χραν τε
Δε σποι να και ρε κλιμαξ γη η δεν παν τας α νυ ψω σα
σα χα ρι τι και ρε η γε φυ ρα ον τως η με τα
γου σα εκ θα να του παντας προς ζω η ην τους υ
μνουντας σε

Ο υ ρα νων υ ψη λο τε ε ρα και ρε γης το θε

με λι ον^β εν τη ση νη δυ υ ι α χραν τε α κο
 πως βα στα σα και ρε κογ χυ λη πορ φυ ραν θει αν βα
 ψα σα^π εξ αι μα των σου τω Βα σι λει των δυ
 να με ων^β

N ο μο θε την η τε κου ου σα α λη θως
 και ρε Δεσποι να^β τον τας α νι μω^Δ ας^Δ παν των
 δω ρε αν ε ξα λει φοντα^β α κα τα νο η τον
 βα θος υ ψος αρρη τον^π α πει ρο γα με δι ης
 η μεις ε θε ω θημεν^β

Σ ε την πλεξα σαντω κο ο σμφ α χει ρο πλοκον στε φα
 ρον^β α νυ μνο λο γου ου μεν^Δ και ρε σοι παρ θε νε κραν
 γι ζοντες^β το φυ λα κτη ρι ον παντων και χα ρα
 κω μα^π και κρα ται ω μα και ι ε ρο ον κα τα

φυ γι ον^β Ὡδη Ε'
E ξε στη τα συμπαν τα ε πι τη θει α
 δο ξη σου^Δ ου υ γα αρ α πει ρο γα με Παρ θε ε
 νε^β εσχες εν μη η τρα των ε πι κα αν των θε ον
 και τε ε το κας α χρο νον Υι ο ον πα σι τοις υ
 μνου σι σε^β σω τη ρι ι αν βρι βευ ου σα^β
O δον η κυ η σα σα ζω ης και ρε Πα
 να μω με^Δ η κα τα κλυ σμου της α μαρ τι ι ας^β
 σω σα σα κω ο σμιον και ρε θε ο ο νυ υμ φε^Δ α ακου ου
 σμα και λα λημι φοι κτον και ρε εν δι αι τη μα του Δε
 σπο ο του της κτι σε ως^β
 σχος και ο χυ ρω μα αν θρωπων και ρε α
 χραν τε^Δ το ο πε ε α γι α σματος της δο οξης^β

Ε σου η δρο σος α πε στα ξε φλο γμον πο λυ θε
 ι ας η λυ σα σα α ο θεν βο ω μεν σοι ^π και ρε ο το
 κος ο εν δρο σος ^Δ ον Γε δε ων Παρ θε ε γε προ ε
 θε α σα το ^β

δου σοι και ρε κρ αν γα ζο μεν λι μιν η μιν γε
 νου θαλαττεν ου σικαι ορ μη τη ρι ον ^π εν τω πε λα
 γει των θλι ψε ων ^Δ και των σκαν δα λων πα αν των του
 πο λε μη τοθος ^β

Χ α ρας αι τι α χα ρι τω σον η μων τον λο γι
 σμιον του κρ αν γα ζειν σοι οι και ρε η α φλε κτος ^π βα τος
 νε φε λη ο λο φω τε ^Δ η τους πι στους α πα
 αυστως ε πι σκι α ζου σα ^β ^{Ῥδὴ Ζ'.}

Ο υκ ε λα α τρε ευσαν τη κτι σει οι θε ο φρο

νες πα ρα τον κτι σαν τα ^β αλ λα πυ ρο ος απει λην ^β
 αν δρει ως πα τη σαν τες χιι ρον τες ε ψαλλον ^β υ περ
 ρυ μνη η τε ο των πα τε ρων Κυ ρι ος και Θε ος ευ
 λο γη το ος ει ^β

Α νυ μνου ου με εν σε βο ωντες και ρε ο χημια η
 λι ου του νο η του ^β αμ πε λος α λη θι νη ^β τον βο τρυν
 τον πε πει ρον η γε φρ γη σα σα ^β οι ρον στα α ζο ον τα
 τον τας ψυ χας ευ φραι νον τα των πι στως σε δο ξα
 ζο οντων ^β

α τη η ρα α των αν θρωπων η κυ η σα σα
 και ρε Θε ο νυ νμ φε η ραβ δος η μυ σι κη ^β
 αν θος το α μα ραν τον η ε ξαν θη σα σα ^β και ρε
 δε εσποι οι να δι ης χα ρας πλη ρου με θα ^Δ και ζω

ην κληρονομουμεν

Ρ η το ρε ευ ου ου σα ου σθε νει γλωσσαι Δε σποι να υ

μνο λο γη ησαι σε υ περ γαρ τι Σε ρα φειμ

υ ψω θης κυ η σα σα τον Βασιλεε α Χριστον

ον ι κε ε τε ευ ε πα α σης νυν βλα βης ρυ σασθαι

των πι στως σε προσκυ νουντων

Ε υ φη μει ει σε ε μα κα ρι ζον τα τα πε ρα τα και

α να κρα α ζει σοι και ρε ο τομος εν ω ω δα

κω λω ε γ γε γραπται Πα τρος ο Λογος αγνη ον ι κε

ε τε ευ ε βι βλω ζω ης τους δουλους σου και τα γρα ψαι

Θε ο το κε

κε τευ ευ ο ο μεν οι δουλοι σου και κλι νομεν

γο νυ καρ δι ας η μων κλι νον το ου ου σου α

γνη και σω σοντους θλι ψε δι βυ θι ζο με ε ρους η μας

κα: συν τη η ρη η σον πα α σης εκ θρων α λω σε ως

την σην Πο λιν Θε ο το κε 'Ωδη Η'.

Π αι αι δας ευ α γεις εν τη κα μι ι νω ο

το ο κοκτης Θε ο το κουδι ε σω σα το ο το τε μεν

τυ που μενος νυν δε ε νεο γου με ε νος την οι κου

μενην α πα σαν ε γει ρει ψα αλ λου ου σαν τον

Κυ ρι ο ον υ ν μινι τει τα ε ρ γα και υ περ υ

ψου ου τε εις παντας τους αι ω νας

Ν η δυ υ ι τον Λο γον υ πε δε ε ξω τον

πα αν τα βυσσας ζον τα ε βα στα σα ας γα λα κτι ε

ι ξε θρε ψας γεη μα τι τον τρε φο ον τα την οι κου

μα την α πα σαν Α γνη ω ρ ψα αλ λο ο μεν τον

Κυ ρι ο ον υ υ μνει τε τα ερ γα και υ πε ρυ

ψου ου τε εις παν τας τους αι ω νας

M ω ση ης κα τε νο η σεν εν βα τω το

με ε γα Μυστη ρι ον του το κου σου αυ Ηαι δες προ ει

κο νι σαν του το εμ φα νε στα α τα ρ με σον πυ ρος ι

στα με νοι και μη φλε γο ομε ε νοι α κη ρα

τε α γι α Παρ θε νε ρ ο θεν σε υ μνου ουμενεις παν τας

τους αι ω ω νας

O ι κρω ω ην α πα τη γυ μνω θε εν τες στο

λη ην αφθα ρσι ας ε νε δυ θη με εν τη κυ ο φο

ρι α σου και οι κα θε ζο με ε νοι ρ εν σκοτει πα ρα

πω σε ων φως κα τω πτε ευ σα α μεν φω τος κα τοι

κη τη ρυ ον Κο ρη ρ ο θεν σε υ μνου ουμενεις παν τας

τους αι ω νας

N ε κροι οι δι α σου ζω ο ποι ου ου

ται ζω η ην γαρτην ε νυ πο στατον ε κυ η

σα ας ευ λα λοι οι α λαλοιπω ην κρη

μα τι ζο ον τες νε κροι α πο κα θαι ρον

ται νοσοι δι ω ωκο ον ται πνευ ματων α

ε ρι ων ταπλη θη ητ την ται Παρ θε, ε

νεβρο των η σω τη ρι α

H κο ο σιω τε κου σα σω τη ρι ιαν

δι η ης α πο γης εις υ ψος ηρ θη μεν και

ροις παν τευ λο γη τε σκε πη και κρη

ται ωω μα τει χος και ο χυ ρω μα των με

λω δου ον των α γνη τον Κυ ρι ο ον υ υ

μνει τε τα ερ γα ^q και υ περ υ ψου ου τε εις
 παν τας τους αι ω ω νας ^β Ὁδὴ Θ'.
A πας γη γε νης σκιρ τα τω τω πνευ μα τι λαμ
 πα δου χου με νος ^β πα νη γυ ρι ζε τω ω δε ^q
 α υ λων νο ο ων φυ σις γε ραι ρουσα ^β την
 ι ε ραν πα νη γυ ριν τη; Θε ο μη ητο ο
 ρος ^Δ και βο α α α α α α τω ^Δ και
 ροισπαμμα κα ριστε ^β Θε ο το κς α γνη η
 α ει παρ θε νε
 να σοι πι στοι το και ρε κραυ γα ζω μεν οι
 δι α σου ου της χαρας ^β με το χοι γε νο με
 νοι της α ι δι ι ου ρυ σαι η μα ας πειρασμων ^q
 βαρ βα ρι κης α λω σε ως και πα σης α αλλης

πληγης ^Δ δι α πλη η η η η η η θος Κο
 ρη πα ρα πτω σεων ^β ε πι ου σης βρο τοι οις
 αμαρ ταν σου σιν
Ω φθης φω τι σμος η μων και βε βαι ωσις ο θεν
 βο ω μεν σοι ^β και ρε α στρον α δυ υ τον ^q
 ει σαγον κο ο σμω του με γαν Η λι ον ^β
 και ρε Ε δεμ α γοι ξα σα την κε κλει σμε
 ενην Αγγην ^Δ και ρε στν υ υ υ υ υ
 λε πυ ρι νε ει σα γου σα εις την α νω ζω
 η ην το αν θρω πι νον
 τω μεν ευ λα βως εν οι κω Θε ου η μων και
 εκ βο η σωμεν και ρε κο σμον Δεσποι οι ναι ^q
 και ρε Μα ρι ι α Κυ ρι α πα αν των ημων ^β

και ρε η μο νη α μω μος εν γυ ναι ξι
 ι και κα λη και ρε σκε ε ε ε ε ευ
 ος μυ ρον το α κε νωτον ε πι σε κε νω θε εν
 εισδε ξα με νον

Η πε ρι στε ρα η τον ε λε η μο
 να α πο κυ η σασα και ρε α ει παρ
 θε ε νε Ο σι ων πα αν των και ρε το καν
 χη μα των Α θλη των στε φα νω μα και ρε α
 πα αν τω ων τε των Δι και αι αι αι αι ων
 ων θει ον εγκα λω πισμα και η μων των
 πιστω ων το δι α σωσμα

Φ ει σαι ο θε ος της κλη ρο νο μι ας σου
 τας α μαρ τι ι ας ημων πα σας πα ρα

βλε πων δε εις τον το ε ε χων εκ δυ
 σω που σανσε την ε πι γης α σπο ρω ρως σε
 κυ ο φο ρη η σα α σαν δι α με ε ε
 ε ε ε γα ε λε ος θε λη σαντα μορ
 φω θη ναι Χρι στε ε το αλ λο τρι ον

ΤΕΛΟΣ

3. Μαρτίου. 2014
Κ.δ.γ

ΑΝΤΙ ΕΠΙΛΟΓΟΥ

Ἡ διάταξις τοῦ ἀνὰ χεῖρας Συντόμου Ἀναστασιματαρίου ἐγένετο, ὡς ἦτο ἐπόμενον, σύμφωνα μετὰ τὸ ὑπὸ τοῦ ἀοιδίμου Μουσικοδιδασκάλου Στυλιανοῦ Ρηγοπούλου, προχαραχθέν διάγραμμα, τὸ ὁποῖον εἶναι καὶ μεθοδικώτερον ἐσχεδιασμένον καὶ πλέον εὐμεταχειρίστον διὰ τε τοὺς ψάλτας καὶ τοὺς μαθητευομένους.

Λέγομεν δὲ μεθοδικώτερον, διότι γίνεται πλήρης διάκρισις τοῦ Στιχηρατικοῦ μέλους, τὸ ὁποῖον περιέχεται εἰς τὸ ὑπὸ τοῦ ἰδίου προεκδοθέν Νέον ἀναστασιματῆριον Πέτρου τοῦ Πελοποννησίου, ἀπὸ τοῦ συντόμου, τὸ ὁποῖον ἀποτελεῖ τὸ περιεχόμενον τοῦ παρόντος Συντόμου Ἀναστασιματαρίου.

Εἰς τὸ ἀνὰ χεῖρας Σύντομον Ἀναστασιματῆριον τὸ ὁποῖον εἶναι πιστὸν ἀντίγραφον τοῦ Ἀναστασιματαρίου Ἰω. Πρωτοψάλτου συμπεριελήφθησαν ἐκτὸς τῶν ὑπὸ τοῦ ἐκδότου μελοποιηθέντων τοιούτων καὶ τινα ἄλλα μαθήματα Κωνσταντίνου τοῦ Βυζαντίου καὶ Γεωργίου Ραιδεστινοῦ Πρωτοψαλτῶν τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, χρησιμώτατα διὰ τοὺς Ἱεροψάλτας πρὸς τούτοις δὲ καὶ οἱ Στίχοι τῶν Στιχηρῶν τοῦ Ἑσπερινοῦ, τῶν Ἀποστίχων καὶ τῶν Αἰνῶν πρὸς διευκόλυνσιν τῶν ψαλτῶν.

Κατεβάλομεν πᾶσαν φροντίδα ὥπως τὸ Σύντομον Ἀναστασιματῆριον εἶναι ἀπηλλαγμένον παροραμάτων ἐπηρεαζόντων τὴν ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν τῶν μαθημάτων.

Εἰς τοῦτο δὲ χάριτας ὀφείλομεν εἰς τοὺς κ. κ. Σωκράτην Παπαδόπουλον καὶ Ἀβραάμ Εὐθυμιάδην. Ἱεροψάλτας, οἱ ὅποιοι ἐκτιμήσαντες τὴν ἀξίαν τοῦ ἀποθανόντος συζύγου μου ἀνέλαβον αὐτοπροαιρέτως καὶ μετὰ προθυμίαν τὴν παρακολούθησιν τῆς ἐκτυπώσεως τοῦ βιβλίου.

Τὸ βιβλίον δὲν στερεῖται ἐλλείψεων τινῶν ἀλλὰ αὐταὶ ὀφείλονται εἰς τὴν ἑλλειψιν ἐπαρκῶν τυπογραφικῶν στοιχείων σηματοφωπίας, ὡς θὰ ἀντιληφθῇ ὁ ἀναγνώστης, καὶ ἰδίως Μαρτυριῶν ἐκ τῶν ὁποίων δὲν ἐπηρεάζεται τὸ μέλος τῶν περιεχομένων μαθημάτων.

Ἡ Ἐκδότις
ΑΘΗΝΑ Σ. ΡΗΓΟΠΟΥΛΟΥ

ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΗΧΟΣ ΠΡΩΤΟΣ

Στιχηρὰ ἀναστάσιμα τοῦ Ἑσπερινοῦ	Σελ.	3
Δόξα καὶ νῦν	»	8
Ἀπόστοιχα	»	10
Εἰς τὸν Ὁρθρον Θεὸς Κύριος Ἀπολυτίκιον	»	13
Καθίσματα	»	15
Εὐλογητάρια ἀργὰ Π. Λαμπεδαρίου		
Ἦχος λ ρ	»	18
Ἀναβαθμοὶ	»	23
Κανόνες	»	26
Ἡ Τιμωτέρα	»	39
Οἱ Αἶνοι	»	40

ΗΧΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΣ

Στιχηρὰ ἀναστάσιμα τοῦ Ἑσπερινοῦ	Σελ.	47
Δόξα καὶ νῦν	»	52
Ἀπόστιχα	»	53
Εἰς τὸν Ὁρθρον Θεὸς Κύριος Ἀπολυτίκιον	»	56
Καθίσματα	»	58
Ἀναβαθμοὶ	»	61
Κανόνες	»	64
Ἡ τιμωτέρα	»	76
Οἱ Αἶνοι	»	77

ΗΧΟΣ ΤΡΙΤΟΣ

Στιχηρὰ ἀναστάσιμα τοῦ Ἑσπερινοῦ	Σελ.	84
Δόξα καὶ νῦν	»	89
Ἀπόστιχα	»	90
Εἰς τὸν Ὁρθρον Θεὸς Κύριος Ἀπολυτίκιον	»	93
Καθίσματα	»	94

Ἀναβαθμοὶ	Σελ.	98
Κανόνες	»	101
Ἡ Τιμιωτέρα	»	114
Οἱ Αἶνοι	»	114
«Εἰς τὸ μνήμα σὲ ἐπεζήτησε», Παρὰ τοῦ ἐκδότου	»	120

ΗΧΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΣ

Στιχηρὰ ἀναστάσιμα τοῦ Ἑσπερινοῦ	Σελ.	123
Δόξα καὶ νῦν	»	128
Ἀπόστιχα	»	130
Εἰς τὸν Ὁρθρον Θεὸς Κύριος Ἀπολυτίκιον	»	134
Καθίσματα	»	135
Ἀναβαθμοὶ	»	139
Κανόνες	»	142
Ἡ τιμιωτέρα	»	152
Οἱ Αἶνοι	»	153

ΗΧΟΣ ΠΛΑΓΙΟΣ ΤΟΥ Α΄.

Στιχηρὰ ἀναστάσιμα τοῦ Ἑσπερινοῦ	Σελ.	160
Δόξα καὶ νῦν	»	165
Ἀπόστιχα	»	166
Εἰς τὸν Ὁρθρον, Θεὸς Κύριος Ἀπολυτίκιον	»	170
Καθίσματα	»	172
Εὐλογητάρια σύντομα Κ. Πρωτοψάλτου	»	175
Ἀναβαθμοὶ	»	178
Κανόνες	»	180
Ἡ Τιμιωτέρα	»	191
Οἱ Αἶνοι	»	191

ΗΧΟΣ ΠΛΑΓΙΟΣ ΤΟΥ Β΄.

Στιχηρὰ ἀναστάσιμα τοῦ Ἑσπερινοῦ	»	215
Δόξα καὶ νῦν	»	219
Ἀπόστιχα	»	220
Εἰς τὸν Ὁρθρον Θεὸς Κύριος Ἀπολυτίκιον	»	229
Καθίσματα	»	231

Ἀναβαθμοὶ	Σελ.	233
Κανόνες	»	236
Ἡ Τιμιωτέρα	»	246
Οἱ Αἶνοι	»	246

ΗΧΟΣ ΒΑΡΥΣ

Στιχηρὰ ἀναστάσιμα τοῦ Ἑσπερινοῦ	Σελ.	247
Δόξα καὶ νῦν	»	252
Ἀπόστιχα	»	253
Εἰς τὸν Ὁρθρον, Θεὸς Κύριος Ἀπολυτίκιον	»	255
Καθίσματα	»	257
Ἀναβαθμοὶ	»	260
Κανόνες	»	262
Ὁ Ν. Ψαλμός Ζω.	»	274
Δόξα καὶ νῦν	»	278
» » τῆς Μεγ. Τεσσαρακοστῆς	»	280
Οἱ Αἶνοι	»	283

ΗΧΟΣ ΠΛΑΓΙΟΣ ΤΟΥ Δ΄.

Στιχηρὰ ἀναστάσιμα τοῦ Ἑσπερινοῦ	Σελ.	290
Δόξα καὶ νῦν	»	295
Ἀπόστιχα	»	296
Εἰς τὸν Ὁρθρον, Θεὸς Κύριος Ἀπολυτίκιον	»	299
Καθίσματα	»	301
Ἀναβαθμοὶ	»	305
Κανόνες	»	308
Ἡ Τιμιωτέρα	»	321
Οἱ Αἶνοι	»	322

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Α΄. ΣΥΝΤΟΜΟΙ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑΙ

Ἦχος Α΄. Μανουὴλ Πρωτοψάλτου	Σελ.	329
Ἦχος Β΄.	»	334
Ἦχος Γ΄.	»	338
Ἦχος Δ΄.	»	343

ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

Ἦχος Πλ. Α'.	Μανουὴλ Πρωτοψάλτου	Σελ.	347
Ἦχος Πλ. Β'.	»	»	352
Ἦχος Βαρύς	ζ	»	357
Ἦχος Πλ. Δ'.	»	»	362
Ἦχος Πλ. Δ'.	Γεωργίου Ραιδεστινοῦ	»	366

Β'. ΟΙ ΜΑΚΑΡΙΣΜΟΙ ΤΩΝ ΟΚΤΩ ΗΧΩΝ

Ἦχος Α'.	Σελ.	371
Ἦχος Β'.	»	371
Ἦχος Γ'.	»	371
Ἦχος Δ'.	»	371
Ἦχος Πλ. Α'.	»	372
Ἦχος Πλ. Β'.	»	372
Ἦχος Βαρύς	»	373
Ἦχος Πλ. Δ'	»	376

Γ'. ΚΑΤΑΝΥΚΤΙΚΑ ΤΗΣ ΜΕΓ. ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗΣ

Ἦχος Α'.	Σελ.	377
Ἦχος Β'.	»	381
Ἦχος Γ'.	»	385
Ἦχος Δ'.	»	389
Ἦχος Πλ. Α'.	»	393
Ἦχος Πλ. Β'	»	398
Ἦχος Βαρύς	»	401
Ἦχος Πλ. Δ'.	»	401
Δ'. Ἀκολουθία τοῦ Μικροῦ παρακλ. Κανόνος	Σελ.	410
Ε'. Ἀκολουθία τοῦ Μεγάλου παρακλ. Κανόνος	»	428
ΣΤ'. Ὁ Κανὼν τοῦ Ἀκαθίστου	»	443